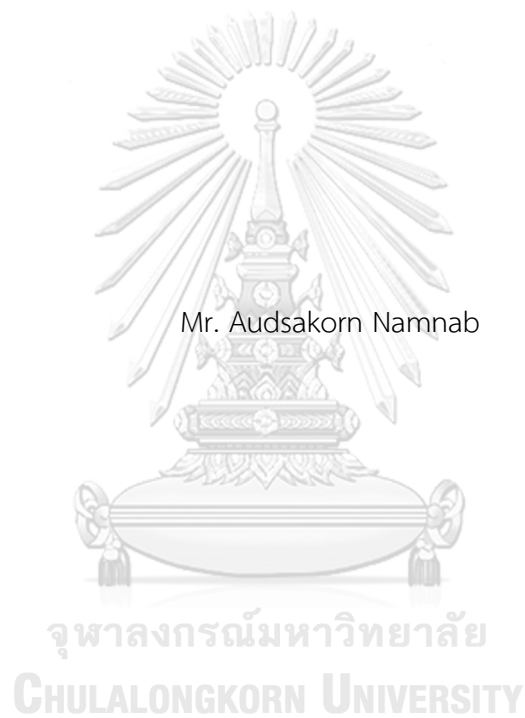

การศึกษารูปแบบของคร้วเรือนและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของคร้วเรือนชายรักชายใน
กรุงเทพมหานคร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A STUDY OF HOUSEHOLD MODEL AND THE IMPACT ON LABOR SUPPLY OF GAY
HOUSEHOLD IN BANGKOK

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Economics in Economics

FACULTY OF ECONOMICS

Chulalongkorn University

Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษารูปแบบของครัวเรือนและผลกระทบที่มีต่อ อุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร
โดย	นายอัศกร แนมแนบ
สาขาวิชา	เศรษฐศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลลีนี มุทชากลิน

คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

.....	คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิเดช พงศ์กิจวรสิน)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
.....	ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.دنุพล อริยสัจจากร)	
.....	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลลีนี มุทชากลิน)	
.....	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นรชิต จิรสิทธิ์ธรรม)	

CHULALONGKORN UNIVERSITY

อัครกร แนมแนบ : การศึกษารูปแบบของครัวเรือนและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของ
ครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร. (A STUDY OF HOUSEHOLD MODEL AND THE
IMPACT ON LABOR SUPPLY OF GAY HOUSEHOLD IN BANGKOK) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ผศ. ดร.
กุลสินี มุทธากลิน

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ เพื่อศึกษาถึงรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรของ
ครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาถึงการเปรียบเทียบรูปแบบของครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศ
ไทยและครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก และเพื่อศึกษาผลกระทบของรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายที่
มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิง
เอกสารสำหรับครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย และครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก รวมถึงการ
สัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้มีการเลือกตัวอย่างด้วยการใช้วิธีแบบ
เจาะจงและสโนว์บอลจำนวน 26 ครัวเรือน จากผลการวิจัยพบว่า ครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครมี
รูปแบบของครัวเรือนทั้งหมด 5 รูปแบบคือ แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน
แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลอง
ครัวเรือนแบบเดี่ยว รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความ
ร่วมมือกัน และรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือ
กัน แต่ขณะเดียวกันครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกกลับมีรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลอง
อำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ส่วนครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยมีรูปแบบ
ของครัวเรือน ได้แก่ แบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว และรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบ
เดี่ยว ซึ่งจะเห็นได้ว่ารูปแบบครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกและรูปแบบครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย
ไทยไม่อาจเป็นตัวแทนลักษณะครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครได้ทั้งหมด นอกจากนี้ผลกระทบของ
รูปแบบของครัวเรือนชายรักชายที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครสามารถแสดง
ให้เห็นได้จากการเปลี่ยนอุปทานแรงงานของครัวเรือนผ่านพลวัตการเปลี่ยนแปลงไปช่วงก่อนและหลังการมี
ครัวเรือน พลวัตการเปลี่ยนแปลงระหว่างช่วงครัวเรือนที่เพิ่งอยู่ร่วมกันกับครัวเรือนที่อยู่ร่วมกันกับครัวเรือนที่อยู่
ร่วมกันในระยะยาว การตัดสินใจประกอบอาชีพของสมาชิกในครัวเรือน และการเลือกปฏิบัติทางเพศของแรงงาน
ครัวเรือนชายรักชาย ทั้งนี้งานวิจัยยังสะท้อนได้อีกว่า แบบจำลองครัวเรือนที่นักเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนคิดค้นไม่
อาจนำมาใช้ได้กับทุกประเภทของครัวเรือน และทุกสถานที่ตั้งของครัวเรือน

สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์
ปีการศึกษา 2565

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6085175929 : MAJOR ECONOMICS

KEYWORD: Household Model, Gay Households, Household Decision, Household Bargaining Power, Household Labor Supply

Audsakorn Namnab : A STUDY OF HOUSEHOLD MODEL AND THE IMPACT ON LABOR SUPPLY OF GAY HOUSEHOLD IN BANGKOK. Advisor: Asst. Prof. GULLINEE MUTAKALIN, Ph.D.

This objective of this research is to study gay household model in Bangkok and compare with heterosexual household model in Thailand and gay household model in western country. Additionally, the objective of this research study the impacts of household model on gay household labor in Bangkok. The research includes document analysis of heterosexual households in Thailand and gay households in Western countries, as well as in-depth interviews with gay households in Bangkok. The research use purposive and snowball sampling in a sample of 26 gay households. The findings reveal that gay households in Bangkok have five household model: cooperative household model, non-cooperative household model, quasi-unitary household model, quasi-cooperative household model and quasi-non-cooperative household model. On the other hand, gay households in Western countries have quasi-non-cooperative household model, while heterosexual households in Thailand have two household models: unitary household model and quasi-unitary household model. It is evident that the household models of gay households in Western countries and heterosexual households in Thailand cannot fully represent the characteristics of gay households in Bangkok. Futuremore, the impacts of household model on gay household labor in Bangkok can be observed through changes in household labor inputs before and after the formation of households. Long-term changes in labor allocation are also evident when comparing households that have just started living together with those that have been living together for an extended period. In addition, the finding that gender discrimination effect gay household labor. Moreover, the household models proposed by household economics may not be applicable to all types and locations of households.

Field of Study: Economics

Student's Signature

Academic Year: 2022

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้จะสำเร็จลุล่วงได้ดั่งนั้น ข้าพเจ้าขอขอบคุณ ผศ.ดร.กุลลีนี มุทธากลิน อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์และผู้สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนสายเศรษฐศาสตร์สตรีนิยม อาจารย์สนใจและยินดีรับข้าพเจ้าเป็นนิสิต ในที่ปรึกษา อาจารย์ยังคงสละเวลาในการอ่านและขัดเกลาทักษะการเขียนงานวิชาการ รวมทั้งให้คำแนะนำการทำวิจัยเชิงคุณภาพ ในช่วงระหว่างการระบาดโควิด-19 อาจารย์รับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นและเตือนสติให้ข้าพเจ้ายังคงตั้งใจในการ ทำวิทยานิพนธ์เสมอ ข้าพเจ้าขอขอบคุณ รศ.ดร.دنุพล อริยสัจจาการ ประธานกรรมการสอบ และ รศ.ดร.นรชิต จิร สัทธรรม กรรมการสอบภายนอก ที่สละเวลาในการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งคำถามเพื่อแสดงให้เห็นถึงจุดที่ต้อง ปรับปรุง อีกทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์

ข้าพเจ้าขอขอบคุณตัวอย่างคร้วเรือนชายรักชายทุกท่านที่ให้ข้อมูลเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ และเล็งเห็นความสำคัญในการเพิ่มพื้นที่ทางวิชาการสายเศรษฐศาสตร์สตรีนิยมในไทย อีกทั้งข้าพเจ้าขอขอบคุณสมาคม ฟาส์รุ่งแห่งประเทศไทย เพื่อนๆ ชาวเศรษฐศาสตร์เกษตร มก. เพื่อนๆ จากคณะสังคมศาสตร์ มก. และพี่ๆ เพื่อนๆ ชาว เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาฯ เป็นพื้นที่ส่วนกลางในการติดต่อตัวอย่างคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณคุณกษิรา วรวิฒนะปริญา และคุณนฤมล เตียวไพบูลย์ ที่คอยให้ความช่วยเหลือและ อำนวยความสะดวกเพื่อให้วิทยานิพนธ์สามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่น รวมถึง รศ.ดร.สินิทธิ์ สิทธิรักษ์ อาจารย์ที่เปิด โลกสตรีนิยมที่กว้างขึ้นให้กับข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าได้รู้จักโลกวิชาการสตรีนิยมที่นอกเหนือจากบริบทเศรษฐศาสตร์ อีกทั้งให้กำลังใจข้าพเจ้าในการขับเคลื่อนวิทยานิพนธ์นี้ให้สำเร็จ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณคุณพ่อและคุณแม่ของข้าพเจ้าที่ท่านอดทน สนับสนุนการเงิน มอบความรักและคอยรับ ฟังปัญหาที่เกิดขึ้นเสมอมา ขอขอบคุณเพื่อนๆ ชาวแก๊งค์คนจริงรู้ทุกเรื่อง โดยเฉพาะคุณกัญธิมา พิมพ์สุวรรณ ที่คอย ถามสารทุกข์สุขดิบ และพร้อมยื่นมือช่วยเหลือเมื่อข้าพเจ้าต้องการ รวมทั้งขอขอบคุณ คุณรุจินันท์ ขุนศรี คุณสรลพร เดชรัตน์วิไชย คุณนภัสสร แสงชัย คุณวรายศ ศิริจินตนา และคุณปณศยา รอดเจริญ เพื่อนที่คอยเป็นผู้อยู่เบื้องหลังให้ ความช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณนางงามไทยในช่วงปี 2017-2023 ที่เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้ากับ การทำวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้าหวังว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการและเป็นส่วนหนึ่งของการสร้าง ความเข้าใจคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครให้ดียิ่งขึ้น หากเกิดข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าขอน้อมรับไว้แต่ เพียงผู้เดียว

อัศศกร แนมแนบ

สารบัญ

	หน้า
.....	ค
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญรูปภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมปริทัศน์.....	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎี.....	8
2.1.1 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ครัวเรือน	8
2.1.1.1 ภาพรวมของทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนในมิติจุลภาค	8
2.1.1.2 แบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน	9
2.1.1.3 ทฤษฎีการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกภายในครัวเรือน....	14

2.1.2 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์แรงงาน	15
2.1.2.1 ทฤษฎีอุปทานแรงงานในฐานะปัจเจกบุคคล	15
2.1.2.2 ทฤษฎีการเลือกปฏิบัติในตลาดแรงงาน.....	16
2.1.3 แนวคิดความหลากหลายทางเพศ.....	17
2.2 วรรณกรรมปริทัศน์	18
2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน ชายรักชายในประเทศตะวันตก	19
2.2.1.1 การจัดสรรเวลาของครัวเรือนชายรักชาย	19
2.2.1.2 ความเชื่อขวัญของแรงงานในครัวเรือนชายรักชาย	20
2.2.1.3 การตัดสินใจทางการเงินของครัวเรือนชายรักชาย	21
2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุปทานแรงงานของครัวเรือนและตลาดแรงงานที่เกี่ยวข้องกับ ครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก	23
2.2.2.1 อุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชาย	23
2.2.2.2 การเลือกปฏิบัติต่อแรงงานชายรักชายในตลาดแรงงาน	24
2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน รักต่างเพศในประเทศไทย	25
2.2.3.1 การจัดสรรเวลาและความเชื่อขวัญของแรงงานในครัวเรือนรักต่างเพศ	25
2.2.3.2 การตัดสินใจด้านการเงินของครัวเรือนรักต่างเพศ	26
2.3 กรอบแนวคิดวิจัย	26
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	30
1.7.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา.....	30
1.7.2 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	31
1.7.3 การพิจารณาจริยธรรมการวิจัย	31
1.7.4 เครื่องมือที่นำมาใช้การวิจัย	34
1.7.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	35

1.7.6	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
บทที่ 4	ผลการวิจัย.....	39
1.	ภาพรวมของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร	39
1.1	ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือน.....	39
1.2	ข้อมูลการตัดสินใจเข้ามาอยู่ร่วมกันของสมาชิก.....	46
2.	รูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร.....	49
2.1	กลุ่มครัวเรือนที่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน	49
2.1.1	รูปแบบของครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ ความร่วมมือกัน	50
2.1.2	รูปแบบของครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบ ไม่ให้ความร่วมมือกัน	54
2.2	กลุ่มครัวเรือนที่ไม่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน	71
2.2.1	รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว	71
2.2.2	รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบ ให้ความร่วมมือกัน	74
2.2.3	รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบ ไม่ให้ความร่วมมือกัน	80
3.	การเปรียบเทียบรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับครัวเรือนรักต่างเพศใน ประเทศไทยและครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก	124
4.	ผลกระทบของรูปแบบของครัวเรือนที่มีผลต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายใน กรุงเทพมหานคร	127
4.1	ผลกระทบจากภายในรูปแบบของครัวเรือน.....	127
4.1.1	พลวัตการเปลี่ยนแปลงไปช่วงก่อนและหลังการมีครัวเรือน	127
4.1.2	พลวัตการเปลี่ยนแปลงระหว่างช่วงครัวเรือนที่เพิ่งอยู่ร่วมกันกับครัวเรือนที่อยู่ ร่วมกันในระยะยาว	129
4.3.3	การตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของสมาชิก	130

4.2 ผลกระทบภายนอกรูปแบบของครัวเรือน.....	133
4.2.1 การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของเงื่อนไขการสมัครงานขององค์กร.....	133
4.2.2 การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของการปกปิดอัตลักษณ์ทางเพศในช่วงการสมัครงาน.....	135
4.2.3 การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของการปกปิดอัตลักษณ์ทางเพศในขณะที่ร่วมทำงานกับองค์กร.....	136
4.2.4 การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของการปกปิดการอยู่ร่วมกันในครัวเรือนชายรักชายขณะที่ร่วมทำงานในองค์กร.....	136
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	138
1. สรุปผลการวิจัย.....	138
1.1 รูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร.....	138
1.1.1 กลุ่มครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนสอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน.....	138
1.1.2 กลุ่มครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนไม่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน.....	139
1.2 การเปรียบเทียบรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยและครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก.....	141
1.3 ผลกระทบของรูปแบบของครัวเรือนที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร.....	142
2. อภิปรายผลการวิจัย.....	143
3. ข้อจำกัดในการวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต.....	143
บรรณานุกรม.....	2
ภาคผนวก.....	5
ภาคผนวก ก ใบรับรองโครงการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมวิจัยในคน.....	6
ภาคผนวก ข เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง.....	7

ภาคผนวก ค แบบสัมภาษณ์เชิงลึก.....	9
ประวัติผู้เขียน.....	12

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ความแตกต่างของแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน	13
ตารางที่ 2 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมการวิจัย	33
ตารางที่ 3 ข้อมูลวันที่สัมภาษณ์ ระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ และสถานที่สัมภาษณ์.....	36
ตารางที่ 4 ข้อมูลด้านอายุ บทบาททางเพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการอยู่ร่วมกันของครัวเรือน และสถานการณเป็นเจ้าของที่พักอาศัย.....	40
ตารางที่ 5 ข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ต่อเดือน ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ และชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	43
ตารางที่ 6 ข้อมูลการตัดสินใจเข้ามาอยู่ร่วมกันของสมาชิก	48
ตารางที่ 8 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนสายฟ้า-ชน	50
ตารางที่ 9 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนปี-หมอก.....	52
ตารางที่ 10 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนพีท-เอ๋.....	55
ตารางที่ 11 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนวาโย-พนา.....	57
ตารางที่ 12 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนรันเวย์-ดริม.....	59
ตารางที่ 13 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเดิร์ด-ค้าย	61
ตารางที่ 14 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนดิน-กาม.....	64
ตารางที่ 15 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนภูผา-เชียร	67
ตารางที่ 16 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนอาทิตย์-ก้องภพ	69
ตารางที่ 17 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนไฟท์เตอร์-ทิวเตอร์.....	72
ตารางที่ 18 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเหนือ-น่าน	75
ตารางที่ 19 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนแบงค์-กอล์ฟ.....	78
ตารางที่ 20 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนหวาย-อาโป.....	81
ตารางที่ 21 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนติณณ์-แคน.....	84

ตารางที่ 22 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนมีน-เดือน	86
ตารางที่ 23 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนสารวัตร-ไทน์.....	89
ตารางที่ 24 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนไอ้เอ๋ว-เต้.....	92
ตารางที่ 25 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเมธ-ฉันทา	95
ตารางที่ 26 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนโพรท-บีม	97
ตารางที่ 27 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนภัทร-ปราณ.....	100
ตารางที่ 28 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเทคโน-เก่งกล้า.....	102
ตารางที่ 29 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนโรม-ปึก.....	105
ตารางที่ 30 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนมิ่ง-คิท	107
ตารางที่ 31 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนกรีน-บลู.....	109
ตารางที่ 32 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนพีวส์-ธีร์.....	112
ตารางที่ 33 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนปุ่น-โน้.....	114
ตารางที่ 34 การเปรียบเทียบรูปแบบของครัวเรือนในกลุ่มครัวเรือนที่สอดคล้องกับแบบจำลองการ จัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน.....	119
ตารางที่ 35 การเปรียบเทียบรูปแบบของครัวเรือนในกลุ่มครัวเรือนที่ไม่สอดคล้องกับแบบจำลองการ จัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน.....	122
ตารางที่ 36 การเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับรูปแบบ ของครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก.....	125
ตารางที่ 37 การเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับรูปแบบ ของครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย.....	126

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย.....	26
ภาพที่ 2 ภาพรวมการศึกษาผลกระทบของรูปแบบของครัวเรือนที่มีผลต่ออุปทานแรงงานของ ครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร	137

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาครัวเรือนในทางเศรษฐศาสตร์เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน ได้แก่ การจัดสรรเวลา การแบ่งงานกันทำ การตัดสินใจด้านการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ซึ่งได้มีการคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครัวเรือน โดยการศึกษาครัวเรือนในทางเศรษฐศาสตร์ได้เริ่มศึกษาเป็นรูปธรรมจากนักเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบลที่มีชื่อว่า Gary Becker ในปีค.ศ. 1981 โดยแนวคิดที่ว่าครัวเรือนมีความสัมพันธ์ในระดับขั้นพื้นฐานระหว่างเพศสภาพ โดยผู้ชายจะมีบทบาทและหน้าที่อยู่ในพื้นที่สาธารณะ เช่น การเป็นเสาหลักในการหารายได้เข้าสู่ครัวเรือน ขณะที่ผู้หญิงจะมีบทบาทและหน้าที่อยู่ในพื้นที่ส่วนตัว เช่น การเป็นภรรยาให้กับสามีและมารดาให้กับบุตร รวมถึงมีแนวคิดที่ว่า การตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับหัวหน้าครัวเรือน ซึ่งมีการสมมติว่าหัวหน้าครัวเรือนตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรักใคร่ ความเห็นอกเห็นใจ และการเห็นแก่ประโยชน์ของสมาชิกภายในครัวเรือน ซึ่งมุมมองดังกล่าวนำไปสู่การสร้างแบบจำลองที่มีชื่อว่า “แบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว (Unitary Household Model)” เพื่อนำมาใช้ในการอธิบายการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน

อย่างไรก็ตามแนวคิดของ Gary Becker ได้มีผู้เห็นต่างเกิดขึ้นจากการอธิบายการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนด้วยแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว โดยเป็นนักเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อว่า Amartya Sen ซึ่งมีแนวคิดที่ว่า ครัวเรือนไม่ได้มีลักษณะที่มีความกลมกลืนอันเป็นหนึ่งอันเดียวกัน ไม่ได้มีความสมมาตรสามัคคีกัน รวมถึงไม่มีการจัดสรรทรัพยากรได้อย่างเท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกในครัวเรือน ดังนั้นครัวเรือนจึงมีลักษณะที่มีความร่วมมือกันและขัดแย้งกัน จึงทำให้การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนของสมาชิก จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้เกิดการสร้างแบบจำลองที่มีชื่อว่า “แบบจำลองครัวเรือนแบบทางเลือก (Alternative Household Model)”

ในเวลาต่อมาแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวได้ถูกนำมาใช้ในการอธิบายครัวเรือนรักต่างเพศและครัวเรือนรักเพศเดียวกัน แต่ทว่าครัวเรือนรักต่างเพศและครัวเรือนรักเพศเดียวกันต้องการแบบจำลองที่สามารถอธิบายการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนได้ดีกว่าแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว จึงทำให้เกิดการพัฒนาแบบจำลองเกิดขึ้นโดยนักเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อว่า “Pierre-André Chiappori” โดยสร้างแบบจำลองที่มีชื่อว่า “แบบจำลองครัวเรือนแบบรวม (Collective

Household Model)” โดยคำนึงความพึงพอใจของสมาชิกภายในครัวเรือนที่แตกต่างกัน สมาชิกในครัวเรือนมีส่วนในการตัดสินใจภายในครัวเรือน ซึ่งแตกต่างจากแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวที่สมมติว่าสมาชิกในครัวเรือนมีความพอใจที่เหมือนกัน ดังนั้นแบบจำลองครัวเรือนแบบรวมถือได้ว่าเป็นแบบจำลองที่สามารถอธิบายการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนได้ใกล้เคียงกับครัวเรือนรักต่างเพศและครัวเรือนรักเพศเดียวกันมากขึ้น

ในปัจจุบันการศึกษาครัวเรือนชายรักชายเป็นประเด็นที่น่าสนใจ เนื่องจากมนุษย์มีความหลากหลายทางเพศมากขึ้น รวมทั้งงานวิจัยของ Roncolato and Martell (2016) ได้บ่งชี้ว่าครัวเรือนชายรักชายในสหรัฐอเมริกา มีการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนที่แตกต่างจากครัวเรือนรักต่างเพศ ซึ่งสามารถยกตัวอย่างได้เช่น แรงงานจากครัวเรือนชายรักชายจะมีรายได้ต่ำกว่าแรงงานชายจากครัวเรือนรักต่างเพศ จึงส่งผลให้แรงงานจากครัวเรือนชายรักชายมีความเชี่ยวชาญต่องานภายในครัวเรือนมากกว่าแรงงานชายจากครัวเรือนรักต่างเพศ จากผลการวิจัยทำให้เกิดการตั้งคำถามต่อมาว่า หากแรงงานจากครัวเรือนชายรักชายมีความเชี่ยวชาญต่องานภายในครัวเรือนมากกว่าแรงงานจากครัวเรือนรักต่างเพศ การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนชายรักชายจะมีลักษณะเป็นอย่างไร

เมื่อพิจารณาถึงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนชายรักชายได้มีงานวิจัยที่พยายามอธิบายการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในรูปแบบของการจัดสรรเวลา การแบ่งงานกันทำ การตัดสินใจด้านการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน โดยสามารถยกตัวอย่างได้จากงานวิจัยของ Kurdek (2007) และ Jaspers and Verbakel (2013) ที่ได้อธิบายถึงการแบ่งงานกันทำของครัวเรือนชายรักชายไว้ว่า ครัวเรือนชายรักชายมีการแบ่งงานกันทำได้อย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็งานภายในครัวเรือน หรืองานภายนอกครัวเรือน อีกทั้งครัวเรือนชายรักชายมีการแบ่งงานกันทำได้อย่างเท่าเทียมกันมากกว่าครัวเรือนรักต่างเพศ เนื่องจากบทบาททางเพศของสมาชิก โดยครัวเรือนชายรักชายมองว่า การแบ่งงานกันทำของครัวเรือนชายรักชายได้อ้างอิงบทบาททางเพศที่อยู่ภายใต้ความเท่าเทียมระหว่างสมาชิก จึงทำให้ครัวเรือนชายรักชายมีการแบ่งงานกันทำได้อย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งแตกต่างจากครัวเรือนรักต่างเพศที่มองว่า การแบ่งงานกันทำของครัวเรือนรักต่างเพศได้อ้างอิงบทบาททางเพศที่อยู่ภายใต้ระบอบชายเป็นใหญ่ จึงทำให้ผู้ชายมีสถานะเป็นหัวหน้าครัวเรือน และมีอำนาจการตัดสินใจในการกำหนดการแบ่งงานกันทำของครัวเรือน จึงทำให้ครัวเรือนรักต่างเพศมีการแบ่งงานกันทำได้อย่างไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งจากความแตกต่างระหว่างการแบ่งงานกันทำของครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนรักต่างเพศสะท้อนได้ว่าครัวเรือนชายรักชายมีการแบ่งงานกันทำได้อย่างเท่าเทียมมากกว่าครัวเรือนรักต่างเพศ

ตัวอย่างงานวิจัยต่อมาที่อธิบายการจัดสรรเวลา การตัดสินใจด้านการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนคือ งานวิจัยของ

Kurdek (2007) ได้อธิบายในเรื่องการจัดสรรเวลาไว้ว่า คู่รักเรือนชายรักชายจะมีการจัดสรรเวลาให้กับงานภายในบ้านได้อย่างเท่าเทียมกัน ดังนั้นการจัดสรรเวลาคู่รักเรือนชายรักชายจะขึ้นอยู่กับทำให้ความใส่ใจแก่สมาชิกในครัวเรือนและความชำนาญในงานของตนเมื่อมีการแบ่งงานกันทำเกิดขึ้น และงานวิจัยของ Burns, Burgoyne, and Clarke (2008) ได้อธิบายในเรื่องการตัดสินใจด้านการเงินไม่ว่าจะเป็นการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนไว้ว่า แม้ว่าคู่รักเรือนชายรักชายจะไม่มีกรรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน หากสมาชิกในครัวเรือนมีรายได้เท่ากัน สมาชิกในครัวเรือนจะร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วนที่เท่ากัน หากสมาชิกในครัวเรือนมีรายได้ไม่เท่ากัน สมาชิกในครัวเรือนจะร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วนที่อ้างอิงจากรายได้ ดังนั้นสมาชิกคนใดมีรายได้มากกว่า สมาชิกคนดังกล่าวจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนมากกว่าเช่นกัน ซึ่งถือได้ว่าตัดสินใจด้านการเงินของคู่รักเรือนชายรักชายเป็นการคำนึงถึงความเสมอภาคและความยุติธรรม

จากตัวอย่างงานวิจัยที่ได้พยายามอธิบายรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนชายรักชายในรูปแบบของการจัดสรรเวลา การแบ่งงานกันทำ การตัดสินใจด้านการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นการอธิบายในมุมมองของสภาพสังคมและวัฒนธรรมในประเทศตะวันตก จึงทำให้ไม่สามารถอธิบายในบริบทของสภาพสังคมและวัฒนธรรมในประเทศตะวันออก ซึ่งมีความแตกต่างในเชื้อชาติ ศาสนา สีผิว และบรรทัดฐานทางเพศ ดังนั้นการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันออกจึงเป็นสิ่งที่ยังคาดการณ์ไม่ได้ว่าจะมีการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนที่เหมือนกันหรือแตกต่างจากการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทยจะเป็นอย่างไร และมีความแตกต่างจากการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก รวมถึงแตกต่างจากการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยอย่างไร

สิ่งที่น่าสนใจในประเด็นต่อมาคือ ผลกระทบจากการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนที่มีต่ออุปทานแรงงานของคู่รักเรือนชายรักชาย ซึ่งสามารถพบได้ในงานวิจัยคู่รักเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกของ Smart, Brown, and Taylor (2017) ได้ค้นพบว่า สมาชิกในครัวเรือนชายรักชายจะมีการจัดสรรเวลาให้กับงานบ้านมากกว่าสมาชิกที่เป็นชายในครัวเรือนรักต่างเพศ จึงทำให้การจัดสรรเวลาให้กับการเป็นแรงงานในตลาดแรงงานของสมาชิกในครัวเรือนชายรักชายน้อยกว่าสมาชิกที่เป็นชายในครัวเรือนรักต่างเพศ จึงสรุปได้ว่า อุปทานแรงงานของคู่รักเรือนชายรักชายนี้น้อยกว่าอุปทานแรงงานของสมาชิกที่เป็นชายในครัวเรือนรักต่างเพศ ผลลัพธ์ตรงกันข้ามคืออุปทานแรงงานของคู่รักเรือนชายรักชายนี้น้อยกว่าอุปทานแรงงานของสมาชิกที่เป็นหญิงในครัวเรือนรักต่างเพศ

หากพิจารณาการศึกษารูปแบบของคริวเรือนและผลกระทบจากการจัดสรรทรัพยากรภายในคริวเรือนที่มีต่ออุปทานแรงงานของคริวเรือนชายรักชายในประเทศไทยจะพบว่ายังไม่มีการศึกษาเนื่องจากงานวิจัยที่เกี่ยวกับชายรักชายในประเทศไทยจะเป็นการศึกษาในเชิงกฎหมายคู่ชีวิต อัตลักษณ์ วิถีชีวิต การบริโภค ภาวะสุขภาพกายและสุขภาพจิต วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับชายรักชาย ดังนั้นการศึกษารูปแบบของคริวเรือนและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของคริวเรือนชายรักชายจะเป็นสิ่งใหม่สำหรับการศึกษาในประเทศไทย ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นว่ารูปแบบของคริวเรือนชายรักชายเป็นอย่างไร รวมทั้งอิทธิพลจากรูปแบบของคริวเรือนชายรักชายที่ส่งผลต่ออุปทานแรงงานของคริวเรือนชายรักชายเป็นอย่างไร ซึ่งแสดงให้เห็นจากการศึกษาแบบพลวัตตามช่วงชีวิตของชายรักชาย โดยแบ่งออกเป็น 4 มิติ ได้แก่ มิติที่ 1 คือ การศึกษาแบบมีพลวัตเปรียบเทียบเรื่องการจัดสรรเวลาการทำงานนอกคริวเรือนกับในคริวเรือนของชายรักชายก่อนและหลังการมีคริวเรือนหรือการอยู่ร่วมกันระหว่างชายรักชาย มิติที่ 2 คือ การศึกษาแบบมีพลวัตเปรียบเทียบเรื่องการจัดสรรเวลาการทำงานนอกคริวเรือนและในคริวเรือนระหว่างคริวเรือนที่เพิ่งอยู่ร่วมกันมาไม่นานกับคริวเรือนที่อยู่ร่วมกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน มิติที่ 3 การศึกษาการตัดสินใจประกอบอาชีพของสมาชิกในคริวเรือนชายรักชาย และมิติที่ 4 การเลือกปฏิบัติต่อแรงงานคริวเรือนชายรักชาย ซึ่งงานวิจัยนี้จะเป็นก้าวสำคัญที่จะทำให้ภาครัฐเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของคริวเรือนและผลกระทบที่มีอุปทานแรงงานของคริวเรือนชายรักชายในประเทศไทย ซึ่งนำไปสู่การวางแผน การพัฒนานโยบาย จัดทำนโยบาย หรือการออกกฎหมายที่เอื้อต่อรูปแบบคริวเรือนชายรักชายในประเทศไทยให้มากขึ้น เพื่อก่อให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรภายในคริวเรือนชายรักชายไม่ว่าการจัดสรรเวลา การแบ่งงานกันทำ การตัดสินใจด้านการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในคริวเรือนได้อย่างมีประสิทธิภาพแก่สมาชิกภายในคริวเรือนชายรักชาย ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่ออุปทานแรงงานของคริวเรือนชายรักชาย

1.2 คำถามวิจัย

รูปแบบของคริวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครเป็นอย่างไร และมีผลกระทบต่อการจัดสรรทรัพยากรในคริวเรือนและอุปทานแรงงานของคริวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาถึงรูปแบบคริวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรของคริวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร
- 2) เพื่อศึกษาถึงการเปรียบเทียบรูปแบบของคริวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยและคริวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก
- 3) เพื่อศึกษาผลกระทบของรูปแบบของคริวเรือนชายรักชายที่มีต่ออุปทานแรงงานของคริวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษารูปแบบของครัวเรือนและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครจะทำการศึกษาทั้งในครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก และครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยเพื่อนำมาเปรียบเทียบถึงความแตกต่างของรูปแบบของครัวเรือน และพิจารณาผลกระทบของรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร โดยครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครจะพิจารณากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 20-60 ปี เนื่องจากช่วงอายุดังกล่าวถือได้ว่าเป็นช่วงวัยที่บรรลุนิติภาวะและเป็นวัยกำลังแรงงาน ดังนั้นจึงมีการตัดสินใจต่อการเข้าร่วมในกำลังแรงงาน และอาจเกิดการเปลี่ยนแปลงจัดสรรเวลาสำหรับการทำงานภายนอกครัวเรือนเกิดขึ้น โดยเป็นกลุ่มตัวอย่างจากสมาชิกสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานและศูนย์กิจกรรมกรุงเทพมหานคร¹ และผู้ที่ได้รับการแนะนำจากสมาชิกสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานและศูนย์กิจกรรมกรุงเทพมหานครที่อยู่ภายนอกสมาคมฯ แต่ครัวเรือนยังคงอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาถึงครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกและครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยจะทำการศึกษาวรรณกรรมปริทัศน์

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษารูปแบบของครัวเรือนและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครจะทำให้ภาครัฐได้เข้าใจถึงรูปแบบครัวเรือนและแบบจำลองครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจในการจัดสรรเวลา การแบ่งงานกันทำ การตัดสินใจด้านการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ซึ่งเป็นผลกระทบต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร โดยทำให้ภาครัฐสามารถนำผลการวิจัยช่วยในการวางแผนและพัฒนา รวมถึงการจัดทำนโยบายเอื้อประโยชน์ให้เกิดการจัดสรรเวลาต่อการทำงานภายนอกของครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทยที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

¹ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย (Rainbow Sky Association of Thailand : RSAT) เป็นองค์กรชุมชนจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายแห่งแรกของประเทศไทย ที่ทำงานกับผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศ อาทิ ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย สาวประเภทสอง หญิงรักหญิง และคนข้ามเพศ ในประเทศไทย โดยองค์กรได้มีการดำเนินโครงการป้องกันเอชไอวีและโครงการด้านการส่งเสริมสิทธิความหลากหลายทางเพศภายใต้การสนับสนุนจากองค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างแห่งสหรัฐอเมริกา (USAID), แผนฉุกเฉินของประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเพื่อบรรเทาปัญหาเอ็ดส์ (PEPFAR), ศูนย์วิจัยโรคเอดส์ สภากาชาดไทย, องค์การชาวยิวอเมริกันเพื่อบริการโลก (AJWS) ซึ่งสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย มีสำนักงานและศูนย์กิจกรรม 10 แห่งทั่วประเทศ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ปทุมธานี นนทบุรี ชลบุรี อุบลราชธานี สงขลา อยุธยา นครปฐม และนครสวรรค์

1.6 คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

- 1) ชายรักชาย หมายถึง บุคคลที่เป็นชาย แต่มีความรักหรือความปรารถนาทางเพศต่อเพศเดียวกัน ซึ่งเรียกว่า “Male Homosexual” หรือ “ชายรักร่วมเพศ” หรือ “Gay”
- 2) ครัวเรือนรักต่างเพศ หมายถึง ครัวเรือนที่ประกอบด้วยจำนวนสมาชิกอย่างน้อย 2 คนขึ้นไป และมีคู่ครองที่เป็นชายและหญิงที่มีความรักหรือความปรารถนาทางเพศต่อบุคคลต่างเพศ โดยสถานภาพของคู่ครองทั้งมีลักษณะแบบที่อยู่ร่วมกันหรือแบบจดทะเบียนสมรสร่วมกัน
- 3) ครัวเรือนชายรักชาย หมายถึง ครัวเรือนเดี่ยวที่ประกอบด้วยสมาชิกอย่างน้อย 2 คนขึ้นไป และเป็นคู่ครองที่เป็นชายทั้งสองคนที่มีความรักหรือความปรารถนาทางเพศต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน ซึ่งอาจมีบุตรหรือไม่ก็ได้ โดยอาศัยอยู่ในบ้านหรือที่อยู่อาศัยเดียวกันประจำหรืออาศัยที่อื่นเป็นการชั่วคราว รวมถึงไม่ได้จำกัดระยะเวลาของการอาศัยอยู่ในบ้านหรือที่อยู่อาศัยเดียวกัน และครัวเรือนได้จัดหาหรือใช้สิ่งอุปโภคบริโภคอันจำเป็นแก่การครองชีพร่วมกัน ซึ่งบุคคลเหล่านั้นจะไม่เป็นญาติกัน²
- 4) สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุก หมายถึง สมาชิกที่มีเพศสัมพันธ์คล้ายคลึงกับผู้ชาย อีกทั้งสมาชิกสวมบทบาทว่าตนเองเปรียบเสมือนสามีในครัวเรือนชายรักชาย
- 5) สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับ หมายถึง สมาชิกที่มีเพศสัมพันธ์คล้ายคลึงกับผู้หญิง อีกทั้งสมาชิกสวมบทบาทว่าตนเองเปรียบเสมือนภรรยาในครัวเรือนชายรักชาย
- 6) สมาชิกที่เป็นทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ หมายถึง สมาชิกที่มีเพศสัมพันธ์คล้ายคลึงกับผู้หญิงและผู้ชาย อีกทั้งสมาชิกสวมบทบาทว่าตนเองเปรียบเสมือนสามีหรือภรรยาในครัวเรือนชายรักชาย
- 7) บทบาทที่อ้างอิงเพศ หมายถึง บทบาทของสมาชิกในครัวเรือนทั้งในด้านการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำที่เอื้อให้กับสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุก
- 8) รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว หมายถึง รูปแบบของครัวเรือนที่มีการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นเช่นเดียวกับแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว มีเพียงเรื่องการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานในบ้านแตกต่างจากแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว คือ ให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในและนอกบ้าน
- 9) รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน หมายถึง รูปแบบของครัวเรือนที่มีการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นเช่นเดียวกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน มีเพียงเรื่องการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานในบ้านที่แตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบ

² ปัจจุบันสถานภาพคู่ครองของครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทยไม่มีสถานภาพลักษณะแบบจดทะเบียนสมรสร่วมกัน เนื่องจากพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. ... ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนสมรสในคู่รักเพศเดียวกัน อยู่ในกระบวนการร่างกฎหมาย

ให้ความร่วมมือกันคือ ผู้มีอำนาจการต่อรองกลายเป็นผู้ที่ต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก

10) รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน หมายถึง รูปแบบของครัวเรือนที่มีการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นเช่นเดียวกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน มีเพียงเรื่องการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานในบ้านที่แตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันคือ สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและแบ่งงานในบ้านอย่างเท่าเทียมกัน หรือสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจะต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก หรือสมาชิกที่เป็นที่ปรึกษาเรื่องการเงินจะต้องรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมปริทัศน์

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

การทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของครัวเรือนและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครจำเป็นต้องเข้าใจทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ครัวเรือน ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์แรงงาน และแนวคิดความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากแนวคิดและทฤษฎีข้างต้นจะช่วยสร้างกรอบแนวคิดให้มีความชัดเจน นำไปสู่การมองเห็นภาพรวมของการวิจัย ดังนั้นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของครัวเรือนและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนจะเริ่มต้นจากการอธิบายทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ครัวเรือน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ครัวเรือน

2.1.1.1 ภาพรวมของทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนในมิติจุลภาค

กุลลินี มุทธากลิน (2550) ได้อธิบายภาพรวมของทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนในมิติจุลภาคไว้ว่า การศึกษาเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนในมิติจุลภาคเป็นการพิจารณาในระดับขั้นพื้นฐานของสังคม ซึ่งประกอบด้วย การพิจารณาครัวเรือน และความสัมพันธ์ภายในครัวเรือน แต่ทว่าการศึกษาเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนในมิติจุลภาคเปรียบเสมือนกล่องดำที่ยังไม่มีการศึกษาอย่างจริงจัง ดังนั้นการศึกษาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนในมิติจุลภาคได้รับอิทธิพลจาก 2 แนวคิดคือ

1) แนวคิดของแกรี เบคเคอร์ (Gary Becker) เป็นแนวคิดเริ่มต้นที่พิจารณาครัวเรือนและความสัมพันธ์ของครัวเรือน โดยข้อสมมติฐานแรกคือ ครัวเรือนมีความสัมพันธ์ระดับพื้นฐานระหว่างเพศสภาพ ซึ่งหมายความว่า ผู้ชายเปรียบเสมือนสามี พ่อ และหัวหน้าครัวเรือน โดยบทบาทและหน้าที่ของผู้ชายคือ การเป็นหัวหน้าครัวเรือน การเป็นเสาหลักในการหารายได้ของครัวเรือน รวมถึงการมีบทบาทในพื้นที่นอกบ้านไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ขณะที่ผู้หญิงเปรียบเสมือนภรรยา และแม่ โดยบทบาทและหน้าที่ของผู้หญิงคือ การเป็นภรรยาของสามี การเป็นมารดาให้กับบุตร รวมถึงการมีบทบาทในพื้นที่ภายในบ้านไม่ว่าจะเป็นการดูแลบ้าน และสมาชิกคนอื่นๆ ในครัวเรือน

ขณะเดียวกันข้อสมมติฐานสองของแนวคิดแกรี เบคเคอร์ คือ ครัวเรือนมีความสมัครสมานสามัคคีต่อกัน รวมถึงการตัดสินใจของครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับหัวหน้าครัวเรือน ดังนั้นการตัดสินใจของหัวหน้าครัวเรือนจะมีพื้นฐานการตัดสินใจมาจากความรักใคร่ ความเห็นอกเห็นใจ การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมของสมาชิก (Altruism) จึงสรุปได้ว่า แนวคิดของแกรี เบคเคอร์ เป็นแนวคิดแสดงให้เห็นถึงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนได้อย่างเท่าเทียมกัน

2) แนวคิดของอมาตยา เซน (Amartya Sen) เป็นแนวคิดที่มีการวิพากษ์แนวคิดของแกรี เบคเคอร์ โดยแนวคิดดังกล่าวได้โต้แย้งว่า ครัวเรือนไม่ได้มีความสมมาตรสามัคคีต่อกัน ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนมีทั้งให้ความร่วมมือและมีความขัดแย้งต่อกัน จึงทำให้ครัวเรือนเป็นพื้นที่ของการต่อรองระหว่างสมาชิก รวมทั้งสมาชิกในครัวเรือนมีอำนาจการต่อรองที่ไม่เท่ากัน โดยอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจะสะท้อนได้จากการจัดสรรรายได้ การจัดสรรเวลา และการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ของครัวเรือน เช่น การคุมกำเนิด การมีบุตร ดังนั้นอำนาจการต่อรองจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน ซึ่งเห็นได้จากผู้หญิงมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนน้อยกว่าผู้ชาย เนื่องจากการจัดสรรเวลารายได้ การจัดสรรเวลา และการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ของครัวเรือนที่ได้รับอิทธิพลจากระบบชายเป็นใหญ่ (Patriarchy) จึงทำให้ผู้หญิงมีความเสียเปรียบมากกว่า

ต่อมาได้มีการวิพากษ์แนวคิดของแกรี เบคเคอร์ เพิ่มเติมว่า เมื่อทุกคนตัดสินใจในกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยมีเป้าหมายว่าตนเองจะต้องได้รับอรรถประโยชน์สูงสุด ดังนั้นการตัดสินใจของหัวหน้าครัวเรือนจะเป็นการตัดสินใจบนพื้นฐานของความต้องการสมาชิกในครัวเรือนได้อย่างไร หากสมาชิกในครัวเรือนคนใดมีความต้องการที่แตกต่างจากหัวหน้าของครัวเรือน รวมถึงหัวหน้าครัวเรือนจะมีวิธีการจัดการอย่างไรต่อความต้องการของสมาชิกภายในครัวเรือนที่แตกต่างจากตนเอง รวมถึงการให้หัวหน้าครัวเรือนเป็นผู้ตัดสินใจภายในครัวเรือนเป็นสิ่งที่สมควรหรือไม่ จึงสรุปได้ว่า แนวคิดของอมาตยา เซน เป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นถึงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนได้อย่างไม่เท่าเทียมกัน

2.1.1.2 แบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน

เมื่อมีการพิจารณาถึงแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนนั้น Doss (1996) ได้กล่าวว่าจำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงลักษณะการตัดสินใจภายในครัวเรือนของแต่ละแบบจำลอง โดยแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนสามารถแบ่งแบบจำลองได้ออกเป็น 2 แบบจำลองคือ แบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว (Unitary Household Model) และแบบจำลองครัวเรือนแบบรวม (Collective Household Model) โดยจะเริ่มต้นจากการอธิบายแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวได้ดังนี้

1) แบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว (Unitary Household Model) เป็นแบบจำลองได้รับการพัฒนาจากแกรี เบคเคอร์ ดังนั้นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวต้องอธิบายถึงการวิวัฒนาการแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว โดยเริ่มต้นจากการอธิบายแบบจำลองครัวเรือนที่มีความพอใจเหมือนกัน (Common Preference Model) และแบบจำลองครัวเรือนที่มีพฤติกรรมแบบเดียวกัน (Unified Household Model) ซึ่งสามารถอธิบายแต่ละแบบจำลองได้ดังนี้

(1) แบบจำลองครัวเรือนที่มีความพอใจเหมือนกัน เป็นแบบจำลองที่มีการรวมความพอใจของสมาชิกแต่ละคนในครัวเรือนเพื่อกลายเป็นความพอใจของครัวเรือน ดังนั้นแบบจำลองดังกล่าวจึงมีข้อสมมติว่า แต่ละสมาชิกภายในครัวเรือนจะมีลักษณะที่เหมือนกัน รวมทั้งมีฟังก์ชันอรรถประโยชน์ที่เหมือนกันอีกด้วย เมื่อครัวเรือนจะต้องการให้ฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของครัวเรือนเกิดอรรถประโยชน์สูงสุด โดยอรรถประโยชน์สูงสุดของครัวเรือนจะส่งผลต่อไปยังฟังก์ชันอรรถประโยชน์แต่ละสมาชิกของครัวเรือนให้มีอรรถประโยชน์สูงสุดเช่นกัน

แต่ทว่า Christ (1952) อ้างถึงใน Doss (1996) ได้ให้ความคิดเห็นว่า เมื่อมีการรวมฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของสมาชิกในครัวเรือนให้กลายเป็นฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของครัวเรือนอาจจะมีข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับความพอใจของแต่ละสมาชิกบางส่วนหายไปจากกระบวนการรวมอรรถประโยชน์ของแต่ละสมาชิก ดังนั้นวิธีที่เป็นไปได้สำหรับแบบจำลองคือ การสมมติว่าหัวหน้าครัวเรือนเป็นผู้เผด็จการ (Dictator) หรือผู้ที่มีความเห็นอกเห็นใจสมาชิกภายในครัวเรือน (Benevolent Altruist) ได้รวมฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของสมาชิกในครัวเรือนให้เป็นฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของครัวเรือน โดยมีเป้าหมายว่าจะทำให้อรรถประโยชน์ของครัวเรือนนั้นสูงสุด

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาประเด็นอื่นๆ ที่นอกเหนือจากฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของครัวเรือนในแบบจำลองคือ กรอบแนวคิดของแบบจำลองยังไม่มีมีการพิจารณาถึงประเด็นการผลิตภายในครัวเรือน เนื่องจากการจัดสรรเวลาของสมาชิกในครัวเรือนที่ไม่สามารถระบุได้ว่าจะนำรายได้ หรือมูลค่าของสินค้าภายในครัวเรือนเป็นตัวชี้วัดในการกำหนดการจัดสรรเวลา และประเด็นรายได้ของสมาชิกในครัวเรือน เนื่องจากไม่มีภาระบุนที่นำชัดเจนว่ารายได้ของสมาชิกในครัวเรือนจะส่งผลต่อการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนอย่างไร

(2) แบบจำลองครัวเรือนที่มีพฤติกรรมแบบเดียวกัน เป็นแบบจำลองที่ได้รับการพัฒนาจากแบบจำลองครัวเรือนที่มีความพอใจเหมือนกัน ซึ่งได้มีการรวมฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของสมาชิกในครัวเรือนให้เป็นฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของครัวเรือนจากหัวหน้าครัวเรือนเป็นผู้เผด็จการหรือผู้ที่มีความเห็นอกเห็นใจสมาชิกภายในครัวเรือน โดยมีเป้าหมายว่าจะทำให้อรรถประโยชน์ของครัวเรือนนั้นสูงสุด

สิ่งที่ค้นพบในแบบจำลองที่นอกเหนือจากการรวมฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของสมาชิกในครัวเรือนคือ พฤติกรรมของครัวเรือนถือได้ว่ามีพฤติกรรมลักษณะแบบเดียวกัน รวมถึงมีข้อสมมติว่าครัวเรือนต้องการได้รับอรรถประโยชน์สูงสุดภายใต้ข้อจำกัดด้านการผลิตภายในครัวเรือน แทนข้อจำกัดของรายได้ครัวเรือน รวมถึงหัวหน้าครัวเรือนมีอำนาจในการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน ซึ่งหัวหน้าครัวเรือนสามารถนำผลประโยชน์จากการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนให้แก่สมาชิกที่หัวหน้าครัวเรือนต้องการจะมอบให้ หรือให้แก่สมาชิกที่มีผลประโยชน์ร่วมกับหัวหน้าครัวเรือน

หากพิจารณาการตัดสินใจประเด็นต่างๆ ของครัวเรือนพบว่า การตัดสินใจ ระหว่างการผลิตและการบริโภคภายในครัวเรือนแยกออกจากกัน โดยการตัดสินใจในการผลิตของ ครัวเรือนคือ ครัวเรือนต้องการผลประโยชน์สูงสุดจากการผลิตภายในครัวเรือน ภายใต้ข้อจำกัดของ แรงงานภายในครัวเรือน ขณะที่การตัดสินใจการบริโภคของครัวเรือนจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ เกี่ยวกับอุปทานแรงงานของครัวเรือน โดยการตัดสินใจการบริโภคของครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับราคาของ สินค้า และรายได้ของครัวเรือน ซึ่งเกิดจากการรวมรายได้ของสมาชิกภายในครัวเรือน ดังนั้นสรุปได้ว่า แบบจำลองครัวเรือนที่มีพฤติกรรมแบบเดียวกันเป็นแบบจำลองที่มีการจัดสรรทรัพยากรภายใน ครัวเรือนได้อย่างเท่าเทียมกัน

2) แบบจำลองครัวเรือนโดยรวม (Collective Household Model) เป็น แบบจำลองที่ได้รับการพัฒนาจากแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว โดยนักเศรษฐศาสตร์ที่มีชื่อว่า Pierre Andre Chiappori ในปีค.ศ. 1988 ขณะที่แบบจำลองได้มีการปรับปรุงเพื่อสามารถอธิบาย การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนได้ใกล้เคียงความเป็นจริงมากขึ้นได้ในปีค.ศ. 1992 และในปีค.ศ. 1994 โดย Pierre Andre Chiappori และ Francois Bourguignon ซึ่งข้อสมมติของแบบจำลอง ดังกล่าวแตกต่างจากแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวคือ ฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของสมาชิกใน ครัวเรือนมีความแตกต่างกัน จึงไม่มีการรวมฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของสมาชิกให้กลายเป็นฟังก์ชัน อรรถประโยชน์ของครัวเรือน รวมถึงแบบจำลองดังกล่าวมองว่าผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการจัดสรร ทรัพยากรภายในครัวเรือนนั้นมีประสิทธิภาพแบบพาเรโต (Pareto Efficiency) นั่นคือ เมื่อมีการ จัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะทำให้สมาชิกบางส่วนได้รับผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น โดยที่สมาชิก ส่วนที่เหลือจะไม่เสียผลประโยชน์

ขณะเดียวกันหากกล่าวถึงการใช้จ่ายของครัวเรือนในแบบจำลองดังกล่าว พบว่า มีการตั้งข้อสมมติที่มีชื่อว่า “กฎการแบ่งปันภายในครัวเรือน (Sharing Rule)” เพื่อนำมาใช้ใน การจัดสรรค่าใช้จ่ายของครัวเรือน โดยกฎการแบ่งปันภายในครัวเรือนจะมีข้อสมมติย่อยแบ่งออกเป็น 4 ข้อสมมติย่อยคือ

- (1) สินค้าบางประเภทของครัวเรือนเป็นสินค้าเอกชน (Private Goods)
- (2) ฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของสมาชิกในครัวเรือนจะประกอบด้วยฟังก์ชัน อรรถประโยชน์ของสมาชิกคนอื่นๆ ในครัวเรือน เนื่องจากความพึงพอใจของสมาชิกในครัวเรือนคือ การดูแลสมาชิกในครัวเรือน ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนแต่ละคนจะมีความพึงพอใจต่อสมาชิกในครัวเรือน บุคคลอื่นๆ
- (3) ฟังก์ชันอรรถประโยชน์ของแต่ละสมาชิกในครัวเรือนจะแยกออกจากกัน รวมถึงการใช้จ่ายส่วนตัวจะเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่จะส่งผลต่อการได้รับอรรถประโยชน์สูงสุดของสมาชิก

(4) ภายในครัวเรือนจะมีสินค้าเอกชนอย่างน้อยหนึ่งชนิดที่สามารถกำหนดได้ว่า สมาชิกคนใดในครัวเรือนจะสามารถบริโภคสินค้านั้นได้

ท้ายที่สุดแล้วแบบจำลองครัวเรือนแบบรวมถือได้ว่าเป็นแบบจำลองที่สามารถอธิบายการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนของลักษณะครัวเรือนทั่วไป หากแบบจำลองดังกล่าวจะอธิบายลักษณะครัวเรือนที่แตกต่างออกไป แบบจำลองดังกล่าวจะต้องพัฒนาแบบจำลองโดยให้มีการปรับเปลี่ยนกฎการแบ่งปันภายในครัวเรือนเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะครัวเรือนที่แตกต่างออกไป โดยแบบจำลองครัวเรือนแบบรวมที่มีการปรับเปลี่ยนกฎการแบ่งปันภายในครัวเรือนจะมีชื่อเรียกว่า “แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน (Bargaining Model) ซึ่งแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจะสามารถแบ่งแบบจำลองตามการยอมรับของสมาชิกในครัวเรือนในเรื่องความพอใจของสมาชิกในครัวเรือนที่มีความแตกต่างกันออกได้เป็น 2 แบบจำลองคือ

(1) แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน (Cooperative Bargaining Model) เป็นแบบจำลองที่ถูกพัฒนาขึ้นจากแบบจำลองครัวเรือนแบบรวมโดย Marilyn Manser และ Murray Brown ในปีค.ศ. 1980 รวมถึง Marjorie B. McElroy และ Mary Jean Horney ในปีค.ศ. 1981 โดยแบบจำลองมีข้อสมมติว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คน ซึ่งเป็นสามีและภรรยา โดยสามีและภรรยาจะได้รับอรรถประโยชน์จากการบริโภคสินค้าสาธารณะแท้ (Pure Public Goods) ภายในครัวเรือน เช่น การมีบุตร งานบ้าน รวมถึงสามีและภรรยา mong ว่าการพักผ่อนและการบริโภคถือได้ว่าเป็นสินค้าเอกชน โดยภายในครัวเรือนมีการรวมรายได้จากสมาชิกทั้ง 2 คนให้กลายเป็นรายได้ของครัวเรือน

การตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะอยู่ภายใต้การต่อรองระหว่างสามีและภรรยา ซึ่งแบบจำลองนี้พบว่า สามีและภรรยาจะมีการตัดสินใจร่วมกันที่จะจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน โดยการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนของแบบจำลองดังกล่าวจะเป็นไปประสิทธิภาพแบบพาเรโต นั่นคือ การตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนไม่ว่าจะเป็นการบริโภค การผลิต จะไม่สามารถทำให้สมาชิกคนใดในครัวเรือนดีกว่า โดยไม่ทำให้สมาชิกในครัวเรือนคนอื่นเลวลง

(2) แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน (Non-Cooperative Bargaining Model) เป็นแบบจำลองที่มีข้อสมมติว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คน ซึ่งเป็นสามีและภรรยา โดยรายได้ของสามีและภรรยาจะไม่รวมเป็นรายได้ของครัวเรือน โดยภายในครัวเรือนจะมีกำหนดการแบ่งปันสินค้าภายในครัวเรือนอย่างชัดเจน ขณะที่การใช้จ่ายของครัวเรือนจะพบว่า หากสมาชิกมีรายได้เท่ากัน สามีและภรรยาจะมีส่วนร่วมในค่าใช้จ่ายของครัวเรือนอย่างเท่าเทียมกัน แต่ทว่าหากมีรายได้ที่ไม่เท่ากัน สมาชิกที่มีรายได้สูงกว่าจะรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายของครัวเรือนสูงกว่าสมาชิกที่มีรายได้น้อยกว่า

หากกล่าวถึงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะพบว่า การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนไม่มีประสิทธิภาพแบบพาเรโต้ จะเห็นได้ว่า การตัดสินใจในการผลิตและการบริโภคภายในครัวเรือนจะมีการต่อรองเกิดขึ้น โดยอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับบทบาททางเพศ (Gender Role) ที่ได้รับอิทธิพลจากระบบชายเป็นใหญ่ ซึ่งเป็นระบบที่สามารถจำกัดอำนาจการต่อรองของผู้หญิง ซึ่งจะส่งผลให้การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะเอื้อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ชาย ซึ่งทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมในการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย

จากกล่าวถึงแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนนั้นสามารถทำความเข้าใจถึงความแตกต่างของแต่ละแบบจำลองในตารางที่ 2 โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดความแตกต่างของแบบจำลองมีดังนี้

- (1) ครัวเรือนมีการตัดสินใจร่วมกันหรือไม่
- (2) ครัวเรือนมีการรวมรายได้ของสมาชิกให้กลายเป็นรายได้ของครัวเรือนหรือไม่
- (3) การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะทำให้สมาชิกบางส่วนได้รับผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น โดยที่สมาชิกส่วนที่เหลือไม่เสียผลประโยชน์หรือไม่

ตารางที่ 1 ความแตกต่างของแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน

เกณฑ์ที่ใช้ในการวัด	ประเภทของแบบจำลอง		
	Unitary Model	Collective Model	
		Cooperative Bargaining Model	Non-Cooperative Bargaining Model
1. ครัวเรือนมีการตัดสินใจร่วมกันหรือไม่	ไม่ใช่	ใช่	ไม่ใช่
2. ครัวเรือนมีการรวมรายได้ของสมาชิกให้กลายเป็นรายได้ของครัวเรือนหรือไม่	ใช่	ใช่	ไม่ใช่
3. การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะทำให้สมาชิกบางส่วนได้รับผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น โดยที่สมาชิกส่วนที่เหลือไม่เสียผลประโยชน์ (Pareto Efficiency) หรือไม่	ใช่	ใช่	ไม่ใช่

ที่มา : Doss (1996)

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่าแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนมีความแตกต่างกัน ซึ่งเริ่มต้นจากแบบจำลองครัวเรือนแบบเดียวถือได้ว่าเป็นแบบจำลองไม่มีการตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรร่วมกัน เนื่องจากหัวหน้าครัวเรือนเป็นผู้ตัดสินใจ รวมถึงครัวเรือนมีการรวมรายได้ของสมาชิกในครัวเรือนให้กลายเป็นรายได้ของครัวเรือน เนื่องจากสมาชิกในครัวเรือนต่างมีข้อจำกัดของรายได้ที่เหมือนกัน จึงทำให้สามารถรวมรายได้ของสมาชิกในครัวเรือนให้กลายเป็นรายได้ของครัวเรือนได้ ท้ายที่สุดการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะทำให้สมาชิกบางส่วนได้รับผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น โดยที่สมาชิกที่เหลือไม่เสียผลประโยชน์

ขณะเดียวกันการพิจารณาแบบจำลองครัวเรือนแบบรวม พบว่าแบบจำลองสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบจำลองคือ แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน และแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ซึ่งแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันพบว่า ครัวเรือนจะมีการตัดสินใจร่วมกัน รวมถึงครัวเรือนมีการรวมรายได้ของสมาชิกในครัวเรือนให้กลายเป็นรายได้ของครัวเรือน และการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะทำให้สมาชิกบางส่วนได้รับผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น โดยที่สมาชิกที่เหลือไม่เสียผลประโยชน์ ซึ่งจะมีความแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันอย่างสิ้นเชิง

2.1.1.3 ทฤษฎีการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกภายในครัวเรือน

Becker (1991) ได้อธิบายทฤษฎีดังกล่าวไว้ว่า การจัดสรรเวลาของสมาชิกในครัวเรือนมีพื้นฐานจากการตัดสินใจระหว่างการทำงานและการพักผ่อนของสมาชิกเพื่อให้ได้รับอรรถประโยชน์สูงสุด ดังนั้นการจัดสรรเวลาจึงสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนคือ การจัดสรรเวลาสำหรับการทำงานนอกบ้าน การจัดสรรเวลาสำหรับการทำงานภายในบ้าน และการจัดสรรเวลาสำหรับการบริโภคสินค้าและการพักผ่อน

ขณะเดียวกันการจัดสรรเวลาของสมาชิกในครัวเรือนได้รับอิทธิพลจากความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Advantage) เนื่องจากการจัดสรรเวลาจะขึ้นอยู่กับระดับความเชี่ยวชาญของสมาชิกต่อการทำงานภายในบ้านและภายนอกบ้าน เพื่อให้เกิดต้นทุนต่ำสุดจากค่าเสียโอกาสสำหรับการจัดสรรเวลา ดังนั้นครัวเรือนจึงเปรียบเทียบผลิตภาพของสมาชิกแต่ละคนระหว่างการทำงานภายในบ้านและภายนอกบ้าน โดยมีเงื่อนไขที่สำคัญว่า สมาชิกแต่ละคนจะมีความแตกต่างในด้านอายุ ประสบการณ์ การศึกษา และเพศสภาพ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ภรรยามีความได้เปรียบในเรื่องการทำงานภายในบ้านและเลี้ยงบุตร ขณะเดียวกันสามีมีความได้เปรียบเรื่องการทำงานภายนอกบ้าน เนื่องจากสามีมักจะได้รับรายได้ที่สูงกว่าภรรยา จึงทำให้สามีเลือกใช้เวลาในการทำงานนอกบ้านมากกว่าภรรยา ซึ่งแตกต่างจากภรรยาที่ใช้เวลาในการทำงานในบ้านมากกว่าสามี

2.1.2 ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์แรงงาน

2.1.2.1 ทฤษฎีอุปทานแรงงานในฐานะปัจเจกบุคคล

การพิจารณาอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายจำเป็นต้องศึกษาทฤษฎีอุปทานแรงงานในฐานะปัจเจกบุคคลในมิติของกระบวนการตัดสินใจในการทำงาน เนื่องจากกระบวนการตัดสินใจในการทำงานจะทำให้เห็นถึงภาพรวมของการตัดสินใจเข้าสู่ตลาดแรงงานของสมาชิกคนใดคนหนึ่งย่อมมีผลกระทบต่อสมาชิกคนอื่นๆ ในครัวเรือน โดยธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์ (2558) ได้อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจในการทำงานไว้ว่า กระบวนการตัดสินใจในการทำงานเป็นการวิเคราะห์การตัดสินใจของปัจเจกบุคคลในจัดสรรเวลาที่แต่ละบุคคลมีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งการวิเคราะห์การตัดสินใจของปัจเจกบุคคลในการจัดสรรเวลาเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานนั้นสามารถแบ่งแยกประเด็นทั้งหมด 2 ประเด็นคือ

1) การวิเคราะห์การตัดสินใจของปัจเจกบุคคลว่าจะมีการจัดสรรเวลาบางส่วนเพื่อใช้ในการทำกิจกรรมที่ผ่านตลาดหรือไม่ ซึ่งความหมายของกิจกรรมที่ผ่านตลาดคือ การมีงานทำที่มีรายได้ ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของลูกจ้าง การประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือการช่วยธุรกิจในครัวเรือนที่ทำให้เกิดผลผลิตในครัวเรือน หรืออาจจะใช้เวลาทั้งหมดในการทำกิจกรรมที่ไม่ผ่านตลาด ได้แก่ การทำงานบ้าน การพักผ่อน การศึกษา

2) การวิเคราะห์การตัดสินใจของปัจเจกบุคคลว่าจะมีการจัดสรรเวลาในการทำงานเป็นระยะเวลาอย่างน้อยเพียงใด จะเห็นได้ว่า เมื่อบุคคลได้ทำกิจกรรมที่ผ่านตลาดแล้วนั้น จำนวนชั่วโมงการทำงานจะถูกนายจ้างเป็นผู้กำหนด แต่ทว่าในบางกรณีที่บุคคลมีสิทธิในการเลือกตัดสินใจว่าจะมีจำนวนชั่วโมงหรือจำนวนวันทำงานอย่างน้อยเพียงใด หรืออาจทำงานบางเวลาได้ ดังนั้นจำนวนเวลาที่ใช้ในการทำงานจึงขึ้นอยู่กับปัจเจกบุคคลอีกด้วย

กระบวนการตัดสินใจในการทำงานถือได้ว่าเป็นการวิเคราะห์อุปทานแรงงานในระยะสั้น ดังนั้นการวิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจในการทำงานจะมีเงื่อนไขที่ว่าปัจจัยที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในระยะเวลาที่จำกัด ได้แก่ จำนวนบุตร ระดับการศึกษา ทักษะที่ได้รับจากครอบครัวและสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ส่วนปัจจัยที่สามารถเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ได้แก่ อัตราค่าจ้างแรงงาน รายได้จากแหล่งอื่นๆ ของตัวบุคคล จึงกล่าวได้ว่าอัตราค่าจ้างแรงงาน และรายได้จากแหล่งอื่นๆ ของบุคคลจะส่งผลกระทบต่ออุปทานแรงงานในระยะสั้นหรือมีผลกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจการทำงานของแรงงาน

ในปัจจุบันทฤษฎีอุปทานแรงงานมองว่า ครัวเรือนเป็นหน่วยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจทำงานของสมาชิกในครัวเรือน นั่นคือ การตัดสินใจของสมาชิกคนใดคนหนึ่งในเรื่องของการจัดสรรเวลาจะส่งผลกระทบต่อตัดสินใจการจัดสรรเวลาของสมาชิกคนอื่นๆ ในครัวเรือนอีกด้วย ดังนั้นอุปทานแรงงานของครัวเรือนคือ การใช้เวลาของสมาชิกในครัวเรือนในการทำกิจกรรมที่

ผ่านตลาด เพื่อแลกเปลี่ยนเป็นรายได้ ถ้าสมาชิกคนใดตัดสินใจที่จะจัดสรรเวลาบางส่วนในการทำงานให้ผู้อื่นผ่านตลาด ถือได้ว่าสมาชิกคนนั้นเป็นผู้เสนอขายแรงงานในตลาด โดยกระบวนการที่สมาชิกคนใดจะตัดสินใจได้ว่าควรจะเสนอขายเวลาของตนเองให้แก่ตลาดแรงงานหรือไม่ และควรเสนอขายจำนวนเวลาเท่าใด เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน จึงทำให้กระบวนการตัดสินใจในการทำงานในตลาดของสมาชิกคนใดคนหนึ่งจำเป็นต้องมีการกระบวนการตัดสินใจพร้อมกันของสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมด โดยสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับครัวเรือนมาร่วมเป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจด้วย

2.1.2.2 ทฤษฎีการเลือกปฏิบัติในตลาดแรงงาน

การศึกษาอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายจำเป็นต้องศึกษาทฤษฎีการเลือกปฏิบัติในตลาดแรงงาน เนื่องจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายไม่ใช่เพียงปัจจัยภายในครัวเรือนเท่านั้น แต่มีปัจจัยภายนอกครัวเรือนที่ส่งผลต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายนั่นคือ การเลือกปฏิบัติในตลาดแรงงาน โดยจุฬาลักษณ์ นิมไชยพันธ์ และรสริน โอสถานันต์กุล (2556) ได้อธิบายทฤษฎีการเลือกปฏิบัติในตลาดแรงงานไว้ว่า การเลือกปฏิบัติต่อแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในตลาดแรงงานจะเป็นการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากอคติซึ่งสามารถแบ่งรูปแบบของการเลือกปฏิบัติได้เป็น 3 รูปแบบคือ

1) การเลือกปฏิบัติของนายจ้าง ซึ่งสมมติให้แรงงานชายรักต่างเพศ และแรงงานชายรักชายทดแทนกันได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งหมายความว่า ต้นทุนในการว่าจ้างแรงงานชายรักต่างเพศ และแรงงานชายรักชายย่อมมีค่าเท่ากันสำหรับนายจ้าง เมื่อพิจารณาในระดับคุณภาพของตลาดแรงงานจะพบว่า ค่าจ้างแรงงานชายรักต่างเพศและแรงงานชายรักชายมีค่าเท่ากับมูลค่าผลผลิตส่วนเพิ่ม นั่นคือ แรงงานชายรักชายและแรงงานชายรักต่างเพศมีค่าจ้างเท่ากัน ซึ่งจะขึ้นในกรณีที่นายจ้างไม่มีอคติต่อเพศสภาพใดเพศสภาพหนึ่ง แต่ทว่าหากนายจ้างมีอคติต่อแรงงานชายรักชาย จึงทำให้มีการเลือกปฏิบัติต่อแรงงานชายรักชาย โดยนายจ้างจะรู้สึกว่าการจ้างแรงงานชายรักชายมีต้นทุนที่ไม่ใช่ตัวเงินเกิดขึ้น ดังนั้นต้นทุนการจ้างงานของแรงงานชายรักชายจึงมีค่าเท่ากับค่าจ้างของแรงงานชายรักชายบวกด้วยมูลค่าที่เป็นตัวเงินของความไม่พอใจจากการจ้างงานแรงงานชายรักชาย จึงสรุปได้ว่าแม้ว่าผลิตภาพเท่ากัน แต่ทว่าแรงงานชายรักชายได้รับค่าจ้างต่ำกว่าแรงงานชายรักต่างเพศ ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่านายจ้างมีการเลือกปฏิบัติต่อแรงงานชายรักชาย จึงทำให้แรงงานชายรักชายจะต้องเสนอขายแรงงานในอัตราค่าจ้างที่ต่ำกว่าแรงงานชายรักต่างเพศ

2) การเลือกปฏิบัติของลูกค้า เป็นการเลือกปฏิบัติที่ลูกค้าจะเรียกร้องค่าจ้างที่สูงกว่า หากจะต้องทำงานร่วมกับกลุ่มคนบางกลุ่ม เช่น สมมติว่าหน่วยการผลิต A และ B โดยหน่วยการผลิต A เป็นหน่วยผลิตที่มีแต่แรงงานชายรักต่างเพศ และหน่วยการผลิต B มีทั้งแรงงานชายรักต่างเพศและแรงงานชายรักชาย โดยให้แรงงานชายรักต่างเพศและแรงงานชายรักชายมีผลิตภาพ

เท่ากัน ต่อมาแรงงานชายรักต่างประเทศมีอคติต่อแรงงานชายรักชาย แต่ทว่าแรงงานชายรักชายกลับไม่มีอคติต่อแรงงานชายรักต่างประเทศ จึงทำให้หน่วยการผลิต B จะต้องจ่ายค่าจ้างให้กับแรงงานชายรักต่างประเทศสูงกว่าแรงงานชายรักชาย เนื่องจากการมีอคติของแรงงานชายรักต่างประเทศ หากไม่มีการให้ค่าจ้างที่สูงกว่าจะส่งผลให้แรงงานชายรักต่างประเทศจะไม่ยอมเข้ามาทำงานในหน่วยการผลิต B แต่ขณะที่หน่วยการผลิต A ยังคงได้รับค่าจ้างที่เท่ากัน

3) การเลือกปฏิบัติของลูกค้า เป็นการเลือกปฏิบัติที่ลูกค้ามีอคติต่อการซื้อสินค้าและบริการจากเพศใดเพศหนึ่ง โดยลูกค้าจะสนับสนุนบริษัทที่จ้างแรงงานบางกลุ่ม ซึ่งลูกค้าจะตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการโดยไม่มีการคำนึงถึงราคาสินค้าที่แท้จริง เช่น สมมติว่าให้มีสินค้าที่เหมือนกันทุกประการ หากลูกค้ามีอคติต่อแรงงานชายรักชาย หน่วยการผลิตที่ว่าจ้างแรงงานชายรักชายในการขายสินค้าและบริการต้องเสนอขายสินค้าและบริการที่ต่ำกว่าหน่วยผลิตที่ว่าจ้างแรงงานชายรักต่างประเทศ เพื่อชดเชยความไม่พอใจของลูกค้าที่ต้องซื้อสินค้าและบริการจากแรงงานชายรักชาย ดังนั้นส่งผลให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แรงงานชายรักชายลดลง เพื่อชดเชยกับรายได้ที่สูญเสียไปจากการว่าจ้างแรงงานชายรักชาย

2.1.3 แนวคิดความหลากหลายทางเพศ

นฤพนธ์ ด้วงวิเศษ (2559) ได้อธิบายไว้ว่า แนวคิดความหลากหลายทางเพศเป็นแนวคิดที่ถูกนำมาใช้อธิบายพฤติกรรม อุดมการณ์ และการปฏิบัติทางเพศของมนุษย์ ซึ่งต้องการเปิดพื้นที่ให้กับการแสดงตัวตนหรืออัตลักษณ์ทางเพศของมนุษย์ที่ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามบรรทัดฐานและกฎเกณฑ์ทางสังคม โดยแนวคิดนี้จะช่วยทำให้เกิดความเข้าใจถึงค่านิยม ความเชื่อ โลกทัศน์ และขนบธรรมเนียมประเพณีที่หล่อหลอมให้มนุษย์ได้แสดงอัตลักษณ์ทางเพศ ดังนั้นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดความหลากหลายทางเพศจะต้องเริ่มต้นจากแนวคิดสตรีนิยมกับความหลากหลายทางเพศจนถึงแนวคิดเคียวร์กับความหลากหลายทางเพศ

เมื่อก้าวถึงแนวคิดสตรีนิยมเป็นการชี้ให้เห็นว่า ความรู้เกี่ยวกับเพศเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นจากบรรทัดฐานของผู้ชาย หรือสังคมที่ยึดบรรทัดฐานรักต่างประเทศที่ให้อำนาจแก่ผู้ชาย หากกล่าวถึงมุมมองสตรีนิยมที่มีต่อความหลากหลายทางเพศจะพบว่า มนุษย์มีความสามารถแสดงออกในบทบาททางเพศ และอัตลักษณ์ทางเพศที่หลากหลายได้ แต่ทว่ามนุษย์ได้ถูกสังคมควบคุมด้วยบรรทัดฐานแบบรักต่างประเทศและองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ทำให้การแสดงออกทางเพศได้ถูกจำกัดเพียงเพศทางชีววิทยา ซึ่งเป็นการแบ่งแยกเพศออกเป็นสองเพศเท่านั้นคือ เพศชายและเพศหญิง รวมมนุษย์จะต้องแสดงออกให้ตรงตามเพศสรีระ แต่ทว่าบุคคลที่แสดงบทบาททางเพศตรงกันข้ามกับเพศสรีระจะถูกมองว่าผิดปกติ ดังนั้นมุมมองสตรีนิยมได้พยายามลบล้างมายาคติที่เกิดจากระบบสองเพศและเสนอให้มองการแสดงออกทางเพศในมิติทางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงชี้ให้เห็นว่าอำนาจทางสังคมบางส่วนได้เข้าไปกำหนดและควบคุมความเข้าใจเกี่ยวกับเพศสภาพและเพศวิถีของมนุษย์ และมี

ความจำเป็นต้องเข้าใจและรื้อถอนอำนาจเท่านั้นเพื่อไม่ให้เกิดการแบ่งแยกกีดกันและสร้างอคติกับกลุ่มคนที่มีอัตลักษณ์ทางเพศที่แตกต่างไปจากบรรทัดฐานที่สังคมกำหนด

หากกล่าวถึงแนวคิดเควีย์ร์กับความหลากหลายทางเพศจะพบว่า การเกิดขึ้นของแนวคิดเควีย์ร์มาจากช่วงทศวรรษ 1990 ซึ่งนักวิชาการสตรีนิยมได้พยายามตั้งคำถามเกี่ยวกับการแสวงหาความรู้ที่เกิดจากทฤษฎีเพศสภาพและเพศวิถี โดยแนวคิดเควีย์ร์ได้มีผลต่อแนวคิดความหลากหลายทางเพศที่ว่า แนวคิดเควีย์ร์ทำให้เกิดการทบทวนและการท้าทายวิถีคิดแบบแบ่งแยกขั้ว นั่นคือ การแบ่งแยกขั้วระหว่างรักต่างเพศกับรักเพศเดียวกัน แนวคิดเควีย์ร์ได้พยายามเสนอว่าการคิดแบบแบ่งแยกขั้วทำให้เกิดการยึดมั่นความจริงแบบตายตัวหรือคิดว่าอัตลักษณ์เป็นสิ่งคงที่และมีเอกภาพ ดังนั้นแนวคิดเควีย์ร์ต้องการอธิบายเรื่องเพศให้โดยให้ผูกโยงกับความหลากหลาย (Diversity) และชี้ให้เห็นว่าตัวตนทางเพศ อัตลักษณ์ พฤติกรรม และการปฏิบัติทางเพศไม่สามารถใช้ทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งในการอธิบาย เนื่องจากเรื่องเพศเป็นพรมแดนที่มีการต่อรองอำนาจต่างๆ ดังนั้นเรื่องเพศแบบเควีย์ร์จะเป็นการอธิบายในบริบทการต่อสู้ การต่อรอง การท้าทาย และการไกล่เกลี่ยความหมายของคนกลุ่มต่างๆ

การทำความเข้าใจแนวคิดความหลากหลายทางเพศจะเป็นการทำความเข้าใจในบริบทของความสัมพันธ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และการมองเรื่องเพศจะต้องทำความเข้าใจระบบความหมายที่เกิดขึ้นภายใต้บริบทความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนเพื่อแยกแยะสิ่งที่เป็นเงื่อนไขออกจากสิ่งที่เป็นพฤติกรรม ดังนั้นการชู้วัด การตัดสิน การจัดประเภท และการตีตราให้มนุษย์ว่าอยู่ในช่วงชั้นทางเพศที่แตกต่างกันจึงเป็นเรื่องของสังคมและวัฒนธรรม

จากการอธิบายแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนในมิติจุลภาค ซึ่งประกอบไปด้วยภาพรวมของทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ครัวเรือน ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์แรงงาน และแนวคิดความหลากหลายทางเพศจะทำให้เข้าใจเกี่ยวกับภาพรวมของงานวิจัยได้เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ดังนั้นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาพรวมของงานวิจัยได้ดียิ่งขึ้น ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาก่อนหน้านี้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผลกระทบของการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร

2.2 วรรณกรรมปริทัศน์

ก่อนที่จะศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของครัวเรือนและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งงานวิจัยเกี่ยวข้องจะสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นคือ

- 1) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก

2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุปทานแรงงานของครัวเรือนและตลาดแรงงานที่เกี่ยวข้องกับครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก

3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก

การรวบรวมงานวิจัยในประเด็นนี้จะเป็นการรวบรวมเพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะของครัวเรือน และการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนของครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก เนื่องจากยังไม่มีงานวิจัยที่แสดงถึงรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนที่ชัดเจนในประเทศไทย ดังนั้นการรวบรวมงานวิจัยประเด็นดังกล่าวในประเทศตะวันตกจะช่วยคาดการณ์ถึงรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนของครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทย โดยงานวิจัยที่ถูกรวบรวมในประเด็นนี้จะครอบคลุมเรื่องการจัดสรรเวลาของครัวเรือน ความเชี่ยวชาญของแรงงานในครัวเรือน การตัดสินใจทางการเงินของครัวเรือน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1.1 การจัดสรรเวลาของครัวเรือนชายรักชาย

งานวิจัยที่อธิบายการจัดสรรเวลาของครัวเรือนชายรักชายสามารถแบ่งประเด็นในการศึกษาได้ทั้งหมด 3 ประเด็นคือ ประเด็นความแตกต่างของการจัดสรรเวลาระหว่างครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนหญิงรักหญิง ประเด็นความแตกต่างของการจัดสรรเวลาระหว่างครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนรักต่างเพศ และประเด็นเงื่อนไขของรายได้ที่มีผลต่อการจัดสรรเวลาของครัวเรือนชายรักชาย ดังนั้นจะเริ่มต้นจากการอธิบายความแตกต่างของการจัดสรรเวลาระหว่างครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนหญิงรักหญิง

ประเด็นความแตกต่างของการจัดสรรเวลาระหว่างครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนหญิงรักหญิง ซึ่งงานวิจัยของ Kurdek (2007) ได้อธิบายไว้ว่า ไม่มีความแตกต่างในเรื่องของการจัดสรรเวลาระหว่างครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนหญิงรักหญิง โดยครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนหญิงรักหญิงมีการแบ่งงานกันทำภายในครัวเรือน หรือการจัดสรรเวลาให้กับงานภายในและภายนอกครัวเรือนได้อย่างมีความเท่าเทียมกัน จะเห็นได้ว่าการจัดสรรเวลาของครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนหญิงรักหญิงจะขึ้นอยู่กับการให้ความสนใจแก่สมาชิกในครัวเรือนและความชำนาญในงานของตนเมื่อมีการแบ่งงานกันทำภายในครัวเรือนเกิดขึ้น โดยความพึงพอใจในการจัดสรรเวลาครัวเรือนต่อการแบ่งงานกันทำในครัวเรือนจะส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจและความเสถียรภาพต่อความสัมพันธ์ในครัวเรือน

ประเด็นความแตกต่างของการจัดสรรเวลาระหว่างครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนรักต่างเพศ โดยงานวิจัยของ Schneebaum (2013) ได้ค้นพบว่า มีความแตกต่างในการ

จัดสรรเวลาระหว่างครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนรักต่างเพศเกิดขึ้น แต่ทว่าการจัดสรรเวลาของครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนรักต่างเพศจะขึ้นอยู่กับรายได้ของสมาชิกในครัวเรือน นั่นคือสมาชิกคนใดมีรายได้น้อยกว่าสมาชิกอีกคน สมาชิกที่มีรายได้น้อยกว่าจะต้องมีการจัดสรรเวลาให้กับครัวเรือนมากกว่าสมาชิกที่มีรายได้มากกว่า โดยการจัดสรรเวลาให้กับครัวเรือนนี้จะเกี่ยวข้องกับการดูแลสมาชิกภายในครัวเรือนและการทำงานในครัวเรือน

ประเด็นเงื่อนไขของรายได้ที่มีผลต่อการจัดสรรเวลาของครัวเรือนชายรักชาย ซึ่งงานวิจัยของ Jepsen and Jepsen (2006) ได้ค้นพบว่า เงื่อนไขของรายได้แต่ละสมาชิกในครัวเรือนจะเป็นตัวกำหนดการจัดสรรเวลาในครัวเรือน โดยเงื่อนไขของรายได้จะคำนึงถึงประเภทการอยู่ร่วมกันของครัวเรือนชายรักชาย ซึ่งเงื่อนไขของรายได้จะเกิดขึ้นเมื่อครัวเรือนชายรักชายมีลักษณะแบบคู่ครอง (Couple) แต่ส่วนของครัวเรือนชายรักชายที่มีลักษณะแบบผู้อยู่ร่วมอาศัยด้วยกัน (Partner) จะไม่มีเงื่อนไขของรายได้ที่ส่งผลต่อการจัดสรรเวลาของสมาชิกในครัวเรือน เนื่องจากครัวเรือนชายรักชายที่มีลักษณะแบบผู้อยู่ร่วมอาศัยด้วยกัน ไม่มีแรงจูงใจที่จะจัดสรรเวลาในการทำงานภายในครัวเรือน ดังนั้นเมื่อรายได้สูงขึ้นจึงไม่ส่งผลกระทบต่อการจัดสรรเวลาของครัวเรือนชายรักชาย

2.2.1.2 ความเชี่ยวชาญของแรงงานในครัวเรือนชายรักชาย

งานวิจัยที่อธิบายเกี่ยวกับความเชี่ยวชาญของแรงงานในครัวเรือนชายรักชายสามารถแบ่งประเด็นในการศึกษาได้ทั้งหมด 2 ประเด็นคือ ประเด็นความแตกต่างของการแบ่งงานกันทำระหว่างครัวเรือนชายรักชาย ครัวเรือนหญิงรักหญิง และครัวเรือนรักต่างเพศ และประเด็นความเชี่ยวชาญของแรงงานในครัวเรือนชายรักชายและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเชี่ยวชาญของแรงงานในครัวเรือนชายรักชาย ซึ่งจะเริ่มต้นจากการอธิบายประเด็นความแตกต่างของการแบ่งงานกันทำระหว่างครัวเรือนชายรักชาย ครัวเรือนหญิงรักหญิง และครัวเรือนรักต่างเพศได้ดังนี้

เมื่อกล่าวถึงความแตกต่างของการแบ่งงานกันทำระหว่างครัวเรือนชายรักชาย ครัวเรือนหญิงรักหญิง และครัวเรือนรักต่างเพศ ซึ่งทั้งงานวิจัยของ Kurdek (2007) และงานวิจัยของ Jaspers and Verbakel (2013) พบว่า มีความเท่าเทียมในการแบ่งงานกันทำระหว่างครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนหญิงรักหญิง แต่ทว่าเมื่อมีการเปรียบเทียบระหว่างการแบ่งงานกันทำระหว่างครัวเรือนรักเพศเดียวกันและครัวเรือนรักต่างเพศกลับพบว่า ครัวเรือนรักเพศเดียวกันมีความเท่าเทียมกันในการแบ่งงานกันทำมากกว่าครัวเรือนรักต่างเพศ สาเหตุที่ครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนหญิงรักหญิงมีการแบ่งงานกันทำอย่างเท่าเทียมกัน รวมถึงครัวเรือนรักเพศเดียวกันมีแบ่งงานกันทำอย่างเท่าเทียมมากกว่าครัวเรือนต่างเพศ เนื่องจากบทบาททางเพศ โดยครัวเรือนรักเพศเดียวกันมีมุมมองว่า ภายในครัวเรือนรักเพศเดียวกันจะมีความเท่าเทียมกันในระหว่างสมาชิกภายในครัวเรือน ซึ่งแตกต่างจากครัวเรือนรักต่างเพศที่มีมุมมองบทบาททางเพศที่มองว่า บทบาททางเพศ

ขึ้นอยู่กับระบบเพศชายเป็นใหญ่ จึงทำให้ครัวเรือนรักต่างเพศมีการแบ่งงานกันทำภายในครัวเรือนไม่มีความเท่าเทียมกันในครัวเรือน

เมื่อมีการพิจารณาถึงความเชี่ยวชาญของแรงงานในครัวเรือนและปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชี่ยวชาญของแรงงานในครัวเรือนชายรักชาย โดยงานวิจัยของ Giddings, Nunley, Schneebaum, and Zietz (2014) กล่าวได้ว่า ครัวเรือนชายรักชายจะมีความเชี่ยวชาญของแรงงานในครัวเรือนน้อยกว่าครัวเรือนรักต่างเพศ เนื่องจากครัวเรือนชายรักชายไม่ได้นำบทบาททางเพศที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบชายเป็นใหญ่มาใช้ในการแบ่งงานกันทำระหว่างสมาชิกในครัวเรือน โดยรายได้ การศึกษา อายุ และเชื้อชาติของสมาชิกในครัวเรือนชายรักชายมากำหนดบทบาททางเพศ เพื่อนำมาใช้ในการแบ่งงานกันทำระหว่างสมาชิก จึงทำให้ครัวเรือนชายรักชายมีความน่าจะเป็นที่จะเชี่ยวชาญต่องานทั้งภายในและภายนอกครัวเรือนน้อยกว่าครัวเรือนรักต่างเพศ

หากการพิจารณาว่า รายได้จะส่งผลต่อความเชี่ยวชาญของแรงงานในครัวเรือนได้อย่างไร ซึ่งงานวิจัยของ Moberg (2016) ได้มีการอธิบายไว้ว่า เมื่อรายได้เป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อบทบาททางเพศที่จะไปกำหนดความเชี่ยวชาญของแรงงานในครัวเรือนชายรักชาย หากแรงงานในครัวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้น จะทำให้การจัดสรรเวลาให้กับตลาดแรงงานย่อมมีมากขึ้น นั่นหมายความว่า แรงงานในครัวเรือนที่มีรายได้เพิ่มขึ้นจะมีความเชี่ยวชาญงานภายนอกครัวเรือน หรืองานที่มาจากตลาดแรงงานมากขึ้น

ขณะเดียวกันงานวิจัยของ Giddings et al. (2014) ได้ขยายความต่อว่า ครัวเรือนชายรักชายไม่ได้มีเพียงบทบาททางเพศที่ได้รับอิทธิพลจากรายได้ การศึกษา อายุ เชื้อชาติของสมาชิกในครัวเรือนมาเป็นปัจจัยที่กำหนดความเชี่ยวชาญของแรงงานในครัวเรือนเท่านั้น แต่ทว่าบทบาททางเพศ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมทางสังคมและสถาบันจะเป็นปัจจัยที่กำหนดความเชี่ยวชาญของแรงงานในครัวเรือนอีกด้วย ซึ่งจะเห็นได้จาก หากสภาพแวดล้อมและสถาบันได้มีการรับรองสถานะการสมรสในคนรักเพศเดียวกันอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ครัวเรือนชายรักชายจะมีการแบ่งกันทำระหว่างสมาชิกที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยฝ่ายหนึ่งจะมีความเชี่ยวชาญต่องานภายในครัวเรือน และอีกฝ่ายหนึ่งจะมีความเชี่ยวชาญต่องานภายนอกครัวเรือน ซึ่งจะมีลักษณะการแบ่งงานกันทำคล้ายกับครัวเรือนรักต่างเพศมากขึ้น

2.2.1.3 การตัดสินใจทางการเงินของครัวเรือนชายรักชาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทางการเงินของครัวเรือนชายรักชายมีประเด็นที่น่าสนใจแบ่งออกได้เป็น 3 ประเด็นคือ ประเด็นการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน ประเด็นการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน และประเด็นการตัดสินใจด้านการออม ซึ่งสามารถเริ่มต้นจากการอธิบายประเด็นการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกันดังนี้

เมื่อพิจารณาถึงการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน และการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน โดยงานวิจัยของ Burns et al. (2008) ได้อธิบายไว้ว่า แม้ว่าครัวเรือนชายรักชายจะไม่มีกรรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน หากสมาชิกในครัวเรือนมีรายได้เท่ากัน สมาชิกในครัวเรือนจะร่วมรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วนที่เท่ากัน หากสมาชิกในครัวเรือนมีรายได้ไม่เท่ากัน สมาชิกในครัวเรือนจะร่วมรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วนที่อ้างอิงจากรายได้ ดังนั้นสมาชิกคนใดมีรายได้มากกว่า สมาชิกคนดังกล่าวจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนมากกว่าเช่นกัน ซึ่งถือได้ว่าตัดสินใจด้านการเงินของครัวเรือนชายรักชายเป็นการคำนึงถึงความเสมอภาคและความยุติธรรม รวมถึงเป็นการตัดสินใจด้านการเงินของครัวเรือนชายรักชายที่ได้รับความนิยมมากที่สุด

หลังจากนั้นงานวิจัยของ Malapit and Martell (2009) ขยายความต่อจากงานวิจัยของ Burns et al. (2008) ไว้ว่า ระยะเวลาของความสัมพันธ์ การมีบุตร อิทธิพลของความไม่เท่าเทียมกันต่อการตัดสินใจทางการเงิน และการเปิดเผยรสนิยมทางเพศในสถานที่ทำงานจะเพิ่มโอกาสให้ครัวเรือนรักเพศเดียวกันจะเลือกนำรายได้มารวมกันภายในครัวเรือน นอกจากนี้พบว่า ครัวเรือนชายรักชายจะมีส่วนร่วมในการนำรายได้ของตนเองมารวมไว้ในครัวเรือนน้อยกว่าครัวเรือนหญิงรักหญิง

เมื่อพิจารณาการตัดสินใจทางการเงินของครัวเรือนชายรักชายในรูปแบบต่างๆ พบว่า มีการตัดสินใจทางการเงินในรูปแบบของการออม และการถือบัญชีฝาก โดยงานวิจัยของ Negrusa and Orefice (2011) ได้อธิบายเกี่ยวกับการตัดสินใจทางการเงินในรูปแบบของการออมไว้ว่า ครัวเรือนรักเพศเดียวกันมีรายได้หลังเกษียณมากกว่าครัวเรือนรักต่างเพศ โดยสาเหตุที่ทำให้ครัวเรือนรักเพศเดียวกันมีการออมมากกว่าครัวเรือนรักต่างเพศคือ ภาวะเจริญพันธุ์ที่ต่ำของครัวเรือนรักเพศเดียวกัน และความมั่นคงของครัวเรือนรักเพศเดียวกันที่มีน้อยกว่าครัวเรือนรักต่างเพศ เนื่องจากคู่ครองของชายรักชายยังไม่สามารถจดทะเบียนสมรสรวมกันได้

ต่อมงานวิจัยของ Klawitter (2008) ได้อธิบายเกี่ยวกับการตัดสินใจทางการเงินในรูปแบบของการถือบัญชีเงินฝากไว้ว่า ครัวเรือนรักต่างเพศที่มีการสมรสแล้วจะมีแนวโน้มถือเงินในบัญชีร่วมกันมากกว่าครัวเรือนรักต่างเพศที่เพียงอยู่ร่วมกัน ครัวเรือนชายรักชาย และครัวเรือนหญิงรักหญิง อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นครัวเรือนรักเพศเดียวกันหรือครัวเรือนรักต่างเพศจะถือเงินในบัญชีร่วมกันเมื่อมีความสัมพันธ์ในระยะยาวและเมื่อมีบุตร และตัวชี้วัดของอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนช่วยคาดการณ์ได้ว่า ใครจะเป็นผู้ถือเงินในบัญชี

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุปทานแรงงานของครัวเรือนและตลาดแรงงานที่เกี่ยวข้องกับครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก

การรวบรวมงานวิจัยในประเด็นนี้จะเป็นการรวบรวมเพื่อแสดงให้เห็นถึงอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชาย รวมถึงการเลือกปฏิบัติต่อแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก เนื่องจากยังไม่พบงานวิจัยที่มีการศึกษาอุปทานแรงงานของครัวเรือนและตลาดแรงงานที่เกี่ยวข้องกับครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทย ดังนั้นการรวบรวมงานวิจัยในประเด็นนี้ช่วยทำให้เห็นภาพรวมของอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทยมากขึ้น ดังนั้นรายละเอียดของงานวิจัยประเด็นดังกล่าวมีดังนี้

2.2.2.1 อุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชาย

งานวิจัยที่อธิบายถึงอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชาย สามารถแบ่งแยกประเด็นที่น่าสนใจได้ทั้งหมด 3 ประเด็นคือ ประเด็นความแตกต่างของแนวโน้มการว่างงานระหว่างครัวเรือนชายรักชายกับครัวเรือนต่างเพศที่แต่งงานแล้ว ประเด็นความแตกต่างของผลกระทบจากการมีบุตรที่มีต่อการตัดสินใจในการทำงานระหว่างครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนต่างเพศ และประเด็นอำนาจการต่อรองที่มีผลต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายและครัวเรือนต่างเพศ ดังนั้นจะเริ่มต้นจากการอธิบายประเด็นแรกได้ดังนี้

ประเด็นความแตกต่างของแนวโน้มการว่างงานระหว่างครัวเรือนชายรักชายกับครัวเรือนต่างเพศที่มีการสมรสแล้ว โดยงานวิจัยของ Tebaldi and Elmslie (2006) และ Leppel (2009) ได้ค้นพบว่า ครัวเรือนชายรักชายมีแนวโน้มที่จะว่างงานมากกว่าครัวเรือนรักต่างเพศที่มีการสมรสแล้ว เนื่องจากการเลือกปฏิบัติต่อรสนิยมทางเพศ ซึ่งจะเห็นได้ว่า เมื่อเกิดการเลือกปฏิบัติต่อรสนิยมทางเพศจะทำให้แรงงานชายรักชายมีความน่าจะเป็นที่จะออกจากกำลังแรงงานมากขึ้น ย่อมหมายความว่าโอกาสที่ครัวเรือนชายรักชายจะว่างงานมากกว่าครัวเรือนรักต่างเพศ ซึ่งเป็นการสะท้อนได้ว่า แรงงานจากครัวเรือนชายรักชายมีโอกาสที่อุปทานแรงงานในตลาดแรงงานน้อยกว่าแรงงานชายจากครัวเรือนรักต่างเพศ

ประเด็นการมีบุตรส่งผลต่อการว่างงานของครัวเรือนชายรักชาย ซึ่งจากงานวิจัยของ Leppel (2009) ได้อธิบายไว้ว่า การมีบุตรที่มีอายุน้อยจะทำให้แรงงานของครัวเรือนชายรักชายมีความน่าจะเป็นที่จะว่างงานมากขึ้น เนื่องจากครัวเรือนชายรักชายไม่มีบทบาททางเพศที่ได้รับอิทธิพลจากระบบชายเป็นใหญ่ที่ให้ผู้หญิงเป็นผู้ดูแลงานในบ้านและดูแลบุตร ดังนั้นครัวเรือนชายรักชายจึงนำคู่ครองที่มีหน้าที่หลักในการดูแลสมาชิกในครัวเรือน ให้เป็นผู้ดูแลบุตรที่มีอายุน้อยแทน จึงทำให้มีโอกาสที่ทำให้คู่ครองที่มีหน้าที่หลักในการดูแลสมาชิกในครัวเรือนมีแนวโน้มออกจากงานในตลาดแรงงานมากขึ้น

ประเด็นอำนาจการต่อรองที่มีผลต่ออุปทานแรงงานในครัวเรือนรักเพศเดียวกันและครัวเรือนรักต่างเพศ โดยงานวิจัยของ Oreffice (2011) ได้กล่าวไว้ว่า ครัวเรือนรักเพศเดียวกันและครัวเรือนรักต่างเพศต่างตอบสนองอย่างมีนัยสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงอำนาจการต่อรอง ซึ่งวัดได้จากความแตกต่างระหว่างคู่ครองของตนในเรื่องอายุ หรือฐานะทางเศรษฐกิจ โดยครัวเรือนชายรักชาย ครัวเรือนหญิงรักหญิง และครัวเรือนรักต่างเพศที่เพียงอยู่ร่วมกัน หากสมาชิกคนใดมีอายุน้อยกว่าหรือมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกว่าสมาชิกอีกคน สมาชิกคนนั้นจะมีอำนาจต่อรองภายในครัวเรือน รวมถึงจะมีอุปทานแรงงานครัวเรือนในตลาดแรงงานน้อยกว่าสมาชิกอีกคน ขณะที่ครัวเรือนรักต่างเพศที่มีการสมรสแล้ว หากสมาชิกคนใดมีอายุมากกว่าหรือมีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกว่าสมาชิกอีกคน สมาชิกคนนั้นจะมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน และมีอุปทานแรงงานครัวเรือนในตลาดแรงงานน้อยกว่าสมาชิกอีกคน

2.2.2.2 การเลือกปฏิบัติต่อแรงงานชายรักชายในตลาดแรงงาน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติต่อแรงงานชายรักชายในตลาดแรงงานพบว่า มีการเลือกปฏิบัติต่อแรงงานชายรักชายครบทุกวงจรของการทำงาน ซึ่งเริ่มต้นจากการสมัครงาน การจ้างงาน การประกอบอาชีพ การมีรายได้ รวมถึงการแสดงอัตลักษณ์ในสถานที่ทำงาน นอกจากนี้ ยังพบงานวิจัยที่แสดงให้เห็นการใช้กฎหมายการห้ามเลือกปฏิบัติที่มีผลต่อการเลือกปฏิบัติต่อแรงงานชายรักชายในตลาดแรงงาน ดังนั้นงานวิจัยในส่วนนี้เริ่มต้นจากการการอธิบายวงจรของการทำงานที่มีการเลือกปฏิบัติต่อแรงงานชายรักชายได้ดังนี้

เมื่อพิจารณาวงจรการทำงาน โดยเริ่มต้นจากการสมัครงาน ซึ่งงานวิจัยของ Drydakis (2009) ได้อธิบายไว้ว่า เมื่อมีการส่งประวัติส่วนตัวในการสมัครงาน โดยได้มีการคัดแยกเอกสารตามรสนิยมทางเพศพบว่า แรงงานชายรักชายมีโอกาสน้อยที่จะถูกเรียกสัมภาษณ์งาน อย่างไรก็ตามกรณีที่นายจ้างเรียกผู้สมัครที่เป็นแรงงานชายรักชายพบว่า จะมีการเสนอค่าจ้างของแรงงานชายรักชายที่ไม่แตกต่างจากแรงงานชายรักต่างเพศ

ต่อมาการพิจารณาวงจรการจ้างงาน โดยงานวิจัยของ Fric (2017) ได้ค้นพบว่า แรงงานชายรักชายต้องถูกเผชิญอคติในทิศทางลบต่อการเข้าถึงการจ้างงานในตลาด โดยขนาดของอคติจะมีความแตกต่างกันไปเป็นไปตามบริบทของสังคม

เมื่อเข้าสู่วงจรการประกอบอาชีพ จากงานวิจัยของ Ahmed, Andersson, and Hammarstedt (2013) ซึ่งมีการค้นพบว่า ระดับการเลือกปฏิบัติต่อผู้สมัครงานที่เป็นชายรักชาย และหญิงรักหญิงจะเป็นไปตามความแตกต่างของอาชีพ รวมถึงการเลือกปฏิบัติทางรสนิยมทางเพศจะไปกระจุกตัวในภาคเอกชน โดยถ้าผู้สมัครงานที่เป็นชายรักชายจะถูกเลือกปฏิบัติในสายงานที่มีผู้ชายเป็นหลัก จากกรณีเมื่อมีการทำงานเกิดขึ้นแล้วแรงงานชายรักชายได้รับรายได้จากนายจ้าง

เมื่อการพิจารณาวงจรการมีรายได้ ซึ่งจากงานวิจัยของ Blandford (2003) ซึ่งพบว่า แรงงานชายรักชายและแรงงานชายรักสองเพศมีความเสียเปรียบเรื่องรายได้ถึง 30-32% เมื่อเทียบรายได้ของแรงงานชายรักต่างเพศ โดยความแตกต่างรายได้ที่เป็นไปตามรสนิยมทางเพศได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การเลือกปฏิบัติในที่ทำงานอาจเป็นหนึ่งในปัจจัยสำหรับการวัดความแตกต่างของค่าจ้างที่เกี่ยวข้องกับรสนิยมทางเพศ ซึ่งตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงความแตกต่างของค่าจ้างนั้น ส่วนใหญ่มาจากความอคติของนายจ้าง

เมื่อพิจารณาวงจรการแสดงอัตลักษณ์ในที่ทำงาน ซึ่งงานวิจัยของ Cameron, Collins, and Hickson (2009) ได้อธิบายไว้ว่า การแสดงอัตลักษณ์ทางเพศของตนผ่านร่างกายจะเพิ่มระดับการเลือกปฏิบัติในที่ทำงานมากขึ้น ดังนั้นจึงทำให้แรงงานชายรักชายมีความพยายามปกปิดรสนิยมทางเพศของตนเองในสถานที่ทำงาน

เมื่อพิจารณาถึงการใช้กฎหมายการห้ามเลือกปฏิบัติที่มีผลต่อการเลือกปฏิบัติต่อแรงงานชายรักชายในตลาดแรงงาน แสดงให้เห็นได้จากงานวิจัยของ Martell (2013) ซึ่งอธิบายได้ว่า การใช้กฎหมายการห้ามเลือกปฏิบัติจะช่วยในการลดความแตกต่างของค่าจ้างระหว่างแรงงานชายรักชายและแรงงานชายรักต่างเพศถึง 20% และต่อมาจากงานวิจัยของ Martell (2014) ได้อธิบายไว้ว่า การใช้กฎหมายการห้ามเลือกปฏิบัติจะช่วยกระตุ้นให้แรงงานชายรักชายมีพฤติกรรมการทำงาน โดยใช้เวลาในการทำงานมากขึ้นราวประมาณ 15-20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวมถึงมีโอกาสที่ชายรักชายจะมีพฤติกรรมในการเข้าร่วมในการเป็นแรงงานในตลาดราวประมาณ 7% ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การใช้กฎหมายการห้ามเลือกปฏิบัติจะไปเพิ่มอุปทานแรงงานของแรงงานชายรักชายมากขึ้น

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย

การรวบรวมงานวิจัยในประเด็นนี้จะเป็นการรวบรวมเพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะของครัวเรือน และการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนของครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย ทั้งนี้การรวบรวมงานวิจัยประเด็นดังกล่าวครอบคลุมทั้งในเรื่องการจัดสรรเวลา ความเชี่ยวชาญของแรงงานครัวเรือน การตัดสินใจด้านการเงินของครัวเรือน ทั้งนี้จะเริ่มต้นอธิบายจากการจัดสรรเวลาของสมาชิกได้ดังนี้

2.2.3.1 การจัดสรรเวลาและความเชี่ยวชาญของแรงงานในครัวเรือนรักต่างเพศ

จากงานวิจัยของมนสิการ กาญจนะจิตรา (2561) พบว่าครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยจะมีการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำจากงานนอกบ้านและงานในบ้านแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบคือ รูปแบบที่ 1 ภรรยาจะต้องรับภาระหน้าที่งานในบ้านเป็นหลัก รวมทั้งต้องจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านเป็นหลักอีกด้วย เนื่องจากหากภรรยามีบุตร ภรรยาต้องการที่จะเลี้ยงบุตรด้วยตนเอง หรือในอีกแง่หนึ่งคือ ภรรยาไม่สามารถหาใครที่จะมาเลี้ยงบุตรแทนตนเองได้

นอกจากนี้ภรรยาไม่ว่าจะมีบุตรหรือไม่ถูกกดดันให้ต้องออกจากงานนอกบ้าน เพื่อมาเป็นแม่บ้านในครัวเรือนอย่างเต็มตัว

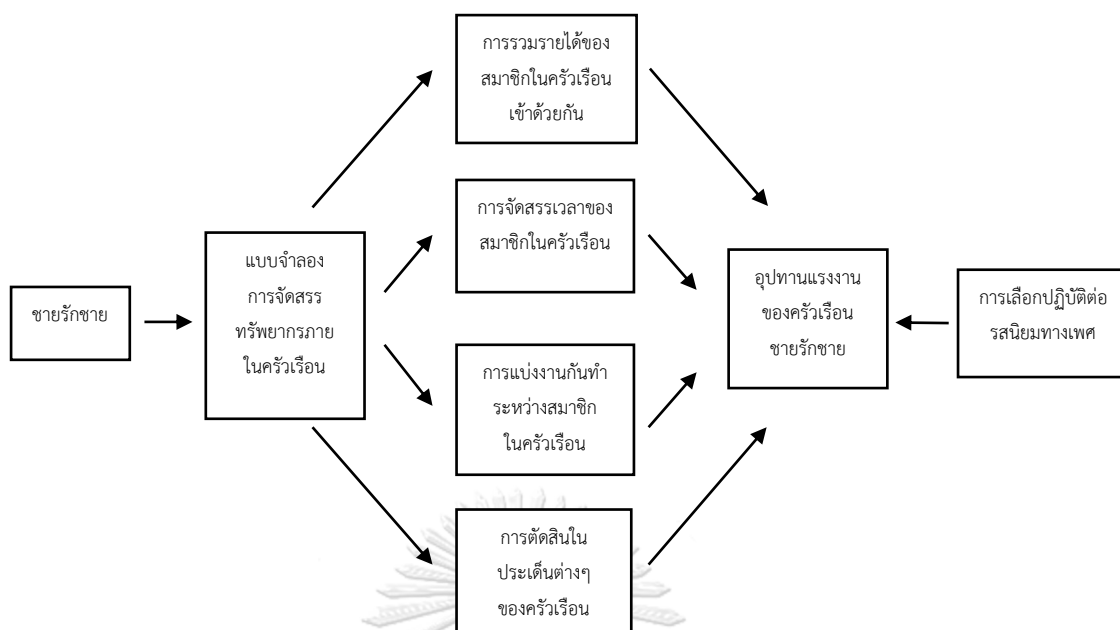
ส่วนรูปแบบที่ 2 ภรรยาไม่ว่าจะมีบุตรหรือไม่ก็ต้องรับภาระหน้าที่ทั้งงานในบ้านและงานนอกบ้านเป็นหลัก รวมถึงต้องจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านและงานนอกบ้านอีกด้วย เนื่องจากครัวเรือนประสบปัญหารายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน อีกทั้งต้องการแบ่งเบาภาระจากสามีที่ต้องทำงานนอกบ้านเพียงคนเดียวในครัวเรือน นอกจากนี้ภร่ายังมีความต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและการยอมรับจากสังคม รวมถึงภร่ายังมีความชอบที่จะทำงานนอกบ้าน และมีความภูมิใจในตนเองที่สามารถทำงานนอกบ้าน โดยทั้ง 2 รูปแบบ สามีจะรับภาระงานนอกบ้านและจัดสรรเวลาสำหรับงานนอกบ้านเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

2.2.3.2 การตัดสินใจด้านการเงินของครัวเรือนรักต่างเพศ

จากงานวิจัยของหทัยรัตน์ มาประณีต (2552) พบว่า การตัดสินใจด้านการเงินจะขึ้นอยู่กับภรรยา เนื่องจากภรรยาเป็นผู้จัดการการเงินของครัวเรือน ดังนั้นไม่ว่าการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน และเงินออมของครัวเรือน รวมถึงการชำระหนี้ของครัวเรือน ภรรยาจะต้องเป็นผู้ดูแลทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเนตรดาว เกาถวิล (2551) ที่กล่าวไว้ว่า ภรรยาเปรียบเสมือนผู้จัดการในครัวเรือน ดังนั้นภรรยาจึงต้องรับหน้าที่ในการดูแลความกินดีอยู่ดีของครัวเรือน จึงทำให้ภรรยาจำเป็นต้องมีหน้าที่การจัดการเงินของครัวเรือน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาวดี ชุนศรีจันทร์ (2557) กล่าวไว้ว่า ความเป็นเพศหญิงของภรรยาและความเป็นเพศชายของสามีทำให้มีความแตกต่างในลักษณะนิสัย ความรอบคอบ ความละเอียดอ่อนในการวางแผนการเงิน และความเป็นเพศหญิงของภรรยาทำให้มีอิทธิพลในทางบวกกับครัวเรือน ดังนั้นหากมีรายได้ครัวเรือนเกิดขึ้น ภรรยาจะเป็นผู้บริหารจัดการรายได้ของครัวเรือนได้ดีกว่าสามี

2.3 กรอบแนวคิดวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

ที่มา : ผู้วิจัย

จากกรอบแนวคิดวิจัยจะเห็นว่ารสนิยมทางเพศจะเป็นสิ่งกำหนดได้ว่าครัวเรือนชายรักชายจะมีรูปแบบของครัวเรือนตามแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนแบบใด โดยแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 แบบจำลองคือ

1) แบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว (Unitary Household Model)

2) แบบจำลองครัวเรือนแบบรวม (Collective Household Model) ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบจำลองย่อยคือ

(1) แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน (Cooperative Bargaining Model)

(2) แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน (Non-Cooperative Bargaining Model)

โดยแต่ละแบบจำลองจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน ตัวชี้วัดสำหรับการจัดประเภทของแบบจำลองการจัดสรรภายในครัวเรือนมีดังนี้

1) ครัวเรือนมีการตัดสินใจร่วมกันหรือไม่

2) ครัวเรือนมีรวมรายได้ของสมาชิกให้กลายเป็นรายได้ของครัวเรือนหรือไม่

3) การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะทำให้สมาชิกบางส่วนได้รับผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น โดยที่สมาชิกส่วนที่เหลือไม่เสียผลประโยชน์ (Pareto Efficiency) หรือไม่

เมื่อพิจารณาลักษณะแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว จะเห็นได้ว่า แบบจำลองไม่มีการตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากรร่วมกัน เนื่องจากหัวหน้าครัวเรือนเป็นผู้ตัดสินใจ รวมถึงครัวเรือนมีการรวมรายได้ของสมาชิกในครัวเรือนให้กลายเป็นรายได้ของครัวเรือน เนื่องจากสมาชิกในครัวเรือนต่างมีข้อจำกัดของรายได้ที่เหมือนกัน (Budget Constraint) จึงทำให้สามารถรวมรายได้ของสมาชิกในครัวเรือนให้กลายเป็นรายได้ของครัวเรือนได้ ท้ายที่สุดการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะทำให้สมาชิกบางส่วนได้รับผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น โดยที่สมาชิกที่เหลือไม่เสียผลประโยชน์

ขณะเดียวกันการพิจารณาแบบจำลองครัวเรือนแบบรวมพบว่า แบบจำลองสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบจำลองคือ แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน และแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ซึ่งแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันพบว่า ครัวเรือนจะมีการตัดสินใจร่วมกัน รวมถึงครัวเรือนมีการรวมรายได้ของสมาชิกในครัวเรือนให้กลายเป็นรายได้ของครัวเรือน และการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะทำให้สมาชิกบางส่วนได้รับผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น โดยที่สมาชิกที่เหลือไม่เสียผลประโยชน์ ซึ่งจะมีความแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันอย่างสิ้นเชิง

เมื่อพิจารณาแต่ละแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะพบว่า แต่ละแบบจำลองจะส่งผลกระทบต่อกรรวมรายได้ของสมาชิกในครัวเรือนเข้าไว้ด้วยกัน การจัดสรรเวลาของสมาชิกในครัวเรือน การแบ่งงานกันทำระหว่างสมาชิกภายในครัวเรือน และการตัดสินใจประเด็นต่างๆ ของครัวเรือน โดยการรวมรายได้ของสมาชิกในครัวเรือนเข้าไว้ด้วยกัน จะแสดงให้เห็นจากขนาดของการมีส่วนร่วมในแบ่งรายได้ของตนเองต่อรายได้ของครัวเรือน ต่อมาการจัดสรรเวลาของสมาชิกในครัวเรือน จะแสดงให้เห็นจากการจัดสรรเวลาของสมาชิกในครัวเรือนให้กับภาระงานบ้าน การทำงานนอกบ้าน และการพักผ่อน ถัดมาคือ การแบ่งงานกันทำระหว่างสมาชิกในครัวเรือน จะพบว่า การพิจารณาการทำงานภายในและภายนอกบ้านของสมาชิกภายในครัวเรือน จะขึ้นอยู่กับระดับความเชี่ยวชาญต่องานภายในและภายนอกบ้าน และส่วนสุดท้ายคือ การตัดสินใจประเด็นต่างๆ ในครัวเรือน จะเห็นได้ว่า ครัวเรือนจะมีการตัดสินใจในประเด็นต่างๆ ล้วนมีความเกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน เช่น การตัดสินใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของครัวเรือน การตัดสินใจในการบริโภคสินค้าของครัวเรือน การมีส่วนร่วมของสมาชิกในครัวเรือนต่อการรับผิดชอบหนี้สินในครัวเรือน การมีส่วนร่วมของสมาชิกในครัวเรือนต่อการออมของครัวเรือน

จะเห็นได้ว่า การรวมรายได้ของสมาชิกในครัวเรือนเข้าไว้ด้วยกัน การจัดสรรเวลาของสมาชิกในครัวเรือน การแบ่งงานกันทำระหว่างสมาชิกภายในครัวเรือน และการตัดสินใจประเด็นต่างๆ ของครัวเรือน จะเป็นปัจจัยที่มีผลต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชาย แต่ทว่าเมื่อมีการพิจารณาถึงอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชาย จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะกล่าวถึงการเลือกปฏิบัติต่อรสนิยม

เพศ เนื่องจากการเลือกปฏิบัติต่อรสนิยมเพศถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของตลาดแรงงาน ดังนั้นการเลือกปฏิบัติต่อรสนิยมเพศย่อมส่งผลกระทบต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายอีกส่วนหนึ่งด้วย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาารูปแบบของครัวเรือนและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งจะมีการแบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่หนึ่งคือ การวิจัยในครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยและครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกจะเป็นการวิจัยเชิงเอกสาร และส่วนที่สองคือ การวิจัยครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทยจะเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก ดังนั้นรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการศึกษาจะสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1.7.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

1) ข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารขั้นต้นและเอกสารชั้นรองต่างๆ จากตำรา เอกสาร งานวิจัย รวมถึงเว็บไซต์ต่างๆ โดยข้อมูลทุติยภูมิจะถูกนำมาใช้ในการวิจัยสำหรับครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย และครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก โดยการวิจัยครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยจะนำมาใช้เพื่อศึกษารูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนได้แก่ การจัดสรรเวลา การแบ่งงานกันทำ การตัดสินใจด้านการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ขณะที่การวิจัยครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกจะนำมาใช้เพื่อศึกษารูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนได้แก่ การจัดสรรเวลา การแบ่งงานกันทำ การตัดสินใจด้านการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน โดยการศึกษารูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย และครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกจะนำมาเปรียบเทียบรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทยที่ได้จากข้อมูลปฐมภูมิ ทั้งนี้การวิจัยในครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกจะนำมาใช้ศึกษาอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายเพื่อนำมาไปเป็นแนวทางในการวิเคราะห์แนวโน้มผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนจากรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทย

2) ข้อมูลปฐมภูมิ จะเป็นข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ของสมาชิกภายในสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานและศูนย์กิจกรรมกรุงเทพมหานคร และผู้ที่ได้รับการแนะนำจากสมาชิกสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานและศูนย์กิจกรรมกรุงเทพมหานครที่อยู่ภายนอกสมาคมฯ แต่ครัวเรือนยังคงอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งจะนำมาใช้ในครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทย เนื่องจากการศึกษารูปแบบของครัวเรือนและ

ผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทยยังไม่มี การเก็บข้อมูลทางสถิติ จึงทำให้มีการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์รูปแบบของครัวเรือน และผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทย

1.7.2 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทย ผู้วิจัยเริ่มต้นเลือกกลุ่มตัวอย่างจากพื้นที่กรุงเทพมหานคร เนื่องจากงานวิจัยของ Black, Sanders, and Taylor (2007) ได้กล่าวไว้ว่า ครัวเรือนชายรักชายมักมีอุปสงค์ต่อบุตรน้อยกว่าครัวเรือนรักต่างเพศ ทำให้ครัวเรือนชายรักชายนำรายได้ไปใช้ในการบริโภคต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งของที่ทันสมัยแทนการนำรายได้มาเลี้ยงบุตร ดังนั้นครัวเรือนชายรักชายจะตัดสินใจเลือกที่อยู่อาศัยในพื้นที่มีลักษณะความเป็นเมืองมีราคาสูง และมีสิ่งอำนวยความสะดวกสูง ซึ่งนำไปสู่การคาดการณ์ว่า การค้นพบครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทย อาจค้นพบในพื้นที่กรุงเทพมหานครมากกว่าพื้นที่อื่นๆ ของประเทศ

ต่อมาผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และแบบสโนว์บอล (Snowball Sampling) โดยเริ่มต้นจะใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เนื่องจากการเข้าถึงกลุ่มชายรักชายไม่เหมือนกลุ่มอื่นที่สามารถเข้าถึงได้โดยตรงโดยการสอบถามแบบทั่วไป ซึ่งชายรักชายบางส่วนอาจไม่ต้องการเปิดเผยมิติทางเพศสภาพของตนเอง จึงต้องใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเจาะไปยังกลุ่มที่มีชายรักชายกระจุกตัวอย่างเห็นได้ชัด โดยมีสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานและศูนย์กิจกรรมกรุงเทพมหานครเป็นต้นทางหรือตัวแทน ซึ่งเป็นสมาคมแห่งแรกที่เกี่ยวข้องบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศได้รับการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายของประเทศไทย

แต่ทว่าการใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงก่อให้เกิดปัญหาอคติที่เกิดจากการเลือกตัวอย่าง (Selection Biased) ซึ่งเป็นข้อจำกัดที่เกิดขึ้นในการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจะบรรเทาปัญหาที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นตัวแทนของครัวเรือนชายรักชายบริบทประเทศไทยได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอล ซึ่งนำมาใช้ภายหลังจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มชายรักชายในวงกว้าง โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอลจะเริ่มต้นเมื่อหลังจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างครัวเรือนชายรักชายจากสมาชิกสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย จากนั้นให้สมาชิกสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทยเป็นผู้แนะนำกลุ่มตัวอย่างครัวเรือนชายรักชายอยู่นอกสมาคมฯ และยังคงอยู่ในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายทางอาชีพ รายได้ ฯลฯ

1.7.3 การพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

1) วิธีการติดต่อกับกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ติดต่อกับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยผ่านเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานและศูนย์กิจกรรมกรุงเทพมหานคร โดยเจ้าหน้าที่ของสมาคมฯ จะเป็นผู้นำหมายผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยให้กับผู้วิจัย เพื่อให้ผู้วิจัยได้แนะนำตนเองและทำความรู้จักกับผู้มีส่วนร่วมก่อนเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูล

2) การคัดกรองกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ผู้วิจัยได้มีการกำหนดเกณฑ์การคัดกรองกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยไว้มีเพียงสองเกณฑ์คือ เกณฑ์การคัดเข้าและเกณฑ์คัดออก ซึ่งมีดังนี้

● เกณฑ์การคัดเข้า ประกอบด้วย

- (1) เป็นตัวแทนเพียงหนึ่งคนจากสมาชิกครีวเรือนชายรักชาย
- (2) เป็นผู้มีอายุระหว่าง 20-60 ปี
- (3) เป็นสมาชิกของสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทยในพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร หรือเป็นผู้ที่สมาชิกของสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทยที่แนะนำให้สัมภาษณ์
- (4) ครีวเรือนจะต้องอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และถือสัญชาติไทยมาโดยกำเนิด
- (5) เป็นผู้มีคู่ครองเพียงหนึ่งคน และได้อยู่อาศัยร่วมกันเป็นครีวเรือนภายในบ้านเดียวกัน
- (6) ลักษณะของครีวเรือนจะเป็นเพียงครีวเรือนเดี่ยวเท่านั้น โดยไม่จำกัดว่าจะมีบุตรหรือไม่
- (7) ไม่จำกัดระยะเวลาการอยู่ร่วมกันเป็นครีวเรือนภายในบ้านเดียวกัน
- (8) มีความสมัครใจที่จะเข้าร่วมการวิจัย ยินดีให้ข้อมูลเกี่ยวกับครีวเรือนของตน และอนุญาตให้ผู้วิจัยบันทึกเสียงได้

● เกณฑ์การคัดออก ประกอบด้วย

- (1) ไม่มีคุณสมบัติตรงกับเกณฑ์ที่กำหนด
- (2) ไม่สมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัย ไม่ว่าจะป็นกรณีก่อนเข้าร่วมการวิจัย หรือขณะที่เข้าร่วมการวิจัย

ทั้งนี้ ทางสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทยได้ติดต่อกับกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยที่ผ่านการคัดกรองจากเกณฑ์ข้างต้นมีจำนวนประมาณ 10 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะเป็นคนใดหนึ่งของแต่ละครีวเรือน โดยผู้วิจัยจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานวิจัย หากกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยมีข้อสงสัย

3) วิธีการพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ผู้วิจัยมีวิธีการพิทักษ์สิทธิ์หรือรักษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

(1) กลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยสามารถยกเลิกและปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือในการวิจัยได้ทุกกรณี โดยไม่จำเป็นต้องให้เหตุผล รวมถึงกลุ่มตัวอย่างจะไม่ใช่ผู้สูญเสียประโยชน์อย่างใด

(2) ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยจะถูกเก็บเป็นความลับ ไม่นำมาเปิดเผยต่อสาธารณะเป็นรายบุคคล หากมีการเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยจะนำเสนอเป็นข้อมูลโดยรวม ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะไม่สามารถระบุถึงตัวตนของกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงผู้ที่มีสิทธิ์เข้าถึงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยจะมีเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ และคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนเท่านั้น

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ติดต่อและคัดกรองกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย รวมถึงผู้วิจัยได้ใช้วิธีพิทักษ์สิทธิ์หรือรักษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจนทำให้มีกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยยินยอมและพร้อมที่จะให้ข้อมูลกับผู้วิจัย ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมการวิจัยทั้งหมด 26 ราย มีรายละเอียดข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมการวิจัยในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูล	นามสมมติ ผู้ให้ข้อมูล	อายุ	นามสมมติ คู่ของผู้ให้ข้อมูล	อายุ	ระยะเวลา ที่อยู่ร่วมกัน
คนที่ 1	สารวัตร	32 ปี	ไทน	33 ปี	2 ปี 6 เดือน
คนที่ 2	ภูผา	31 ปี	เธียร	41 ปี	4 ปี
คนที่ 3	ปี	27 ปี	หมอก	32 ปี	9 ปี
คนที่ 4	ดิน	26 ปี	หมอก	26 ปี	2 ปี
คนที่ 5	โอ้อั่ว	29 ปี	เต้	32 ปี	3 ปี
คนที่ 6	ไฟท์เตอร์	24 ปี	ติวเตอร์	31 ปี	3 ปี
คนที่ 7	สายฟ้า	25 ปี	ชน	21 ปี	9 เดือน
คนที่ 8	พิท	27 ปี	เอ้	29 ปี	3 ปี
คนที่ 9	ดิณณ์	26 ปี	แคน	25 ปี	5 ปี
คนที่ 10	เทคโน	28 ปี	แก่งกล้า	28 ปี	1 ปี 9 เดือน
คนที่ 11	ภัทร	27 ปี	ปราณ	27 ปี	6 ปี
คนที่ 12	เมธ	25 ปี	จันวา	34 ปี	5 ปี
คนที่ 13	มิ่ง	31 ปี	คิท	31 ปี	7 ปี

คนที่ 14	โพธิ์ท	42 ปี	ปิม	37 ปี	1 ปี
คนที่ 15	อาทิตย์	29 ปี	ก้องภพ	32 ปี	13 ปี
คนที่ 16	รันเวย์	48 ปี	ดริ่ม	28 ปี	6 ปี
คนที่ 17	แบงค์	25 ปี	กอล์ฟ	23 ปี	6 ปี
คนที่ 18	หวาย	24 ปี	ฮาโป	25 ปี	2 ปี
คนที่ 19	วาโย	42 ปี	พนา	42 ปี	10 ปี
คนที่ 20	เตีร์ด	30 ปี	ค่าย	32 ปี	4 ปี
คนที่ 21	พิวส์	38 ปี	ซีร์	38 ปี	15 ปี
คนที่ 22	ปุลณณ์	41 ปี	โน้	28 ปี	5 ปี
คนที่ 23	โรม	30 ปี	ปี้ก	30 ปี	5 ปี
คนที่ 24	เหนือ	41 ปี	น่าน	29 ปี	7 ปี
คนที่ 25	มิน	27 ปี	เดือน	27 ปี	6 ปี
คนที่ 26	กรีน	28 ปี	บลู	28 ปี	2 ปี

1.7.4 เครื่องมือที่นำมาใช้การวิจัย

จากการวิจัยครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทยพบว่า ไม่มีการเก็บข้อมูลทางสถิติ จึงทำให้เลือกใช้เครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูลคือ การสัมภาษณ์เชิงลึกโดยอาศัยคำถามตามแบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นคำถามที่มีลักษณะปลายเปิดและมีเนื้อหาที่ครอบคลุมประเด็นที่จะต้องศึกษาอยู่ 4 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ภูมิหลังของผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นส่วนที่ให้กลุ่มตัวอย่างได้เล่าเรื่องราวชีวิตที่ผ่านมา เช่น สถานที่เกิด ครอบครัวในวัยเด็ก ประสบการณ์ในวัยเรียน ช่วงชีวิตในวัยรุ่น ช่วงชีวิตในวัยทำงาน เรื่องราวความรักในอดีตจนถึงปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน ได้แก่ รายละเอียดเกี่ยวกับสมาชิกในครัวเรือน รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ชีวิตคู่

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการตัดสินใจภายในครัวเรือน ได้แก่ การตัดสินใจเกี่ยวกับการเข้าสู่ตลาดแรงงานของสมาชิกในครัวเรือน รูปแบบการจัดสรรรายได้ในครัวเรือน การแบ่งงานกันทำภายในครัวเรือน และการตัดสินใจทางการเงินร่วมกัน ผลกระทบจากรูปแบบของครัวเรือนที่มีผลต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือน

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการทำงานภายนอกครัวเรือน ได้แก่ รายละเอียดเกี่ยวกับการสมัครงานและลักษณะงานที่ได้รับในอดีต รายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะงานในปัจจุบัน การประกอบอาชีพ และรายได้ของสมาชิกในครัวเรือน

นอกจากประเด็นคำถามต่างๆ ที่ครอบคลุมเรื่อง que ศึกษาแล้วนั้น การวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้อุปกรณ์บันทึกข้อมูล ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง และสมุดจดบันทึกภาคสนาม เพื่อใช้ในการบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีวิจัย รวมถึงข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ตลอดจนข้อมูลในการวิเคราะห์ แต่ทว่าเครื่องมือที่สำคัญที่สุดคือ ผู้วิจัย เนื่องจากผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการตามวิธีวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ให้เกียรติ และให้ความสำคัญกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เกิดความไว้วางใจ รวมถึงเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เข้าใจว่า ข้อมูลที่ได้ให้สัมภาษณ์จะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

สำหรับการทดสอบเครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทดสอบแบบความเที่ยงตรง (Validity) ซึ่งผู้วิจัยจะตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการนำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในคน เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำข้อเสนอแนะมาทำการปรับปรุงคำถามก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.7.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

รายละเอียดขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยมีดังนี้

- 1) ผู้วิจัยนำเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2) ผู้วิจัยได้พูดคุยและนำเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เพื่อแสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตลอดจนความสำคัญในการเก็บข้อมูลต่อนายกสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย เมื่อได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยได้ ผู้วิจัยจึงนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปยังนายกสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
- 3) ภายหลังจากสมาคมฯ ได้พิจารณาอนุญาตให้มีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยและนายกสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทยได้ร่วมทำการคัดเลือกสมาชิกของสมาคมฯ ที่จะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยโดยใช้เกณฑ์คัดเข้าและคัดออก เมื่อทำการคัดเลือกเสร็จสิ้น ผู้วิจัยจะได้มีส่วนร่วมในการวิจัย โดยเป็นสมาชิกของสมาคมฯ ซึ่งเป็นตัวแทนเพียงหนึ่งคนในแต่ละครัวเรือน
- 4) เมื่อผู้วิจัยต้องการพูดคุยกับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย โดยเป็นสมาชิกของสมาคมฯ เป็นรายบุคคล ผู้วิจัยจะต้องติดต่อผ่านเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับสมาคมฯ ซึ่งจะเป็นผู้นัดหมายผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย โดยเป็นสมาชิกของสมาคมฯ ให้กับผู้วิจัย

5) เมื่อถึงเวลานัดหมาย ผู้วิจัยจะต้องแนะนำตัวและแจ้งวัตถุประสงค์ให้แก่ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยโดยเป็นสมาชิกของสมาคมฯ รับทราบเพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากนั้นผู้วิจัยจะเริ่มสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย พร้อมทั้งขออนุญาตสัมภาษณ์เป็นการส่วนตัว

6) ในการสัมภาษณ์แต่ละครั้ง หากมีความจำเป็นต้องสัมภาษณ์ภายนอกพื้นที่สมาคมฯ เพื่อให้การสัมภาษณ์มีความเป็นส่วนตัวกับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย โดยเป็นสมาชิกของสมาคมฯ ผู้วิจัยจะขออนุญาตและขอความเห็นจากผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยในการเลือกสถานที่ที่สะดวกต่อผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย โดยระหว่างการวิจัยนั้นผู้วิจัยได้มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีอย่างต่อเนื่องก่อนที่จะเข้าสู่การสัมภาษณ์ที่ได้เตรียมไว้ ผู้วิจัยจะมีการสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้ให้สัมภาษณ์ ข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน ข้อมูลการตัดสินใจภายในครัวเรือน และข้อมูลการทำงานภายนอกครัวเรือน

7) หลังจบการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย โดยเป็นสมาชิกของสมาคมฯ แล้ว ผู้วิจัยจะทำการจดบันทึกย่อคำพูดประโยคที่สำคัญที่ผู้วิจัยคาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ข้อมูลและเป็นแนวทางในการเตรียมสัมภาษณ์ในครั้งต่อไป รวมทั้งผู้วิจัยจะทำการสอบถามผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย โดยเป็นสมาชิกของสมาคมฯ ว่ามีผู้ใดที่เหมาะสมสำหรับการเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ โดยให้เงื่อนไขว่าจะต้องเป็นผู้ที่อยู่ภายนอกสมาคมฯ แต่มีครัวเรือนอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

8) หลังจากผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย โดยเป็นสมาชิกของสมาคมฯ ได้แนะนำผู้ที่เหมาะสมสำหรับการเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการคัดเลือกผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยโดยใช้เกณฑ์คัดเลือกและเกณฑ์คัดออก หากผู้ที่ได้รับการแนะนำผ่านการคัดเลือก ผู้วิจัยจะดำเนินการโดยให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับสมาคมฯ นัดหมายเพื่อการสัมภาษณ์ต่อไป

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ช่วง กุมภาพันธ์ 2563 - กรกฎาคม 2563 โดยกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยให้สัมภาษณ์ 1 ครั้ง ทั้งนี้ เนื่องจากในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2563 เป็นช่วงสถานการณ์โควิดยังไม่แพร่ระบาดมากนัก จึงทำให้ผู้วิจัยยังคงสามารถนัดวันสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยได้ที่สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย สำนักงานและศูนย์กิจกรรมกรุงเทพมหานคร แต่ทว่าช่วงเดือนมีนาคม 2563 จนถึง กรกฎาคม 2563 สถานการณ์โควิดเริ่มแพร่ระบาดเป็นวงกว้าง จึงทำให้ผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนรวมการวิจัยต้องเปลี่ยนสถานที่สัมภาษณ์ผ่านช่องทางออนไลน์นั่นคือ Zoom Application และ Line Application โดย Video Call ทั้งนี้ การนัดวันสัมภาษณ์และสถานที่สัมภาษณ์ต้องได้รับการยินยอมกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยก่อนทุกครั้ง โดยรายละเอียดวันที่สัมภาษณ์ ระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ และสถานที่สัมภาษณ์ สามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ข้อมูลวันที่สัมภาษณ์ ระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ และสถานที่สัมภาษณ์

ผู้ให้ข้อมูล	นามสมมติ ผู้ให้ข้อมูล	วันที่สัมภาษณ์	ระยะเวลาที่ใช้ ในการสัมภาษณ์	สถานที่สัมภาษณ์
คนที่ 1	สารวัตร	27 กรกฎาคม 2563	2 ชั่วโมง 10 นาที	Zoom Application
คนที่ 2	ภูผา	29 มิถุนายน 2563	1 ชั่วโมง 36 นาที	Zoom Application
คนที่ 3	ปี	6 กรกฎาคม 2563	2 ชั่วโมง 35 นาที	Zoom Application
คนที่ 4	ติน	13 กรกฎาคม 2563	2 ชั่วโมง 42 นาที	Zoom Application
คนที่ 5	ไอ้เอ๋ว	16 กรกฎาคม 2563	2 ชั่วโมง 35 นาที	Zoom Application
คนที่ 6	ไฟท์เตอร์	9 กรกฎาคม 2563	1 ชั่วโมง 46 นาที	Zoom Application
คนที่ 7	สายฟ้า	13 มิถุนายน 2563	1 ชั่วโมง 56 นาที	Zoom Application
คนที่ 8	พีท	16 กรกฎาคม 2563	2 ชั่วโมง 40 นาที	Zoom Application
คนที่ 9	ติณณ์	15 กรกฎาคม 2563	3 ชั่วโมง 15 นาที	Zoom Application
คนที่ 10	เทคโน	7 กรกฎาคม 2563	2 ชั่วโมง 32 นาที	Zoom Application
คนที่ 11	ภัทร	14 มิถุนายน 2563	1 ชั่วโมง 17 นาที	Line Application
คนที่ 12	เมธ	1 กรกฎาคม 2563	1 ชั่วโมง 56 นาที	Line Application
คนที่ 13	มิ่ง	6 กรกฎาคม 2563	2 ชั่วโมง 13 นาที	Zoom Application
คนที่ 14	โพธิ์ท	11 กรกฎาคม 2563	2 ชั่วโมง 42 นาที	Zoom Application
คนที่ 15	อาทิตย์	6 กรกฎาคม 2563	2 ชั่วโมง 6 นาที	Line Application
คนที่ 16	รันเวย์	7 กรกฎาคม 2563	1 ชั่วโมง 40 นาที	Line Application
คนที่ 17	แบงค์	4 กรกฎาคม 2563	1 ชั่วโมง 45 นาที	Zoom Application
คนที่ 18	หวาย	17 มิถุนายน 2563	1 ชั่วโมง 17 นาที	Zoom Application
คนที่ 19	วาโย	26 มีนาคม 2563	3 ชั่วโมง 7 นาที	Zoom Application
คนที่ 20	เดิร์ด	26 มิถุนายน 2563	1 ชั่วโมง 21 นาที	Zoom Application
คนที่ 21	พิวส์	1 กรกฎาคม 2563	2 ชั่วโมง 19 นาที	Zoom Application
คนที่ 22	ปุณณ์	12 กุมภาพันธ์ 2563	2 ชั่วโมง 2 นาที	สมาคมฟ้าสีรุ้ง แห่งประเทศไทย
คนที่ 23	โรม	11 กุมภาพันธ์ 2563	52 นาที	สมาคมฟ้าสีรุ้ง แห่งประเทศไทย
คนที่ 24	เหนือ	12 กุมภาพันธ์ 2563	2 ชั่วโมง 24 นาที	สมาคมฟ้าสีรุ้ง แห่งประเทศไทย
คนที่ 25	มิน	12 กุมภาพันธ์ 2563	1 ชั่วโมง 25 นาที	สมาคมฟ้าสีรุ้ง

				แห่งประเทศไทย
คนที่ 26	กรีน	10 กุมภาพันธ์ 2563	1 ชั่วโมง 49 นาที	สมาคมฟ้าสีรุ้ง แห่งประเทศไทย

1.7.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้รับการสัมภาษณ์เชิงลึกแล้วนำไปวิเคราะห์ในคราวเดียวกันตลอดการวิจัย โดยข้อมูลที่รับแต่ละครั้งจากการสัมภาษณ์ การบันทึกเทป และสมุดจดบันทึกภาคสนาม จะนำมาจัดระเบียบข้อมูลจากการเขียนขยายความ เรียบเรียง จัดประเภท แยกหมวดหมู่ แยกหัวข้อย่อยต่างๆ โดยใช้นามสมมติ เพื่อให้ง่ายต่อการนำข้อมูลในหัวข้อย่อยมารวมกันใหม่จนได้ข้อมูลเป็นกลุ่ม ซึ่งจะง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากนั้นผู้วิจัยจะมีวิธีวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 รูปแบบของครัวเรือนชายรักชายเป็นอย่างไร ซึ่งสามารถวัดรูปแบบของครัวเรือนอยู่ในรูปของการจัดสรรเวลา การแบ่งงานกันทำ การตัดสินใจด้านการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน เมื่อมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นเรียบร้อยแล้วนั้น ผู้วิจัยจะนำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบกับครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย และครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน ซึ่งจะนำเสนอในลักษณะเชิงพรรณนาและส่วนที่ 2 รูปแบบของครัวเรือนส่งผลกระทบต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายได้อย่างไร ซึ่งคำว่า “อุปทานของแรงงานครัวเรือนชายรักชาย” สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ไม่ได้หมายถึงแค่การทำงานนอกครัวเรือนหรือการออกจากตลาดแรงงาน แต่หมายรวมถึงการเปลี่ยนแปลงการจัดสรรเวลาในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น มากขึ้น น้อยลง หรือไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจจะเป็นหรือไม่เป็นผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงการจัดสรรเวลาการทำงานในครัวเรือนกับนอกครัวเรือนอันเนื่องมาจากการอยู่ร่วมเป็นครัวเรือนเดียวกันของชายรักชาย ดังนั้นอุปทานของแรงงานครัวเรือนชายรักชายจึงเป็นการศึกษาพลวัตตามช่วงชีวิตชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงไป การศึกษาการตัดสินใจประกอบอาชีพของสมาชิกในครัวเรือนชายรักชาย และการศึกษาการเลือกปฏิบัติต่อแรงงานครัวเรือนชายรักชาย ทั้งนี้การวัดจากพลวัตการเปลี่ยนแปลงไปก่อนและหลังการมีครัวเรือนรวมถึงการวัดจากพลวัตการเปลี่ยนแปลงไประหว่างครัวเรือนที่เพิ่งอยู่ร่วมกันกับครัวเรือนที่อยู่ร่วมกันในระยะยาว โดยงานวิจัยของ Brown, Manning, and Stykes (2016) ได้ค้นพบว่าระยะเวลาโดยเฉลี่ยของครัวเรือนชายรักชายในประเทศสหรัฐอเมริกาคือ 23 เดือน 21 วัน จึงทำให้ผู้วิจัยนำระยะเวลาที่ค้นพบมาใช้ในการแบ่งช่วงเวลาของการอยู่ร่วมกัน โดยให้ครัวเรือนใดที่เพิ่งอยู่ร่วมกันคือครัวเรือนอยู่ร่วมกันเป็นระยะเวลาไม่เกิน 23 เดือน 21 วัน หากครัวเรือนใดอยู่ร่วมกันผ่าน ณ เวลา 23 เดือน 21 วัน ซึ่งเป็นเวลาที่มีโอกาสเลิกการตามงานวิจัยข้างต้นให้ถือว่าเป็นครัวเรือนที่อยู่ร่วมกันในระยะยาว

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษารูปแบบของคร้วเรือนชายรักชายและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครจะแบ่งผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งจะประกอบไปด้วย 4 ส่วนคือ ภาพรวมของคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร รูปแบบของคร้วเรือนและการจัดสรรทรัพยากรคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร การเปรียบเทียบรูปแบบของคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับคร้วเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยและคร้วเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก และผลกระทบของรูปแบบของคร้วเรือนที่มีต่ออุปทานแรงงานของคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยจะเริ่มต้นอธิบายจากผลการวิจัยภาพรวมของคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ภาพรวมของคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร

จากผลการวิจัยในภาพรวมของคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครพบว่า ผู้วิจัยสามารถแบ่งได้ออกเป็น 2 องค์ประกอบคือ ข้อมูลเบื้องต้นของคร้วเรือน ข้อมูลการตัดสินใจเข้ามาอยู่ร่วมกันของสมาชิก ดังนั้นผู้วิจัยจะเริ่มอธิบายจากข้อมูลเบื้องต้นของคร้วเรือนดังนี้

1.1 ข้อมูลเบื้องต้นของคร้วเรือน

จากข้อมูลตัวอย่างคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครจำนวน 26 คร้วเรือนพบว่า สมาชิกในแต่ละคร้วเรือนมีอายุระหว่าง 21-48 ปี โดยสมาชิกที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 21-29 ปี มีจำนวนมากที่สุดถึง 28 คน รองลงมาคือสมาชิกที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 17 คน และน้อยที่สุดคือสมาชิกที่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 40-48 ปี จำนวน 6 คน นอกจากนี้ สมาชิกในแต่ละคร้วเรือนมีบทบาททางเพศที่หลากหลาย ได้แก่ สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุก สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับ สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกและรับ และสมาชิกที่ไม่ระบุชี้ทางเพศของตนเอง โดยบทบาททางเพศของสมาชิกในแต่ละคร้วเรือนสามารถนำมาใช้แบ่งประเภทของคร้วเรือนได้ 2 ประเภทคือ คร้วเรือนที่สมาชิกมีชี้ทางเพศเป็นไปตามกระแสหลัก ซึ่งหมายถึง คร้วเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คน ประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุก 1 คน และสมาชิกที่เป็นฝ่ายรับ 1 คน จำนวน 21 คร้วเรือน และคร้วเรือนที่สมาชิกไม่มีชี้ทางเพศเป็นไปตามกระแสหลักจำนวน 5 คร้วเรือน

หากพิจารณาระดับการศึกษาและระยะเวลาอยู่ร่วมกันของสมาชิกในคร้วเรือนพบว่า สมาชิกในแต่ละคร้วเรือนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุดถึงจำนวน 35 คน รองลงมาคือจบการศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 6 คน จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพจำนวน 5 คน และน้อยที่สุดคือ จบการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวน 2 คน

จบการศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 2 คน และกำลังศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 2 คน ส่วนระยะเวลาการอยู่ร่วมกันของครัวเรือนอยู่ในช่วงระหว่าง 3 เดือนจนถึง 15 ปี โดยสามารถแบ่งได้เป็นครัวเรือนที่เพิ่งอยู่ร่วมกัน ซึ่งหมายถึงครัวเรือนที่อยู่ร่วมกันไม่เกิน 23 เดือน 21 วัน จำนวน 3 ครัวเรือน และครัวเรือนที่อยู่ในระยะยาว ซึ่งหมายถึงครัวเรือนที่อยู่ร่วมกันมากกว่า 23 เดือน 21 วัน จำนวน 23 ครัวเรือน ต่อมาสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ครัวเรือนที่สมาชิกอยู่ในสถานะเจ้าของที่พักอาศัย-ผู้อยู่อาศัยมากที่สุดจำนวน 14 ครัวเรือน รองลงมาคือ ครัวเรือนที่สมาชิกอยู่ในสถานะผู้เช่าที่พักอาศัย-ผู้อยู่อาศัยจำนวน 4 ครัวเรือน ครัวเรือนที่สมาชิกอยู่ในสถานะเจ้าของที่พักอาศัยร่วมกันจำนวน 4 ครัวเรือน และครัวเรือนที่สมาชิกอยู่ในสถานะผู้เช่าที่พักอาศัยร่วมกันจำนวน 4 ครัวเรือน ดังนั้นข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนในแง่ของอายุ บทบาททางเพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการอยู่ร่วมกันของครัวเรือน และสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยจะเห็นได้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ข้อมูลด้านอายุ บทบาททางเพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการอยู่ร่วมกันของครัวเรือน และสถานะการเป็นเจ้าของที่พักอาศัย

ลำดับที่	นามสมมติ	อายุ (ปี)	บทบาททางเพศ	ระดับการศึกษา	ระยะเวลาอยู่ร่วมกัน	สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย
1	สารวัตร	32	เชิงรุก	ป.โท	2 ปี	ผู้อยู่อาศัย
	ไธน์	33	เชิงรับ	ป.ตรี	6 เดือน	เจ้าของที่พักอาศัย
2	ภูผา	31	เชิงรุก	ป.โท	4 ปี	ผู้อยู่อาศัย
	เจียร	41	เชิงรับ	ป.ตรี		เจ้าของที่พักอาศัย
3	ปี	27	เชิงรับ	กำลังศึกษา ป.ตรี	9 ปี	เจ้าของที่พักอาศัย
	หมอก	32	เชิงรุก	ป.ตรี		ผู้อยู่อาศัย
4	ดิน	26	เชิงรุก	ป.ตรี	2 ปี	เจ้าของที่พักอาศัย
	ภาม	26	เชิงรับ	ป.ตรี		เจ้าของที่พักอาศัย
5	ไอ้เอ๋ว	29	เชิงรับ	ป.ตรี	3 ปี	ผู้อยู่อาศัย
	เต้	32	เชิงรุก	ป.ตรี		เจ้าของที่พักอาศัย
6	ไฟท์เตอร์	24	เชิงรุก	ป.ตรี	3 ปี	เจ้าของที่พักอาศัย
	ทิวเตอร์	31	เชิงรับ	กำลังศึกษา ป.โท		เจ้าของที่พักอาศัย
7	สายฟ้า	25	เชิงรุก	ป.ตรี	9 เดือน	ผู้เช่าที่พักอาศัย
	ชน	21	เชิงรับ	กำลังศึกษา		ผู้อยู่อาศัย

				ป.ตรี		
8	พีท	27	เชิงรับ	ป.ตรี	3 ปี	ผู้อยู่อาศัย
	เอ้	29	เชิงรุก	ป.ตรี		เจ้าของที่พักอาศัย
9	ติณณ์	26	เชิงรุก	ป.ตรี	5 ปี	ผู้อยู่อาศัย
	แคน	25	เชิงรับ	ป.ตรี		เจ้าของที่พักอาศัย
10	เทคโน	28	เชิงรับ	ป.ตรี	1 ปี	เจ้าของที่พักอาศัย
	เก่งกล้า	28	เชิงรุก	ป.ตรี	9 เดือน	ผู้อยู่อาศัย
11	ภัทร	27	เชิงรุก	ป.ตรี	6 ปี	ผู้เช่าที่พักอาศัย
	ปราณ	27	เชิงรับ	ป.ตรี		ผู้เช่าที่พักอาศัย
12	เมธ	25	เชิงรับ	ป.ตรี	5 ปี	ผู้อยู่อาศัย
	ธันวา	34	เชิงรุก	ป.โท		ผู้เช่าที่พักอาศัย
13	มิ่ง	31	เชิงรุก	ป.ตรี	7 ปี	ผู้อยู่อาศัย
	คิท	31	เชิงรุก	ป.โท		เจ้าของที่พักอาศัย
14	โพธิ์ท	42	เชิงรุก	ป.ตรี	1 ปี	ผู้อยู่อาศัย
	ปิม	37	เชิงรับ	ป.โท		เจ้าของที่พักอาศัย
15	อาทิตย์	29	เชิงรุก	ป.ตรี	13 ปี	เจ้าของที่พักอาศัย
	ก้องภพ	32	เชิงรับ	ป.ตรี		เจ้าของที่พักอาศัย
16	รันเวย์	48	เชิงรุก	ป.เอก	6 ปี	เจ้าของที่พักอาศัย
	ดรีม	28	เชิงรับ	ป.โท		ผู้อยู่อาศัย
17	แบงค์	25	เชิงรับ	ป.ตรี	3 เดือน	ผู้อยู่อาศัย
	กอล์ฟ	23	เชิงรุก	ป.ตรี		ผู้เช่าที่พักอาศัย
18	หวาย	24	เชิงรับ	ป.ตรี	2 ปี	ผู้เช่าที่พักอาศัย
	อาโป	25	เชิงรุก	กำลังศึกษา ป.โท		ผู้เช่าที่พักอาศัย
19	วาโย	42	เชิงรุก	ป.ตรี	10 ปี	ผู้เช่าที่พักอาศัย
	พนา	42	เชิงรับ	ป.ตรี		ผู้เช่าที่พักอาศัย
20	เตีร์ด	30	เชิงรับ	ป.ตรี	4 ปี	ผู้อยู่อาศัย
	ค้าย	32	เชิงรุก	ป.ตรี		เจ้าของที่พักอาศัย
21	พิวส์	38	ทั้งเชิงรุก และรับ	ป.ตรี	15 ปี	เจ้าของที่พักอาศัย

	ธีร์	38	ทั้งเชิงรุก และรับ	ป.ตรี		ผู้อยู่อาศัย
22	ปุณณ์	41	เชิงรุก	ป.เอก	5 ปี	เจ้าของที่พักอาศัย
	โน้	28	เชิงรุก	ป.ตรี		ผู้อยู่อาศัย
23	โรม	30	ไม่ระบุ	ปวช.	5 ปี	เจ้าของที่พักอาศัย
	ปึก	30	ไม่ระบุ	ม.6		เจ้าของที่พักอาศัย
24	เหนือ	41	เชิงรุก	ป.ตรี	7 ปี	ผู้อยู่อาศัย
	น่าน	29	เชิงรุก	ม.6		เจ้าของที่พักอาศัย
25	มิน	27	เชิงรุก	ม.6	6 ปี	ผู้เช่าที่พักอาศัย
	เดือน	27	เชิงรับ	ป.ตรี		ผู้อยู่อาศัย
26	กรีน	28	ไม่ระบุ	ม.6	2 ปี	ผู้เช่าที่พักอาศัย
	บลู	28	ไม่ระบุ	ป.ตรี		ผู้เช่าที่พักอาศัย

นอกจากข้อมูลในส่วนของอายุ บทบาททางเพศ ระดับการศึกษา และระยะเวลาอยู่ร่วมกันของครัวเรือนยังพบว่า อาชีพของสมาชิกส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชนถึงจำนวน 29 คน รองลงมาคืออาชีพพนักงานองค์กรไม่แสวงหากำไรจำนวน 8 คน อาชีพรับจ้างจำนวน 7 คน อาชีพทำธุรกิจส่วนตัวจำนวน 3 คน อาชีพข้าราชการและอาชีพพนักงานมหาวิทยาลัยจำนวนอย่างละ 2 คน รวมทั้งอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 1 คน ขณะเดียวกันรายได้ต่อเดือนของสมาชิกพบว่าส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 25,001-50,000 บาท จำนวน 8 คน รองลงมารายได้ระหว่าง 0-25,000 บาท จำนวน 7 คน รายได้มากกว่า 100,000 บาท จำนวน 4 คน รายได้ระหว่าง 50,001-75,000 บาท จำนวน 3 คน และรายได้ระหว่าง 75,000-100,000 บาท จำนวน 1 คน ทั้งนี้ตัวอย่างบางส่วนคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวในการให้ข้อมูลกับผู้วิจัยจึงมีตัวอย่างเลือกที่จะไม่ระบุได้รายได้อ sendiriหรือสมาชิกอีกคนเป็นจำนวน 15 คน และระบุเพียงว่ารายได้ของตนมีจำนวนที่มากกว่าหรือน้อยกว่าหรือเท่ากับสมาชิกอีกคนจำนวน 14 คน

หากพิจารณาชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์จะพบว่า สมาชิกมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านไม่เกิน 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งเป็นชั่วโมงการทำงานนอกบ้านที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 จำนวน 35 คน สมาชิกมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่า 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เป็นจำนวน 7 คน นอกจากนี้พบว่าสมาชิกมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านขึ้นกับการจ้างงานจำนวน 5 คน สมาชิกมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านขึ้นอยู่กับความสะดวกในการทำงานของตนเองจำนวน 2 คน สมาชิกมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านแบบยืดหยุ่นจำนวน 2 คน และมี

สมาชิกไม่ระบุชั่วโมงการทำงานนอกบ้านจำนวน 1 คน ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์พบว่า สมาชิกที่แบ่งงานกันทำอย่างเท่าเทียมกันจนส่งผลให้มีชั่วโมงการทำงานในบ้านเท่ากันจำนวน 4 ครั้วเรือน อีกทั้งมีครัวเรือนที่สลับหน้าที่กันทำแม้ว่าจะไม่ได้ระบุชั่วโมงการทำงานในบ้านจำนวน 1 ครัวเรือน แต่ทว่ามีจำนวนครัวเรือนถึง 21 ครัวเรือนที่แบ่งงานกันทำอย่างไม่เท่าเทียม โดยมีครัวเรือนที่สามารถระบุชั่วโมงการทำงานในบ้านได้จำนวน 13 คน และระบุได้เพียงว่าสมาชิกคนใดรับหน้าที่หลักในการทำงานบ้านหรือมีส่วนร่วมในการทำงานในบ้านบางส่วนเพียง 8 ครัวเรือน โดยข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ต่อเดือน ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ และชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์ สามารถแสดงให้เห็นได้จากตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ข้อมูลด้านอาชีพ รายได้ต่อเดือน ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ และชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์

ลำดับที่	นามสมมติ	อาชีพ	รายได้ต่อเดือน (บาท)	ชั่วโมงการทำงานนอกบ้าน (ชม./สัปดาห์)	ชั่วโมงการทำงานในบ้าน (ชม./สัปดาห์)
1	सारวัตร	พนักงานเอกชน	50,000	40	1
	ไทน	พนักงานเอกชน	50,000	40	0.5
2	ภูผา	พนักงานเอกชน	40,000	42.5	2.5
	เฮียร	พนักงานเอกชน	60,000	45	15
3	ปี	พนักงานเอกชน	A	45	6.5
	หมอก	ธุรกิจส่วนตัว	2A	แล้วแต่ความสะดวกของตนเอง	2
4	ดิน	พนักงานเอกชน	40,000	45	3.5
	ภาม	พนักงานเอกชน	40,000	45	9.5
5	ไอ้เอ๋ว	พนักงานเอกชน	65,000	62	2.5
	เต้	ข้าราชการ	225,000	40	6.25
6	ไฟท์เตอร์	พนักงานเอกชน	30,000	60	0.25
	ติวเตอร์	รับจ้าง	17,500	แล้วแต่การจ้างงาน	20
7	สายฟ้า	พนักงานเอกชน	B>3,500	57.5	มอบหน้าที่ให้กับ ชน
	ชน	รับจ้าง	3,500	แล้วแต่การจ้างงาน	ตลอดเวลาใน ช่วงที่อยู่ในที่พัก

8	พีท	พนักงานเอกชน	40,000	45	18
	เอ้	พนักงานเอกชน	120,000	51	5
9	ติณณ์	พนักงานเอกชน	25,000	40	4
	แคน	พนักงานเอกชน	25,000	40	4
10	เทคโน	พนักงานเอกชน	C	45	2.33
	แก๊งกล้า	พนักงานเอกชน	1.3C	45	10
11	ภัทร	รับจ้าง	ไม่ระบุ	35	2
	ปราณ	พนักงานเอกชน	ไม่ระบุ	48	ส่วนใหญ่ภัทร เป็นคนทำ
12	เมธ	พนักงานเอกชน	D	55	มอบหน้าที่ให้ธันวา
	ธันวา	พนักงานเอกชน	4.5D	40	ส่วนใหญ่ธันวา เป็นคนทำ
13	มิ่ง	พนักงานเอกชน	75,000	42.5	4
	คิท	พนักงานเอกชน	120,000	45	4
14	โพร์ท	พนักงานเอกชน	120,000	45	10.5
	ปิม	พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	40,000	40	7
15	อาทิตย์	พนักงานเอกชน	E	40	2
	ก้องภพ	พนักงานเอกชน	0.6E	40	2.5
16	รันเวย์	พนักงาน มหาวิทยาลัย	80,000	55	2.5
	ดริ้ม	พนักงานเอกชน	25,000	45	4
17	แบงค์	พนักงานเอกชน	F	45	18
	กอล์ฟ	พนักงาน มหาวิทยาลัย	F	40	ส่วนใหญ่แบงค์ เป็นคนทำ
18	หวาย	รับจ้าง	ไม่ระบุ	แล้วแต่การจ้างงาน	สลับการทำงาน ในบ้าน
	อาโป	รับจ้าง	ไม่ระบุ	แล้วแต่การจ้างงาน	สลับการทำงาน ในบ้าน
19	วาโย	พนักงานองค์กร	ไม่ระบุ	35	7

		ไม่แสวงหากำไร			
	พนา	พนักงานเอกชน	ไม่ระบุ	40	8
20	เดีร์ด	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหากำไร	ไม่ระบุ	40	8
	ค้าย	ธุรกิจส่วนตัว	ไม่ระบุ	55	ส่วนใหญ่เดีร์ด เป็นคนทำ
21	ฟิวส์	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหากำไร	G	45	ฟิวส์จะมาช่วย ทำบางครั้ง
	ธีร์	ธุรกิจส่วนตัว	10G	แล้วแต่ความ สะดวกของตนเอง	ส่วนใหญ่ธีร์ เป็นคนทำ
22	บุญณั	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหากำไร	60,000	40	8
	โน้	รับจ้าง	35,000	37.5	8
23	โรม	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหากำไร	ไม่ระบุ	เวลายืดหยุ่น	4
	ปึก	รับจ้าง	ไม่ระบุ	แล้วแต่การจ้างงาน	4
24	เหนือ	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหากำไร	25,000	45	11.5
	น่าน	ข้าราชการ	20,000	40	4
25	มีน	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหากำไร	ไม่ระบุ	เวลายืดหยุ่น	จะช่วยทำหากกลับ จากสถานที่ทำงาน เร็ว
	เดือน	พนักงานเอกชน	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ	เป็นหน้าที่หลัก
26	กรีน	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหากำไร	ไม่ระบุ	45	กรีนจะมาช่วย ทำบางครั้ง
	บลู	พนักงานเอกชน	20,000	40	ส่วนใหญ่บลู เป็นคนทำ

กำหนดให้ค่า A คือ รายได้ของปี

B คือ รายได้ของสายฟ้า

C คือ รายได้ของเทคโนโลยี

D คือ รายได้ของเมธ

E คือ รายได้ของอาทิตย์

F คือ รายได้ของแบงค์

G คือ รายได้ของฟิวส์

1.2 ข้อมูลการตัดสินใจเข้ามาอยู่ร่วมกันของสมาชิก

จากการสัมภาษณ์ตัวแทนของสมาชิกในครัวเรือนพบว่า สาเหตุที่ทำให้สมาชิกในครัวเรือนตัดสินใจเลือกที่จะเข้ามาอยู่ร่วมกันภายในครัวเรือนมาจาก 3 สาเหตุคือ ด้านค่าใช้จ่ายของสมาชิก ด้านสถานที่อยู่อาศัย และด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก โดยสาเหตุด้านค่าใช้จ่ายนั้น สมาชิกในครัวเรือนมองว่าค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเมื่อแยกกันอยู่นั้นมีจำนวนที่สูงกว่าเมื่อมาอยู่ร่วมกัน ดังนั้นสมาชิกจึงตัดสินใจร่วมกันที่จะลดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นได้ตัวอย่างบทสัมภาษณ์ดังนี้

“คบกันมาประมาณ 3-4 เดือนจนเขาชวนย้ายมาอยู่ด้วยกันเพื่อลดค่าใช้จ่าย โดยไม่ต้องออกค่าหอเดี่ยวเขาออกให้ รวมถึงค่าน้ำค่าไฟ ซึ่งเราอาจจะเสียเยอะในเรื่องค่าเดินทางไปกลับทำงาน มันก็ไกลมากนะจากธรรมชาติไปโอศก” – แบงค์ (สัมภาษณ์, 4 กรกฎาคม 2563)

“อย่างที่บอกเรารู้จักกันมาก่อน เป็นเพื่อนกันมาก่อน ตอนนั้นที่เริ่มคบกัน พี่ก็อยู่คอนโดที่หนึ่ง เขาก็อยู่คอนโดอีกที่หนึ่ง ซึ่งคอนโดทั้งของพี่และเขาเป็นคอนโดเช่า ค่าเช่ารวมทุกอย่างแล้ว ต่อเดือนก็ 10,000 ขึ้น ส่วนของพี่ก็ใกล้ๆ กัน ซึ่งเรารู้สึกว่าถ้านั้นมาอยู่ด้วยกันมั๊ย อย่างน้อยก็ save ค่าใช้จ่ายด้วย ยิ่งไงก็จบคบกันแล้ว ก็ตกลงมาอยู่ด้วยกัน” - วาโย (สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2563)

ต่อมาสาเหตุด้านสถานที่ที่จะพบว่า สมาชิกบางคนต้องการสถานที่ให้ความสะดวกในการเดินทางไปทำงานหรือเรียนโดยใช้ระยะเวลาเดินทางน้อยกว่าสถานที่เดิมที่เคยอยู่ช่วงไม่ได้อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน อีกทั้งสมาชิกบางคนมองว่าสถานที่เดิมที่ตนอาศัยอยู่นั้นใช้ระยะเวลาในการเดินทางไปพบกับสมาชิกอีกคนเป็นเวลานานจนอาจไม่สามารถที่เดินทางไปมาหาสู่กันได้ อีกทั้งสมาชิกบางคนมองว่าต้องการสถานที่อยู่อาศัยของสมาชิกคนใดคนหนึ่งเตรียมพร้อมไว้สำหรับต้อนรับสมาชิกในครัวเรือนเดิม จึงทำให้ต้องตัดสินใจอยู่ร่วมกัน ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้จากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“ก็ซีเกียจขับรถอะแก จริงๆ มันไม่ยากมากเว้ยแต่แบบเราต้องเลือกสิ่งที่ดีกว่าสำหรับชีวิต ก็คืออยากได้สิ่งที่ offer กับชีวิตอะแก คือเราก็ทำงานเหนื่อยอะเนอะ อยากจะอยู่ในสถานที่ที่มันโอเค ตื่นมาก็ไปทำงานได้ง่าย ก็ต้องหาคอนโดที่ติดกับรถไฟฟ้าอะเนอะ จริงๆ ตอนแรกไม่ใช่คอนโดนี้นะ จริงๆ พี่ก็มีคอนโดอยู่แล้วละ แต่พี่ไม่ได้ชอบคอนโดตัวเองที่พี่อยู่ แถวเกษตรอะนะ ไม่ได้ชอบ เพราะว่าเป็นคอนโดที่เก่ามาก แล้วก็แบบ Facility อะไรมันก็ไม่ค่อยดี เป็นคอนโดเก่า 30 ปี ก็รู้สึกที่เราต้องมีสิ่งหาที่มันแบบพอที่จะตอบโจทย์เรา แล้วก็ดึงแฟนมาอยู่ด้วย แล้วแฟนก็ไม่ได้อยากอยู่ที่บ้าน อยากมีชีวิตเป็นของตัวเอง ก็เลยไปซื้อที่หนึ่ง ซึ่งติดรถไฟฟ้าแถวๆ แถบบางซื่ออะไรแบบ

นี่ คือติดกับสายสีม่วงเลย แล้วที่นี้ก็มีปัญหากับการเดินทางนิดนึงตรงเชื่อมต่อยังไม่ได้โอเค มันต้องต่อหลายต่อเพื่อที่จะไปทำงาน นางก็เลยแบบไม่ไหวแล้ววะ แบบหา Option ว่ามาซื้อที่ใหม่มั้ย ก็เลยมาซื้อที่ใหม่” – สารวัตร (สัมภาษณ์, 27 กรกฎาคม 2563)

“ด้วยความที่เขาเป็นคนต่างจังหวัด อย่างที่ผมบอกว่าเขาเกิดที่เพชรบูรณ์ แล้วเขาย้ายมาเรียนมหาวิทยาลัยที่กรุงเทพฯ เขาก็ต้องอยู่หอ คือมันไม่ได้เป็นเรื่องของการตัดสินใจ แต่มันเป็นประมาณว่าเราต้องมีที่อยู่ที่อยู่ด้วยกันอยู่แล้ว ด้วยความที่เขาไม่ได้กลับไปบ้านแล้วเขาก็อยู่หอคนเดียว ก็เลยมาอยู่ด้วยกัน กลายเป็นว่าเราได้มาอยู่ด้วยกันตั้งแต่แรกเลย ไม่ได้ต่างคนต่างกลับบ้าน ไม่ได้ต่างคนต่างมีข้างต้องไป” – ดิณณ์ (สัมภาษณ์, 15 กรกฎาคม 2563)

“เรื่องระยะทางนี่แหละ สุดท้ายเราก็ต้องแวะเจอกันมันเหนื่อยอะ แทนที่จะได้ค้างตลอด มันเริ่มจากการที่ค้างบ้างไม่ค้างบ้าง วันไหนเรียนเช้าก็จะนอนใกล้ๆ สุดท้ายมันก็เลยนอนไปเลยดีกว่าไหม ก็หาหอใหม่ที่ใหญ่กว่านี้ แกวลาดพร้าว” – เมธ (สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม 2563)

“ตั้งแต่ป.ตรี ทางเรากับเขาก็ต่างคนต่างมีห้อง แต่ว่าส่วนใหญ่เขาก็จะมาอยู่กับเรา หรือห้องเขาก็เหมือนปล่อยว่างไว้ กลับไปเอาของอย่างเดียว ที่ยังมีไว้ 2 ห้องเพราะว่าเพื่อวันไหนพ่อแม่มามันต้องมีไว้” – ภัทร (สัมภาษณ์, 14 มิถุนายน 2563)

ท้ายที่สุดสาเหตุด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก โดยตนเองและสมาชิกอีกคนต้องการที่จะอยู่ร่วมกันในเชิงความรู้สึก สมาชิกต้องการความรู้สึกใกล้ชิดกับสมาชิกอีกคนมากขึ้น อีกทั้งการอยู่ร่วมกันจะเป็นการทำ ความเข้าใจระหว่างสมาชิกด้วยกันและยังเป็นการทบทวนถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกว่าจะยังคงรักษาความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกต่อไปได้หรือไม่ สมาชิกแต่ละคนสามารถปรับตัวที่จะอยู่ร่วมกันได้หรือไม่ โดยสาเหตุด้านความสัมพันธ์จะแสดงให้เห็นได้จากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“น้ำซิมบ่อทรายนี่แหละ เริ่มแรกเตี้ยไปๆ มากๆ นี่แหละ ไปๆ มาๆ เริ่มซึ่เกียจอะ ก็อยู่นี่ประจำเลย ก็อย่างที่บอกแหละในช่วงที่เรามีพื้นฐานการจับกัน หรือว่าแบบการไปมาหาสู่กัน มาตั้งแต่ช่วงสมัยเรียนแล้ว ก็เหมือนกับพักแล้วเบรกไปแค่ปีเดียวเอง แล้วหลังจากนั้นก็มีการคุยต่อเนืองๆ กันอยู่เรื่อยๆ จนปี 54 นี่แหละ เหมือนแบบนอนข้างคินสองคิน ไปๆ กลับๆ บ้านเรา แล้วมาใหม่อยู่อย่างเนี่ย” – ปี (สัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2563)

“คือเรามองว่าอยู่ด้วยกันมันน่าจะมี feeling ของการเรียนรู้กันและกันได้มากกว่า การที่ได้ไปมาหาสู่กัน แล้วกินข้าวกัน แล้วรู้สึกว่ามันไม่ได้มีการเรียนรู้อะไรเท่าไร แต่ว่าเราได้อยู่ด้วยกัน เราได้รู้สึกใจอกกันและกัน ได้เรียนรู้กันอยู่กันอะไรยังไง ซึ่งมองว่าถ้าเรากินอยู่กันไว มันก็จะทำให้รู้จักกันไว ถูกต้องมั้ย มันก็ทำให้แบบว่าโอเค ปรับจนกันได้ไว” – ดิน (สัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2563)

“รู้สึกอยู่กับเขาแล้วสบายใจ เขาทำให้เรารู้สึกว่าเราไม่ต้องพยายามทำให้ตัวเองอยู่ในพื้นที่ของเขา หรือพยายามทำให้เขามีความสุข พยายามทำตัวเองให้มีความสุขจากกิจกรรมที่มันไม่จำเป็นอะไรแบบนี้ อยู่แล้วสบายใจ แล้วพอดีเขาชวน เขาบอกว่าคือเราอะเป็นคนชอบอยู่บ้านใช่ไหม พอเขารู้ว่าเราชอบอยู่บ้าน เขาก็ใช้เหตุผลนี้แหละแบบเออมาอยู่บ้านด้วยกันสิ ไม่ต้องไปหาห้องนอน ไม่ต้องไปหาคอนโดอยู่หรือ ก็เลยใจง่าย” – โอ้เอ๋ว (สัมภาษณ์, 16 กรกฎาคม 2563)

จากการอธิบายข้อมูลการตัดสินใจเข้ามาอยู่ร่วมกันของสมาชิกสามารถสรุปได้ว่า ตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 3 ครัวเรือน มีการตัดสินใจเข้ามาอยู่ร่วมกันของสมาชิกด้วยเหตุผลว่า ครัวเรือนต้องการลดค่าใช้จ่ายลง การมาอยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือนจะทำให้ค่าใช้จ่ายลดลง ต่อมา มีตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 8 ครัวเรือน มีการตัดสินใจเข้ามาอยู่ร่วมกันของสมาชิกด้วยเหตุผลว่า ครัวเรือนต้องการความสะดวกสบายเรื่องที่อยู่อาศัย ประกอบกับที่อยู่อาศัยเดิมของแต่ละสมาชิกมีความห่างไกลจึงทำให้ใช้เวลาเดินทางพบกันนาน อีกทั้งมองว่าต้องเตรียมสถานที่อยู่อาศัยแห่งหนึ่งไว้สำหรับต้อนรับสมาชิกจากครัวเรือนเดิม นอกจากนี้พบตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 12 ครัวเรือน มีการตัดสินใจเข้ามาอยู่ร่วมกันของสมาชิกด้วยเหตุผลว่า สมาชิกต้องการความรู้สึกใกล้ชิดกับสมาชิกในครัวเรือน รวมถึงการทำความเข้าใจระหว่างสมาชิกในครัวเรือน และตรวจสอบความสัมพันธ์ของสมาชิกครัวเรือนว่าสามารถดำเนินการเรื่องความสัมพันธ์ได้หรือไม่ แต่ทว่าพบตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 3 ครัวเรือนไม่ได้ให้ข้อมูลการตัดสินใจเข้ามาอยู่ร่วมกันของสมาชิก ดังนั้นข้อมูลการตัดสินใจเข้ามาอยู่ร่วมกันของครัวเรือนสามารถแสดงให้เห็นได้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ข้อมูลการตัดสินใจเข้ามาอยู่ร่วมกันของสมาชิก

ลำดับที่	ครัวเรือน	สาเหตุที่ทำให้สมาชิกในครัวเรือนตัดสินใจเลือกที่จะเข้ามาอยู่ร่วมกันภายในครัวเรือน		
		ด้านค่าใช้จ่ายของสมาชิก	ด้านสถานที่อยู่อาศัย	ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
1	สารวัตร-ไทน์		✓	
2	ภูผา-เฮียร์			✓
3	ปี-หมอก			✓
4	ดิน-ภาม			✓
5	โอ้เอ๋ว-เต้			✓
6	ไฟท์เตอร์-ติวเตอร์			✓
7	สายฟ้า-ชน			✓
8	พีท-เอ้		✓	

9	ติณณ์-แคน		✓	
10	เทคโน-แก๊งกล้า			✓
11	ภัทร-ปราณ		✓	
12	เมธ-ธันวา		✓	
13	มิ่ง-คิท			✓
14	โพธิ์ท-ปิม		✓	
15	อาทิตย์-ก้องภพ		✓	
16	รันเวย์-ตรีม			✓
17	แบงค์-กอล์ฟ	✓		
18	หวาย-อาโป		ไม่พบข้อมูล	
19	วาโย-พนา	✓		
20	เตีร์ต-ค้าย		ไม่พบข้อมูล	
21	พิวส์-ธีร์		✓	
22	บุณณ์-โน้	✓		
23	โรม-ปึก			✓
24	เหนือ-น่าน			✓
25	มิน-เดือน		ไม่พบข้อมูล	
26	กรีน-บลู			✓

2. รูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร

จากการเก็บข้อมูลตัวอย่างจำนวน 26 ครัวเรือนพบว่า ผู้วิจัยสามารถแบ่งกลุ่มครัวเรือนตามความสอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนได้ออกเป็น 2 กลุ่มครัวเรือนคือ กลุ่มครัวเรือนที่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจำนวน 9 ครัวเรือน และกลุ่มครัวเรือนที่ไม่สอดคล้องกับแบบจำลองอำนาจการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน 17 ครัวเรือน ซึ่งจะเริ่มต้นจากการอธิบายกลุ่มครัวเรือนที่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนดังนี้

2.1 กลุ่มครัวเรือนที่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน

จากตัวอย่างจำนวน 9 ครัวเรือนที่อยู่ในกลุ่มครัวเรือนที่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนพบว่า ตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 2 ครัวเรือน มีรูปแบบของครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน และตัวอย่าง

ครัวเรือนอีก 7 ครัวเรือน มีรูปแบบของครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยเริ่มอธิบายจากครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันดังนี้

2.1.1 รูปแบบของครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน

จากตัวอย่างจำนวน 2 ครัวเรือนพบว่า ลักษณะครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันก็คือ อำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย นอกจากนี้ อำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจะไปส่งผลต่อการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนคือ ในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงิน ครัวเรือนจะมีการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน รวมถึงผู้มีอำนาจการต่อรองจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน และในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกนั้น สมาชิกที่มีอำนาจการต่อรองจะเป็นผู้กำหนดให้ตนเองต้องรับผิดชอบงานในบ้านน้อยกว่าสมาชิกอีกคน จึงส่งผลให้สมาชิกที่มีอำนาจการต่อรองจะจัดสรรเวลาให้กับงานในบ้านน้อยกว่าสมาชิกอีกคนด้วย ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำตัวอย่างครัวเรือนสายฟ้า-ชน และครัวเรือนปี-หมอก มาอธิบายการจัดสรรทรัพยากรครัวเรือนในแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันดังนี้

(1) ครัวเรือนสายฟ้า-ชน

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนสายฟ้า-ชนจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ สายฟ้าและชน สายฟ้าและชนอาศัยอยู่ร่วมกันราว 9 เดือน สายฟ้ามีอายุ 25 ปี ส่วนชนมีอายุ 21 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น สายฟ้าเป็นฝ่ายรุก ส่วนชนเป็นฝ่ายรับ สายฟ้าจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนชนกำลังศึกษาระดับปริญญาตรี สายฟ้าประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ส่วนชนประกอบอาชีพรับจ้าง สายฟ้ามีรายได้ต่อเดือนมากกว่าชน 3,500 บาท นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ของสายฟ้าราว 57.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่ชนชั่วโมงการทำงานนอกบ้านจะขึ้นอยู่กับภาระงาน ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า สายฟ้าไม่ได้จัดสรรเวลาสำหรับการทำงานในบ้านจึงทำให้ไม่มีชั่วโมงการทำงานในบ้าน แต่ทว่าสายฟ้ามอบหน้าที่การทำงานบ้านให้กับชนจึงทำให้ชนจัดสรรเวลาให้การทำงานในบ้านตลอดระยะเวลาที่ชนอยู่ในที่พัก เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า สายฟ้าเป็นผู้รับผิดชอบค่าเช่าสำหรับที่พักอาศัย จึงทำให้สายฟ้ามีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ส่วนชนเป็นเพียงผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 7 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนสายฟ้า-ชน

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนสายฟ้า-ชน

ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	สายฟ้า	ชน
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	9 เดือน	
อายุ	25 ปี	21 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรับ
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	กำลังศึกษาปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานเอกชน	รับจ้าง
รายได้ต่อเดือน	B > 3,500 บาท	B บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	57.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	แล้วแต่การจ้างงาน
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	มอบหน้าที่ให้กับชน	ตลอดเวลาในช่วงที่อยู่ในที่พัก
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้เช่าที่พักอาศัย	ผู้อยู่อาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า สายฟ้ามีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจากปัจจัยด้านระดับการศึกษา รายได้ต่อสัปดาห์ และสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งจากตารางที่ 8 จะเห็นว่า สายฟ้ามีระดับการศึกษาและรายได้ต่อสัปดาห์สูงกว่าชน อีกทั้งสายฟ้ามีสายฟ้ามีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย จึงทำให้สายฟ้ามีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าชน ซึ่งส่งผลให้สายฟ้าเลือกที่จะจัดสรรเวลาและภาระงานในบ้านให้กับชน จึงทำให้ชั่วโมงการทำงานในบ้านของชนมากกว่าสายฟ้า เนื่องจากชนไม่มีความแน่นอนในการจ้างงาน จึงทำให้ชนมีโอกาใช้เวลากับที่พักนานกว่าสายฟ้า เลยส่งผลให้ชนต้องรับผิดชอบงานในบ้านมากกว่าสายฟ้า ขณะเดียวกันสายฟ้าเลือกที่จะจัดสรรเวลาให้กับภาระงานนอกบ้านมากกว่างานในบ้าน ทั้งนี้สามารถอธิบายการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของสายฟ้าได้ดังนี้

“เรื่องงานบ้าน ถ้าทำกับข้าวเขาจะเป็นคนทำคนเดียว ผมจะแค่กินอย่างเดียว หลังจากนั้นเขาก็เป็นคนล้างจาน เขาเป็นว่าเหนื่อยจากการทำงานมาก ตกกลางคืนงานในบ้านทุกอย่าง เขาจะเป็นคนทำ แบบถ้าผมไม่เห็น้อยมาก ก็จะแบ่งงานบ้านมาทำอย่างล้างจาน ล้างห้องน้ำ กวาดบ้าน ถูห้องอะไรแบบเนี่ย ซึ่งตอนนี้ยังไม่มีช่วงเวลานั้น ส่วนเรื่องของใช้ในบ้านเสียก็เป็นผมซ่อมครับ” - สายฟ้า (สัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนสายฟ้า-ชน มีการรวมรายได้เข้าไว้ด้วยกันเป็นรายได้ของครัวเรือน นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะพบว่า สายฟ้าเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าชน จึงทำให้สายฟ้ามีสิทธิ์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายภายใน

ครัวเรือนที่เกิดขึ้น อีกทั้งยังเป็นผู้ควบคุมค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินสามารถแสดงให้เห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของสายฟ้าดังนี้

“เขาก็แบบไม่ค่อยมีเงิน แบบไม่ได้เงินพอที่จะอยู่ด้วยกัน ก็กลายเป็นผมเป็นรายได้หลักที่เข้ามา ซึ่งผมเป็นคนที่เป็นคนแบกทุกอย่างไว้เลย แบกการเงินทุกอย่าง ค่ากิน ค่าที่อยู่ ผมเป็นคนจ่ายเต็มเองหมดเลย แล้วผมเป็นคนตัดสินใจทุกอย่าง ไม่ว่าจะทำอะไรในบ้านหรือเป็นเรื่องซื้อของ ส่วนเรื่องกระเป๋าตั้งเดียวกันมัยนี้เออกระเป๋าตั้งเดียวกันมัยเออ...ก็ส่วนใหญ่เป็นเงินผมไปแล้ว” - สายฟ้า (สัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2563)

(2) ครัวเรือนปี-หมอก

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนปี-หมอกจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ ปีและหมอก ปีและหมอกอาศัยอยู่ร่วมกันราว 9 ปี ปีมีอายุ 27 ปี ส่วนหมอกมีอายุ 32 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น หมอกเป็นฝ่ายรุก ส่วนปีเป็นฝ่ายรับการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนปีกำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ปีประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ส่วนหมอกประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว หมอกมีรายได้ต่อเดือนมากกว่าปีถึง 2 เท่า นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ของปีราว 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่หมอกชั่วโมงการทำงานนอกบ้านจะขึ้นอยู่กับความสะดวกของหมอก ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า ปีมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 6.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนหมอกมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ปีมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ส่วนหมอกมีสถานะเพียงผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 8 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนปี-หมอก

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนปี-หมอก		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	ปี	หมอก
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	9 ปี	
อายุ	27 ปี	32 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรับ	ฝ่ายรุก
ระดับการศึกษา	กำลังศึกษาปริญญาตรี	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานเอกชน	ธุรกิจส่วนตัว
รายได้ต่อเดือน	A บาท	2A บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	แล้วแต่ความสะดวกของตนเอง

ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	6.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย	ผู้เช่าอาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า หมอกมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจากปัจจัยด้านระดับการศึกษา และรายได้ต่อสัปดาห์ ซึ่งจากตารางที่ 9 จะเห็นว่า หมอกมีระดับการศึกษาและรายได้ต่อสัปดาห์สูงกว่าปี จึงทำให้หมอกมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าปี ซึ่งส่งผลให้หมอกเลือกที่จะจัดสรรเวลาและภาระงานในบ้านให้กับปีเป็นหลัก จึงทำให้ชั่วโมงการทำงานในบ้านของปีมากกว่าหมอก แม้ว่าหมอกจะทำงานนอกบ้านในที่พักก็ตาม ทั้งนี้สามารถอธิบายการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของปีได้ดังนี้

“ช่วยกันแหละ แต่หลักๆ ก็จะเป็นปี ก็แบบกวาดบ้าน ถูบ้าน ล้างจาน ซักผ้า ซักรีดใช้ภายในบ้าน ทุกอย่างแหละ ก็คือจะเป็นปีหมด แม้แต่งงานซ่อม เขาก็จะมีช่วยบ้างในคือ ซักผ้ากับดูแลสวน เพราะเขาอินกับการที่แบบว่าปลูกต้นไม้ รดน้ำต้นไม้อะไรแบบนี้ เขาอิน แต่ปีไม่อิน ส่วนเรื่องทำกับข้าวถ้าหลักๆ ก็จะเป็นปี ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำกินกันซะมากกว่า” - ปี (สัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนปี-หมอก มีการรวมรายได้เข้าไว้ด้วยกันเป็นรายได้ของครัวเรือน โดยอยู่สัดส่วนครึ่งหนึ่งของทั้งปีและหมอก นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะพบว่า หมอกเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าปี จึงทำให้หมอกมีสิทธิ์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่เกิดขึ้น อีกทั้งยังเป็นผู้ควบคุมค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่จะเกิดขึ้น หากปีต้องการจับจ่ายใช้สอย ในขณะที่เวลาเดียวกันตนเองมีรายได้ไม่เพียงพอ ปีจะต้องขอรายได้จากหมอกเพื่อนำไปใช้จ่าย รวมถึงหมอกยังเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่สัดส่วนสูงกว่าปี แม้ว่าบางรายการของค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนนั้น ปีและหมอกจะรับผิดชอบในสัดส่วนที่เท่ากัน ซึ่งการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินสามารถแสดงให้เห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของปีดังนี้

การรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน : “มันเหมือนจะแยกกระเป๋าตั้งนะ แต่มันก็ไม่ต่างกันอะ ก็ปีไม่มี เธอเอามาหน่อย ในกระเป๋าก็ครึ่งๆ เลยแหละ ของปีกับแฟนก็คนละ 50 เลยแหละ ส่วนคนคุมกระเป๋าส่วนใหญ่จะเป็นเขา เพราะเขามีสติการใช้เงินมากกว่าปี คือเขาจะซื้ออะไรมีเหตุผล มีเหตุผลในการคำนึงถึงว่า มันมีความจำเป็นมากน้อยแค่ไหนอะไรเงี้ย แต่แค่ปีสนอง need คือเอา สวยคือเอา ทั้งสองชั้นก็ตัดสินใจไม่ได้ว่าเอาชั้นไหน 2 ชั้นเลยอะ อารมณ์ลั่นๆ” - ปี (สัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2563)

การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนของสมาชิก : “ค่าใช้จ่ายหลักที่จะเป็นก้อนใหญ่ๆ อย่างค่าน้ำ ค่าไฟ ค่ารถอะไรอย่างงี้ ก็จะเป็นแฟน ส่วนปีก็จะเป็นของกินอยู่ใช้ส่วนผู้บริโภค เรื่องเสื้อผ้าส่วนใหญ่ก็จะครึ่งหนึ่ง เป็นปีครึ่งหนึ่ง อย่างเรื่องรถนี่ค่าน้ำมันนี่อยู่ที่ใครขับแค่นั้น ใครจับพวงมาลัยคนนั้นก็จ่ายตั้ง ส่วนใหญ่เป็นหมอก ถ้าเครื่องประดับก็จะซื้อที่ซื้อในโอกาสวาระพิเศษก็คือซื้อเป็นของขวัญให้กันอะไรอย่างเงี้ย เรื่องเฟอร์นิเจอร์ในบ้านก็แบ่งๆ กัน ขึ้นอยู่กับว่าใครอยากได้ ถ้าเรามองว่าจำเป็น เราโอเคช่วยกัน คนละครึ่ง แต่ถ้ามีอยากได้สนอง need ตัวเองอะ มีอะมีงซื้อเลย” - ปี (สัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2563)

2.1.2 รูปแบบของครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน

จากตัวอย่างจำนวน 7 ครัวเรือนพบว่า ลักษณะครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันก็คือ อำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศ จึงทำให้การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันและการจัดสรรเวลาจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงทางเพศ โดยสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานนอกบ้านเป็นหลัก ขณะที่สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก แต่ทว่าแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันไม่สามารถนำแนวคิดบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิกมาใช้ในการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่การตัดสินใจด้านการเงิน จึงทำให้การตัดสินใจด้านการเงินในมุมมองของการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกันพบว่า สมาชิกต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมเป็นรายได้ของครัวเรือน ขณะเดียวกันในมุมมองการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนพบว่า สมาชิกร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายอย่างเท่าเทียมกัน หากสมาชิกคนใดมีรายได้มากกว่า จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนมากกว่าอีกคนทั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำตัวอย่างครัวเรือนพีท-เอ้ ครัวเรือนวาโย-พนา ครัวเรือนรันเวย์-ตรีม ครัวเรือนเต็รต-ค่าย ครัวเรือนดิน-ภาม ครัวเรือนภูผา-เชียร และครัวเรือนอาทิตย์-ก้องภพ มาอธิบายการจัดสรรทรัพยากรครัวเรือนในแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันดังนี้

(1) ครัวเรือนพีท-เอ้

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนพีท-เอ้จะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ พีทและเอ้ พีทและเอ้อาศัยอยู่ร่วมกันราว 3 ปี พีทมีอายุ 27 ปี ส่วนเอ้มีอายุ 29 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น เอ้เป็นฝ่ายรุก ส่วนพีทเป็นฝ่ายรับ ทั้งพีทและเอ้จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี รวมถึงทั้งพีทและเอ้ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน เอ้มีรายได้ต่อเดือน 120,000 บาท ส่วนพีทมีรายได้ต่อเดือน 40,000 บาท นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ของพีทราว 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่เอ้ชั่วโมงการทำงานราว 51 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณา

ชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า พิทมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนเอมี ชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย พบว่า เอมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ส่วนพิทมีสถานะเพียงผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 9 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนพิท-เอ

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนพิท-เอ		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	พิท	เอ
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	3 ปี	
อายุ	27 ปี	29 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรับ	ฝ่ายรุก
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานเอกชน	พนักงานเอกชน
รายได้ต่อเดือน	40,000 บาท	120,000 บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	51 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้อยู่อาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย

หากพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า เมื่อครัวเรือนของพิท-เอ ได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้อำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนต่อการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะขึ้นอยู่กับสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุก ดังนั้นจากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า เอเป็นฝ่ายรุก จึงทำให้เอเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน และเอยังเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิก เอจึงกำหนดให้พิทต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งสะท้อนได้จากพิทมีชั่วโมงการทำงานในบ้านมากกว่าเอ ขณะที่เอจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานนอกบ้านเป็นหลัก ซึ่งสะท้อนได้จากเอมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่าพิท

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจัยด้านอายุ รายได้ต่อเดือน ชั่วโมงการทำงานนอกบ้าน และสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า เอมีอายุมากกว่าพิท เอมีรายได้ต่อเดือนมากกว่าพิท เอมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่าพิท และเอมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งปัจจัย

เหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้เอมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าพีท จึงทำให้เอเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกซึ่งส่งผลให้พีทต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกที่ได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก ทั้งนี้ยังสามารถอธิบายการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของพีทได้ดังนี้

“แฟนเราไม่ทำอะไรเลย พอมายู่บ้านแรกๆ เราก็ทำกวาดบ้าน ถูบ้านบ้าง แต่ไม่ได้ทุกวันนะ อาทิตย์นึงประมาณ 2 ครั้งเฉพาะวันหยุด ส่วนเรื่องซักผ้าเราจะเลือกวันที่ว่างงาน เพราะว่าเราเข้าสายได้ เราก็จะซักผ้า เรื่องล้างจานเราเป็นคนล้าง ส่วนใหญ่เราล้างหมดเลย แต่แฟนเราเป็นคนที่ไม่ชอบล้างจาน เรื่องทำกับข้าวนี้เราก็ทำ แล้วมีครั้งหนึ่งที่เราป่วย เขาก็ทำให้กิน เขาก็เข้าครัวเอง ถ้าเราทำไม่ไหว เขาก็จะเข้าครัวไปทำ” - พีท (สัมภาษณ์, 16 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนพีท-เอ ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้พีทและเอต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน ในด้านการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะพบว่า พีทและเอต่างรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในส่วนที่เกิดขึ้นกับตนเอง อีกทั้งค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่เกิดขึ้นจากทั้งพีทและเอ ทั้งคู่ต่างแบ่งภาระค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่เกิดขึ้นจากทั้งคู่อย่างเท่าเทียมกัน ท้ายที่สุดไม่มีสมาชิกคนใดที่คอยควบคุมค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ซึ่งการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินสามารถแสดงให้เห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของพีทดังนี้

“เงินไม่ได้เอามารวมกันเลยอะ เพราะว่าเขาก็มีรายจ่ายของเขา เขาก็มีรายจ่ายของเรา แทบจะไม่ได้รวมเงินกันเลย แต่พวกค่าบ้าน ค่าของเข้าบ้าน เขาจะเป็นคนจ่าย ส่วนค่าน้ำค่าไฟเราเป็นคนออก ไม่มีใครคุมค่าใช้จ่ายกัน อย่างเขาเนี่ยเขาก็มีผ่อนบ้าน 27,000 บาท ผ่อนรถอีก 17,000 บาท ค่าบัตรเครดิตเขา ค่าโทรศัพท์ ค่ากิน ค่าน้ำมันของเขา เขาก็มีรายจ่ายของเขาเลย ส่วนของเราก็จะมีค่าโปรโมทเพจ ค่าบัตรเครดิต ค่าน้ำมัน ค่าน้ำค่าไฟของเรา ก็มีรายจ่ายของเรา คือมันเหมือนทุกคนหาเงินมา เราารู้สึกว่าเราทำงานหาเงินได้ เราไม่ต้องไปขอเขา แฟนเราก็ไม่ได้หาเพื่อที่จะไปพึ่งเงินคนอื่นเขา เราอยากได้อะไรเราก็ใช้เงินเราซื้อเอง เราไม่จำเป็นต้องไปขอเขา ต่างคนต่างเอามาใช้จ่ายของแต่ละคน เราจะได้ไม่มาก้าวก่ายเงินของใคร” - พีท (สัมภาษณ์, 16 กรกฎาคม 2563)

(2) ครัวเรือนวาโย-พนา

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนวาโย-พนาจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ วาโยและพนา วาโยและพนาอาศัยอยู่ร่วมกันราว 10 ปี วาโยและพนามีอายุ 42 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น วาโยเป็นฝ่ายรุก ส่วนพนาเป็นฝ่ายรับ ทั้งวาโยและพนาจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี วาโยประกอบอาชีพพนักงานองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร ส่วนพนาประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ทั้งวาโยและพนาต่างไม่ต้องการระบายได้ต่อเดือนของตนเอง นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ของวาโยราว 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่พนาชั่วโมงการทำงานราว 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า วาโยมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนพนามีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ทั้งวาโยและพนาต่างเป็นผู้ร่วมเช่าที่พักอาศัย จึงทำให้ทั้งวาโยและพนาต่างมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 10 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนวาโย-พนา

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนวาโย-พนา		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	วาโย	พนา
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	10 ปี	
อายุ	42 ปี	42 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรับ
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหากำไร	พนักงานเอกชน
รายได้ต่อเดือน	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้เช่าที่พักอาศัย	ผู้เช่าที่พักอาศัย

หากพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า เมื่อครัวเรือนของวาโย-พนา ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้อำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนต่อการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะขึ้นอยู่กับสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุก ดังนั้นจากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า วาโยเป็นฝ่ายรุก จึงทำให้วาโยเป็นผู้มีอำนาจ

การต่อรองภายในครัวเรือน และวาโยยังเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิก วาโยจึงกำหนดให้พนาต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งสะท้อนได้จากพนามีชั่วโมงการทำงานในบ้านมากกว่าวาโย ขณะที่วาโยจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานนอกบ้านเป็นหลัก ซึ่งสะท้อนได้จากวาโยมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่าพนา นอกจากนี้ วาโยกำหนดได้ว่าหากตนเองจะต้องทำงานในบ้านนั้น ตนเองสามารถเลือกได้ว่าตนเองจะทำงานในบ้านประเภทใด ซึ่งวาโยได้เลือกการทำอาหารเพราะความชอบของวาโยเอง แต่ขณะที่พนากลับไม่สามารถเลือกประเภทของงานในบ้านที่ตนเองสนใจ หากพนาเห็นเหนื่อยจากการทำงาน พนาสามารถทำได้เพียงการจ้างแม่บ้านมาช่วยพนาทำงานในบ้าน ทั้งนี้ยังสามารถอธิบายการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของวาโยได้ดังนี้

“เอาจริงๆ ก็พี่เป็นคนดูแลนะ ดูแลในที่นี้หมายความว่า ดูแลความเรียบร้อย อะครับว่ามีอะไรเสียมัย ต้องซื้ออะไรเพิ่มเติมมัย แต่เรื่องทำความสะอาดไม่ใช่หน้าที่พี่ เพราะพี่ทำไม่เป็น พี่ไม่กวาดบ้าน ไม่ถูบ้าน ไม่ล้างจาน ส่วนเขาทำประจำทุกเสาร์อาทิตย์อะครับ ถ้าเขาเหนื่อยมาก พี่ก็จะจ้างแม่บ้านครับให้เขาขึ้นมาทำ ส่วนวันทำงาน ถ้าเขาไม่ได้ไปไซส์งานต่างจังหวัด เขาก็กลับถึงบ้านตอนเย็น เขาก็จะล้างจานเอง ส่วนพี่จะคนชอบทำกับข้าวมากครับ แต่ครวัก็จะมีเติมไปด้วยซื้อจาน ทุกสิ่งทุกอย่าง เขาก็จะกลับมาล้างเอง เราจะมิกฎกันว่า ถ้าช่วงที่เขาไม่ได้ไปทำงานต่างจังหวัดอะครับ ต้องกลับมากินข้าวที่บ้านทุกวัน เพราะพี่จะทำกับข้าวทุกวัน เพราะชอบทำกับข้าว ถ้าไม่มากินต้องมีเหตุผลนะ ไม่งั้นพี่จะโกรธมาก เพราะพี่เป็นคนไปจ่ายตลาดเอง ทำกับข้าวเอง พี่ทำเยอะมาก ต้องกลับมากินอะ” - วาโย (สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนวาโย-พนา ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้วาโยและพนาต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน แต่ในด้านการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะพบว่า ทั้งวาโยและพนาต่างร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน โดยพนาำรายได้ของตนเองบางส่วนมอบให้วาโยดูแลเรื่องค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน หากค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนไม่เพียงพอจากรายได้บางส่วนของวาโยและพนาที่นำมารับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ วาโยจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่เป็นส่วนเกิน นอกจากนี้ทั้งวาโยและพนายังคงต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับตนเองอีกด้วย ซึ่งแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของวาโยดังนี้

“เราใช้กันคนละใบ แต่ว่าเราจะแบ่งหน้าที่กันชัดเจนมากครับ พี่กับแฟนไม่เคยมีปัญหาเรื่องเงินกันเลย อย่างแฟนพี่เขาจะชัดเจนว่า เขาผ่อนรถนะ ส่วนพี่จะรับผิดชอบในเรื่องค่าใช้จ่ายคองโดต่างๆ มันจะชัดเจนมาก อย่างพอสิ้นเดือนมาปั๊ป ค่าน้ำค่าไฟมา แฟนพี่จะวางเงินไว้แล้ว สมมติว่า 10,000 บาท อันนี้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนกลาง เขาไม่รู้หรือว่าเดือนนี้ค่าใช้จ่ายมันเท่าไร

เพราะงานเขาเยอะมาก พี่ก็จะมาดูแลแล้วว่า เดือนนี้ค่าน้ำเท่านี้นะ ค่าไฟเท่านี้นะ ค่านี้นี้ๆ นะ แล้ว พี่ก็ไม่เคยเอามาหารครึ่งนะ เพราะพี่รู้สึก ว่า เมื่อไหร่ที่เราเอาทุกอย่างมาหารครึ่งเนี่ย มันตลก มันดู เหมือนเพื่อนแชร์หอกันอะ เพราะฉะนั้นเนี่ย พี่จะบอกแฟนว่า เอาจ้ะ เธอก็จ่ายค่ารถไป ส่วนเรื่องค่าน้ำ ค่าไฟค่าแอร์ ค่าอะไรก็แล้วแต่เนี่ย เป็นหน้าที่ของพี่ คือเราจะรู้กันแบบนี้ตั้งแต่วันแรกจนถึงวันนี้ แล้ว ทีนี้เขาก็จะเสนอมาเองว่า เอาอย่างนี้ ทุกเดือนเขาจะโอนเงินเข้าบัญชีพี่เท่านี้นะ ให้เป็นค่าใช้จ่าย ส่วนตัวของพี่เอง อย่างเช่นวันหยุดเสาร์อาทิตย์อย่างนี้ พี่เป็นคนชอบทำกับข้าวไงครับ ก็คือแบบว่า เงินส่วนนี้เป็นเงินส่วนที่พี่ซื้อของเข้าตู้เย็น ของทำกับข้าว” - วาโย (สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2563)

(3) ครัวเรือนรันเวย์-ตรีม

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนรันเวย์-ตรีมจะเห็นได้ว่า ครัวเรือน ประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ รันเวย์และตรีม รันเวย์และตรีมอาศัยอยู่ร่วมกันราว 6 ปี รันเวย์มีอายุ 48 ปี ส่วนตรีมมีอายุ 28 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น รันเวย์เป็นฝ่ายรุก ส่วนตรีมเป็นฝ่ายรับ รันเวย์ จบการศึกษาระดับปริญญาเอก ส่วนตรีมจบการศึกษาระดับปริญญาโท รันเวย์ประกอบอาชีพ พนักงานมหาวิทยาลัย ส่วนตรีมประกอบอาชีพพนักงานเอกชน รันเวย์มีรายได้ต่อเดือนราว 80,000 บาท ขณะที่ตรีมมีรายได้ต่อเดือนราว 25,000 บาท นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ ของรันเวย์ราว 55 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่ตรีมชั่วโมงการทำงานราว 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า รันเวย์มีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 2.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนตรีมมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะ ความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า รันเวย์มีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ส่วนตรีมมีสถานะเพียงผู้อยู่ อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 12 ดังนี้

ตารางที่ 11 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนรันเวย์-ตรีม

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนรันเวย์-ตรีม		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	รันเวย์	ตรีม
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	6 ปี	
อายุ	48 ปี	28 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรับ
ระดับการศึกษา	จบปริญญาเอก	จบปริญญาโท
อาชีพ	พนักงานมหาวิทยาลัย	พนักงานเอกชน
รายได้ต่อเดือน	80,000 บาท	25,000 บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	55 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	2.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย	ผู้อยู่อาศัย
---------------------------------	--------------------	--------------

หากพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า เมื่อครัวเรือนของรันเวย์-ดริม ได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้อำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนต่อการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะขึ้นอยู่กับสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุก ดังนั้นจากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่ารันเวย์เป็นฝ่ายรุก จึงทำให้รันเวย์เป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน และรันเวย์ยังเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิก รันเวย์จึงกำหนดว่าให้ดริมต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งสะท้อนได้จากดริมมีชั่วโมงการทำงานในบ้านมากกว่ารันเวย์ ขณะที่รันเวย์จะจัดสรรเวลาและรับภาระงานนอกบ้านเป็นหลัก ซึ่งสะท้อนได้จากรันเวย์มีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่าดริม นอกจากนี้ รันเวย์กำหนดได้ว่าหากตนเองจะต้องทำงานในบ้านนั้น ตนเองสามารถเลือกได้ว่าตนเองจะทำงานในบ้านประเภทใด ซึ่งรันเวย์เลือกที่จะเป็นผู้ออกไปซื้ออาหารเข้ามาในบ้าน แต่ขณะที่ดริมต้องทำงานในบ้านที่หลีกเลี่ยงรันเวย์ได้เลือก มีเพียงงานสวนเท่านั้นที่ดริมเลือกประเภทงานในบ้านนี้เพราะความชอบของตนเอง

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ชั่วโมงการทำงานนอกบ้าน และสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า รันเวย์มีอายุมากกว่าดริม รันเวย์มีระดับการศึกษาที่สูงกว่าดริม รันเวย์มีรายได้ต่อเดือนมากกว่าดริม รันเวย์มีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่าดริม และรันเวย์มีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้รันเวย์มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าดริม จึงทำให้รันเวย์เป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกซึ่งส่งผลให้ดริมต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกที่ได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก ทั้งนี้ยังสามารถอธิบายการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของรันเวย์ได้ดังนี้

“งานบ้านส่วนใหญ่เขาทำนะ ถ้าเป็นกวาดบ้าน ถูบ้าน ฟ้าทำ ถ้าล้างจานอะไรอย่างเนี่ยเขาเป็นคนทำ ฟ้าจะเป็นคนไปซื้อกับข้าว แต่ต้องถามเขาก่อนนะว่าจะกินอะไร เขาก็จะบอกแล้วฟ้าจะไปซื้อ กลับมาถึงปุ๊บ เขาก็เตรียมจานไว้แล้วก็เทใส่จาน กินเสร็จฟ้าก็จะนั่งเฉยๆ เขาจะล้างจาน ยกไปล้างที่เดียวหมด จัดการกันเองอัตโนมัติ ไม่มีการเถียงกันว่าเดี๋ยวเธอเป็นคนล้างจานนะอย่างนี้ไม่ เขาจะรู้อัตโนมัติ ถ้าซักเสื้อผ้าฟ้าทำ เพราะว่าอุตุสำหไปแยกผ้าสีผ้าขาวไง เขาปนกันเลย ของฟ้าไม่ได้ ต้องจับแยก ไม่งั้นสีผ้ามันเปื้อน จากผ้าขาวเป็นสีเทาอะไรอย่างเนี่ย ส่วนงานสวนเขาชอบ แต่ที่

บ้านพี่ที่ทำงานบ้างนะ แต่ถ้าเขามา เขาก็จะอยู่ติดสวนหน้าบ้าน ก็จะไปเดินดูไม้อะไรแบบนี้” – รันเวย์ (สัมภาษณ์, 7 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนรันเวย์-ตรีม ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้รันเวย์และตรีมต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน แต่ในด้านการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะพบว่า ส่วนใหญ่รันเวย์จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน แม้ว่าตรีมจะเสนอการมีส่วนร่วมต่อค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน แต่รันเวย์มองว่าตรีมมีรายได้ที่น้อยกว่าตนเอง รันเวย์จึงเลือกให้ตนเองเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเป็นหลัก ซึ่งแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของรันเวย์ ดังนี้

“เราแยกกระเป๋าตั้งกัน เพราะว่าเออแล้วแต่ความชอบของแต่ละคนเลยเนอะ ค่าใช้จ่ายในบ้านอย่างของใช้ในบ้าน ส่วนใหญ่ก็เป็นพี่ ตรีมอะไรพวกนี้พี่จะซื้อ แต่ซื้อแล้วเขาไม่ใช้ พอไม่ใช้เขาก็ไปซื้อของเขาเอง เวลาไปเที่ยวต่างจังหวัดกันพี่ก็ออกเองคนเดียวหมด ค่ากิน ค่าเที่ยว ค่าที่พัก พี่ออกคนเดียวหมด เขาเคยแบบมีวันนี้เที่ยวเขาเลี้ยงนะ พี่ก็บอกไม่ต้อง เก็บตังไว้ จนกระทั่งรู้สึกว่ามันกุกอยู่เฉยๆ ดีกว่า แสดงตัวตนมาก็ไม่เอาอยู่ดี” – รันเวย์ (สัมภาษณ์, 7 กรกฎาคม 2563)

(4) ครัวเรือนเติร์ต-ค้าย

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเติร์ต-ค้ายจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ เติร์ตและค้าย เติร์ตและค้ายอาศัยอยู่ร่วมกันราว 4 ปี เติร์ตมีอายุ 30 ปี ส่วนค้ายมีอายุ 32 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น ค้ายเป็นฝ่ายรุก ส่วนเติร์ตเป็นฝ่ายรับ ทั้งเติร์ตและค้ายจบการศึกษาระดับปริญญาตรี เติร์ตประกอบอาชีพพนักงานองค์กรไม่แสวงหากำไร ส่วนค้ายประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ทั้งเติร์ตและค้ายต่างไม่ต้องการระบุรายได้ต่อเดือนของตนเอง นอกจากนี้ ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ของเติร์ตราว 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่ค้ายชั่วโมงการทำงานราว 55 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า เติร์ตเป็นผู้รับผิดชอบงานในบ้านเป็นหลัก จึงทำให้ค้ายมีส่วนร่วมในการทำงานในบ้านน้อย ทั้งนี้เติร์ตมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ค้ายมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ส่วนเติร์ตมีสถานะเพียงผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 13 ดังนี้

ตารางที่ 12 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเติร์ต-ค้าย

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเติร์ต-ค้าย
--

ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	เตีร์ด	ค่าย
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	4 ปี	
อายุ	30 ปี	32 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรับ	ฝ่ายรุก
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหากำไร	ธุรกิจส่วนตัว
รายได้ต่อเดือน	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	55 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	ส่วนใหญ่เตีร์ดเป็นคนทำ
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้อยู่อาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย

หากพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า เมื่อครัวเรือนของเตีร์ด-ค่าย ได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้อำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนต่อการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะขึ้นอยู่กับสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุก ดังนั้นจากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่าค่ายเป็นฝ่ายรุก จึงทำให้ค่ายเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน และค่ายยังเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิก ค่ายจึงกำหนดมาให้เตีร์ดต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก แม้ว่าตนเองจะประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวภายในที่พัก ขณะที่ค่ายจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานนอกบ้านเป็นหลัก ซึ่งสะท้อนได้จากค่ายมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่าเตีร์ด นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ค่ายจะร่วมรับผิดชอบงานในบ้านก็ต่อเมื่อเตีร์ดขอให้ค่ายรับผิดชอบงานในบ้านบางประเภทเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจัยด้านอายุ ชั่วโมงการทำงานนอกบ้าน และสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า ค่ายมีอายุมากกว่าเตีร์ด ค่ายมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่าเตีร์ด และค่ายมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้ค่ายมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าเตีร์ด จึงทำให้ค่ายเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกซึ่งส่งผลให้เตีร์ดต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกที่ได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก ทั้งนี้ยังสามารถอธิบายการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของเตีร์ดได้ดังนี้

“หลักๆ คือเรามากกว่า เช่นวันหยุดของเราอะไรแบบเนี่ย เราก็จะมีการเก็บกวาดห้อง ดูฝุ่นห้อง เช็ดถูห้องอะไรแบบนี้แล้วก็ปั่นผ้าตากผ้าประมาณนี้ พอเวลาจะทำกับข้าว ไปซื้อวัตถุดิบคือไปด้วยกัน เช่นแบบว่าเราซื้อผักนะ เค้กก็จะแบบอ้อยอยากกินหมูอยากกินปลาหมึกก็จะซื้อเค้าไม่ใช่คนคิดเล็กคิดน้อย เรื่องกินเค้าไม่คิดเล็กคิดน้อย คือต่างคนต่างอยากกินอะไรก็คือซื้อ หลังจากนั้นก็เป็นคนทำกับข้าว จนเมื่อเราทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว กินเสร็จแล้วเค้าก็เก็บครัว ล้างจาน ส่วนงานซ่อมคือหลักๆ อะเป็นเขา ส่วนเราอะจะเป็นคนวางแผนให้เขามากกว่า เช่นอ้อยวันนี้แอร์ต้องล้างนะ เค้าก็จะแบบโอเคเธอเท่าไร เราก็จะบอกราคาไปแล้วเค้าก็จะจัดการ” – เติร์ด (สัมภาษณ์, 26 มิถุนายน 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนเติร์ด-ค่าย ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้เติร์ดและค่ายต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน แต่ในด้านการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะพบว่า เติร์ดจะเป็นผู้รับผิดชอบหลักในค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนบางประเภทเป็นหลัก เช่น ค่าไฟฟ้ารายเดือน หากค่าไฟรายเดือนมีจำนวนเกินความสามารถของเติร์ดจะรับผิดชอบได้ ค่ายจะต้องร่วมรับผิดชอบค่าไฟฟ้ารายเดือนด้วย นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนประเภทอื่นๆ ทั้งคู่ได้ตกลงกันว่าจะมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบในสัดส่วนครึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนประเภทนั้น ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของเติร์ดดังนี้

“ต่างคนต่างกระเป๋าดังค์ตัวเอง รายได้ใครรายไฉน ต่างคนต่างคุมของตัวเอง แล้วก็ค่อยมาเฉลี่ยค่าใช้จ่ายในบ้าน เช่น ค่าห้องไม่ต้องเช่า ค่าไฟเดือนไหนมันพุ่งมากผิดปกติคุณต้องเข้ามาช่วยฉนั้นนะ คุณจะมาให้ฉนั้นจ่ายคนเดียวไม่ได้นะ อย่างค่าไฟเดือนนั้นมันจิบจ้อยมากมัน 1,000 กว่าบาทฉนั้นดูแลเอง แต่ถ้าช่วงคุณ work from home แล้วค่าไฟพุ่งกระฉูดมากเลย 3,000-4,000 อะไรแบบเนี่ยคุณต้องเข้ามาช่วยฉนั้นอะไรแบบนี้ก็จะตกลงอะ เค้าก็จะมีน้ำใจเขาก็จะมาช่วย ค่าส่วนกลางเราก็จะตกลงกันเลยว่าคนละครึ่งประมาณ 1,200 เราก็จ่ายเงินมาคนละครึ่ง ประมาณแค่นี้ส่วนใหญ่ค่าอยู่ค่ากินก็ไปซื้อด้วยกัน เช่น วันนี้ตกลงกันว่าจะกินอะไร เช่น วันนี้ตกลงการจะกินสุกันั้น เค้าก็จะซื้อ สมมติบิลออก 500 บาทเค้าก็จะจ่ายให้เรา 300 เราก็จะออกแค่ 200 อะไรแบบนี้ ส่วนเรื่องน้ำมันอะไรแบบเนี่ยเค้าก็จะเป็นคนดูแล คนละครึ่งอะ 1,000 นิง คุณ 500 ฉนั้น 500 ทุกอย่างคือครึ่งนิงอะ งานสังคมก็จะตกลงกันเลยเช่นจะไปทำบุญอุยจะออกตั้งค์เท่าไร เช่น ไปอุย เรา ก็จะเป็นคนออกค่าเติมน้ำมันนะ ส่วนสังฆทานคุณเป็นคนซื้ออะไรแบบเนี่ยส่วนใหญ่จะเป็นแบบนี้” – เติร์ด (สัมภาษณ์, 26 มิถุนายน 2563)

(5) ครัวเรือนติม-ภาม

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนดิน-กามจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ ดินและกาม ดินและกามอาศัยอยู่ร่วมกันราว 2 ปี ดินมีอายุ 26 ปี ส่วนกามมีอายุ 26 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น ดินเป็นฝ่ายรุก ส่วนกามเป็นฝ่ายรับ ทั้งดินและกามจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน รวมถึงทั้งคู่มีรายได้ต่อเดือนราว 40,000 บาท นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ของดินและกามราว 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่ชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า ดินมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 3.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนกามมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 9.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ทั้งดินและกามต่างมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัยร่วมกัน ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 14 ดังนี้

ตารางที่ 13 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนดิน-กาม

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนดิน-กาม		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	ดิน	กาม
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	2 ปี	
อายุ	26 ปี	26 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรับ
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานเอกชน	พนักงานเอกชน
รายได้ต่อเดือน	40,000 บาท	40,000 บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	3.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	9.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย

หากพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า เมื่อครัวเรือนของดิน-กาม ได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้การจัดสรรเวลาของสมาชิกและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกไปเป็นไปตามบทบาททางเพศ ซึ่งที่ค้นพบในครัวเรือนของดิน-กามคือ ดินเป็นฝ่ายรุกจะเลือกรับผิดชอบงานในบ้านที่ไม่จำเป็นต้องใช้ความละเอียดและใช้เวลาในการทำงาน เปรียบเสมือนสามี หากจะต้องเลือกทำงานในบ้านแล้ว จะเลือกงานในบ้านที่ไม่ต้องเน้นความละเอียดในการทำงาน อีกทั้งต้องใช้เวลาทำงานในบ้านนั้นน้อย ขณะเดียวกันดินยังตกลงให้กามเป็นผู้รับผิดชอบงานในบ้านที่จำเป็นต้องใช้ความละเอียดและใช้เวลาในการทำงาน เปรียบเสมือนภรรยาที่จะต้องทำงานในบ้าน

ร่วมกับสามีแล้ว ภรรยาจะได้รับภาระงานในบ้านในประเภทที่ต้องใช้ความละเอียดและใช้เวลาในการทำงานในบ้าน นอกจากนี้ด้วยบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิกจึงทำให้ดินยังสามารถเลือกประเภทของงานในบ้านที่ตนเองสนใจได้ ขณะที่ภรรยาไม่สามารถเลือกประเภทของงานในบ้านที่ตนเองสนใจได้ เพียงแต่ภรรยาต้องทำงานในบ้านประเภทอื่นที่นอกเหนือจากการเลือกงานในบ้านของดิน ทั้งนี้การจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกยังได้สะท้อนผ่านจำนวนชั่วโมงการทำงานในบ้านนั้นคือภรรยาใช้เวลาในการทำงานในบ้านมากกว่าดิน รวมถึงบทสัมภาษณ์ของดินดังนี้

“ส่วนใหญ่เขาจะเป็นคนที่ขี้เหวี่ยง เวลาห้องไม่เรียบร้อย ดินจะเป็นคนที่ไม่ได้เรียบร้อยดี เขาก็จะเหวี่ยงๆ เขาก็จะโมโห ประมาณว่าทำไมห้องรก ห้องเลอะ เขาก็จะแบบงอนดิน ดินก็อะ คือนั่นก็คืองอนไปทั้งคืนเลย หลักๆ ก็แบบว่าดินเป็นคนล้างจาน ทำความสะอาดทั่วไป แล้วดินเป็นคนล้างห้องน้ำตลอด ดินก็จะซักผ้า ล้างจานอะไรแบบนี้ เขาก็นานๆ ทำที แต่เขาจะเป็นคนที่ทำความสะอาดฝุ่น เช็ดนู่นเช็ดนี่ในห้อง คือดินจะเป็นคนที่ไม่ค่อยละเอียด แต่งานที่ทำอะไรที่ทำแล้วมันเสร็จ มันจะทำละเอียดมาก เช่น ล้างห้องน้ำ หรือซักผ้า ดินจะเป็นคนแบ่งมาทำเอง เพราะว่าดินรู้ว่าซักผ้ายังไง ใส่เครื่องยังไง มันจะสะอาด ไม่ต้องพิถีพิถัน แต่ถ้าดินทำความสะอาดห้อง เช็ดผงเช็ดฝุ่นนี้ ต่อให้ทำให้แหบตาย มันก็ไม่ถูกใจเขา เขาก็จะยังบ่น ดินเลยโอเค เอาไปทำเลยละกัน เขาก็โอเค แบ่งกันลงตัว อย่างเรื่องทำกับข้าว ส่วนใหญ่ดินจะเป็นคนทำ เพราะว่าดินโตมาในครัว ดินก็จะรู้ว่าอะไรทำยังไง ก็จะเป็นคนทำซะส่วนใหญ่ ก็บางครั้งเขาก็จะทำ ทำให้ดินกินบ้าง ซึ่งหลายๆ อย่าง ดินเห็นแล้วว่า ดินโตมากับครัว บ้านดินทำโต๊ะจีนอะ ดินก็จะรู้ว่าใส่ผัดใส่กุนเชียงเนี่ย ดินก็ไปยืนซึ้งๆ เขาก็จะด่าแบบว่ารู้แล้วๆ ดินก็แบบโอเคทำไป คือดินจะเป็นคนที่เรื่องทำอาหาร เรื่องกินอะ จะเป็นคนที่นำได้ก็จะนำ แล้วเขาก็จะขัดใจดินตลอด ทำไมใส่อันนู่นก่อน อันนี้ก่อน ผิดไปหมด โอเคเขาบอก ว่าไม่ต้องมายุ่ง เดี่ยวทำให้กินเอง ดินก็โอเค เกือบโดนด่าละ นั่นให้เขาทำไป ซึ่งหลักๆ 80% ดินจะเป็นคนทำ เขาอาจจะทำส่วนน้อย หรือบางทีดินขี้เกียจก็อ้ออื่นๆ เขา เขาก็ทำให้ ถ้างานซ่อมดินเป็นคนทำเอง เพราะว่าดินเป็นคนที่ชอบลื้ออะไรมาเล่น ชอบแหงะ ชอบไขอะไรมาดูมาเล่น ชอบแบบว่าแกะประกอบนู่นนี่นั่น ซ่อมคอม เปลี่ยนลงเปลี่ยนแรม เลยทำให้ดินกล้าที่จะไขอะไรแบบนี้ หลักๆ ก็จะเป็นคนทำ เป็นคนเปลี่ยน เปลี่ยนหลอดไฟ ซ่อมนู่น ซ่อมนี้ ดินก็จะเป็นคนทำเอง เพราะว่าอย่างน้อยดินรู้ว่า อุปกรณ์ประเภทนี้มันต้องใช้ความระมัดระวังอะไร เพราะว่าเขาจะเป็นคนที่แบบว่า อย่างเขาจะละลายน้ำแข็งใส่ตู้เย็น แล้วแบบว่าทำช่องฟิชจนพัง เราก็แบบอืม เขาอาจจะไม่ถนัดหรือเปล่าอะไรแบบนี้ ดินก็เลยเป็นคนทำอะไรที่ technical ซะส่วนใหญ่ เพราะกลัวมันพัง” – ดิน (สัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนดิน-غام ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้ดินและغامต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน เนื่องจากทั้งคู่มองว่า ทั้งคู่มีความเหน็ดเหนื่อยกว่าที่ได้รับรายได้ต่อเดือนจากการทำงานนอกบ้าน เมื่อได้รับรายได้ต่อเดือนแล้วควรมีอิสระในการใช้เงิน ต่างคนต่างมีความพึงพอใจต่อการใช้จ่ายใช้สอย ขณะที่การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนพบว่า ทั้งคู่ต่างมีส่วนร่วมค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วนครึ่งหนึ่ง ไม่ว่าจะค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนนั้นจะเป็นค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนประเภทใด ทั้งนี้การแสดงผลการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของดินดังนี้

การรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน : “ดินมองว่าเราทำงาน เราสู้แหละที่เราทำงานแล้วเราเหนื่อย ความเหนื่อยของคนเรามันไม่เท่ากันอะ ความรู้สึกเหนื่อยของคนเรามันไม่เท่ากัน ดินมองว่าคนเราก็มีสิทธิ์ที่จะ treat ตัวเองเวลาเราเหนื่อย เราไม่สามารถมาบังคับเขาใช้เงินเท่านี้ๆ ได้ เพราะว่าเราคิดว่าเขาเหนื่อยเท่านั้น เท่านั้น ดินก็เลยมองว่า โอเค คุณอยากจะใช้อะไรก็ใช้ไป เป็นเงินของคุณ ให้คุณไป manage เราก็จะไป manage เงินของเราเอง สิ่งที่จะสื่อคือ เราควรแยกกระเป๋าตังกัน เพราะว่าแต่ละคนมีความพึงพอใจและภาระการใช้เงินไม่เท่ากัน เราอาจจะมีปัญหาที่บ้าน เขาอาจจะมีปัญหาส่วนตัว เรื่องใช้เงิน เราก็เพื่อที่จะไม่ให้มีปัญหากันในระยะยาว เราเลยแยกกันเลยดีกว่า เพราะว่าแต่วันใดวันหนึ่งเรามีภาระเยอะ และเขามีภาระน้อย ตรงนี้ที่ต้องมาแบกรับก็คือเขา” – ดิน (สัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2563)

การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนของสมาชิก : “ค่าใช้จ่ายในบ้านนี้รู้สึกมันเป็นอะไรที่เราหารกันหมดอยู่แล้วอะ เราไม่ได้คิดเล็กคิดน้อยกับอะไรที่มันไม่เท่ากันนิดๆ หน่อยๆ เราไม่คิดน้อย เราหารหมด เราคิดว่ามันคือการหารสองหมด อย่างเรื่องกิน ตอนกลางวันก็กินของเขาเอง ตอนเย็นก็แล้วแต่ บางทีดินก็จะถามเขาว่ากินอะไรมั๊ย ดินก็ซื้อไปฝากเขาบ่อยๆ หรือบางทีซื้อเขาก็ซื้อเข้ามาให้ ก็แล้วแต่ คือมันก็สลับกันอะ ไม่บอกว่าวันนี้ซื้อมาเลี้ยงใคร คือเหมือนแบบว่า ฉันเห็นว่าอันนี้มันน่ากินก็จะซื้อไปฝากแค่นั้นจบ แต่ก็มันจะอะไรที่ feeling แบบว่า ดินเป็นคนกินได้หมดซื้ออะไรมาดินก็จะกิน แต่เขาเป็นคนเลือกกิน บางทีเขาซื้อมาอาจจะไม่กิน มันก็เลยแบบว่าต้องซื้อในสิ่งที่เขาอยากกินเท่านั้น ซึ่งก็ต้องเป็นคนตามใจอยู่ดี เรื่องกิน เวลาไปกินอะไรกันเยอะๆ บุฟฟง บุฟเฟ้ก็หารกันอะ นานๆ ทีก็มีเลี้ยงกันบ้าง เวลาใครได้เงินนูนๆนั้นมา ก้อนใหญ่ โบนัส เขาก็เป็นฝ่ายเลี้ยง ดิน ดินก็เป็นฝ่ายเลี้ยงเขา คือมันเหมือนเป็นการสร้างความสุขเล็กๆ คือเรามีเยอะ เราให้เขา เขามีเยอะ เขาให้เรา มันก็เหมือนเป็นการช่วยได้ก็ช่วย ไม่ได้มองว่าเป็นสิ่งที่ต้องทำ แต่มันเป็นสิ่งที่ทำแล้วทำให้มีความสุขมากยิ่งขึ้น เราก็ทำ” – ดิน (สัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2563)

(6) ครัวเรือนภูผา-เขียว

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนภูผา-เอียรจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ ภูผาและเอียร ภูผาและเอียรอาศัยอยู่ร่วมกันราว 4 ปี ภูผามีอายุ 31 ปี ส่วนเอียรมีอายุ 41 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น ภูผาเป็นฝ่ายรุก ส่วนเอียรเป็นฝ่ายรับ ภูผาจบการศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนเอียรจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งคู่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน โดยภูผามีรายได้ต่อเดือนราว 40,000 บาท ส่วนเอียรมีรายได้ต่อเดือนราว 60,000 บาท นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ของภูผาราว 42.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่เอียรมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ราว 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์ของภูผาราว 2.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์ของเอียรราว 15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า เอียรมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย แต่ขณะที่ภูผามีสถานะเพียงผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 15 ดังนี้

ตารางที่ 14 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนภูผา-เอียร

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนภูผา-เอียร		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	ภูผา	เอียร
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	4 ปี	
อายุ	31 ปี	41 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรับ
ระดับการศึกษา	จบปริญญาโท	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานเอกชน	พนักงานเอกชน
รายได้ต่อเดือน	40,000 บาท	60,000 บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	42.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	2.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้อยู่อาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย

หากพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า เมื่อครัวเรือนของภูผา-เอียร ได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้การจัดสรรเวลาของสมาชิกและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกไปเป็นไปตามบทบาททางเพศ ซึ่งที่ค้นพบในครัวเรือนของภูผา-เอียรคือ แม้ว่าครัวเรือนจะไม่ได้การแบ่งงานกันทำอย่างชัดเจน แต่จากการเลือกประเภทของงานในบ้านจะพบว่า เอียรกลับเลือกงานในบ้านหลายประเภทมากกว่าภูผา อีกทั้งภูผามักจะเลือกงานในบ้านที่ไม่จำเป็นต้องใช้ความละเอียดและใช้เวลาในการทำงานบ้าน ขณะที่เอียรกลับต้องเลือกงานในบ้านที่ต้องใช้ความละเอียด

และใช้เวลาอีกด้วย เปรียบเสมือนภรรยาที่จะต้องทำงานในบ้านร่วมกับสามีแล้ว ภรรยาจะได้รับภาระงานในบ้านในประเภทที่ต้องใช้ความละเอียดและใช้เวลาในการทำงานในบ้าน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้เธียรมีชั่วโมงการทำงานในบ้านมากกว่าภุณา นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจัยด้านระดับการศึกษา ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่าภุณา มีระดับการศึกษาสูงกว่าเธียร ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้ภุณา มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าเธียร จึงทำให้ภุณาเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิก ซึ่งส่งผลให้เธียรต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกที่ได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก ทั้งนี้ยังสามารถแสดงให้การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกในบทสัมภาษณ์ของภุณาดังนี้

“จริงๆ เราไม่ได้แบ่งกันชัดเจนนะ เป๊ะๆ ก่อนโควิด ถ้าทำอาหารจะเป็นเขาทำ ทำน้ำผลไม้ปั่น โน่นนี่นั่น เขาจะเป็นคนทำ แต่ว่าซักผ้า รีดผ้า พี่เป็นคนทำ พี่จะแบ่งเป็นผ้าที่เราต้องซักเอง แบบผ้าที่ไม่ต้องรีดอะ แบบไม่เสื่อเช็ด แบบชุดชั้นใน เสื่อยัด โน่นนี่นั่น ถ้าแบบพวกที่มันต้องรีดก็ส่งไปซักรีดข้างล่าง แต่ถ้าเป็นถุงหิ้ว กวาดห้อง ก็เป็นเขาบางส่วน แล้วก็ให้แม่บ้านข้างนอกเป็นคนทำ ถ้าของในบ้านเสียแบบหลอดไฟเสียก็เขาจะเป็นคนที่มีของพวกนี้สำรองไว้อยู่แล้ว ก็เปลี่ยนเฉยๆ สมมติว่าหลอดไฟพัง ก็เอามาเปลี่ยน เอามาหมุนเอง แล้วก็ซื้อมาสำรองไว้ ถ้างานซ่อมอื่นๆ ก็จ้างช่างมาเลย เบื้องต้นก็ช่วยๆ กันดูแลละ ก็สุดท้ายก็เรียกช่าง สุดท้ายเอาก็แบบใครอยากทำก็ทำ แต่ต้องมีคนทำนะ” – ภุณา (สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนภุณา-เธียร ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้ภุณาและเธียรต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน ในด้านการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะพบว่า เธียรมีรายได้ต่อเดือนมากกว่าภุณา จึงทำให้เธียรรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วนที่มากกว่าภุณา เธียรรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่มีมูลค่าสูง เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่พัก เป็นต้น ส่วนภุณารับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่มีมูลค่าต่ำ เช่น ค่าอาหาร ค่าน้ำมันสำหรับการเดินทางร่วมกัน เป็นต้น นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายส่วนตัวจะเห็นได้ว่าทั้งคู่ต่างคนต่างรับผิดชอบของตนเอง ซึ่งการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินสามารถแสดงให้เห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของภุณาดังนี้

“เราใช้กระเป๋าตั้งแยกกันเลยครับ เงินเขาก็คือเงินเขา เงินพี่ก็คือมันแยกกัน เขาคงอยากสะดวกของเขา ใช้น้องเขา นึกออกไหม พี่มีเท่าไร พี่ก็ใช้ของพี่ น่าจะสบายใจกว่า ไม่น่าจะต้องพันกัน ส่วนค่าใช้จ่าย ด้วยห้องที่อยู่ตอนนี้ก็เป็นของเขา เขาก็เป็นคนจัดการนู่นนี่นั่นไป ถ้าเวลาค่าซักรีด ค่าไฟ เขาก็เป็นคนจัดการ พี่ก็ไม่ได้เขาไปยุ่งเท่าไร เขาเป็นคนจัดการให้ เครื่องใช้ไฟฟ้า เขาเป็นคนซื้ออะ คือเขาจะเป็นคนละเอียดมาก เขาจะซื้ออะไร พี่จะซื้อให้เขาไม่ได้ เขาต้องเป็นคน

เลือกเอง อย่างซื้อของในบ้าน เขาจะเป็นคนจัดการเองหมด แต่ว่าจะมีพวกค่าน้ำมันรถ โน้นนั่นนี่นั่น พี่ก็จะเป็นคนจ่ายเวลาที่เราออกไปข้างนอกกัน แล้วก็พวกอาหาร เวลาสั่งมากินกันก็เป็นพี่จ่ายค่าอาหาร เวลาไปซูเปอร์มาร์เก็ต เขาไม่ชอบออก พี่ก็ออกไปซื้อเอง พวกผงซั๊กฟอก กระจดาชทิชชู แชมพูอะไรแบบนี้ แบบเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็จะเป็นพี่ เขาก็จะรู้ว่าเรื่องบ้าน เรื่องคอนโดเขาก็เป็นคนรับไป พี่ก็จะรับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ไป แต่ก็ยังมีบางเรื่องต่างคนต่างออกนะ ถ้าอย่างซื้อเสื้อผ้านี่คือต่างคนต่างใช้เลยอะ ไม่ได้แชร์ ใครชอบอะไรก็จัดการไป เครื่องประดับก็ซื้อเป็นของตัวเองเลยรับ แต่ว่าก็จะมีแบบที่วางแผนฟิกาเลยจ้ะ ใครจะหยิบก็หยิบไป ใครจะใช้ก็หยิบไปได้ ไม่ได้หวงอะไร ก็เป็นของเราอยู่แล้ว หยิบได้เลย ค่ารักษาพยาบาลต่างคนต่างออกอะ เพราะว่าใช้ประกันของ office แล้วก็ประกันตัวเองไว้จ้ะ ก็จะไม่ค่อยมีส่วนต่างเท่าไร ถึงมีก็ไม่เยอะ งานแต่ง งานบวช ไม่แชร์เลยครับ ต่างคนไปเลยอะ ก็คือของใครก็เป็นของคนนั้นไปเลย” – ภูผา (สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2563)

(7) ครัวเรือนอาทิตย์-ก้องภพ

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนอาทิตย์-ก้องภพจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ อาทิตย์และก้องภพ อาทิตย์และก้องภพอาศัยอยู่ร่วมกันราว 13 ปี อาทิตย์มีอายุ 29 ปี ส่วนก้องภพมีอายุ 32 ปี ขณะที่บพาททางเพศนั้น อาทิตย์เป็นฝ่ายรุก ส่วนก้องภพเป็นฝ่ายรับ ทั้งอาทิตย์และก้องภพจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ขณะเดียวกันทั้งคู่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน โดยก้องภพมีรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 0.6 เท่าของรายได้ต่อเดือนของอาทิตย์ นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ของอาทิตย์ราว 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่ก้องภพมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ราว 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์ของอาทิตย์ราว 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์ของก้องภพราว 2.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ทั้งอาทิตย์และก้องภพต่างมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัยร่วมกัน ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 16 ดังนี้

ตารางที่ 15 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนอาทิตย์-ก้องภพ

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนอาทิตย์-ก้องภพ		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	อาทิตย์	ก้องภพ
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	13 ปี	
อายุ	29 ปี	32 ปี
บพาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรับ
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานเอกชน	พนักงานเอกชน

รายได้ต่อเดือน	E บาท	0.6E บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	2.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย

หากพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า เมื่อครัวเรือนของอาทิศย์-ก้องภพ ได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้การจัดสรรเวลาของสมาชิกและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกไปเป็นไปตามบทบาททางเพศ โดยสิ่งที่ค้นพบในครัวเรือนอาทิศย์-ก้องภพคือ แม้ว่าครัวเรือนจะมีการแบ่งงานกันทำอย่างชัดเจน แต่ก้องภพจะต้องรับผิดชอบงานในบ้านหลายประเภทมากกว่าอาทิศย์ อีกทั้งอาทิศย์ยังกำหนดให้ก้องภพต้องรับผิดชอบงานในบ้านเป็นหลัก เมื่อก้องภพต้องการความช่วยเหลืองานในบ้านจากอาทิศย์ ก้องภพจึงเรียกอาทิศย์มาช่วยงานในบ้าน แม้ในบางครั้งอาทิศย์ปฏิเสธการให้ความช่วยเหลืองานในบ้านจากก้องภพ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ก้องภพมีชั่วโมงการทำงานในบ้านมากกว่าอาทิศย์ นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจัยด้านรายได้ต่อเดือน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า อาทิศย์มีระดับการศึกษาสูงกว่าก้องภพ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้อาทิศย์มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าก้องภพ จึงทำให้อาทิศย์เป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกซึ่งส่งผลให้ก้องภพต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกที่ได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก ทั้งนี้ยังสามารถแสดงให้การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกในบทสัมภาษณ์ของอาทิศย์ดังนี้

“ถ้าเรื่องหมาส่วนใหญ่จะเป็นพี่ สำหรับงานบ้านจะเป็นแฟน ก็จะเป็นแบบว่าแบ่งกัน อย่างพี่พาหมาไปหาหมอ เก็บขี้ เขาก็ซื้อนู่นนี่มาแบบนี้ เพราะว่าหมาพี่แก่แล้ว ส่วนทำกับข้าวคือซื้อกิน ที่จริงพี่ทำเป็นแต่ขี้เกียจ แล้วก็อยู่กับไอ้ 2 ตัวนี้ด้วยซื้อกินมันง่ายกว่า เรื่องล้างจานจะผลัดกันแล้วแต่ ใครเห็นมันรุกรุกตากคนนั้นก็จะทำ เรื่องเสื้อผ้าจะชัดเจนตรงที่ว่าพี่เป็นคนซักแล้วเขาเป็นคนรีด ทำความสะอาดบ้านก็เขา แต่เขาก็จะเป็นหลีดนะ เขาจะเป็นคนสั่งให้ทำ พี่ก็แล้วแต่อารมณ์ ส่วนใหญ่ก็จะเดี๋ยวก่อนเดี๋ยวค่อยทำ พี่ขี้เกียจพี่ไม่ทำ บางวันเดี๋ยวจนเขาก็ประชดว่าเดี๋ยวกูทำเองเลย เราก็จะมีแบบทะเลาะเล็กๆ น้อยๆ เรื่องแบบนี้เป็นประจำ ต้นไม้ในห้องก็แฟนพี่ดูแลหมดเลย พี่ไม่ชอบต้นไม้พี่ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าต้นไม้มันต่างกันยังไงด้วยซ้ำ อย่างไม่เดินซื้อต้นไม้ด้วยกันเขาก็ถามว่าต้นไม้ไหนสวย พี่ก็แบบมันเขียวเหมือนกันหมดเลย” - อาทิศย์ (สัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนอาทิตย์-ก้องภพ ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้อาทิตย์และก้องภพต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน ในด้านการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะพบว่า แม้ว่าอาทิตย์จะมีรายได้ต่อเดือนมากกว่าก้องภพ แต่ทั้งอาทิตย์และก้องภพมองว่าต่างคนต่างร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วนที่เท่ากัน หากก้องภพนำรายได้ต่อเดือนไปใช้หมดเรียบร้อยแล้ว ก้องภพสามารถร้องขอเงินเพื่อมาใช้จ่ายส่วนตัวกับอาทิตย์ได้ ทั้งนี้ต้องรับการยินยอมจากอาทิตย์ก่อน ซึ่งการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินสามารถแสดงให้เห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของอาทิตย์ดังนี้

“เราแยกกระเป๋าตั้งกัน ต่างคนก็อยากซื้อของตัวเอง เงินเราก็อยากใช้เองเนาะ อะไรที่ร่วมกันก็ใช้ร่วมกัน หรือถ้าสมมติว่าเขาเงินหมดอยากคุยอยากอ่อนอยากขอก็คุยกันขอแล้วได้เลย ส่วนค่าใช้จ่ายในบ้าน ก็คือจะ List รายการที่ต้องใช้มาเลยใน 1 เดือนในไฟล์ Excel แล้วก็หาร 2 แล้วก็ต่างคนต่างจ่าย แล้วเงินหมดก็ค่อยว่ากัน แต่ว่าใน Excel ไม่ได้มีรายจ่ายอะไรนะ แต่ว่าเดือนนึงมีรายจ่ายอะไรบ้างค่าคอนโดเท่าไรค่ากินเท่าไร ค่าผ่อนรถเท่าไร ค่าจ่ายบัตรเครดิตเท่าไร” - อาทิตย์ (สัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2563)

2.2 กลุ่มครัวเรือนที่ไม่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 ครัวเรือน มีรูปแบบครัวเรือนที่ไม่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน โดยจำนวนตัวอย่างครัวเรือนส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นว่าแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนที่ได้คิดค้นขึ้นไม่อาจนำมาใช้ในบริบทของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครทั้งหมด โดยกลุ่มครัวเรือนที่ไม่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนสามารถแบ่งรูปแบบของครัวเรือนได้ทั้งหมด 3 รูปแบบคือ รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว ตัวอย่างจำนวน 1 ครัวเรือน รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน ตัวอย่างจำนวน 2 ครัวเรือน และรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ตัวอย่างจำนวน 14 ครัวเรือน ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะเริ่มต้นอธิบายรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวดังนี้

2.2.1 รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว

จากตัวอย่างจำนวน 1 ครัวเรือนพบว่า ลักษณะครัวเรือนที่เหมือนกับแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวคือ ครัวเรือนยังคงยึดถือระบอบชายเป็นใหญ่ จึงทำให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน และยังเป็นผู้กำหนดการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิก โดยสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจะ

เป็นผู้กำหนดว่า ตนเองต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานนอกบ้านเป็นหลัก ขณะที่กำหนดให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ส่วนการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า สมาชิกจะมีการรวมรายได้เอาไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน ขณะเดียวกันสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจะกำหนดให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ส่วนลักษณะครัวเรือนที่แตกต่างจากแบบจำลองครัวเรือนแบบเดียวคือ การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกพบว่า สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับต่างจัดสรรเวลาและรับภาระการทำงานนอกบ้านอีกด้วย ซึ่งแตกต่างจากแบบจำลองครัวเรือนแบบเดียวที่สมมติให้ภรรยาต้องจัดสรรเวลาและรับภาระการทำงานในบ้านเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำตัวอย่างครัวเรือนไฟท์เตอร์-ติวเตอร์ มาอธิบายการจัดสรรทรัพยากรครัวเรือนในรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดียวดังนี้

(1) ครัวเรือนไฟท์เตอร์-ติวเตอร์

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนไฟท์เตอร์-ติวเตอร์จะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ ไฟท์เตอร์และติวเตอร์ ไฟท์เตอร์และติวเตอร์อาศัยอยู่ร่วมกันราว 3 ปี ไฟท์เตอร์มีอายุ 24 ปี ส่วนติวเตอร์มีอายุ 31 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น ไฟท์เตอร์เป็นฝ่ายรุก ส่วนติวเตอร์เป็นฝ่ายรับ ไฟท์เตอร์จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนติวเตอร์กำลังศึกษาระดับปริญญาโท ไฟท์เตอร์ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ขณะที่ติวเตอร์ประกอบอาชีพรับจ้าง ไฟท์เตอร์มีรายได้ต่อเดือนราว 30,000 บาท ส่วนติวเตอร์มีรายได้ต่อเดือนราว 17,500 บาท นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ของไฟท์เตอร์ราว 60 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ของติวเตอร์จะขึ้นอยู่กับภาระงาน ส่วนชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์ของไฟท์เตอร์ราว 0.25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์ของติวเตอร์ราว 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ทั้งไฟท์เตอร์และติวเตอร์ต่างมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัยร่วมกัน ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 17 ดังนี้

ตารางที่ 16 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนไฟท์เตอร์-ติวเตอร์

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนไฟท์เตอร์-ติวเตอร์		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	ไฟท์เตอร์	ติวเตอร์
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	3 ปี	
อายุ	24 ปี	31 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรับ
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	กำลังศึกษาปริญญาโท
อาชีพ	พนักงานเอกชน	รับจ้าง

รายได้ต่อเดือน	30,000 บาท	17,500 บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	60 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	แล้วแต่การจ้างงาน
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	0.25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย

หากพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า เมื่อครัวเรือนของไฟท์เตอร์-ติวเตอร์ ได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้ไฟท์เตอร์เป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนเนื่องจากไฟท์เตอร์มีบทบาททางเพศฝ่ายรุก ทั้งนี้ไฟท์เตอร์จะเป็นผู้กำหนดว่าให้ตนเองต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานนอกบ้านเป็นหลัก ซึ่งให้เห็นได้จากชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ของไฟท์เตอร์มีความแน่นอนมากกว่าติวเตอร์ ซึ่งทำให้ติวเตอร์มีโอกาสที่ใช้เวลาอยู่กับที่พักมากกว่าติวเตอร์ นอกจากนี้ไฟท์เตอร์ยังกำหนดให้ติวเตอร์ต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งแสดงให้เห็นจากชั่วโมงการทำงานในบ้านของติวเตอร์มากกว่าไฟท์เตอร์ สิ่งที่ค้นพบต่อมาคือ ไฟท์เตอร์ยังสามารถเลือกประเภทของงานในบ้านได้ แต่ขณะที่ติวเตอร์ไม่สามารถเลือกประเภทของงานในบ้านได้ โดยไฟท์เตอร์ให้เหตุผลในการเลือกประเภทของงานในบ้านไว้ว่า ติวเตอร์อาศัยอยู่ที่พักมากกว่าไฟท์เตอร์ อีกทั้งติวเตอร์มีความถนัดต่อการทำงานในบ้าน ทั้งนี้จากกล่าวถึงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนของไฟท์เตอร์-ติวเตอร์ในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะแตกต่างจากแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวคือ ถึงแม้ว่าติวเตอร์จะเป็นผู้รับผิดชอบงานในบ้านเป็นหลัก แต่ติวเตอร์ยังคงต้องทำงานนอกบ้าน ซึ่งจะแตกต่างจากแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวที่ภรรยาจะรับผิดชอบงานในบ้านเท่านั้น ส่วนสามีจะเป็นผู้รับผิดชอบงานนอกบ้านเท่านั้น ซึ่งการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกสามารถแสดงให้เห็นจากบทสัมภาษณ์ของไฟท์เตอร์ดังนี้

“ส่วนมากเขาจะเป็นคนทำ ที่ให้เขาทำเพราะเขาเป็นคนที่มีเวลาเยอะกว่าเรา เขาอยู่บ้านเยอะกว่า เขาเป็น Freelance อะพี่ เขาก็ทำงานบ้านในวันที่เขาไม่ได้ทำงาน เขาจะเป็นคนทำอะไรค่อนข้างละเอียดนิดนึง มันก็จะแบบต้องใช้เวลา ส่วนผมตอนนี้หยุดแค่อาทิตย์ละหนึ่งวันไง ก็จะไม่มีความกว่าจะกลับบ้านก็สองทุ่มครึ่งแล้ว พอถึงบ้านก็นั่งกินข้าวเสร็จแล้วเข้านอนแล้วไม่ได้หันทำอะไรเลย เรื่องเวลาเป็นข้อจำกัดสำหรับผม” - ไฟท์เตอร์ (สัมภาษณ์, 9 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนไฟท์เตอร์-ติวเตอร์ยังคงจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินเหมือนกับแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวนั้นคือ ครัวเรือนไฟท์

เตอร์-ติวเตอร์ได้มีการรวบรวมรายได้เข้าไว้ด้วยกัน นอกจากนี้ในประเด็นการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนยังพบว่า เมื่อไฟท์เตอร์และติวเตอร์ได้นำรายได้ของตนเองมารวมเป็นรายได้ของครัวเรือนแล้วนั้น ไฟท์เตอร์กำหนดให้ติวเตอร์เป็นผู้ถือรายได้ของครัวเรือน อีกทั้งยังเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ซึ่งไฟท์เตอร์ให้เหตุผลว่าติวเตอร์มีความถนัดในเรื่องการจัดการค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนซึ่งเหมือนกับภรรยาที่ต้องทำหน้าที่การเป็นผู้ถือรายได้ของครัวเรือนและรับผิดชอบในการจัดการค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ทั้งนี้การแสดงการจัดการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของไฟท์เตอร์ดังนี้

“ก็อย่างก่อนหน้านี้นี้ก็คือใช้เงินกระเป๋าแยกกัน ใช้ปกติ แต่ตอนนี้ถ้าจะซื้อคอนโดก็จะกลายเป็นให้เขาเป็นคนเก็บ ถ้ารายได้ผมเข้ามาก็จะมีเขาให้แฟนเป็นถือเงินไว้ก็ได้ครับ แฟนก็เป็นคนที่จ่ายรายจ่ายภายในบ้านทั้งหมด เขาเป็นคนทำบัญชีรายรับรายจ่ายเอง เขาก็รู้อยู่แล้วว่าเราใช้จ่ายอะไรไปเท่าไร ก็รู้ของทุกเดือนอยู่แล้ว แต่ที่ผมไม่ทำเพราะว่าผมทำงานแล้ว ผมไม่ว่างเลย เลยแบบให้เขาไปเลยดีกว่า เขาแบบจัดการเรื่องนี้ได้ดีกว่า” - ไฟท์เตอร์ (สัมภาษณ์, 9 กรกฎาคม 2563)”

2.2.2 รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน

จากตัวอย่างจำนวน 2 ครัวเรือนพบว่า ลักษณะครัวเรือนที่เหมือนกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันคือ อำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจะขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ และอายุ โดยอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจะไปส่งผลต่อการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน ได้แก่ การตัดสินใจด้านการเงินในแง่ของการรวมรายได้ของสมาชิกยังพบว่าสมาชิกในครัวเรือนยังมีการรวมรายได้เข้ามาไว้ด้วยกัน ส่วนลักษณะครัวเรือนที่แตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันคือ การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกพบว่า สมาชิกที่มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าจะเป็นผู้จัดสรรเวลาและภาระงานในบ้านให้กับตนเองมากกว่าสมาชิกที่มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนน้อยกว่า ซึ่งจะแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันที่สมมติให้สมาชิกที่มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าจะเป็นผู้จัดสรรเวลาและภาระงานในบ้านน้อยกว่าสมาชิกที่มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนน้อยกว่า นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างในเรื่องการตัดสินใจด้านการเงินในแง่ของการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน เนื่องจากมีบางครัวเรือนยังกำหนดให้ผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ซึ่งเป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน แต่มีอีกบางครัวเรือนที่สมาชิกต่างมีส่วนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วน

เท่ากัน ซึ่งแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำตัวอย่างครัวเรือนเหนือ-น่าน และครัวเรือนแบงก์-กอล์ฟ มาอธิบายการจัดสรรทรัพยากร ครัวเรือนในรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันดังนี้

(1) ครัวเรือนเหนือ-น่าน

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเหนือ-น่านจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ เหนือและน่าน เหนือและน่านอาศัยอยู่ร่วมกันราว 7 ปี เหนือมีอายุ 41 ปี ส่วนน่านมีอายุ 29 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น เหนือเป็นฝ่ายรุก ส่วนน่านเป็นฝ่ายรับ เหนือจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนน่านกำลังศึกษาระดับปริญญาตรี เหนือประกอบอาชีพพนักงานองค์กรไม่แสวงหากำไร ส่วนน่านประกอบอาชีพข้าราชการ เหนือมีรายได้ต่อเดือนราว 25,000 บาท ส่วนน่านมีรายได้ต่อเดือนราว 20,000 บาท นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ของเหนือราว 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่น่านชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ราว 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า เหนือมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 11.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนน่านมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า น่านมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ขณะที่เหนือมีสถานะเพียงผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 18 ดังนี้

ตารางที่ 17 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเหนือ-น่าน

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเหนือ-น่าน		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	เหนือ	น่าน
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	7 ปี	
อายุ	41 ปี	29 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรับ
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	กำลังศึกษาปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหากำไร	ข้าราชการ
รายได้ต่อเดือน	25,000 บาท	20,000 บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	11.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้อยู่อาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า จากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือนั้นจะสมมติให้เหนือมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าน่าน เนื่องจากเหนือมีระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และชั่วโมงการทำงานนอกบ้านสูงกว่าน่าน ซึ่งปัจจัยด้านระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และชั่วโมงการทำงานนอกบ้านล้วนส่งผลต่ออำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน แต่ทว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกในครัวเรือนเหนือ-น่านนั้นขัดแย้งกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันคือ เดิมแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือจะกำหนดให้ผู้ที่มิอำนาจการต่อรองมากกว่าจะเป็นผู้กำหนดการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิก ทั้งนี้ผู้มิอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าจะผลักระงานในบ้านให้กับผู้มีอำนาจการต่อรองน้อยกว่า จึงส่งผลให้ผู้มิอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนน้อยกว่าจะต้องจัดสรรเวลาให้กับงานในบ้านมากกว่าผู้มีอำนาจการต่อรองมากกว่า แต่จากค้นพบในครัวเรือนเหนือ-น่านกลับพบว่า ถึงแม้ว่าเหนือจะเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าน่าน แต่เหนือกลับเป็นผู้รับภาระงานในบ้านมากกว่าน่าน จึงทำให้เหนือต้องจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านมากกว่าน่าน อีกทั้งน่านยังสามารถเลือกประเภทงานในบ้านที่จะทำได้อีกด้วย แต่เหนือกลับไม่สามารถเลือกประเภทงานในบ้านที่จะทำ ทั้งนี้สามารถอธิบายการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของเหนือได้ดังนี้

“เรื่องงานบ้านคือ ผมอะเป็นคนที่ชอบทำความสะอาดบ้านไม่ค่อยชอบทำอะไรกเนี่ย ก็จะทำเอาแล้ว มันก็เลยกลายเป็นว่าถ้าเราอยู่เนี่ยบ้านต้องเป็นระเบียบ ห้องต้องเป็นระเบียบต้องสะอาด ล้างห้องน้ำกวาดบ้านถูบ้านอะไรแบบเนี่ย เรื่องล้างจานก็ยังเป็นข้าพเจ้าอยู่คนเดียว เขาก็ช่วยกวาดบ้าน ถูบ้าน ทำกับข้าวอะไรแบบนี้ เวลาเขาทำงานบ้านคือแล้วแต่อารมณ์เขา บางทีเห็นเราแบบหงุดหงิดบ่อยอะไรแบบเนี่ย นางก็จะทำเยอะ มีล้างจงบ้างงานบ้าง แต่นางก็จะมาบ่นว่ามีแต่กมือลอกอะไรแบบนี้ เราก็บอกอ้าวแล้วมาทำทำไมอะ ส่วนเรื่องทำกับข้าวคือเค้าชอบ เค้าชอบทำ แต่จะทำต้องบอกก่อนนะ เพราะถ้าทำอะไรที่มันต้องล้างเยอะเนี่ยฉันก็ไม่อยากจะทำแล้ว ส่วนเวลาของทั้งในบ้าน ก็ต้องดูว่าอะไรพัง ถ้าพังแล้วราคาซื้อใหม่มันถูกกว่าก็ซื้อใหม่ไปเถอะ แต่ถ้าอุปกรณ์เล็กๆ น้อยๆ เนี่ยผมซ่อมเอง ส่วนเขาซ่อมไม่เป็น ทำไม่ได้ อย่ว่าแต่ซ่อมเลยแค่มอเตอร์ไซค์ให้มันขับมันยังไม่ขับเลย” - เหนือ (สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนเหนือ-น่านยังคงจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่

ของการตัดสินใจด้านการเงินเหมือนกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันนั่นคือ ครัวเรือนเหนือ-น่านได้มีการรวบรวมรายได้เข้าไว้ด้วยกัน และจากการเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนของเหนือที่มากกว่าน่าน จึงทำให้เหนือเป็นผู้ถือรายได้ของครัวเรือน นอกจากนี้ประเด็นการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนยังพบว่า เมื่อเหนือมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าน่าน จึงทำให้เหนือเป็นผู้ควบคุมค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน อีกทั้งหากน่านมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายในบางเรื่อง เหนือจะเป็นผู้ยินยอมให้นำน่านใช้จ่ายเรื่องนั้นได้ แต่เหนือจะเป็นผู้กำหนดว่าน่านจะต้องบริหารรายได้มาคืนให้เงินกองกลางที่เหนือควบคุมอยู่ ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของเหนือดังนี้

การรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน : “จะกระเป๋าดังค์เดียวกันก็ต่อเมื่อโอนเงินเข้ามาตรงเงินเก็บแล้วนะ เป็นเงินเก็บที่เราจะฝากร่วมกันทุกเดือนจากที่เราวางแผนมาด้วยกัน เรากำหนดชัดเจนว่าเราต้องเก็บเงินเนี่ยเดือนละเท่าไร เป็นตัวเลขชัดเจนทุกเดือน ค่าก็ต้องโอน เราก็ต้องโอน แต่ส่วนเงินที่เหลือจากนั้นคุณบริหารจัดการชีวิตคุณไป เราบริหารจัดการชีวิตเรา เราจะไม่ยุ่ง ตอนแรกไม่เปิดบัญชีรวม ผมให้เค้าเปิดบัญชีของเขาเอง แต่ว่าบัตรเอทีเอ็มมาอยู่กับเราคือรหัสอะไรเนี่ยอยู่กับเราหมด ตอนฝากก็เท่ากันเลยครึ่งครึ่งๆ คนละ 50% จะได้ไม่มีปัญหาตอนแยกกัน ไม่ต้องมานั่งแยกว่าฉันเยอะกว่าเธอ เธอเยอะกว่าฉันเป็นข้อตกลงร่วมกัน พอเวลาจะใช้เงินแบบมาซื้อของนู่นนี่นั่นเราซื้อให้อยู่แล้วเราไม่ได้ห่วงอะไร หรือว่าแม้แต่ของใช้เนี่ย เราก็ซื้อมาไว้เลย เพราะเราซื้อเยอะมันได้โปร่งแล้วแบบซื้อแพ็คคู่มาเลย เราก็ไม่ได้มานั่งคิดเล็กคิดน้อย ถ้ามันจะใช้อะไรแล้วเงินไม่พออะก็จะขอเอาออกมาหน่อยนะ เช่น 1000 อะไรแบบนี้ เราก็แบบเอาเอาออกไปเอามาคืนด้วยแล้วกัน” - เหนือ (สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2563)

การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนของสมาชิก : “คนกำหนดค่าใช้จ่ายก็ผมเอง เราจะรู้เลยว่าสิ้นเดือนค่าน้ำค่าไฟค่าอะไรเท่าไร ถ้าซื้อของนู่นนี่นั่นคือเราจะรู้อยู่แล้ว พอสิ้นเดือนปั๊บเราจะกันเงินออกมาเลย ก้อนนี้เอาไว้จ่ายอันนี้ ก้อนนี้เอาไว้เก็บ บางเดือนเหลือน้อยเราก็ใช้ที่เหลือน้อยนี้แหละ เป็นคนที่แบบไม่ได้อะไร มีอะไรก็กิน กินง่ายอยู่ง่ายก็เลยไม่มีปัญหา แต่ว่าก็บอกนะว่าไม่ได้ปล่อยให้ตัวเองอดเพื่อที่จะเก็บเงิน เก็บไว้ทำไมถ้ามีไม่กิน เพราะว่าถ้ารู้สึกว่ามันเริ่มลำบากตัวเองให้ถอนออกมาแล้วเอาไปใช้ แต่ให้บอกนิดนึงว่าเอาไปทำอะไรแค่นั้นเองไม่ได้ซีเรียสอะไร แค่ออย่าปล่อยให้ตัวเองอด ถ้ามันไม่พอเนี่ยก็จะให้เอาเงินในกองกลางนะเอาไปใช้ คือเอาไปใช้เลยเสร็จจำได้นะเดือนนี้เอาไปเท่าไรสิ้นเดือนเอามาคืนด้วย” - เหนือ (สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2563)

(2) ครัวเรือนแบงค์-กอล์ฟ

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนแบงค์-กอล์ฟจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ แบงค์และกอล์ฟ แบงค์และกอล์ฟอาศัยอยู่ร่วมกันราว 3 เดือน แบงค์มี

อายุ 25 ปี ส่วนกอล์ฟมีอายุ 23 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น กอล์ฟเป็นฝ่ายรุก ส่วนแบงค์เป็นฝ่ายรับ ทั้งแบงค์และกอล์ฟจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี แบงค์ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ส่วนกอล์ฟประกอบอาชีพพนักงานมหาวิทยาลัย แบงค์และกอล์ฟมีรายได้ต่อเดือนเท่ากัน นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกร้านต่อสัปดาห์ของแบงค์ราว 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่กอล์ฟชั่วโมงการทำงานนอกร้านต่อสัปดาห์ราว 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า ส่วนใหญ่งานในบ้านจะให้แบงค์เป็นผู้รับผิดชอบ จึงทำให้กอล์ฟไม่ค่อยมีชั่วโมงการทำงานในบ้าน แต่ขณะที่แบงค์มีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า แม้ว่ากอล์ฟจะเป็นผู้เช่าที่พักอาศัย แต่ว่ากอล์ฟมีสถานะเปรียบเสมือนเจ้าของที่พักอาศัย แต่ทว่าแบงค์มีสถานะเพียงผู้เช่าอาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 19 ดังนี้

ตารางที่ 18 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนแบงค์-กอล์ฟ

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนแบงค์-กอล์ฟ		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	แบงค์	กอล์ฟ
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	3 เดือน	
อายุ	25 ปี	23 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรับ	ฝ่ายรุก
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานเอกชน	พนักงานมหาวิทยาลัย
รายได้ต่อเดือน	F บาท	F บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกร้านต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	ส่วนใหญ่แบงค์เป็นคนทำ
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้เช่าอาศัย	ผู้เช่าที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า จากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือนั้นจะสมมติให้แบงค์มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่ากอล์ฟ เนื่องจากแบงค์มีอายุมากกว่ากอล์ฟ ซึ่งปัจจัยด้านอายุส่งผลต่ออำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน แต่ทว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกในครัวเรือนแบงค์-กอล์ฟนั้นขัดแย้งกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันคือ เดิมแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือจะกำหนดให้ผู้

มีอำนาจการต่อรองมากกว่าจะเป็นผู้กำหนดการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิก ทั้งนี้ผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าจะผลักภาระงานในบ้านให้กับผู้มีอำนาจการต่อรองน้อยกว่า จึงส่งผลให้ผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนน้อยกว่าจะต้องจัดสรรเวลาให้กับงานในบ้านมากกว่าผู้มีอำนาจการต่อรองมากกว่า แต่จากค้นพบในครัวเรือนแบงค์-กอล์ฟกลับพบว่า ถึงแม้ว่าแบงค์จะเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่ากอล์ฟ แต่แบงค์กลับเป็นผู้รับภาระงานในบ้านมากกว่ากอล์ฟ จึงทำให้แบงค์ต้องจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านมากกว่ากอล์ฟ ถึงแม้ว่าแบงค์จะเป็นผู้รับภาระงานในบ้านมากกว่าแบงค์ แต่แบงค์ยังคงสามารถกำหนดให้กอล์ฟรับผิดชอบงานในบ้านบางประเภทเมื่อกอล์ฟกลับจากการทำงาน ทั้งนี้สามารถอธิบายการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของแบงค์ได้ดังนี้

“ส่วนใหญ่เป็นเราทำ คือเราเลี้ยงหมาไข่ม้อย กลับมาอย่างแรกที่ทำคือ ล้างระเบียบ เพราะน้องจะฉี่ ถ่าย ที่ระเบียบ คือเราเลี้ยงก็ไม่อยากให้รบกวนคนอื่น เราก็จะทำทุกวัน ถ้าวันไหนที่เขากลับมาไว เราจะให้เขาทำ คือเขาก็จะรู้ว่าเราไม่ชอบให้ห้องมีกลิ่นเหม็น ถ้าเขากลับมาก็จะล้างระเบียบไว้เลย ฉีดกลิ่น พอเรากลับก็ทำกับข้าว หรือถ้ามีบางที่เขาอยากทำกับข้าว เขาก็ทำ เราก็ไม่ต้องทำ ส่วนเรื่องล้างจานนี้ ถ้าเขากินคนเดียว เขาจะล้างเอง ถ้ากินด้วยกันเราจะล้าง เรื่องซักผ้าจะไปด้วยกันที่เครื่องซักผ้า เพราะยังไม่ซื้อเครื่อง ถักรีดผ้าจะส่งรีด ถ้ากวาดบ้านส่วนใหญ่จะเขา เราก็ทำบ้าง ต้นไม้เล็กๆ ในบ้านก็ช่วยกันรดน้ำ อาทิตย์ละครั้งนึง” – แบงค์ (สัมภาษณ์, 4 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนแบงค์-กอล์ฟยังคงจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินเหมือนกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน นั่นคือ ครัวเรือนแบงค์-กอล์ฟได้มีการรวบรวมรายได้เข้าไว้ด้วยกัน และจากการเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนของแบงค์ที่มากกว่ากอล์ฟ จึงทำให้แบงค์เป็นผู้ถือรายได้ของครัวเรือน ส่วนการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินที่แตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันคือ เดิมผู้มีอำนาจการต่อรองมากกว่าจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบหลักในเรื่องค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน แต่ทว่าในครัวเรือนแบงค์-กอล์ฟกลับพบว่า ทั้งแบงค์และกอล์ฟมีส่วนในการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนสัดส่วนคนละครึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนทั้งหมด เพียงแต่ว่าการชำระเงินสำหรับค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนยังคงเป็นหน้าที่ของแบงค์ ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของแบงค์ดังนี้

“ถ้าเป็นกระเป๋าเดียวกันไหมจะไม่เชิงเป็นแบบนี้ เหมือนเราเป็นคนจัดสรรเงินให้เขามากกว่า เหมือนพอเขาเอาเงินมาให้เราจัดการเนี่ยพวกอะไรที่มันเป็นเงินส่วนตัวของ

เขา อย่างค่าบัตรเครดิตหรือใดๆ เราก็จะแบ่งส่วนจ่ายของเขาไป แต่ถ้าค่าใช้จ่ายอะไรที่เป็นส่วนรวม เราก็จะหาร เช่น ค่าอาหารส่วนใหญ่จะหารกัน แต่ถ้าบางทีมันเล็กๆ น้อยๆ เราออกบ้าง เขาออกบ้าง ถ้าอันไหนเขาอยากกิน ก็ไปด้วยกันนั่นแหละ เพราะว่าเงินเขาอยู่กับเรา ยกเว้นบางรายการอะไรที่เขาบอกว่าเลี้ยงแล้วก็ใช้ตั้งค์เขาออก” – แบนค์ (สัมภาษณ์, 4 กรกฎาคม 2563)

2.2.3 รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน

จากตัวอย่างจำนวน 14 ครัวเรือนพบว่า ลักษณะครัวเรือนที่เหมือนกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันคือ การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในส่วนของ การตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า สมาชิกจะยังคงไม่มีการรวมรายได้เข้ามาไว้ด้วยกัน อีกทั้งการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนนั้น สมาชิกจะรับผิดชอบร่วมกันอย่างเท่าเทียมกัน หากสมาชิกคนใดมีรายได้มากกว่าย่อมต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่มากกว่าสมาชิกอีกคนด้วยเช่นกัน ส่วนลักษณะครัวเรือนที่แตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันคือ บทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิกไม่อาจนำมาใช้เป็นแนวคิดที่ส่งผลต่อการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิก ซึ่งจะเห็นได้จากตัวอย่างครัวเรือน 2 ครัวเรือน ที่สมาชิกกำหนดได้ว่าตนเองเป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับ แต่การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกพบว่า สมาชิกในครัวเรือนต่างเลือกที่จะจัดสรรเวลาและแบ่งงานในบ้านอย่างเท่าเทียมกัน ขณะเดียวกันตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 7 ครัวเรือน ที่สมาชิกกำหนดได้ว่าตนเองเป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายรับ แต่การจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกนั้นพบว่า สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกกลับจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านมากกว่าสมาชิกที่เป็นฝ่ายรับ นอกจากนี้ยังพบตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 5 ครัวเรือน ที่สมาชิกมีการชี้ทางเพศไม่เป็นไปตามกระแสหลัก แต่กลับพบว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกนั้น มีตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 3 ครัวเรือนที่สมาชิกจัดสรรเวลาและการแบ่งงานในบ้านอย่างเท่าเทียมกัน และมีตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 2 ครัวเรือน ที่สมาชิกมีบทบาทในการให้คำแนะนำในการออมแก่สมาชิกอีกคน กลายเป็นผู้ที่ต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านมากกว่าอีกคน

ซึ่งความแตกต่างระหว่างรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะสะท้อนได้ถึง การสลายตัวของบทบาททางเพศที่ได้รับอิทธิพลจากบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก ซึ่งอยู่ในรูปของแนวคิดความหลากหลายทางเพศที่ไม่กำหนด

บทบาททางเพศ รวมถึงไม่ได้กำหนดการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนว่าต้องมีการจัดสรรเป็นอย่างไร ทั้งนี้ หากต้องการทำความเข้าใจรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ผู้วิจัยจะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อยตามการแบ่งช่วงทางเพศของสมาชิกในครัวเรือน รวมถึงการจัดสรรเวลาและการรับภาระงานในบ้านของสมาชิก ได้แก่ กลุ่มย่อยที่ 1 ครัวเรือนที่สมาชิกมีการแบ่งช่วงทางเพศเป็นไปตามกระแสหลัก รวมถึงการจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งประกอบไปด้วยครัวเรือนหวาย-อาโป และครัวเรือนดิณณ์-แคน กลุ่มย่อยที่ 2 ครัวเรือนที่สมาชิกมีการแบ่งช่วงทางเพศเป็นไปตามกระแสหลัก รวมถึงการให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งประกอบไปด้วย ครัวเรือนมีน-เดือน ครัวเรือนสารวัตร-ไทน ครัวเรือนไอ้เอ๋ว-เต ครัวเรือนเมธ-ธันวา และครัวเรือนโพธิ์ท-ปิม ครัวเรือนภัทร-ปราณ ครัวเรือนเทคโนโลยี-เก่งกล้า กลุ่มย่อยที่ 3 กลุ่มย่อยที่ 3 ครัวเรือนที่สมาชิกมีการช่วงทางเพศไม่เป็นไปตามกระแสหลัก ซึ่งประกอบไปด้วย ครัวเรือนโรม-ปึก ครัวเรือนมิ่ง-คิท ครัวเรือนกรีน-บลู ครัวเรือนพิวส์-ธีร์ และครัวเรือนปุลณณ์-โน้ ซึ่งจะเริ่มต้นอธิบายการจัดสรรทรัพยากรในรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือในกลุ่มย่อยที่ 1 ครัวเรือนที่สมาชิกมีการแบ่งช่วงทางเพศรวมถึงการจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มย่อยที่ 1 ครัวเรือนที่สมาชิกมีการแบ่งช่วงทางเพศเป็นไปตามกระแสหลัก รวมถึงการจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านอย่างเท่าเทียมกัน

(1) ครัวเรือนหวาย-อาโป

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนหวาย-อาโปจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ หวายและอาโป หวายและอาโปอาศัยอยู่ร่วมกันราว 2 ปี หวายมีอายุ 24 ปี ส่วนอาโปมีอายุ 25 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น อาโปเป็นฝ่ายรุก ส่วนหวายเป็นฝ่ายรับ หวายจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนอาโปกำลังศึกษาระดับปริญญาโท ทั้งคู่ประกอบอาชีพรับจ้าง รวมถึงทั้งคู่ต่างไม่ต้องการระบุนายได้ต่อเดือนของตนเอง ทั้งนี้เมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานพบว่า หากเป็นการทำงานนอกบ้าน หวายและอาโประบุเพียงว่าชั่วโมงการทำงานนอกบ้านจะขึ้นอยู่กับภาระงาน ณ ขณะนั้น ส่วนการทำงานในบ้าน หวายและอาโประบุเพียงว่าทั้งคู่ต่างช่วยกันทำงานในบ้าน และสลับหน้าที่ในการทำงานในบ้าน จึงไม่ได้ระบุว่าชั่วโมงการทำงานในบ้านเป็นเท่าใด เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ทั้งหวายและอาโปต่างเป็นผู้เช่าที่พักอาศัยร่วมกัน ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 20 ดังนี้

ตารางที่ 19 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนหวาย-อาโป

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนหวาย-อาโป		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	หวาย	อาโป

ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	2 ปี	
อายุ	24 ปี	25 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรับ	ฝ่ายรุก
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	กำลังศึกษาปริญญาโท
อาชีพ	รับจ้าง	รับจ้าง
รายได้ต่อเดือน	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	แล้วแต่การจ้างงาน	แล้วแต่การจ้างงาน
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	สลับการทำงานในบ้าน	สลับการทำงานในบ้าน
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้เช่าที่พักอาศัย	ผู้เช่าที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือน หวาย-อาโป ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากทั้งหวายและอาโปต่างใช้ความสมัครใจในการทำงานในบ้าน อีกทั้งหวายและอาโปสามารถเลือกได้ว่าตนเองอยากจะทำงานในบ้านประเภทใด ซึ่งแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำนั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น ทั้งนี้การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของครัวเรือนหวาย-อาโปเป็นการสะท้อนแนวคิดความเท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้จากทั้งชั่วโมงการทำงานนอกบ้านและในบ้านของหวายและอาโปที่เป็นอิสระจากกัน ไม่ได้ถูกครอบงำว่าสมาชิกคนใดเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิก ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของหวายได้ดังนี้

“เราก็ถามว่าอยากทำอันนี้มั๊ย ถ้าไม่ทำเดี่ยวทำเอง แล้วให้เขาไปทำอย่างอื่นแทน เน้นความสมัครใจมากกว่า แบบว่าวันนี้ทำอาหารได้มั๊ย ให้เราทำหรือทำเองอย่างนี้ละ บางทีเราอาจจะเป็นคนหัน บางทีอาจจะเป็นคนทำอะไรแบบนี้ละ คือมันวนสลับกันตลอดเลยละ คือแบบมีอารมณ์ทำวันนี้ก็คือทำ คือแบบรู้สึกว่าจะหึงมันรักแล้วก็เก็บหน่อย เดี่ยวกวาดน้ำ เดี่ยวนี่จะไปล้างจานน้ำ ถ้าอีกคนทำกับข้าวอย่างนี้ละ หรือว่าแบบบางทีเดี่ยวล้างจานเอง แล้วฝากเขารดน้ำต้นไม้อะไรแบบนี้ละ เราก็เคยมีแบบขอมากกว่า ทำให้หน่อยได้มั๊ย ชี้เกี่ยจ ส่วนงานซ่อม ผมเป็นคนซ่อมเองหมดเลย โดยความที่ผมชอบอยู่แล้วด้วย ชอบซ่อม เราก็เคยขอให้เขาช่วยงานซ่อมนะ อย่างล่าสุดของแรง

ช่วยจับฝ้าม่าน คือย้ายคอนโดมาใหม่แล้วผ่านมันหลุด ก็เลยช่วยกันซ่อมฝ้าม่าน ก็แบบบางที่มันทำคนเดียวไม่ได้ก็เออช่วยทำ ช่วยกัน ถ้าเรื่องซื้อของเข้าบ้านมันก็คล้ายๆ ประมานนี้ละ ก็อย่างที่ถ้าเป็นซื้อของสดเพื่อมาทำอาหาร ส่วนใหญ่ก็จะไปด้วยกัน หรือว่าบางทีเขาขับรถไปเอง แล้วผมก็เป็นเก็บห้อง”
– หวาย (สัมภาษณ์, 17 มิถุนายน 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนหวาย-อาโป ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้หวายและอาโปต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน ขณะเดียวกันในด้านการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะเห็นได้ว่า ทั้งหวายและอาโปต่างมีส่วนร่วมในค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วนคนละครึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนทั้งหมด นอกจากนี้หากค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกิดขึ้น ไม่ว่าจะหวายหรืออาโปต่างก็รับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนตัวด้วยตนเอง โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ส่วนการแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของหวายดังนี้

“เวลาจะออกอะไรจะแชร์กันออกมากกว่า ครึ่งๆ ครึ่ง ก็คือแบบกระเป๋ใครกระเป๋ามัน เพราะว่าบางทีแบบตอนนี้ไม่มีเงิน ก็อีกคนหนึ่งออกให้ก่อน แล้วพอมีเงินเดี๋ยวก็เลี้ยงคืน ก็แบบไม่ได้ Fixed จำนวนอะไรขนาดนั้นละ เราก็แชร์กันทุกเรื่องที่มีมันเป็นของที่ใช้ร่วมกันหมดเลย ค่าห้อง ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่ากิน ค่าอะไรแบบนี้ละ ที่ไม่ได้แชร์กันก็เสื้อผ้าอันนั้นมันไม่ได้ใส่ด้วยกันอยู่แล้ว ก็เลยของใครของมันมากกว่า หรือว่าบางทีที่มีโอกาสพิเศษซื้อให้เฉยๆ มากกว่า เครื่องประดับส่วนใหญ่เป็นต่างคนต่างซื้อมากกว่าครับ ด้วยความที่มันเป็นของใช้ส่วนตัว ค่าน้ำมันบ้างที่ผมก็ออกแต่ส่วนใหญ่แฟนผมก็จะเป็นคนออก” – หวาย (สัมภาษณ์, 17 มิถุนายน 2563)

(2) ครัวเรือนติณณ์-แคน

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนติณณ์-แคนจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ ติณณ์และแคน ติณณ์และแคนอาศัยอยู่ร่วมกันราว 5 ปี ติณณ์มีอายุ 26 ปี ส่วนแคนมีอายุ 25 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น ติณณ์เป็นฝ่ายรุก ส่วนแคนเป็นฝ่ายรับ ทั้งติณณ์และแคนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งคู่ยังประกอบอาชีพรับจ้าง และมีรายได้ต่อเดือนราว 25,000 บาทเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานพบว่า ติณณ์และแคนมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่ติณณ์และแคนมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า แคนมีสถานะเป็นเจ้าของ

ที่พักอาศัย ส่วนดิฉันมีสถานะเพียงผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 21 ดังนี้

ตารางที่ 20 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนดิฉัน-แคน

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนดิฉัน-แคน		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	ดิฉัน	แคน
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	5 ปี	
อายุ	26 ปี	25 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรับ
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานเอกชน	พนักงานเอกชน
รายได้ต่อเดือน	25,000 บาท	25,000 บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือนดิฉัน-แคน ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากทั้งดิฉันและแคนต่างใช้ความสมัครใจในการทำงานในบ้าน อีกทั้งดิฉันและแคนสามารถเลือกได้ว่าตนเองอยากจะทำงานในบ้านประเภทใด รวมถึงดิฉันและแคนต่างพร้อมให้ความช่วยเหลือกันและกันเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกำลังทำงานในบ้าน ซึ่งแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำนั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น ทั้งนี้การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของครัวเรือนดิฉัน-แคนเป็นการสะท้อนแนวคิดความเท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้จากทั้งชั่วโมงการทำงานนอกบ้านและในบ้านของดิฉันและแคนเท่ากัน ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของหวายไต้ดังนี้

“ผมจะเป็นคนซักผ้า ถ้าวันไหนที่เขาอยากจะซัก เขาก็จะถามว่ามีอะไรจะฝากซักไหม ก็มีฝากซักพวกของที่มันซักด้วยกันได้ จะเป็นอารมณ์ประมาณนี้ อย่างเสื้อผ้าเขาเราก็จะถามเขาก่อนว่าเราจะซักผ้ามีตัวไหนที่จะให้ซักเพิ่มไหม นอกจากที่อยู่ในตะกร้า แล้วก็พวกกวาดบ้าน

ซึกผ้า ภูบ้าน ผมเป็นคนทำ คือจริงๆ ก็ไม่ทุกครั้ง เขาจะเป็นคนที่ถ้าอยู่ดีๆ อาจจะกวาด เขาก็กวาด เราก็งงว่าเออจะกวาดทำไม บางอย่างก็คือทำเอง เรื่องกวาดบ้านถ้าเขาจะทำเขาก็ทำ ผมจะทำผมก็ทำ แต่ถ้ามันเป็นวันที่เราจะต้องทำความสะอาดจริงๆ เราก็จะแบ่งกันว่าใครจะทำอะไร นอกนั้นอย่างอื่นก็ให้เขาทำ อย่างเรื่องทำกับข้าวเขาเป็นคนทำ แล้วผมเป็นคนคอย support คอยออกไปซื้อให้ ผมไม่รู้จะทำอะไรอะ ผมไม่ใช่คนที่เป็นสไตล์ทำกับข้าว แต่เขาเป็นคนที่ทำกับข้าวไง เขาก็จะทำครัว ส่วนผมก็จะหยิบนั่นหยิบนี่ให้ถ้าเขาขอความช่วยเหลือ พอเวลากินข้าวเสร็จก็เอางานให้เขาล้าง ก็ทำอย่างอื่นแทน เช่นเราเก็บงาน เช็ดโต๊ะกว่าภูบริเวณนั้น ผมไม่ล้างจาน ผมไม่ชอบจริงๆ นะพยายามแล้ว ก็ล้างได้แต่ว่าไม่ชอบ เขาก็มีมาว่าใครๆ ก็ไม่ชอบล้างจานเท่านั้นแหละ ทำไมเขาต้องมาล้าง ผมก็บอกว่ายังงี้ก็ไม่ล้าง เขาก็ไม่มีทางเลือกยังงี้เขาก็ต้องล้างให้อยู่ดี เราก็จะตอรองว่าเออเดี่ยวเราทำอันนั้นอันนี้ให้ เราก็หาอะไรมาตอรองเพื่อที่จะได้ไม่ต้องล้างจาน ส่วนซ่อมของในบ้านก็ช่วยกันทำ ถ้ามีของที่ต้องซ่อม ถ้าทำไม่เป็นก็ซื้อใหม่ ที่เคยซ่อมด้วยกันพวกตู้ ราวตากผ้า ที่มันเริ่มหักก็ช่วยกันดูว่าเราจะซื้อใหม่หรือว่าทิ้งดี ก็ดูว่าถ้าน้ำมันหลวมหรืออะไรอย่างนี้ แต่ปกติก็ไม่ค่อยมีโมเมนต์เท่าไร ก็ยังไม่ค่อยเจอของที่มันเสีย” – ตินณ (สัมภาษณ์, 15 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนตินณ-แคน ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้ตินณและแคนต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน ทั้งคู่มองว่าต่างคนต่างเหนียวจากการทำงานนอกบ้าน ดังนั้นเมื่อได้รับรายได้ต่อเดือนก็ควรนำไปใช้กับตนเอง เมื่อมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกิดขึ้น ต่างคนก็ต่างรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของตนเอง หากมีค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเกิดขึ้น ทั้งคู่มองว่าต่างรับผิดชอบร่วมกันในสัดส่วนครึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของตินณดังนี้

“รายได้คือเราจะไม่ไปยุ่งกับรายได้ของอีกคนนึง แต่เราจะมาช่วยกันวางแผนเรื่องการใช้เงินมากกว่าว่าเราจะแบ่งส่วนยังงี้ ของเธอส่วนตรงนี้เอามาจ่ายตรงนี้ ส่วนของเราเอาไปจ่ายตรงนี้ คือเราจะแบ่งกันว่าใครจะรับผิดชอบอะไร แต่ว่าเราจะไม่ยุ่งกันว่าเอาเงินมาแบ่งเป็นกองและเอาไปใช้ เพราะว่าเรารู้สึกว่ามันเป็นเงินที่เราต่างคนต่างหา เราเหนื่อยที่เราต่างคนต่างหาเงินมาอยู่แล้ว แต่เราจะมาคุยกันที่ว่าเราจะใช้เงินแบ่งเงินกันยังงี้ในการรับผิดชอบที่มันเป็นเรื่องของค่าใช้จ่ายที่เราต้องรับผิดชอบด้วยกันนะครับ แต่ในเรื่องอื่นๆ เรื่องกินเรื่องใช้ เหมือนเวลาเราไปเดินห้างเราต้องซื้อของเข้าบ้าน ก็คือเราก็จะหารครึ่ง เรื่องกินแล้วก็ต่างคนต่างกินอยู่แล้ว คือต่างคนต่าง

จ่ายอยู่แล้ว แต่อะไรที่สั่งมากินด้วยกันก็จะหารกันคือทุกอย่างมันต้องเท่ากัน” – ดิณณ์ (สัมภาษณ์, 15 กรกฎาคม 2563)

กลุ่มย่อยที่ 2 ครัวเรือนที่สมาชิกมีการแบ่งช่วงทางเพศเป็นไปตามกระแสหลัก รวมถึงการให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก

(1) ครัวเรือนมิน-เดือน

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนมิน-เดือนจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ มินและเดือน มินและเดือนอาศัยอยู่ร่วมกันราว 6 ปี มินมีอายุ 27 ปี ส่วนเดือนมีอายุ 27 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น เดือนเป็นฝ่ายรุก ส่วนมินเป็นฝ่ายรับ มินจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ขณะที่เดือนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี มินประกอบอาชีพพนักงานองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร ส่วนเดือนประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ทั้งมินและเดือนไม่ประสงค์จะบวชได้ต่อเดือน นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านพบว่า มินไม่สามารถระบุได้ว่าตนเองมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านเท่าใด เพียงแต่กล่าวว่าตนเองมีเวลาการทำงานนอกบ้านแบบยืดหยุ่น ขึ้นอยู่กับงานที่ได้รับมอบหมาย ส่วนเดือนไม่ได้ระบุว่าตนเองมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านเท่าใด ขณะเดียวกันชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า ทั้งคู่ต่างไม่ได้ระบุชั่วโมงการทำงานในบ้าน เพียงแต่กล่าวว่า เดือนเป็นผู้รับผิดชอบงานในบ้านหลัก และมินอาจมาช่วยงานในบ้านได้ก็ต่อเมื่อเลิกจากการทำงานนอกบ้านเร็ว และกลับถึงที่พักเร็วเช่นกัน เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ถึงแม้ว่ามินจะเป็นผู้เช่าที่พักอาศัย แต่มินมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ขณะที่เดือนมีสถานะเพียงผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 22 ดังนี้

ตารางที่ 21 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนมิน-เดือน

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนมิน-เดือน		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	มิน	เดือน
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	6 ปี	
อายุ	27 ปี	27 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรับ	ฝ่ายรุก
ระดับการศึกษา	จบมัธยมศึกษาตอนปลาย	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหาผลกำไร	พนักงานเอกชน
รายได้ต่อเดือน	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	เวลายืดหยุ่น	ไม่ระบุ

ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	จะช่วยทำหากกลับจาก สถานที่ทำงานเร็ว	ส่วนใหญ่เดือนเป็นคนทำ
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้เช่าที่พักอาศัย	ผู้อยู่อาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือนมีน-เดือน ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากมีนและเดือนต่างช่วยกันทำงานในบ้าน มีนและเดือนสะดวกที่จะทำงานในบ้านในเวลาใดก็สามารถทำงานในบ้านในเวลานั้นได้ แต่ด้วยงานนอกมีนที่ใช้เวลาทำงานแบบยืดหยุ่น ประกอบกับการทำงานในบ้านของมีนไม่ได้เร็วทันความต้องการของเดือน และเมื่อเดือนต้องการความช่วยเหลือในเรื่องงานในบ้านจากมีน แต่มีนไม่ยินยอมที่จะช่วยเหลือแก่เดือน เนื่องจากกำลังพักผ่อน จึงทำให้เดือนต้องฝ่ายรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำนั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจัยด้านสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า มีนมีสถานะเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้มีนมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าเดือน จึงทำให้มีนเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกซึ่งส่งผลให้เดือนต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกในรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองแบบไม่ให้ความร่วมมือกันในส่วนของสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของมีนได้ดังนี้

“เรื่องการทำงานบ้านคือเราทำกันทุกวันอยู่แล้ว อย่างถ้าสมมติว่าแฟนพี่เขาออกก่อน เขาก็อาจจะเอาแบบผ้ามาซัก แล้วพี่ออกสายหน่อย พี่ก็เป็นคนเอาไปตาก หรือว่าแบบนี้ดูดูฝุ่นตอนเย็นหลังกลับมาจากที่ทำงานอะไรอย่างนี้ ภาระหน้าที่งานบ้านคือจะเป็นช่วย ๆ กันไม่ได้ กำหนดว่าคนนั้นตากผ้าคนนี้กวาดพื้น แบบใครว่างก็ทำเลย พี่จะไม่ใช่แบบ เธอทำอันนี้ให้หน่อย อันนั้นให้หน่อย ถ้าพี่ว่างก็ทำเลย ทุกคนสามารถทำทุกอย่างได้เหมือนกันหมด แต่ส่วนใหญ่เขาจะเป็นคนทำให้ เพราะพี่จะเป็นคนขี้ มันไม่ทันใจเขา อย่างบางทีจะซักผ้าพี่ติดดูหนัง พี่ก็แบบเดี๋ยวก่อน ๆ มันก็เลยแบบเขาก็รู้สึกขัดหูขัดตาเขาก็เลยทำเอง ถ้าจะถามว่าตรงนี้ทำให้มีปัญหากันไหม ก็ไม่มีนะ

เพราะว่าเขาก็รู้สึกเสียที่อยู่แล้วว่าเป็นคนยังไง เดียวนี้ก็ไม่ค่อยได้พูดกันแหละเรื่องนี้ก็จะเป็นอย่างคนต่างช่วยกันทำนั่นแหละ” - มิน (สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนมิน-เดือน ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้มินและเดือนต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน ทั้งคู่มองว่าหากเกิดการทะเลาะเบาะแว้งกัน แล้วนำไปสู่การเลิกกัน จะแบ่งรายได้ครัวเรือนที่มาจากมารวมรายได้ของมินและเดือนอย่างไร ทั้งนี้มินยังจัดลำดับความสำคัญของตนเองมากกว่าเดือน จึงทำให้มองได้ว่าการไม่รวมรายได้ของตนเองเป็นรายได้ของครัวเรือนถือว่าการช่วยเหลือตนเองหากเกิดการเลิกกัน นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะเห็นได้ว่า เดือนเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนประเภทจ่ายประจำเป็นหลัก เนื่องจากมินได้สอบถามเดือนถึงการร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนประเภทจ่ายประจำ เดือนกลับบอกไปว่า เดือนยังสามารถรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนประเภทจ่ายประจำได้ก่อนที่มินจะย้ายมาอยู่ร่วมกับเดือน ท้ายที่สุดมินก็ร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในประเภทไม่จ่ายประจำแทน ไม่ว่าจะเป็ค่าน้ำมัน ค่าที่พัก ค่าอาหารสำหรับการท่องเที่ยวร่วมกันระหว่างมินและเดือน โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของมินดังนี้

การรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน : “พื่กับเขาเนียจะใช้กระเป๋าแยกกัน เขาจะบริหารจัดการเงินของเขา ส่วนพื่ก็บริหารจัดการเงินของพื่ ต่างคนต่างบริหารจัดการ เอาจริงพื่เคยคิดนะว่าถ้าใช้กระเป๋าด้วยกัน แล้วถ้าเกิดว่าวันหนึ่งเราทะเลาะกัน แล้วเราจะเอาอะไรแบ่ง จะแบบเงินมีเงินกูหรือ มันก็ไม่ใช่ คือพื่ก็คิดเผื่อไว้ว่า ถึงว่าเราไม่ได้ทะเลาะกัน หรือเลิกกัน หรือว่าวันหนึ่งจากกัน เราก็ต้องเซฟตัวเองไว้ก่อน เพราะแม่พื่ก็บอกเสมอว่ารักใครก็รักได้แต่รักตัวเองให้มากกว่า อย่างน้อยพื่ต้องเอาตัวพื่เองเป็นหลัก ครอบครัวพื่เป็นรอง แฟนกับเพื่อนนี่มาทีหลังเลย” - มิน (สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2563)

การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนของสมาชิก : “ถ้าเรื่องค่าน้ำค่าไฟฝั่งแฟนพื่เป็นคน support ให้ทุกอย่าง รวมไปถึงค่าเช่าห้อง ค่ารถ ส่วนพื่จะซัพพอร์ตเรื่องการอยู่ อย่างการเลือกซื้อของเข้าห้องพื่จัดการทั้งหมด จริงๆ เราไม่ได้ตกลงกันตั้งแต่แรก มันเหมือนกับว่าเป็นห้องเขา พวกค่าน้ำค่าไฟค่าห้อง เขาจ่ายตั้งแต่แรกอยู่แล้วมันเหมือนเป็นไปโดยปริยาย แต่ก่อนก็อยู่คนเดียวเขาก็จ่ายของเขาอยู่แล้ว พอเราย้ายมาอยู่ด้วยเราก็เลยถามเขาว่าจะให้ฉันช่วย support ตรงไหน เขาก็บอกว่าไม่ต้อง เพราะว่าเขาสามารถจัดการได้อยู่แล้ว แล้วพอเหมือนกับเรามีแบบออกไปเที่ยว

ข้างนอกมันก็มีค่าใช้จ่าย เราก็เลยตัดสินใจเก็บเงินกองกลางไว้เพื่อเอามาช่วย support ตรงนี้ ไม่ว่าจะ เป็นค่าน้ำมัน ค่าที่พัก วันปีใหม่ สงกรานต์หรือว่าเอาไว้ใช้จ่ายเพื่อการรักษา อย่างปีที่แล้วช่วงไฮซีซั่น แล้วก็เอาเงินตรงนี้ไปเที่ยวกัน ช่วงตุลาไปเที่ยวญี่ปุ่นกัน เราจะเป็นแนวซัพพอร์ตกันและกัน ไม่ใช่แบบ ที่ตรงนี้เธอจ่ายตรงนั้นฉันจ่ายอะไรแบบนี้ บางทีวันหยุดไปกินข้าวด้วยกันแยกกันจ่ายบ้างก็มี เรื่องเงิน เราไม่ได้มีปัญหากันอยู่แล้ว เพราะว่าต่างคนต่างช่วยเหลือกันอยู่แล้ว” - มิน (สัมภาษณ์, 18 ตุลาคม 2563)

(2) คริวเรือนสารวัตร-ไทน

จากข้อมูลเบื้องต้นของคริวเรือนสารวัตร-ไทนจะเห็นได้ว่า คริวเรือน ประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ สารวัตรและไทน สารวัตรและไทนอาศัยอยู่ร่วมกันราว 2 ปี 6 เดือน สารวัตรมีอายุ 32 ปี ส่วนไทนมีอายุ 33 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น สารวัตรเป็นฝ่ายรุก ส่วนไทน เป็นฝ่ายรับ สารวัตรจบการศึกษาระดับปริญญาโท ขณะที่ไทนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้ง สารวัตรและไทนประกอบอาชีพพนักงานเอกชน และทั้งคู่มีรายได้ต่อเดือน 50,000 บาท นอกจากนี้ ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านจะเห็นได้ว่า ทั้งสารวัตรและไทนมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนชั่วโมงการทำงานในบ้านจะเห็นได้ว่า สารวัตรมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนไทนมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 0.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึง สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ไทนมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ขณะที่สารวัตรมี สถานะเพียงผู้เช่าอาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 23 ดังนี้

ตารางที่ 22 ข้อมูลเบื้องต้นของคริวเรือนสารวัตร-ไทน

ข้อมูลเบื้องต้นของคริวเรือนสารวัตร-ไทน		
ข้อมูล/สมาชิกในคริวเรือน	สารวัตร	ไทน
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นคริวเรือน	2 ปี 6 เดือน	
อายุ	32 ปี	33 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรับ
ระดับการศึกษา	จบปริญญาโท	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานเอกชน	พนักงานเอกชน
รายได้ต่อเดือน	50,000 บาท	50,000 บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	0.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้เช่าอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือน สารวัตร-ไทน ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากสารวัตรได้นำงานนอกบ้านจากบริษัทมาทำในบ้าน จึงทำให้สารวัตรใช้เวลาอยู่กับบ้านมากกว่าไทน จึงส่งผลให้สารวัตรต้องรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก แต่ทว่าไทนก็ยังมาร่วมช่วยงานในบ้านกับสารวัตร แม้ว่าไทนจะไม่ใช่อุปรับรับผิดชอบภาระงานในบ้านเป็นหลัก ทั้งนี้สารวัตรรับภาระงานในบ้านเป็นหลักสามารถสะท้อนได้จากชั่วโมงการทำงานในบ้านของสารวัตรมากกว่าไทน ซึ่งจากการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสารวัตรและไทนนั้นมีความแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำนั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจัยด้านสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า ไทนมีสถานะเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้ไทนมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าสารวัตร จึงทำให้ไทนเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกซึ่งส่งผลให้สารวัตรต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกในรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองแบบไม่ให้ความร่วมมือกันในส่วน of สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของสารวัตรได้ดังนี้

“จริงๆ มันก็ไม่ได้ตายตัวหรอก แต่ส่วนใหญ่ก็พี่นี่แหละ เพราะอยู่บ้านบ่อย ไร แล้วเราก็จะหงุดหงิดว่าส่วนตรงนี้มีฝุ่น แล้วเราก็จะทำ ก็จะมีเวลาว่างก่อนช่วงทำงานอะไรแบบนี้ ก็ยึดเส้นยึดสายด้วยการดูดฝุ่นไป ค่อยๆ ทำไปอะ อย่างเรื่องทำกับข้าวพี่ก็ทำไร ก็ทำตอนกลางวันอะ 3 โมง 4 โมง อะไรแบบนี้ บางทีพี่ก็ทำให้เขาหมักให้หน่อย ซี้เกียจหมักไรเงี้ย เขาก็ดู join บ้าง ซึ่งก็น้อย มีล้างจานนี่แหละส่วนใหญ่พี่ไม่ค่อยชอบทำ จะเป็นเขาทำ ส่วนเรื่องซักผ้าอะหรือ พี่ก็โยนใส่เครื่องซักผ้า แล้วก็ตาก ไม่ได้ยาก ส่วนใหญ่พี่ก็ทำนะ ก็อยู่บ้านอะ หลักการเดียวกันก็คือถ้าเห็นผ้าเยอะก็ซัก เพราะเขาไม่ได้อยู่บ้าน พี่อยู่บ้านตลอด พี่ก็ซักให้เขาอะ ไม่เยอะๆ ถ้าส่วนใหญ่เป็นเสื้อผ้าทำงานก็ไปส่งซักแทน พี่ไม่รีบ ก็คือเปลืองเวลาชีวิต ก็ตัวละ 15 บาท 16 บาท ก็ปล่อยๆ ไป ส่วนงานซ่อมก็เขาเป็นคนทำ พี่ซ่อมไม่ค่อยเป็น พี่ก็ซื้อใหม่แม่ง ไม่งั้นก็ต้องหาบุคคลที่ 3 ช่วย ก็อย่างเช่น ช่างอาคาร ” - สารวัตร (สัมภาษณ์, 27 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนสารวัตร-โชน ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้สารวัตรและโชนต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน เนื่องจากสารวัตรมองว่าครัวเรือนเดิมของสารวัตรก็ไม่ได้มีการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน จึงทำให้มองว่าการไม่รวมรายได้ของสมาชิกเข้าด้วยกันเป็นเรื่องปกติ แม้ว่าจะไม่มีการรวมรายได้ของสารวัตรและโชนเป็นรายได้ครัวเรือน หากโชนประสบปัญหาการชำระหนี้ สารวัตรยินดีที่จะช่วยโชนชำระหนี้ โดยให้โชนนำเงินมาชดเชยคืนในภายหลัง นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะเห็นได้ว่า ทั้งสารวัตรและโชนต่างร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วนครึ่งหนึ่งของค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนทั้งหมด ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่มูลค่าต่ำ เช่น ค่าอาหาร ค่าของใช้ภายในครัวเรือน เป็นต้น สารวัตรมองว่าตนเองยินดีที่จะรับผิดชอบเพิ่มเติม เนื่องจากตนเองต้องนำงานนอกบ้านมาทำในบ้านจากสถานการณ์โควิด โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของสารวัตรดังนี้

การรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน : “เราแยกกระเป๋ากันครับ ก็จริงๆ แล้วเราได้เงินพอๆ กัน ซึ่งแยกกันมันง่ายดีออก เพราะปกติพ่อแม่ก็แยกกันปกติอยู่แล้วนะ ไม่ได้มีแนวคิดแบบเรื่องข้าๆ ของงบบหลายๆ บ้าน ที่แบบพออาจจะได้เงินจากการขอของแม่ เวลาเขาขาดสนอะไรที่ก็ออกให้นะ ถ้าเป็นหนี้บัตรเครดิตเนี่ย ไม่เกิน 100,000 ที่ก็ออกให้ แล้วเขาก็บอกว่าเดี๋ยวค่อยเอามาคืนให้ พี่ก็ให้เขาเอาไปโปะก่อน ไม่งั้นจะมีดอกบาน” - สารวัตร (สัมภาษณ์, 27 กรกฎาคม 2563)

การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนของสมาชิก : “ค่าใช้จ่ายในบ้านก็เหมือนกับหารสองอะ ทุกอย่างหารสอง ไม่ Complicated ดี บางอย่างต่างคนต่างออก เช่น ถ้าอย่างค่าเสื้อผ้าหรือ ซื้อใครซื้อมันอะ ต่างคนต่างซื้อ เพราะใช้ไม่เท่ากัน ค่ารักษาพยาบาลก็มีสวัสดิการของใครของมันอยู่แล้ว ประกันกลุ่ม ถ้าผ่าตัดก็ใช้ประกัน unit link ที่เราซื้อกันมานั้นแหละ ค่าใช้จ่ายทางสังคมนี่เพื่อนใครก็เพื่อนมันนั่นแหละ หมายความว่าถ้าเราไปงานแต่งเพื่อนพี่ พี่เป็นคนจ่ายอะไรแบบนี้ ถ้าเป็นเพื่อนเขา เขาก็จ่าย บางส่วนที่พี่ออกให้ก็เช่น ค่าน้ำมันพี่ก็จ่ายอะเออ เพราะพี่เป็นคนเอามาใช้ ถ้าไปเที่ยวเขาก็ช่วยหารค่าน้ำมันบ้าง ไม่ได้ขับรถไปเที่ยวไกลอะ ไกลสุดน่าจะคือพัทยา ซึ่งมันก็คือ 400 อะ จะเอาอะไรอะ มันไม่ได้เยอะ หรือแบบเขาจะรูตให้อะก็ร้อยกว่าไป ส่วนของใช้ในบ้าน พี่เป็นคนเลือกแล้วก็ซื้อ แล้วแบบบางทีก็เอาตังมา ไม่ได้เอาตังค์เขามาเยอะ ช่วยๆ กันอะ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นพี่ เพราะว่าจะเป็นอุปกรณ์ของพี่มากกว่า เพราะว่าพี่ work from home มา พวก

เฟอร์นิเจอร์ก็เป็นของพีหมด ส่วนค่าอาหาร จริงๆ ส่วนใหญ่พีเป็นคนซื้อมากกว่า เพราะพีจะเป็นคนกินเยอะกว่า หมายความว่าจำนวนเนื้อจะเยอะกว่าเพราะอยู่บ้านไง เครื่องประดับนี้ก็คือ apple watch ซื้อใครซื้อมัน ค่าน้ำค่าไฟพีเป็นคนจ่าย แต่เขาก็จะแบบมาบ้าง เพราะพีอยู่บ้านตลอดไง ก็เขาอาจจะช่วยจ่ายบ้าง สมมติว่า 1800 เขาจ่าย 500 อะไรอย่างนี้ ซึ่งก็น้อยนะ แบบ 500 ไม่ต้องจ่ายก็ได้ พีจ่ายเองก็ได้ มันก็ไปชดเชยกับค่าเดินทางไง เพราะเราไม่ได้เดินทางไปไง” - สารวัตร (สัมภาษณ์, 27 กรกฎาคม 2563

(3) ครัวเรือนไอ้เอว-เต้

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนไอ้เอว-เต้จะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ ไอ้เอวและเต้ ไอ้เอวและเต้อาศัยอยู่ร่วมกันราว 3 ปี ไอ้เอวมีอายุ 29 ปี ส่วนเต้มีอายุ 32 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น ไอ้เอวเป็นฝ่ายรับ ส่วนเต้เป็นฝ่ายรุก ทั้งไอ้เอวและเต้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ไอ้เอวประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ส่วนเต้ประกอบอาชีพข้าราชการ นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านจะเห็นได้ว่า ไอ้เอวมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 62 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนเต้มีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่ชั่วโมงการทำงานในบ้านจะเห็นได้ว่า ไอ้เอวมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 2.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนเต้มีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 6.25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า เต้มีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ขณะที่ไอ้เอวมีสถานะเพียงผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 24 ดังนี้

ตารางที่ 23 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนไอ้เอว-เต้

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนไอ้เอว-เต้		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	ไอ้เอว	เต้
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	3 ปี	
อายุ	29 ปี	32 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรับ	ฝ่ายรุก
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานเอกชน	ข้าราชการ
รายได้ต่อเดือน	65,000 บาท	225,000 บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	62 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	2.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	6.25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือนไอ้เอ๋ว-เต้ ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากไอ้เอ๋วมองว่าเต้ใช้เวลาการทำงานนอกบ้านน้อยกว่าไอ้เอ๋ว และไอ้เอ๋วยังมองว่าเต้เป็นคนละเอียดในเรื่องงานในบ้าน จึงทำให้เต้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องงานในบ้าน ดังนั้นเต้จึงควรรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก นอกจากนี้ไอ้เอ๋วไม่ได้ปฏิเสธการร่วมรับผิดชอบภาระงานบ้าน แต่ทว่าไอ้เอ๋วจะสามารถทำงานในบ้านได้ก็ต่อเมื่อไอ้เอ๋วเสร็จสิ้นจากการทำงานนอกบ้าน ทั้งนี้การรับภาระงานในบ้านเป็นหลักของเต้สามารถสะท้อนได้จากชั่วโมงการทำงานในบ้านของเต้ที่มากกว่าไอ้เอ๋ว ซึ่งจากการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของไอ้เอ๋วและเต้ นั้นมีแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำนั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจัยด้านชั่วโมงการทำงานนอกบ้าน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า ไอ้เอ๋วมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่าเต้ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้ไอ้เอ๋วมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าเต้ จึงทำให้ไอ้เอ๋วเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกซึ่งส่งผลให้เต้ต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกในรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองแบบไม่ให้ความร่วมมือกันในส่วน of สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของไอ้เอ๋วได้ดังนี้

“เขาทำทั้งหมดเลย เรื่องทำกับข้าว คือจริงๆ แล้ว มันจะน้อยมากที่เราทำกับข้าวกินด้วยกัน แบบไม่ได้หยุดตรงกันจริงๆ ก็เลยไม่ได้ทำกัน หรือว่าถ้าเกิดแบบเขาไม่ได้อารมณ์ดีจริงๆ เขาก็จะแบบไม่ทำกับข้าวรอเรา มันจะมีน้อยมาก ซึ่งส่วนมากก็ทำด้วยกันแหละ ถ้าสมมติว่าว่างก็คือทำด้วยกัน แต่ส่วนมากจริงๆ แล้วก็คือเขาที่เป็นคนทำ เขาจะออกแนวเป็นแบบผู้หญิงอะ แบบแม่บ้านแม่เรือน ทำกับข้าวเก่ง ทำงานบ้านเก่ง จู้จี้ จุกจิก ส่วนเรื่องล้างจาน เราเป็นคนล้าง ด้วยเหตุผลที่ว่า เพราะเขาทำแล้ว เราก็แบบเออล้างก็ได้ เรื่องซักเสื้อผ้า เขาทำหมดเลยครับ เพราะเขาว่างอะเธอ เขามีเวลาว่างเยอะ เขาก็ต้องทำปะ เพราะการที่ต้องซักผ้า 1 ครั้ง มันต้องมี 1 ชั่วโมงบวกๆ นึกออกมั๊ย กวาดบ้าน ถูบ้าน หลักๆ ก็เป็นเขาอะ เราก็มอบให้เขา แต่เราก็ช่วยบ้างในวันที่รู้สึกว่าเขาไม่ได้ทำแล้วมันสกปรก เราเองก็กวาดห้องมั้ง ก็บ้างอะ คือด้วยความที่ทำงานเช้าแล้วเลิกตีก็แล้วเขาเป็นข้าราชการ เขาทำงานแค่แบบก็คือมีเวรของเขาที่แบบว่ามันถึงก่อนแค่ตอนเนี่ย แล้วหลังจากนั้นก็เขาก็ไม่ได้ทำอะไรเลย เขาก็ว่าง เขาก็ต้องทำปะ เขาก็ทำเหมือนเดิม เอาจริงๆ ก็ไม่ได้คิดว่าเขาจะต้อง

เป็นคนทำ แต่เราคุยกันด้วยเหตุผลที่ว่า เธอมีเวลาเยอะกว่าเธอก็ทำสิ ส่วนเรื่องซื้อของอะไร เราทำงานอยู่สามย่านมิดทาวน์อะไรก็อยู่ในห้างอะไรก็ซื้อมาได้เรื่อยๆ ทุกวัน อยากได้อะไร วันนี้อะไรอะไร แบบวันนี้อยากได้ผงซักฟอกหรืออะไรก็ซื้อ” - โอ้เอ๋ว (สัมภาษณ์, 16 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนโอ้เอ๋ว-เต้ ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้โอ้เอ๋วและเต้ต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน เนื่องจากโอ้เอ๋วมองว่าทั้งโอ้เอ๋วและเต้ต่างมีภาระค่าใช้จ่ายเป็นของตนเอง การไม่รวมรายได้ของโอ้เอ๋วและเต้จะเป็นสิ่งที่ตอบโจทย์ในชีวิตของทั้งคู่ นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะเห็นได้ว่า ทั้งโอ้เอ๋วและเต้ร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วนที่เท่ากัน หากมีค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเพิ่มเติม เช่น การท่องเที่ยว เต้จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนนี้ทั้งหมดแทน เนื่องจากเต้มีรายได้ต่อเดือนมากกว่าโอ้เอ๋ว ทั้งนี้เต้ยังเป็นผู้ควบคุมค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเพื่อไม่ให้เกินงบประมาณที่โอ้เอ๋วและเต้ได้ตั้งเอาไว้ โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของโอ้เอ๋ว ดังนี้

“กระเป๋ใคร กระเป๋ามัน เพราะว่ามันคงมีภาระกันแต่ที่บ้านที่เราต้องจ่าย เขาก็มี เราก็มียุ่ เราก็ต้องรับผิดชอบน้องบ้าง เขาก็ต้องรับผิดชอบบ้านอะไรแบบนี้ มันก็เลยต้องแยกกัน แล้วก็มีส่วนที่แบบส่วนกลางที่เอามาไว้ด้วยกันเก็บในแต่ละเดือน เงินตรงนี้จะแบ่งเก็บ แบ่งใช้ภายในบ้านอะไรแบบนี้ คือเราออกด้วยกันเป็น Fixed Rate อะ คือเท่านี้ ต่อเดือน ต่อคน แต่ว่าเวลาออกไปข้างนอกกัน กินข้าวข้างนอก ไปเที่ยวข้างนอก ก็จะเป็นเขาจ่ายทั้งหมดเลย ค่าบ้าน ค่ารถ เขาก็จ่ายทั้งหมด ค่าใช้จ่ายในบ้านส่วนมากจะเป็นเขาหมดเลย เรื่องควบคุม Budget อะไรแบบนี้ คือเราเป็นคนแบบไม่ค่อยซีเรียสเท่าไร แต่เขาแบบเธอต้องประหยัดหน่อยนะ แบบบอกว่าไหนจะเกษียณ 45 ไร เขาก็จะเตือนเราไร” - โอ้เอ๋ว (สัมภาษณ์, 16 กรกฎาคม 2563)

(4) ครัวเรือนเมธ-ธัญว

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเมธ-ธัญวจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ เมธและธัญว เมธและโอ้เอ๋วอาศัยอยู่ร่วมกันราว 5 ปี เมธมีอายุ 25 ปี ส่วนธัญวมีอายุ 34 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น เมธเป็นฝ่ายรับ ส่วนธัญวเป็นฝ่ายรุก เมธจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนธัญวจบการศึกษาระดับปริญญาโท ทั้งเมธและธัญวประกอบอาชีพพนักงานเอกชน โดยธัญวมีรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 4.5 เท่าของรายได้ต่อเดือนของเมธ นอกจากนี้

ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านจะเห็นได้ว่า เมธมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 55 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนธันวาคมมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่ชั่วโมงการทำงานในบ้านจะเห็นได้ว่า เมธและธันวาคมไม่ได้ระบุแต่แต่ละคนมีชั่วโมงการทำงานในบ้านเป็นจำนวนเท่าใด แต่เมธกล่าวว่าธันวาคมเป็นผู้รับผิดชอบงานในบ้านเป็นส่วนใหญ่ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า แม้ว่าธันวาคมจะเป็นผู้เช่าที่พักอาศัย แต่ถือว่าธันวาคมมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ขณะที่เมธมีสถานะเพียงผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 25 ดังนี้

ตารางที่ 24 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเมธ-ธันวาคม

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเมธ-ธันวาคม		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	เมธ	ธันวาคม
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	5 ปี	
อายุ	25 ปี	34 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรับ	ฝ่ายรุก
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาโท
อาชีพ	พนักงานเอกชน	พนักงานเอกชน
รายได้ต่อเดือน	D บาท	4.5D บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	55 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	มอบหน้าที่ให้ธันวาคม	ส่วนใหญ่ธันวาคมเป็นคนทำ
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้อยู่อาศัย	ผู้เช่าที่พักอาศัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Center for Gender Studies

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือนเมธ-ธันวาคม ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากธันวาคมเป็นผู้รับภาระงานในบ้านเป็นหลัก แม้ว่าจะมีการแบ่งงานในบ้านระหว่างเมธและธันวาคม หากธันวาคมต้องการความช่วยเหลืองานในบ้านกับเมธ เมธจะปฏิเสธการช่วยเหลือธันวาคมจากงานในบ้าน แต่ขณะเดียวกันเมธต้องการความช่วยเหลือเรื่องงานในบ้านจากธันวาคม แต่ธันวาคมก็ปฏิเสธการช่วยเหลือเมธจากงานในบ้านเช่นเดียวกัน ซึ่งจากการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของเมธและธันวะนั้นมีแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำนั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจัยด้านชั่วโมงการทำงานนอกบ้าน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า เมธมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่าธันวา ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้เมธมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าธันวา จึงทำให้เมธเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกซึ่งส่งผลให้ธันวาต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกในรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองแบบไม่ให้ความร่วมมือกันในส่วนของสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของเมธได้ดังนี้

“เราไม่ทำกับข้าวกัน ซื้อมื้อเดียว พวกล้างจานก็กู พี่ธันวาจะมาช่วย ถ้ามือนั้นกูปอก ถ้าไม่จี เขาจะไม่ล้าง เรื่องซักผ้าพี่ธันวาหมดเลย กูก็มีช่วยบ้างถ้าอยากทำ ถ้าเขาสั่ง กูก็ไม่ทำ สุดท้ายแล้วเขาก็ต้องทำเอง อย่างกวาดบ้านถูบ้าน พี่ธันวาหมดเลย กูก็นานที่จะทำ ถ้าไม่ซื้อน้ำล้าง ถ้าของในห้องเสีย พี่ธันวาทำหมดเลย อะไรที่ตัวเองได้เขาทำเองหมดเขาเหมือนเป็นผู้ชายคนนึง” - เมธ (สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนเมธ-ธันวา ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้เมธและธันวาต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน เมธมองว่าเมื่อตนเองสามารถหารายได้ด้วยตนเองก็ควรต่างคนต่างใช้รายได้ของตนเอง และไม่มีใครมาควบคุมการใช้จ่ายส่วนตัวของกันและกัน นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะเห็นได้ว่า ธันวามีรายได้มากกว่าเมธ จึงทำให้ธันวารับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนมากกว่าเมธ โดยค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่ธันวารับผิดชอบจะเป็นค่าใช้จ่ายที่มีมูลค่าสูง เช่น ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ถึงแม้ว่าในบางครั้งเมธจะพยายามมีส่วนร่วมต่อค่าใช้จ่ายที่มีมูลค่าสูงกับธันวา ขณะเดียวกันหากเป็นค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่มีมูลค่าต่ำ ธันวาและเมธจะช่วยรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในสัดส่วนเท่ากัน โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของเมธดังนี้

“กระเป๋าดังค์คือต่างคนต่างแยก ไม่มีใครมาควบคุมการใช้จ่ายเลย ต่างคนต่างใช้ ส่วนค่าใช้จ่ายในบ้านนี้พี่ธันวาออกให้หมดเลย ก็บอกเขาว่าจะพยายามประหยัดค่าใช้จ่าย ค่าห้องค่าน้ำค่าไฟที่เขาออกหมด แต่มีบางเดือนถ้าเราเหลือเราก็ช่วยค่าไฟเขา แล้วกูเป็นคู่ที่ไม่ทำกับข้าวเองนะ ซื้อมื้อตลอด มีแชร์กันบ้าง มื้อไหนที่มันเยอะจะครึ่งๆ ช่วยออกหรือมื้อไหนเราเลี้ยง เราก็เลี้ยง ถ้าเขาเลี้ยงก็เลี้ยง เหมือนผลัดกัน” - เมธ (สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม 2563)

(5) ครัวเรือนโพรท์-บีม

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนโพรท์-บีมจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ โพรท์และบีม โพรท์และบีมอาศัยอยู่ร่วมกันราว 1 ปี โพรท์มีอายุ 42 ปี ส่วนบีมมีอายุ 37 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น โพรท์เป็นฝ่ายรุก ส่วนบีมเป็นฝ่ายรับ โพรท์จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนบีมจบการศึกษาระดับปริญญาโท โพรท์ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ส่วนบีมประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยโพรท์มีรายได้ต่อเดือนราว 120,000 บาท บีมมีรายได้ต่อเดือนราว 40,000 บาท นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านจะเห็นได้ว่า โพรท์มีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านเท่ากับ 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนบีมมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านเท่ากับ 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่ชั่วโมงการทำงานในบ้านจะเห็นได้ว่า โพรท์มีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 10.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนบีมมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า บีมมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ขณะที่โพรท์มีสถานะเพียงผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 26 ดังนี้

ตารางที่ 25 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนโพรท์-บีม

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนโพรท์-บีม		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	โพรท์	บีม
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	1 ปี	
อายุ	42 ปี	37 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรับ
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาโท
อาชีพ	พนักงานเอกชน	พนักงานรัฐวิสาหกิจ
รายได้ต่อเดือน	120,000 บาท	40,000 บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	10.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	7 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้อยู่อาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือนโพรท์-บีม ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากโพรท์เป็นผู้รับภาระงานในบ้านเป็นหลัก แม้ว่าจะมีการแบ่งงานในบ้านระหว่างโพรท์และบีม นอกจากนี้ยังสังเกตได้ว่าประเภทของงานในบ้านที่เน้นความละเอียดในการทำงานจะต้องให้บีมเป็น

ผู้รับผิดชอบ แต่ทว่าสัดส่วนของประเภทงานในบ้านที่เน้นความละเอียดมีน้อยกว่าประเภทงานในบ้านที่ไม่ได้เน้นความละเอียด จึงทำให้โพธิ์รับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ทั้งนี้โพธิ์รับภาระงานในบ้านเป็นหลักสามารถสะท้อนได้จากชั่วโมงการทำงานในบ้านของโพธิ์มากกว่าบีม ซึ่งจากการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของโพธิ์และบีมนั้นมีแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำนั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจัยด้านระดับการศึกษา ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า บีมมีระดับการศึกษาที่สูงกว่าโพธิ์ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้บีมมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าโพธิ์ จึงทำให้บีมเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกซึ่งส่งผลให้โพธิ์ต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกในรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองแบบไม่ให้ความร่วมมือกันในส่วนของสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของโพธิ์ได้ดังนี้

“จริงๆ ช่วยกันนะ ตามวันหยุดที่เห็นสมควรว่ามันไม่ไหวแล้ว มันไม่มีที่เดินแล้วอย่างนี้ ก็คิดว่าวันไหนเธอว่างเขาก็จะพยายามทำให้ในบางส่วน แต่ถ้าเรามีเวลาว่าง ถ้าเขาไม่ว่างมันก็ต้องแบ่งกัน ทำตามลักษณะทางกายภาพมากกว่าว่าตรงไหนที่มันรก ก็ไม่ได้เป็นสิ่งสำคัญที่จะเอามาแบ่งว่าเธอต้องทำวันนี้ ฉันต้องทำวันนี้ ถ้าตอนนี้พี่เป็นคนทำกับข้าว พี่ทำกับข้าวอร่อย เขาก็เตรียมของให้บ้าง ส่วนเรื่องล้างจานนี่คือใครกินเสร็จก่อนคนนั้นก็ร่องลอย ใครกินเสร็จทีหลังก็ช่วยไปส่วนมากจะเป็นเขาที่โดนตลอดครับ เพราะว่าเราเป็นคนทานไว เขาก็จะกินไปเล่นเกมไป เขาก็จะเสียเปรียบ เราก็จะชิงไปก่อน หลักๆ แล้วก็ไม่มีอะไรครับ ก็คือแล้วแต่มากกว่า คือถ้าสมมติว่าเรากำลังล้างอยู่ เขาเอามาฝากเราก็ต้องล้างให้ แต่ถ้าเขาขี้มดค์เรา เราก็จะแบบอ๋อมีมดต้องล้างให้กูนะ 555 ส่วนเรื่องซักเสื้อผ้าเราจะเอาลงเครื่องซักส่วนใหญ่ แต่ถ้าเป็นอะไรที่มันต้องดูแลหน่อย เขาก็จะทำให้หมด รีดผ้าเขาก็รีดให้ แต่เสื้อผ้าของพี่ก็ไม่ค่อยได้อยู่แล้วเพราะว่ามันเป็นเสื้อโปโล เขาก็รีดของเขาซะส่วนใหญ่ ถ้าเรื่องกวาดบ้านถูบ้านจริงๆ พี่เป็นคนทำ เพราะว่าซื้อเครื่องดูดฝุ่นมาเยอะมาก หลักๆ เรื่องทำความสะอาดจะเป็นเรา เวลาซ่อมของในบ้านก็เป็นพี่เอง ไม่รู้เหมือนกัน ก็มันพอทำได้ เพราะว่างานที่พี่ทำเป็นงาน Property งานดูแลตึกอาคาร เวลาเราเห็นช่างทำ เราก็เอามาทำมาซ่อมที่บ้านเราได้ เช่น หลอดไฟเสีย ไมโครเวฟเสีย เราก็ทำเองได้บ้าง เรื่องต้นไม้พี่ก็จัดการเอง เราแอบเอามิดไปตัดตอนกลางคืน” – โพธิ์ (สัมภาษณ์, 11 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนโพรท์-บีม ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้โพรท์และบีมต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน โพรท์มองว่าทุกคนต่างมีความจำเป็นในการใช้เงินที่ได้จากรายได้ต่อเดือนของตัวเอง นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะพบว่า โพรท์รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากโพรท์มองว่าตนเองมีรายได้มากกว่าบีมถึง 3 เท่า และบีมได้ตัดสินใจมาอยู่ร่วมกับโพรท์ ดังนั้นโพรท์จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนทั้งหมด ขณะเดียวกันหากโพรท์และบีมต่างมีค่าใช้จ่ายของตนเอง โพรท์และบีมต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของตนเองอีกด้วย โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของโพรท์ดังนี้

“เรื่องเงินใช้ใครใช้มันครับ แต่ว่าเราจะมีหน้าที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายหลักทั้งหมดทุกอย่าง เพราะว่าเราเงินเดือนเยอะกว่าของเขา 3 เท่า และเราต่างคนต่างมีภาระของตัวเองที่ต้องใช้เงิน อันไหนที่เป็นส่วนที่เราแชร์กันได้บางอย่างเราก็แชร์กัน อะไรที่มันเป็นเรื่องส่วนบุคคลของเขาหรือว่าส่วนบุคคลของเรา หรือค่าใช้จ่ายที่เราต้องให้พ่อแม่เรา หรือค่าใช้จ่ายที่เขาต้องให้พ่อแม่เขาก็เป็นคนรับผิดชอบกันเอง เป็นหน้าที่ของลูกที่ต้องทำของแต่ละบุคคล แต่ถ้าเป็นเรื่องค่าใช้จ่ายการกินการอยู่คือเขามาอยู่กับเรา เหมือนมาเป็นผู้พึ่งพาเราหรือมาอยู่กับเราดังนั้นเราเองในฐานะเจ้าบ้าน เราก็ต้องดูแลเขาค่าใช้จ่ายภายในบ้านส่วนใหญ่ทั้งหมด เราก็จะเป็นคนออก แต่ถ้าการกินส่วนตัวของเขาเวลาเขาไปกินกับเพื่อนกับฝูง เขาก็จะดูแลของเขาเอง ค่าใช้จ่ายที่แชร์กันก็ค่าซื้อปลา ค่าอาหารปลา ปลาสวยงามที่ซื้อมา แต่ถ้าเป็นของชิ้นใหญ่ๆพวกตู้เย็นทีวีหรือว่าอะไรพวกนี้ เราจะจ่ายซะส่วนใหญ่”
- โพรท์ (สัมภาษณ์, 11 กรกฎาคม 2563)

(6) ครัวเรือนภัทร-ปราณ

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนภัทร-ปราณจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ ภัทรและปราณ ภัทรและปราณอาศัยอยู่ร่วมกันราว 6 ปี ภัทรมีอายุ 27 ปี ส่วนปราณมีอายุ 27 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น ภัทรเป็นฝ่ายรุก ส่วนปราณเป็นฝ่ายรับ ทั้งภัทรและปราณจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ภัทรประกอบอาชีพรับจ้าง ส่วนปราณประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ทั้งภัทรและปราณไม่ประสงค์จะระบุรายได้ต่อเดือนของตนเอง นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านจะเห็นได้ว่า ภัทรมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านเท่ากับ 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนปราณมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านเท่ากับ 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่ชั่วโมงการทำงานในบ้านจะ

เห็นได้ว่า ภัทรมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนปราณไม่ได้ระบุชั่วโมงการทำงานในบ้าน เพียงแต่ทราบว่าภัทรรับภาระงานในบ้านเป็นส่วนใหญ่ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ทั้งภัทรและปราณต่างเป็นผู้เช่าที่พักอาศัย จึงทำให้ภัทรและปราณมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 27 ดังนี้

ตารางที่ 26 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนภัทร-ปราณ

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนภัทร-ปราณ		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	ภัทร	ปราณ
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	6 ปี	
อายุ	27 ปี	27 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรับ
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาตรี
อาชีพ	รับจ้าง	พนักงานเอกชน
รายได้ต่อเดือน	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	ส่วนใหญ่ภัทรเป็นคนทำ
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้เช่าที่พักอาศัย	ผู้เช่าที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือนภัทร-ปราณ ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากภัทรเป็นผู้รับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ถึงแม้ว่าภัทรและปราณจะไม่ได้แบ่งงานในบ้านอย่างชัดเจนก็ตาม นอกจากนี้สังเกตได้ว่า ภัทรไม่สามารถขอความช่วยเหลือในเรื่องงานในบ้านจากปราณได้ เมื่อภัทรขอร้องให้ปราณให้ช่วยงานในบ้าน ปราณแสดงท่าทีปฏิเสธใส่ภัทร อีกปราณรู้สึกว่าเขาเองไม่ชอบให้ภัทรมาเป็นผู้สั่งให้ทำงานในบ้าน ซึ่งจากการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของภัทรและปราณนั้นมีความแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำนั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจัยด้านชั่วโมงการทำงานนอกบ้าน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า ปราณมีชั่วโมงการ

ทำงานนอกบ้านมากกว่าภัทร ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้ปราณมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าภัทร จึงทำให้ปราณเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิก ซึ่งส่งผลให้ภัทรต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกในรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองแบบไม่ให้ความร่วมมือกันในส่วนของสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของภัทรได้ดังนี้

“เราทำเยอะมาก เขาขี้เกียจ แกรมไม่ชอบให้บังคับด้วย เราก็เลยต้องทำ เรา ก็กวาดห้อง ถูห้อง ล้างห้องน้ำ ส่วนทำอาหารนี่ไม่ได้ทำจริงจัง จะเป็นการทำเบะหมี่ซื้อเครื่องมาใส่ เวลาว่างงานนี่บ้างครั้งเรา บางครั้งเขา แล้วแต่อารมณ์ อย่างซักผ้า ถ้าซักที่นอนจะเป็นเขาเอาไปซัก เพราะที่ทำงานเขาทำงานเกี่ยวกับสังหาฯ ดูคอนโด จะมีซักรีดเครื่องนอน ถ้าเสื้อผ้าต่างคนต่างซัก อย่างที่บอกไปงานบ้านไม่ได้แบ่งกันชัดๆ เพราะต่างคนก็ไม่ชอบให้ใครมาสั่ง แต่เราก็มีขอ ถ้าวันไหนเราเหนื่อย เราก็ขอ เขาก็ทำบ้าง ไม่ทำบ้าง มันจะแบบว่าจะทำแล้ว พอภัทรบอก ไม่อยากทำละ เขาจะไม่ชอบให้เราสั่ง สมมติว่าห้องมันรกแล้วเราบอกว่ากวาดหน่อยดิ เขาจะไม่ทำ ที่จริงเขาอาจจะทำแล้วนะแต่ เขาจะไม่ทำ เขาจะรู้สึกว่าเขาต้องไปสั่งเขา แต่เขาไม่มีมาขอนะ เป็นคนแรงๆ อะ แพนเรา ไม่ค่อยหวานเท่าไร – ภัทร (สัมภาษณ์, 14 มิถุนายน 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนภัทร-ปราณ ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้ภัทรและปราณต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน ภัทรมองว่าทั้งคู่ต่างต้องการความเป็นอิสระในการใช้เงิน นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะเห็นได้ว่า ทั้งภัทรและปราณร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วนที่เท่ากัน โดยทั้งคู่มองว่าเป็นเรื่องของความยุติธรรมระหว่างสมาชิกในครัวเรือนที่จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของภัทรดังนี้

“เราแยกกระเป๋าเงินกัน อยากร่างคนต่างจ่าย ถ้าจะให้มันแฟร์มันต้องต่างคนต่างจ่าย เรื่องไหนรวมค่อยมาหารกัน แบบคนละครึ่งเลยครับ เช่น ที่จะซื้อทุกอาทิตย์ก็จะซื้อน้ำเปล่าก็จะหารกัน อะไรที่ซื้อร่วมกันก็จะหารกัน อย่างค่าห้องก็แบ่งกัน มันจะไม่มีใครที่รับภาระหลัก สมมติมีบิลอะไรมา ก็หารเลย อย่างมีอาหารก็แบ่งกันจ่าย ชื่อของในเซเว่นมาทำกัน ก็หาร เรื่องเสื้อผ้าเครื่องประดับ ต่างคนต่างซื้อ ส่วนของใช้ในบ้านอย่างลิ้นชักซื้อมาแบ่งจ่าย แต่อย่างแก้อี้ เขาเอามาจากบ้านก็ไม่จ่ายตรงนั้น อะไรที่ซื้อร่วมกันก็แบ่งกันจ่าย ถ้าเป็นค่าใช้จ่ายทางสังคม งานใครก็จ่ายเอง

ยังไม่เจอ งานที่มีเพื่อนร่วมกัน อาจจะเป็นเพราะเพื่อนที่เราต่างคนต่างรู้จักยังไม่มีคนแต่งงาน ส่วนค่ารักษาพยาบาลนี้เขามาช่วยบางครั้ง เราป่วยในห้อง เราแฟนเราจะไปซื้อข้าว ซื้อยา เขาไม่ได้เอาตังค์ ถ้าเขาป่วย เราก็ไม่เอาเหมือนกัน ต้องแพรร่ อย่งเวลาเดินทางไปไหน ถ้ารถไฟฟ้าก็แต่ละคนก็มีบัตรรถเมล์ก็ต่างคนต่างจ่าย แท็กซี่มีคนออกก่อนแล้วหารทีหลัง” ภัทร (สัมภาษณ์, 14 มิถุนายน 2563)

(7) ครัวเรือนเทคโนโลยี-เก่งกล้า

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเทคโนโลยี-เก่งกล้าจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ เทคโนโลยีและเก่งกล้า เทคโนโลยีและเก่งกล้าอาศัยอยู่ร่วมกันราว 1 ปี 9 เดือน เทคโนโลยีมีอายุ 28 ปี ส่วนเก่งกล้ามีอายุ 28 ปีเช่นกัน ขณะที่บทบาททางเพศนั้น เก่งกล้าเป็นฝ่ายรุก ส่วนเทคโนโลยีเป็นฝ่ายรับ ทั้งเทคโนโลยีและเก่งกล้าจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งคู่ยังประกอบอาชีพพนักงานเอกชน และมีรายได้ต่อเดือนที่เท่ากัน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาชั่วโมงการทำงานพบว่า เทคโนโลยีและเก่งกล้ามีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะเดียวกันเทคโนโลยีมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 2.33 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ขณะที่เก่งกล้ามีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า เทคโนโลยีมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ส่วนเก่งกล้ามีสถานะเพียงผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 28 ดังนี้

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนเทคโนโลยี-เก่งกล้า		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	เทคโนโลยี	เก่งกล้า
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	1 ปี 9 เดือน	
อายุ	28 ปี	28 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรับ	ฝ่ายรุก
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานเอกชน	พนักงานเอกชน
รายได้ต่อเดือน	C บาท	1.3C บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	2.33 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย	ผู้อยู่อาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือน

เทคโนโลยี-แก๊งค์ ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากครัวเรือนไม่ได้มีการแบ่งงานกันอย่างชัดเจน อีกทั้งสมาชิกมีอิสระในการเลือกที่จะทำงานในบ้านในประเภทใดก็ได้ หากสังเกตจะพบว่า แก๊งค์จะเป็นผู้รับผิดชอบงานในบ้านเป็นหลัก เนื่องจากแก๊งค์มีความถนัดในการจัดการเรื่องงานในบ้าน ซึ่งจากการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของเทคโนโลยีและแก๊งค์นั้นมีความแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำนั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจัยด้านชั่วโมงการทำงานนอกบ้าน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า ปรานมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่าภัทร ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้ปรานมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าภัทร จึงทำให้ปรานเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิก ซึ่งส่งผลให้ภัทรต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกในรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองแบบไม่ให้ความร่วมมือกันในส่วน of สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกรการจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของเทคโนโลยีดังนี้

“งานบ้านคือแล้วแต่อารมณ์ ก็ไม่ได้เจาะจงว่าใครต้องทำ อย่างแฟนเทคโนโลยีจะชอบจัดการโน่นนี่นั่น ชอบจัดผ้า เราเลยรู้สึกถ้าเธออยากจะทำเธอก็ทำ เราไม่ได้อยากทำ อย่างตอนกินข้าว ถ้าเราล้างจาน เธอเช็ดโต๊ะ ทั้งขยะ ถ้าทำความสะอาดบ้านก็ใช้หุ่นยนต์ทำ ยกเว้นถ้าดูบ้าน เมื่อมันเริ่มไม่โอเคเราก็จะดู ถ้าสมมติว่าใครเริ่มรู้สึกไม่โอเคก็จะทำ งานซ่อมทำเองได้โดยไม่อันตราย เทคโนโลยีจะทำเอง เช่นเปลี่ยนไฟ หรือแบบหยิบอะไรออกจากท่อ เทคโนโลยีทำ” - เทคโนโลยี (สัมภาษณ์, 7 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนเทคโนโลยี-แก๊งค์ ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้แก๊งค์และเทคโนโลยีต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน เทคโนโลยีมองว่าไม่มีความจำเป็นจะต้องมีการรวมรายได้ของเทคโนโลยีและแก๊งค์เข้าไว้ด้วยกัน เทคโนโลยีและแก๊งค์ต่างมีความจำเป็นในการใช้เงินของตนเองเพื่อซื้อของที่ตนเองต้องการ อีกทั้งเทคโนโลยีและแก๊งค์ต่างมีความสามารถที่จะบริหารจัดการรายได้ของตนเองได้ นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะเห็นได้ว่า ไม่ว่าเทคโนโลยีหรือแก๊งค์ต่างร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วน

ที่เท่ากัน หากเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวก็ต้องรับผิดชอบด้วยตนเอง โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของเทคโนโลยีดังนี้

การรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน : “เราไม่รวมกระเป๋าเงิน เราอยากใช้ของเราเอง มันไม่มีอะไรที่ต้องรวมกันเป็นก้อนเพื่อใช้ด้วยกัน มันจะมีพวกค่าของใช้ทั่วไปซึ่งเราค่อยมาหารตอนที่จำเป็นต้องจ่ายมากกว่า มันไม่มีอะไรที่ต้องผ่อนร่วมกัน ที่จะต้องเอาเงินมารวมกัน ซึ่งเราก็เคยเห็นที่แบบ เอาเงินเก็บไว้ที่เมีย เมียให้ใช้สามร้อย เทคโนโลยีว่ามันไร้สาระ เงินใคร เขาก็สามารถจัดการของเขาได้เอง การที่เราเอาเงินมารวมกันในทุกเดือนเป็นการร้องขอจากอีกฝ่ายหนึ่งที่มาเกินไปสำหรับความคิดเทคโนโลยี” – เทคโนโลยี (สัมภาษณ์, 7 กรกฎาคม 2563)

การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนของสมาชิก : “ค่าใช้จ่ายนี่คือถ้าอะไรที่แบบหารกันได้ หารกันทุกอย่าง เช่น การกินข้าวร้านอาหาร ค่าไฟ ของใช้ในบ้านพวกสบู่ ยาสีฟัน หรืออาหารที่ทำกิน เฟอร์นิเจอร์มาใหม่ๆ ที่เข้ามา แต่ค่าอย่างอื่นเทคโนโลยีออกหมดเลย แบบค่าเน็ต ค่าน้ำ ค่า Spotify ค่า Netflix อย่างเครื่องใช้ไฟฟ้าก็ใช้ เพราะแฟนเทคโนโลยีอยู่ด้วยที่ว่า มีอันนี้ก็ไม่ได้ ไม่มีอันนี้ก็ไม่ได้ อะไรที่เราจะใช้เพื่อความสบายของเราเอง เราก็ซื้อเอง ส่วนที่ต่างคนต่างออกก็ค่าเสื้อผ้าคือต่างคนต่างซื้อ แต่ยืมกันใส่ได้ แต่เราก็มีให้กันบ้าง คือเทคโนโลยีไม่ชอบให้ใครซื้อของให้ ถ้าไม่ใช่วันพิเศษ ถ้าเขาซื้อมาให้ เทคโนโลยีก็จะโอนเงินคืนให้ ถ้าไม่ใช่วันพิเศษ เราจะรู้สึกผิดถ้าเราจะรับของ ถ้าเครื่องประดับอันนี้มีแต่แฟนซื้อ เพราะเทคโนโลยีไม่ได้ใส่เครื่องประดับอะไรเลย ค่ารักษาพยาบาลก็แยกกันจ่าย เราไม่สบายก็จ่ายของเราเอง ค่าใช้จ่ายทางสังคมก็หารกัน” – เทคโนโลยี (สัมภาษณ์, 7 กรกฎาคม 2563)

กลุ่มย่อยที่ 3 ครัวเรือนที่สมาชิกมีการชั่วคราวเพศไม่เป็นไปตามกระแสหลัก

(1) ครัวเรือนโรม-ปิ๊ก

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนโรม-ปิ๊กจะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ โรมและปิ๊ก โรมและปิ๊กอาศัยอยู่ร่วมกันราว 5 ปี โรมมีอายุ 30 ปี ส่วนปิ๊กมีอายุ 30 ปีเช่นกัน ขณะที่บทบาททางเพศนั้น โรมและปิ๊กต่างไม่ระบุชั่วคราวเพศของตนเอง โรมจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ส่วนปิ๊กจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรมประกอบอาชีพพนักงานองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร ส่วนปิ๊กประกอบอาชีพรับจ้าง ขณะที่รายได้ต่อเดือนทั้งคู่ไม่ประสงค์ระบุข้อมูล นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านพบว่า โรมมีชั่วโมงการทำงานที่ยืดหยุ่น ไม่สามารถระบุได้ว่าตนเองมีชั่วโมงการทำงานเท่าใด ส่วนปิ๊กมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ต่อมาชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า โรมและปิ๊กมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 4

ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ทั้งโรมและปิ๊กต่างเป็น เจ้าของที่พักอาศัยร่วมกัน ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 29 ดังนี้
ตารางที่ 28 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนโรม-ปิ๊ก

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนโรม-ปิ๊ก		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	โรม	ปิ๊ก
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	5 ปี	
อายุ	30 ปี	30 ปี
บทบาททางเพศ	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
ระดับการศึกษา	จบประกาศนียบัตรวิชาชีพ	จบมัธยมศึกษาตอนปลาย
อาชีพ	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหาผลกำไร	รับจ้าง
รายได้ต่อเดือน	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	เวลายืดหยุ่น	แล้วแต่การจ้างงาน
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือนโรม-ปิ๊ก ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากโรมและปิ๊กต่างยึดถือเรื่องความเท่าเทียมระหว่างสมาชิกจึงทำให้การจัดสรรเวลาและการแบ่งงานในบ้านของครัวเรือนโรม-ปิ๊กเป็นไปอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งสะท้อนได้จากชั่วโมงการทำงานในบ้านของโรมและปิ๊กเท่ากัน นอกจากนี้หากสังเกตเพิ่มจะพบว่า ครัวเรือนจะแบ่งงานในบ้านอย่างชัดเจนจนถึงระบุได้ว่า วันใดและสมาชิกคนใดจะทำงานในบ้านประเภทใด ซึ่งจากการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของโรมและปิ๊กนั้นมีความแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำนั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของโรมได้ดังนี้

“โอ๊ยผมทำไม่เป็นสักอย่างเลย ผมทำงานบ้านไม่เป็นเลยสักอย่างหนึ่ง แต่เราช่วยกัน ตกลงกันตั้งแต่แรกว่าจะต้องช่วยกันนะอย่างนี้แบ่งๆ กัน แต่ผมอาจจะช่วยก็คือถูบ้านบ้าง กวาดบ้านบ้างก็ผลัดกัน ถ้าอาทิตย์นี้ผมกวาดเขาก็จะถู ถ้าอาทิตย์นี้เขากวาดผมก็ถู แต่เรื่องซักผ้ารีดผ้าพวกอย่างอื่นผมไม่เป็นเลยสักอย่าง ส่วนทำกับข้าวอะคือเราอะชอบทำกับข้าวที่เป็นกับข้าวสำเร็จ เช่นแกงเขียวหวานเนี่ยแล้วก็จะซื้อพวกกะทิรอยไทย เราอะชอบทำแบบนี้มากกว่า แต่ว่าถ้าให้ทำแบบจริงจังอะไรแบบนี้ส่วนใหญ่เขาจะเป็นคนทำ เขาจะเป็นคนจัดการ เช่นวันนี้เราอยากกินแกงเขียวหวานนะ เขาก็จะเป็นคนจัดการให้เรา เพราะว่าส่วนใหญ่เราจะไม่รู้ว่าใช้อะไรบ้าง แต่เราจะรู้ว่าของซื้อมาแล้วว่าจะใส่อะไรบ้างอย่างนี้มากกว่า” – โรม (สัมภาษณ์, 15 ตุลาคม 2562)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนโรม-ปิ๊ก ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้โรมและปิ๊กต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน โรมมองว่ารายได้ต่อเดือนของแต่ละคนก็ต้องแยกกัน ต่างก็นำมาใช้กับเรื่องส่วนตัว นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะเห็นว่า ทั้งโรมและปิ๊กต่างร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนอย่างเท่าเทียมกัน ทุกค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนที่เกิดขึ้นจะต้องแบ่งครึ่งหนึ่งเพื่อให้โรมและปิ๊กรับผิดชอบ อีกทั้งการไม่รวมรายได้โรมและปิ๊กเข้าไว้ด้วยกันและการร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายครัวเรือนอย่างเท่าเทียมยังคงทำให้โรมและปิ๊กไม่ได้ให้เงินช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของโรมดังนี้

“ทุกอย่างหารกันหมดทุกบาททุกสตางค์ อย่างเช่นค่าเช่านี้เราก็หารกันคนละครึ่ง ค่าน้ำค่าไฟทุกอย่างหารกันหมดลงตัวไม่มีปัญหาเรื่องเงิน แต่ว่าเราสองคนจะเป็นแบบใช้เงินแยกกระเป๋ากันอยู่แล้ว เงินใครเงินมัน รายรับของใครรายรับของมัน ก็แยกกัน แต่ในส่วนในการอยู่ด้วยกันก็ต้องหารกัน แต่ถ้าเป็นเรื่องกินเรื่องเที่ยวค่อยว่ากันอีกทีว่ารอบนี้ใครเลี้ยงรอบนี้ใครเลี้ยงส่วนมากเรื่องเงินเราแบบจะไม่ค่อยมีปัญหากัน เราก็เลยไม่ได้ support กันและกันเท่าไร” – โรม (สัมภาษณ์, 15 ตุลาคม 2562)

(2) ครัวเรือนมิ่ง-คิท

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนมิ่ง-คิทจะเห็นว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ มิ่งและคิท มิ่งและคิทอาศัยอยู่ร่วมกันราว 7 ปี มิ่งมีอายุ 31 ปี ส่วนคิทมีอายุ 31 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น มิ่งเป็นฝ่ายรุก และคิทก็เป็นฝ่ายรุกเช่นกัน มิ่งจบการศึกษาระดับปริญญา

ตรี ขณะที่คิทยุทธการศึกษาระดับปริญญาโท ทั้งคู่ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน มีงมีรายได้ต่อเดือนราว 75,000 บาท ส่วนคิทยุทธมีรายได้ต่อเดือนราว 120,000 บาท นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านพบว่า มีงมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 42.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนคิทยุทธมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ต่อมาชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า มีงและคิทยุทธมีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า คิทยุทธเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ขณะที่มีงเป็นผู้อยู่อาศัยเท่านั้น ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 30 ดังนี้

ตารางที่ 29 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนมีง-คิทยุทธ

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนมีง-คิทยุทธ		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	มีง	คิทยุทธ
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	7 ปี	
อายุ	31 ปี	31 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรุก
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาโท
อาชีพ	พนักงานเอกชน	พนักงานเอกชน
รายได้ต่อเดือน	75,000 บาท	120,000 บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	42.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้อยู่อาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือนมีง-คิทยุทธ ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากมีงและคิทยุทธต่างยึดถือเรื่องความเท่าเทียมระหว่างสมาชิกจึงทำให้การจัดสรรเวลาและการแบ่งงานในบ้านของครัวเรือนมีง-คิทยุทธเป็นไปอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งสะท้อนได้จากชั่วโมงการทำงานในบ้านของมีงและคิทยุทธเท่ากัน นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า มีงและคิทยุทธต่างไม่ได้แบ่งงานในบ้านอย่างชัดเจน แล้วแต่สมาชิกคนใดสะดวกและพร้อมที่จะทำงานในบ้าน สมาชิกคนนั้นสามารถทำงานในบ้านได้ทันที อีกทั้งสมาชิกสามารถขอความช่วยเหลืองานในบ้านซึ่งกันและกันได้เต็มที่ ซึ่งจากการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของมีงและคิทยุทธนั้นมีความแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการ

จัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำนั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของมิ่งได้ดังนี้

“งานบ้านนี้เราไม่ได้แบ่งกันเป็นวัน จะเป็นฟิลแบบว่า ถ้ามันต้องทำก็ทำเลย บางทีพี่ไม่อยู่เขาจะทำเขา ก็ทำเลย พี่อยู่พี่อยากทำพี่ก็ทำ ถ้าเกิดเขาบอกว่าเขาไม่ไหวแล้ว ให้พี่ช่วยอะไรพี่ก็ช่วย เขาจะซักผ้ากวาดห้อง แล้วให้พี่ตากผ้านะ พี่ก็โอเค บางทีเขาทำงานดึก พ่อแม่จะมาหาให้ช่วยทำงานบ้านหน่อย ตรงนี้พี่ก็ทำให้ คือคุย กันได้ เป็นแนวช่วยๆ กัน ถ้าเรื่องทำกับข้าวเราไม่ค่อยได้ทำกัน แต่ถ้าทำจะเป็นเขาทำครับ คือที่คอนโดก็ไม่มี ครัวที่จะทำได้ ถ้าสุดท้ายมีหม้อทอดไร้น้ำมัน พี่ก็บอกให้เขาทำให้กิน ส่วนใหญ่เราจะสั่งไลน์แมนมากินกันที่ห้อง อยากทำอะไรก็ทำเลยพี่หรือกิน ส่วนล้างจานนี่พี่คุยกับเขาว่า ถ้าเรากินด้วยกันอะ พี่จะล้างให้ แต่ถ้าเขากินคนเดียวเขาต้องล้างด้วยนะ เพราะพี่ไม่โอเคถ้าเห็นจานแช่ไว้ในซิงค์ แล้วให้พี่ล้างให้” - มิ่ง (สัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนมิ่ง-คิท ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้มิ่งและคิทต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน มิ่งมองว่าการรวมรายได้ของสมาชิกเข้ามาไว้ด้วยกันเป็นสิ่งที่ทำให้มิ่งเกิดความรู้สึกไม่สะดวกใจ แต่ละคนต่างต้องการความเป็นอิสระจากการใช้เงินของตนเอง และต้องการบริหารจัดการเงินด้วยตนเอง รวมถึงมองว่าไม่ได้มีความจำเป็นที่จะต้องนำรายได้มารวมกันเพื่อเก็บออมไว้สำหรับสร้างอนาคตร่วมกัน นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะเห็นได้ว่า มิ่งและคิทต่างร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วนที่เท่ากัน เป็นการกำหนดว่าสมาชิกคนใดรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนประเภทใดบ้าง โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของมิ่งดังนี้

การรวมรายได้ของสมาชิกเข้ามาไว้ด้วยกัน : “พี่รู้สึกว่ามันไม่สะดวก ด้วยความที่เราไม่ได้แต่งงานอยู่กินกันเป็นสามีภรรยา ไม่ได้จะต้องเก็บเงินเพื่ออนาคตร่วมกัน พี่คิดว่าคนที่ต่างคนต่างใช้ต่างคนต่างเก็บแบบนี้ก็ดีอยู่แล้ว ไม่อย่างนั้นปัญหาที่ตามมาคือ การที่เราจะซื้อของที่เราย่อยากได้ เราก็ต้องไปถามเขา ซึ่งแบบนี้พี่ไม่โอเค ซึ่งพี่ก็รู้สึกว่ามันเป็นเงินที่เราหามาได้ การที่เราต้องไปขออนุญาตใครในการซื้อของพี่ก็รู้สึกว่าไม่โอเค เพราะมันเป็นเงินกระเป๋าเดียวกันเวลาจะใช้อะไรพี่คิดว่า มันต้องบอกกันตลอดซึ่งเป็นแบบนี้พี่ก็ไม่โอเค ถ้าเป็นในเชิงของการมีเงินเก็บเงินฝากด้วยกัน อันนี้ยังไม่คิด ไม่เคยคิด เพราะว่าต่างคนก็ต่างเก็บเงินของตัวเองอยู่ พี่อยากจัดการอะไรของพี่เขา พี่

ชอบตัดสินใจอะไรด้วยตัวเอง พี่รู้สึกว่ามีพี่ไม่ต้องมาทำอะไรร่วมกันกับเขา” - มิ่ง (สัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2563)

การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนของสมาชิก : “ไม่ได้จัดสรรเลยครับ เป็นรายได้ใครรายได้มัน ส่วนเรื่องรายจ่ายแล้วก็ไม่ได้จัดสรรว่าคนไหนต้องจ่ายตรงนั้นคนนั้นตั้งแต่ตรงนี้ โดยแฟนพี่เนี่ยเขาจะจ่ายค่าผ่อน คอนโดของเขาเอง พวกข้าวของเครื่องใช้ ค่าน้ำค่าไฟ แทบจะทั้งหมดแล้วแหละ ส่วนพี่ก็จะดูแลในเรื่องของ ค่าอาหารการกิน อยากไปกินอะไร อยากไปเที่ยวไหนพี่ก็จะ support ในส่วนนี้แทน อย่างค่าน้ำมันไปด้วยกันพี่ จะเป็นคนออก เราก็จะใช้รถเขา อย่งไปกินข้าวด้วยกันอะ พี่ออก ไปเที่ยวต่างจังหวัดด้วยกันพี่ก็ออก ค่าใช้จ่ายในบ้านเราไม่ได้ Fix อะไรขนาดนั้น ซึ่งค่าของใช้ในบ้านก็เดือนนึงไม่ได้ราคามากถึงขนาดนั้น 2,000 ถึงรีปาวก็ไมรู้ แต่อย่างเรื่องของกินพี่ก็จะมีFix บ้างอย่าง ถ้าแบบเดือนนี้เริ่มกินแพง พี่จะเริ่มเตือนว่าเดือนนี้กินแพงแล้วนะ เออกินถูก ๆ มั้ย ก็มีบ้าง เพราะเราจะรู้เงินในกระเป๋าเรา เรื่องการเงินเป็นเรื่องที่คุยกันน้อยที่สุดแล้ว ต่างคนต่างจัดการบริหารกันเอง” - มิ่ง (สัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2563)

(3) ครัวเรือนกรีน-บลู

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนกรีน-บลูจะเห็นว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ กรีนและบลู กรีนและบลูอาศัยอยู่ร่วมกันราว 2 ปี กรีนมีอายุ 28 ปี ส่วนบลูมีอายุ 28 ปี ขณะที่บทบาททางเพศนั้น ทั้งกรีนและบลูไม่ระบุชี้ชัดทางเพศของตนเอง กรีนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนบลูจบการศึกษาระดับปริญญาตรี กรีนประกอบอาชีพพนักงานองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร บลูประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ขณะที่รายได้ต่อเดือน กรีนไม่ประสงค์ระบุข้อมูล ส่วนบลูมีรายได้ต่อเดือนราว 20,000 บาท นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านพบว่า กรีนมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนบลูมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ต่อมาชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า กรีนและบลูไม่ได้รับระบุชั่วโมงการทำงานในบ้าน เพียงแต่ทราบว่า บลูเป็นผู้รับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ส่วนกรีนจะมาช่วยเหลืองานในบ้านเป็นบางครั้ง เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ทั้งกรีนและบลูต่างเป็นผู้เช่าที่พักอาศัยร่วมกัน ดังนั้นทั้งกรีนและบลูจึงมีสถานะเจ้าของที่อยู่อาศัยร่วมกัน ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 31 ดังนี้

ตารางที่ 30 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนกรีน-บลู

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนกรีน-บลู		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	กรีน	บลู
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	2 ปี	
อายุ	28 ปี	28 ปี

บทบาททางเพศ	ไม่ระบุ	ไม่ระบุ
ระดับการศึกษา	จบมัธยมศึกษาตอนปลาย	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหาผลกำไร	พนักงานเอกชน
รายได้ต่อเดือน	ไม่ระบุ	20,000 บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	กรีนจะมาช่วยทำบางครั้ง	ส่วนใหญ่บลูเป็นคนทำ
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	ผู้เช่าที่พักอาศัย	ผู้เช่าที่พักอาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือนกรีน-บลู ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากกรีนและบลูไม่ได้รับชั่วโมงทางเพศของตนเอง อีกทั้งหากพิจารณาจากชั่วโมงการทำงานนอกบ้านจะพบว่า บลูมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านที่น้อยกว่ากรีน จึงทำให้บลูต้องรับภาระงานในบ้านมากกว่ากรีน นอกจากนี้ยังพบว่ากรีนได้ทำงานในบ้านเพียงประเภทเดียว นอกเหนือจากนั้นบลูจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ซึ่งจากการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของกรีนและบลูนั้นมีความแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำนั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจัยด้านชั่วโมงการทำงานนอกบ้าน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า กรีนมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่าบลู ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้กรีนมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าบลู จึงทำให้กรีนเป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิก ซึ่งส่งผลให้บลูต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกในรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองแบบไม่ให้ความร่วมมือกันในส่วน of สมาชิกมีบทบาทในการให้คำแนะนำในการออมแก่สมาชิกอีกคน กลายเป็นผู้ที่ต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้าน ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของกรีนได้ดังนี้

“ตั้งแต่อยู่กับเขามา ถ้างานบ้านพวกทำความสะอาดห้อง กวาดถูพื้น เขาจะทำ ล้างห้องน้ำเขาก็จะทำ ส่วนซักผ้าที่จะเป็นคนซักผ้า ที่มีหน้าที่ซักผ้าอย่างเดียว ที่เหลือพวกทำความสะอาด กรอกน้ำเข้าตู้เย็น เขาเป็นคนทำหมดเลย งานซ่อมก็เป็นเขา” – กรีน (สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนกรีน-บลู ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้กรีนและบลูต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะเห็นได้ว่า กรีนและบลูต่างร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในสัดส่วนที่เท่ากัน เพียงแต่หากกรีนต้องการหารายได้เพิ่มเติมจากการทำงานนอกบ้าน บลูจะเป็นผู้ให้คำแนะนำในการลงทุนเพื่อสร้างรายได้ โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของกรีนดังนี้

“ไม่ใช่กระเป๋าเดียวกัน ตกลงกันก็ไม่เชิงสัญลักษณ์หรอก ก็ตกลงกันว่าเวลาไปกินข้าวก็กระเป๋าใครกระเป๋ามัน จนถึงปัจจุบันเวลากินข้าวก็ยังหาร 2 อย่างสมมติว่าเวลานางอยู่ห้อง แล้วเรากลับจากทำงาน เราก็ถามนางว่าจะกินอะไร เราก็ซื้อมา แล้วค่อยมาเก็บตั้งค้กับนาง แล้วก็ค่าห้องหารครึ่ง ค่าน้ำค่าไฟหารครึ่งทุกอย่าง ค่าเสื้อผ้า ค่าอาหาร ค่ารักษาพยาบาล ก็ต่างคนต่างออก อย่างเวลาฝากเงินก็ฝากใครฝากมัน แยกกันไปเลยเหมือนที่แยกกระเป๋าตั้ง แต่เขาก็เป็นคนเก็บเงินเก่ง เขาก็จะชอบแนะนำให้เปิดบัญชีแบบออนไลน์จะได้ดอกเบี้ยเยอะเนี่ยจะได้กินดอก อะไรอย่างเนี่ย เขาก็แนะนำ ให้อยู่กับเขาก็ถึงได้มีเงินเก็บ” – กรีน (สัมภาษณ์, 18 กรกฎาคม 2563)

(4) ครัวเรือนฟิวส์-ธีร์

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนฟิวส์-ธีร์จะเห็นได้ว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ ฟิวส์และธีร์ ฟิวส์และธีร์อาศัยอยู่ร่วมกันราว 15 ปี ฟิวส์มีอายุ 38 ปี ส่วนธีร์มีอายุ 38 ปีเช่นกัน ขณะที่บทบาททางเพศนั้น ฟิวส์เป็นฝ่ายรุกและรับ ส่วนธีร์ก็เป็นฝ่ายรุกและรับเช่นกัน ทั้งฟิวส์และธีร์จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ฟิวส์ประกอบอาชีพพนักงานองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร ธีร์ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ขณะที่รายได้ต่อเดือนพบว่า ธีร์มีรายได้ต่อเดือนมากกว่าฟิวส์ถึง 10 เท่า นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านพบว่า ฟิวส์มีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนชั่วโมงการทำงานนอกบ้านของธีร์ไม่ได้ระบุ เพียงแต่ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านจะขึ้นกับความสะดวกของตนเอง ท้ายที่สุดชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า ทั้งฟิวส์และธีร์ต่างไม่ได้ระบุชั่วโมงการทำงานในบ้าน เพียงแต่ระบุว่าธีร์จะเป็นผู้รับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ขณะที่ฟิวส์

จะมาช่วยเป็นบางครั้ง เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า พิวส์มีสถานะเป็น เจ้าของที่พักอาศัย ขณะที่ธีร์มีสถานะเป็นผู้อยู่อาศัย ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นใน ตารางที่ 32 ดังนี้

ตารางที่ 31 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนพิวส์-ธีร์

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนพิวส์-ธีร์		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	พิวส์	ธีร์
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	15 ปี	
อายุ	38 ปี	38 ปี
บทบาททางเพศ	ทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ	ทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ
ระดับการศึกษา	จบปริญญาตรี	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหาผลกำไร	ธุรกิจส่วนตัว
รายได้ต่อเดือน	G	10G บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	แล้วแต่ความสะดวกของตนเอง
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	พิวส์จะมาช่วยทำบางครั้ง	ส่วนใหญ่ธีร์จะเป็นคนทำ
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย	ผู้อยู่อาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือน พิวส์-ธีร์ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากข้อเท็จจริงที่พิวส์และธีร์ยึดถือกันนั้น ไม่ได้มีเพียงข้อเท็จจริงข้อใดข้อหนึ่งเท่านั้น หากพิจารณา ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านจะเห็นได้ว่า พิวส์จะมีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านที่ถูกจำกัดไว้ ขณะที่ธีร์มี ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านที่ขึ้นกับความสะดวกของตนเอง เพราะธีร์ทำงานธุรกิจส่วนตัวในที่พักของทั้งคู่ จึงทำให้ธีร์ใช้เวลาอยู่กับที่พักมากกว่าพิวส์ แล้วส่งผลธีร์ต้องรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก นอกจากนี้ ยังพบว่า หากธีร์ต้องการความช่วยเหลือจากพิวส์ในเรื่องงานในบ้าน ธีร์มักได้รับการช่วยเหลือจาก พิวส์ที่ค่อนข้างน้อย พิวส์จะใช้เวลาจากความเหน็ดเหนื่อยจากภาระงานนอกบ้านในการ ปฏิเสธความช่วยเหลืองานในบ้านให้กับธีร์ ซึ่งจากการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของพิวส์ และธีร์นั้นมีความแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำ

นั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิกจึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตในปัจจุบันด้านสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะเห็นได้ว่า พิวส์เป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้พิวส์มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าธีร์ จึงทำให้พิวส์เป็นผู้กำหนดการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิก ซึ่งส่งผลให้ธีร์ต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกในรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองแบบไม่ให้ความร่วมมือกันในส่วน of สมาชิกมีบทบาทในการให้คำแนะนำในการออมแก่สมาชิกอีกคน กลายเป็นผู้ที่ต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้าน ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของพิวส์ได้ดังนี้

“แฟนพีเป็นคนทำกับข้าวเก่งมาก อร่อยด้วย พีทำไม่เป็น พีกินอย่างเดียว ส่วนเวลาไปซื้อวัตถุดิบ เค้กก็ไปซื้อกับพีนี่แหละ เค้กก็ซื้อของตัวเอง เพราะเค้าไม่เหมือนชาวบ้าน ทำอะไรก็ต้องดี ๆ เวลาทำพีก็เป็นลูกมือ บางทีก็ช่วยปอกผัก คือแฟนพีจะถนัดงานด้านนี้ แล้วพีก็ทำงานแล้ว พีก็บ่นว่าเหนื่อย ล้างจานก็เป็นเค้าเหมือนกันแหละ พีจะไม่ค่อยทำอะไร พีจะขี้เกียจ เรื่องเสื้อผ้า ที่นอน จริงๆ เราจ้างซัก แฟนพีเป็นคนจ่ายค่าซักรีดทุกอย่าง ถ้าเสื้อนอน กางเกงใน พีซักเอง พวกผ้าปูที่นอน จ้างซัก ถ้าเป็นอะไรที่ซักเองได้ เช่น กางเกงใน เค้กก็เป็นคนเอาไปซัก จริงๆ เราจ้างซักรีดมานานแล้วตั้งแต่อยู่ด้วยกัน ส่วนทำความสะอาดบ้านก็เค้าอีกอะแหละ บางทีพีก็ทำบ้างถ้าล้างจาน ถ้าอยากล้าง พีก็ทำบ้าง แต่หลักๆ ก็เป็นเค้า บางทีเค้าก็เรียกให้มาช่วยบ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็เป็นเค้า พีก็ไปช่วยบ้างถ้าเค้าบอก หรือเราอยากทำ แต่ส่วนใหญ่พีไม่ค่อยทำ” – พิวส์ (สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม 2563)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนพิวส์-ธีร์ ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้พิวส์และธีร์ต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน เนื่องจากพิวส์มองว่าต้องการแยกกันใช้เงินจากที่ตัวเองหารายได้มา นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะพบว่า พิวส์และธีร์ต่างร่วมกันรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน โดยแต่ละคนจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนแต่ละประเภท ทั้งนี้หากพิวส์ต้องการรายได้เพิ่มเติมจากการทำงานนอกบ้าน ธีร์จะเป็นผู้ให้คำแนะนำว่าควรจะไปลงทุนอย่างไรเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายใน

ครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของพิวส์ดังนี้

“กระเป๋ารายยังแยกอยู่ เราแยกมาตั้งแต่ไหนแต่ไร คือเรามีความคิดว่าเป็นกระเป๋าย่อยกัน ต่างคนต่างใช้ แต่จะมีบางส่วนที่ Join กันคืออยากให้ อยากรู้ได้ แฟนที่จะเป็นคนจ่ายเยอะกว่า เพราะว่าพี่ทำงานที่สมาคม เงินไม่ได้เยอะอยู่แล้ว เค้าก็จะรู้ว่าเรามีรายจ่ายอะไรบ้าง เค้าก็จะ Support ในบางอย่าง แต่ก็ไม่ใช่ทั้งหมดไง ค่าน้ำค่าไฟ ค่าส่วนกลาง เรื่องคอนโดเป็นของพี่ เป็นค่าใช้จ่ายของพี่ แต่เรื่องอื่นๆ จะเป็นของเค้า ค่ากิน ค่าอะไรที่จะออกบ้างแต่พี่จะออกน้อยมาก คือเค้าก็อยากกินในสิ่งที่เค้าอยากกิน และมันเป็นความเคยชินแล้วอะ ดังนั้นถ้าเรื่องนอกบ้าน ส่วนใหญ่ก็เป็นเค้า สุดท้ายพี่ก็ต้องเป็นคนหา ถึงรายได้พี่ไม่ได้เยอะ แต่พี่มีช่องทางในการทำรายได้อีกหลายทาง คือแล้วเค้าก็สร้างรายได้ให้พี่ เช่นแบบว่า เงินที่เราเก็บไว้ เค้าก็เอาไปออกดอกปันผลให้ ให้เพื่อนกู้ เค้าก็จะดูแล คือก็เหมือนมีการทำอะไรด้วยกันอะ” – พิวส์ (สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม 2563)

(5) ครัวเรือนปูนณ์-โน้

จากข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนปูนณ์-โน้จะเห็นว่า ครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิก 2 คนคือ ปุณณ์และโน้ ปุณณ์และโน้อาศัยอยู่ร่วมกันราว 5 ปี ปุณณ์มีอายุ 41 ปี ส่วนโน้มีอายุ 28 ปีเช่นกัน ขณะที่บทบาททางเพศนั้น ปุณณ์เป็นฝ่ายรุก ส่วนโน้ก็เป็นฝ่ายรุกเช่นกัน ปุณณ์จบการศึกษาระดับปริญญาเอก ส่วนโน้จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ปุณณ์ประกอบอาชีพพนักงานองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร โน้ประกอบอาชีพรับจ้าง ขณะที่รายได้ต่อเดือนพบว่า ปุณณ์มีรายได้ต่อเดือนราว 60,000 บาท ส่วนโน้มีรายได้ต่อเดือนราว 35,000 บาท นอกจากนี้ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านพบว่า ปุณณ์มีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โน้มีชั่วโมงการทำงานนอกบ้านราว 37.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ท้ายที่สุดชั่วโมงการทำงานในบ้านพบว่า ทั้งปุณณ์และโน้มีชั่วโมงการทำงานในบ้านราว 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยพบว่า ปุณณ์มีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ขณะที่โน้มีสถานะเป็นผู้อยู่อาศัย ซึ่งจากข้อมูลเบื้องต้นสามารถแสดงให้เห็นในตารางที่ 33 ดังนี้

ตารางที่ 32 ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนปูนณ์-โน้

ข้อมูลเบื้องต้นของครัวเรือนปูนณ์-โน้		
ข้อมูล/สมาชิกในครัวเรือน	ปุณณ์	โน้
ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือน	5 ปี	
อายุ	41 ปี	28 ปี
บทบาททางเพศ	ฝ่ายรุก	ฝ่ายรุก

ระดับการศึกษา	จบปริญญาเอก	จบปริญญาตรี
อาชีพ	พนักงานองค์กร ไม่แสวงหาผลกำไร	รับจ้าง
รายได้ต่อเดือน	60,000 บาท	35,000 บาท
ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์	40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	37.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ชั่วโมงการทำงานในบ้านต่อสัปดาห์	8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	เจ้าของที่พักอาศัย	ผู้เช่าอาศัย

เมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของสมาชิกจะเห็นได้ว่า การแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาครัวเรือน ปุณณ์-โน้ไม่ปฏิบัติตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ปุณณ์และโน้ยึดถือกันนั้น เป็นข้อเท็จจริงแบบเดียวกัน หากพิจารณาจากชั่วโมงการทำงานในบ้านจะพบว่า ปุณณ์และโน้มีชั่วโมงการทำงานในบ้านที่เท่ากัน สะท้อนได้ว่า ปุณณ์และโน้ยึดถือความเท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกในเรื่องของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานในบ้าน นอกจากนี้ปุณณ์และโน้ยังสามารถเลือกประเภทงานในบ้านและช่วงเวลาการทำงานในบ้านได้ว่าควรจะเป็นอย่างไร แต่ทว่าในบางครั้งหากปุณณ์ต้องการความช่วยเหลือเรื่องงานในบ้านกับโน้ บางครั้งโน้จะปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือการทำงานในบ้าน ซึ่งจากการแบ่งงานกันทำและการจัดสรรเวลาของปุณณ์และโน้นั้นมีความแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่กำหนดว่าการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำนั้นจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่อ้างอิงเพศของสมาชิก จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านตามบทบาททางเพศเท่านั้น ทั้งนี้สามารถแสดงการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจากบทสัมภาษณ์ของปุณณ์ได้ดังนี้

“เรื่องงานบ้านเราจะไม่แบ่งงานกัน คือใครทำอะไรไว้ก็ทำให้เสร็จ แต่ว่าก็จะมีกรณีถ้าเขามีธุระและเขาซักผ้าทิ้งไว้ อันนี้เราก็ตากให้ แต่เราจะไม่ทำพร้อมกันหรือทำร่วมกัน เขาเองก็จะช่วยในเรื่องซักผ้า ซึ่งเขาก็ชอบด้วยนะ บางทีก็ซักตอนดึก เราก็อยากให้เขารับมานอนจริงๆ ก็อยากนอนเงียบๆ ด้วย เขาก็ซัก พี่นะจะชอบทำอาหารทำความสะอาดบ้าน เขาก็ช่วยโดย พี่ทำความสะอาดห้องน้ำ เขาทำความสะอาดเตียง อย่างเก็บเตียง โดยพี่จะไม่เก็บอยู่แล้ว แต่เขาจะเก็บเรียบร้อย ส่วนเรื่องห้องน้ำ พี่อะชอบอยู่ในห้องน้ำนานๆ พี่ก็จะชอบรักษาความสะอาด ชัดห้องน้ำเป็น

ชม. ก็ได้ พี่จะมีปลูกต้นไม้ที่ระเบียงของห้อง โดยส่วนมากจะเป็นพี่ดูแล แต่พี่ก็จะบังคับให้เขาลดน้ำบ้าง ซึ่งพี่ก็เห็นมันแห้งตลอด พี่ก็ถามว่าเขาไม่ลดบ้างหรือ เขาบอกว่าฉันก็ลดตลอดนะ แต่มันก็ยังแห้งอยู่ พี่โมโหมากเลย แล้วต้องมาเถียงเรื่องการรดน้ำ พี่ไม่ยอมปล่อยให้มันเหี่ยวเฉา จนพี่ให้ป่าแม่บ้านเอาต้นไม้ต้นนี้ไปบริจาค ส่วนตัวเขาเองก็ไม่อยากให้เก็บต้นไม้ไว้อยู่แล้ว เขาบอกว่าเวลาเดินไประเบียงชอบชนต้นไม้ พี่อยากเดินไปเดินมาแล้วก็โทรศัพท์ พี่ก็เลยมองว่า ตั้งใจไม่รดน้ำ ส่วนงานซ่อมก็จะเป็นพี่ซ่อมนะ อย่างของในอสังหาริมทรัพย์ที่ต้องมี ประกอบก็จะเป็นพี่ประกอบ เขาก็จะนั่งดู เขาจะซ่อมเป็นพวกเสื้อผ้า บางทีเขาก็ชอบตัดกางเกงทำประดิษฐ์ประดอย แต่ว่าอย่างเสื้อที่ถ้ามันมีอะไรชำรุดก็ให้เขาซ่อมให้ หรือรองเท้า” – ปุณณ์ (สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2562)

ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินจะพบว่า ครัวเรือนปุณณ์-โน้ ไม่ได้มีการให้ความร่วมมือกัน จึงทำให้ปุณณ์และโน้ต่างไม่นำรายได้ของตนเองมารวมไว้เป็นรายได้ของครัวเรือน เนื่องจากปุณณ์มองว่า รายได้ของปุณณ์และโน้ไม่ควรจะนำมารวมกันเป็นรายได้ของครัวเรือน อีกทั้งยังมองว่าหากมีการรวมรายได้ของปุณณ์และโน้เข้าไว้ด้วยกันอาจก่อให้เกิดการพึ่งพารายได้จากสมาชิกคนใดคนหนึ่ง ซึ่งทำให้เกิดการเอาเปรียบกับสมาชิกที่ถูกพึ่งพารายได้ของตนเอง นอกจากนี้การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะเห็นได้ว่า ปุณณ์และโน้ต่างรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับตัวเอง หากมีค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเกิดขึ้น ปุณณ์จะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเป็นหลัก เนื่องจากปุณณ์มองว่าตนเองมีอายุ คุณวุฒิ และรายได้เหนือกว่าโน้ โดยการตัดสินใจด้านการเงินข้างต้นยังเป็นไปตามการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้การแสดงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินได้จากบทสัมภาษณ์ของปุณณ์ ดังนี้

การรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน : “เราไม่ได้รวมกระเป๋าตังค์กันเลย แพนพี่เนี่ยเขาไม่เคยมาพึ่งพาเรื่องเงินกับพี่ เหมือนเขาดูแลตัวเองได้ ที่พี่แยกกระเป๋าตังค์กันเนี่ย คือพี่ทำแบบนี้กับแพนทุกคนนะ พี่อยากจะเป็นคนสอนเพื่อนทุกคนว่าเราต้องสแกนให้ตึนะ อย่างเพื่อนพี่มีแพนพี่ก็ให้หมด มันเหมือนเขามาสูบเงินจากเพื่อน แล้วหรืออย่างการที่เลี้ยงข้าวตั้งแต่ต้น ความประทับใจเขาก็จะสูง แต่ถ้าแค่ข้าว 500 บาท เขายังนั่งนิ่ง เราก็อาจจะมีความสแปกับเขาน้อยลงและความเปราะบางมันจะสูงขึ้น ถ้าเกิดเหตุการณ์แบบนี้บ่อยๆ เราอาจจะไม่คบเขาแล้ว อย่างพี่ก็สแกนมาในแบบของพี่แล้วก็เคลียร์เรื่องแบบนี้มาตั้งแต่แรก พี่มองว่าเราไม่ได้มาแยกกระเป๋าตังค์ภายหลัง แต่เราทำแบบนี้มาตั้งแต่แรก 1 เราไม่เคยเอาเปรียบใคร 2 เราก็สแปปี่นะถ้าเขามาเอาเปรียบเราแต่ว่าไม่ใช่จนมากเกินไป ให้พอเหมาะ ให้มีมารยาท” – ปุณณ์ (สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2562)

การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนของสมาชิก : “พี่ก็พยายามจะ Cover พวกค่าใช้จ่ายแบบนี้ให้ อย่างค่าบ้าน ค่าน้ำ ค่าไฟ เพราะว่าเป็นด้วย 1. พี่ก็อายุมากกว่าเขา 2. ด้วยคุณวุฒิพี่ที่สูงกว่า 3. รายได้เยอะกว่า แต่ก่อนเนียเขา Fixed เลยว่าจ่ายพวกค่าน้ำค่าไฟ แต่ตอนนี้พี่ไม่ได้ให้เขาจ่ายแล้ว เพราะว่าพี่รู้ว่าเขา support พ่อแม่แล้วก็น้องสาวก็คิดว่าเออฉันคุณก็ดูแลตรงนั้นไป แต่เขาก็ยืนยันว่าจะให้ 2,000 บาท เขามองว่าเขาสามารถจ่ายได้ไม่มีปัญหา มันก็คงเป็นการตัดสินใจของเขามาแล้ว ถ้าไม่ถึง 2000 เหมือนพี่ก็เก็บส่วนที่ส่วนต่างไว้ ส่วนค่าอาหารนี่ถ้าเป็นพวกเรื่องแบบเครื่องปรุงอะไรนะพี่ออกเองหมด แต่ถ้าเป็นเหมือนวัตถุดิบที่ซื้อมากินด้วยกันเนีย เขาก็พยายามจะช่วยออกนะ ส่วนพี่ก็จะรู้สึกว่าเป็นแบบบางทีก็ 100 บาทเองก็ไม่ต้องแบบพยายามจ่าย แต่เขาก็จะอยากจ่าย ซึ่งมันก็ไม่ใช่แค่เขาเนาะ พี่ก็เป็นเหมือนกัน พี่ก็พยายามอยากจ่าย แต่เขาอาจจะดูว่า เขาจะโกรธด้วยซ้ำ” – ปุณณ (สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2562)

จากการอธิบายรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มครัวเรือนที่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน และกลุ่มครัวเรือนที่ไม่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน หากเริ่มต้นพิจารณาจากกลุ่มครัวเรือนที่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะพบว่า เป็นกลุ่มครัวเรือนที่ประกอบด้วยตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 9 ครัวเรือน โดยแบ่งออกเป็นตัวอย่างครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนเป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจำนวน 2 ครัวเรือน และตัวอย่างครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนเป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจำนวน 7 ครัวเรือน โดยสิ่งที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนของแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนคือปัจจัยด้านระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย ซึ่งจะแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะใช้บทบาทที่อ้างอิงเพศเป็นสิ่งกำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน หากพิจารณาผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจะพบว่า แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจะกำหนดให้สมาชิกที่ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนสูงกว่า หรือเป็นเจ้าของที่พักอาศัยเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งจะแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะกำหนดให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน

เมื่อพิจารณาถึงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนไม่ว่าจะเป็นการแบ่งงานกันทำ การจัดสรรเวลา และการตัดสินใจด้านการเงิน ทั้งในแง่ของการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน และการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนในกลุ่มครัวเรือนที่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะพบว่า การแบ่งงานกันทำในแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือจะให้ผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนน้อยกว่าสมาชิกอีกคนจะเป็นผู้รับภาระงานบ้านมากกว่าสมาชิกอีกคน ซึ่งจะแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับเป็นผู้รับภาระงานในบ้านเป็นหลัก ส่วนการพิจารณาการจัดสรรเวลาจะพบว่า แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะให้ผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนน้อยกว่าอีกคนจะเป็นผู้ต้องจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านมากกว่าสมาชิกอีกคน ซึ่งจะแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับจะเป็นผู้ต้องจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านเป็นหลัก นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตว่าในแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะมีบางตัวอย่างครัวเรือนพบปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ชั่วโมงการทำงานนอกบ้าน และสถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยส่งผลต่ออำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนนำไปสู่ผลกระทบต่อการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำภายในครัวเรือนที่นอกเหนือจากบทบาทที่อ้างอิงเพศ โดยหากสมาชิกคนใดมีอายุ รายได้ต่อเดือน ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่า มีระดับการศึกษาที่สูงกว่า และเป็นเจ้าของที่พักอาศัย จะเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน และจะไปกำหนดให้ผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนน้อยกว่าตนเองจะเป็นผู้ต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านมากกว่าตนเอง

นอกจากนี้หากพิจารณาการตัดสินใจด้านการเงินในแง่ของการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกันจะพบว่า แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะให้สมาชิกในครัวเรือนมีการรวมรายได้เข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งจะแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะให้สมาชิกในครัวเรือนไม่มีการรวมรายได้เข้าไว้ด้วยกัน ต่อมาในแง่ของการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะพบว่า ในแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะให้ผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าสมาชิกอีกคนจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ซึ่งแตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะให้สมาชิกทุกคนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนอย่างเท่าเทียมกัน หรือจะให้สมาชิกคนใดที่มีรายได้มากกว่าสมาชิกอีกคนจะเป็นผู้ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

ภายในครัวเรือนมากกว่าสมาชิกอีกคน ซึ่งรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนของกลุ่มครัวเรือนที่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนสามารถแสดงให้เห็นได้ในตารางที่ 34

ตารางที่ 33 การเปรียบเทียบรูปแบบของครัวเรือนในกลุ่มครัวเรือนที่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน

รายละเอียด/แบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน	แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน	แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน
จำนวนครัวเรือน	2 ครัวเรือน	7 ครัวเรือน
สิ่งที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน	ปัจจัยด้านระดับการศึกษา / รายได้ต่อเดือน / สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย	บทบาทที่อ้างอิงเพศ
ใครเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน	สมาชิกที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า / รายได้ต่อเดือนสูงกว่า / เป็นเจ้าของที่พักอาศัย	สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจะมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนในด้านการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำในบ้าน
การแบ่งงานกันทำ	ผู้มีอำนาจการต่อรองน้อยกว่าอีกคนจะต้องรับภาระงานในบ้านมากกว่าสมาชิกอีกคน	สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับจะต้องรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก
การจัดสรรเวลา	ผู้มีอำนาจการต่อรองน้อยกว่าอีกคนจะต้องจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านมากกว่าสมาชิกอีกคน	สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับจะต้องจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านเป็นหลัก
การรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน	ครัวเรือนจะมีการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน	ครัวเรือนจะไม่มีการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน
การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน	ผู้มีอำนาจการต่อรองมากกว่าจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน	สมาชิกรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนร่วมกันอย่างเท่าเทียมกันหรือสมาชิกคนใดมีรายได้มากกว่าจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนมากกว่าสมาชิกอีกคน

ต่อมาพิจารณากลุ่มครัวเรือนที่ไม่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนจะพบว่าเป็นกลุ่มครัวเรือนที่ประกอบด้วยตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 17 ครัวเรือน โดยแบ่งออกเป็นตัวอย่างครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวจำนวน 1 ครัวเรือน ตัวอย่างครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจำนวน 2 ครัวเรือน และตัวอย่างครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจำนวน 14 ครัวเรือน โดยสิ่งที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนของรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนเดี่ยวและรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันคือ แนวคิดบทบาทที่อ้างอิงเพศ ซึ่งจะแตกต่างจากรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะกำหนดโดยปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์ หากพิจารณาผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจะพบว่า รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวจะให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าสมาชิกอีกคน ทั้งในด้านการจัดสรรเวลา การแบ่งงานกันทำทั้งในและนอกบ้าน และการตัดสินใจด้านการเงิน ทั้งในแง่ของการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน และการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ซึ่งจะแตกต่างจากรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันที่จะให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าสมาชิกอีกคนเพียงในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำในบ้านเท่านั้น ส่วนรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะให้สมาชิกที่ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และชั่วโมงการทำงานนอกบ้านต่อสัปดาห์สูงกว่าเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน

เมื่อพิจารณาถึงการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในด้านการแบ่งงานกันทำจะพบว่า รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวจะมีการแบ่งงานกันทำที่แตกต่างจากแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวคือ สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับจะต้องรับภาระทั้งงานในบ้านและนอกบ้าน ส่วนรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะมีการแบ่งงานกันทำในบ้านที่แตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันคือ ผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจะกลายเป็นผู้รับภาระงานในบ้านเป็นหลัก และท้ายที่สุดรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะมีการแบ่งงานกันทำที่แตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันคือ การแบ่งงานในบ้านของสมาชิกจะถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่ ประเภทแรกคือสมาชิกทุกคนจะมีการแบ่งงานในบ้านอย่างเท่าเทียมกัน ประเภทที่สองคือสมาชิกที่

เป็นฝ่ายรุกรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก และประเภทสุดท้ายคือสมาชิกที่เป็นที่ปรึกษาเรื่องการเงินจะต้องรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก

ต่อมาหากพิจารณาการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนในด้านการจัดสรรเวลาจะพบว่ารูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดียวจะมีการจัดสรรเวลาที่แตกต่างจากแบบจำลองครัวเรือนแบบเดียวคือ สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับจะต้องจัดสรรเวลาให้กับงานในและนอกบ้าน ส่วนรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะมีการจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านที่แตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันคือ ผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าจะต้องจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านมากกว่าอีกคน และท้ายที่สุดรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะมีการจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านที่แตกต่างจากแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันคือ การจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านของสมาชิกจะถูกแบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่ ประเภทแรกคือสมาชิกทุกคนจะมีการจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านอย่างเท่าเทียมกัน ประเภทที่สองคือสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกรับต้องจัดสรรเวลาสำหรับงานในบ้านเป็นหลัก และประเภทสุดท้ายคือสมาชิกที่เป็นที่ปรึกษาเรื่องการเงินจะต้องรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก

นอกจากนี้ยังพบข้อสังเกตว่า การจัดสรรเวลาและการแบ่งงานในบ้านในรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะมีบางตัวอย่างครัวเรือนพบปัจจัยด้านระดับการศึกษา ชั่วโมงการทำงานนอกบ้าน สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัยส่งผลอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนนำไปสู่ผลกระทบต่อการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำภายในครัวเรือน โดยหากสมาชิกคนใดมีระดับการศึกษา ชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่า หรือมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย จะเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน และจะไปกำหนดให้ผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนน้อยกว่าตนเองจะต้องเป็นผู้จัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านมากกว่าตนเอง

นอกจากนี้หากพิจารณาการตัดสินใจด้านการเงินในแง่ของการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกันจะพบว่า รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดียวจะมีการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกันเหมือนกับแบบจำลองครัวเรือนแบบเดียว ส่วนแบบรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะมีการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกันเหมือนกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน และท้ายที่สุดรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะไม่มีกรรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกันเหมือนกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน

ต่อมาในแง่ของการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนจะพบว่า รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดียวจะให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเช่นเดียวกับแบบจำลองครัวเรือนแบบเดียว ส่วนรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะให้ผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าอีกคน จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเช่นเดียวกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน และท้ายที่สุดรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะมีการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเหมือนกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันคือสมาชิกทุกคนรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนอย่างเท่าเทียมกัน หรือจะให้สมาชิกคนใดที่มีรายได้มากกว่าสมาชิกอีกคนจะเป็นผู้ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนมากกว่าสมาชิกอีกคน นอกจากนี้ยังมีส่วนที่แตกต่างกันระหว่างรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันคือ สมาชิกที่เป็นที่ปรึกษาเรื่องการเงินจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ซึ่งรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนของกลุ่มครัวเรือนที่ไม่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนสามารถแสดงให้เห็นได้ในตารางที่ 35

ตารางที่ 34 การเปรียบเทียบรูปแบบของครัวเรือนในกลุ่มครัวเรือนที่ไม่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน

รายละเอียด/ แบบจำลองการ จัดสรรทรัพยากร ภายในครัวเรือน	รูปแบบของ ครัวเรือนเสมือน แบบจำลอง ครัวเรือนแบบเดียว	รูปแบบของครัวเรือน เสมือนแบบจำลอง อำนาจการต่อรองภายใน ครัวเรือนแบบให้ความ ร่วมมือกัน	รูปแบบของครัวเรือน เสมือนแบบจำลองอำนาจ การต่อรองภายใน ครัวเรือนแบบไม่ให้ความ ร่วมมือกัน
จำนวนครัวเรือน	1 ครัวเรือน	2 ครัวเรือน	14 ครัวเรือน
สิ่งที่กำหนด อำนาจการต่อรอง ภายในครัวเรือน	บทบาทที่อ้างอิงเพศ	ปัจจัยด้านอายุ / ระดับ การศึกษา / รายได้ต่อ เดือน / ชั่วโมงการทำงาน นอกบ้านต่อสัปดาห์	บทบาทที่อ้างอิงเพศ
ใครเป็นผู้มีอำนาจ การต่อรองภายใน	สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุก จะมีอำนาจการ	สมาชิกที่มีอายุมากกว่า / ระดับการศึกษาสูงกว่า /	สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจะมี อำนาจการต่อรองภายใน

ครัวเรือน	ต่อรองภายใน ครัวเรือนในด้านการ จัดสรรเวลาและการ แบ่งงานกันทำใน และนอกบ้าน	ชั่วโมงการทำงานนอก บ้านสูงกว่า / รายได้ต่อ เดือนสูงกว่า	ครัวเรือนในด้านการจัดสรร เวลาและการแบ่งงานกันทำ ในบ้าน
การแบ่งงานกันทำ	สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับ จะต้องรับภาระงาน ในและนอกบ้าน	ผู้มีอำนาจการต่อรอง มากกว่าจะต้องรับภาระ งานในบ้านมากกว่า สมาชิกอีกคน	ประเภทที่ 1: สมาชิกทุกคน แบ่งงานในบ้านอย่างเท่า เทียมกัน ประเภทที่ 2: สมาชิกที่เป็น ฝ่ายรุกรับภาระงานในบ้าน เป็นหลัก ประเภทที่ 3: สมาชิกที่เป็น ที่ปรึกษาเรื่องการเงิน จะต้องรับภาระงานในบ้าน เป็นหลัก
การจัดสรรเวลา	สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับ จะต้องจัดสรรเวลา ให้กับภาระงานใน และนอกบ้าน	ผู้มีอำนาจการต่อรอง มากกว่าจะต้องจัดสรร เวลาสำหรับงานในบ้าน มากกว่าสมาชิกอีกคน	ประเภทที่ 1: สมาชิกทุกคน จัดสรรเวลาในบ้านอย่าง เท่าเทียมกัน ประเภทที่ 2: สมาชิกที่เป็น ฝ่ายรุกจัดสรรเวลาสำหรับ งานในบ้านเป็นหลัก ประเภทที่ 3: สมาชิกที่เป็น ที่ปรึกษาเรื่องการเงิน จะต้องจัดสรรเวลาสำหรับ ในบ้านเป็นหลัก
การรวมรายได้ ของสมาชิกเข้าไว้ ด้วยกัน	ครัวเรือนจะมีการ รวมรายได้ของ สมาชิกเข้าไว้ ด้วยกัน	ครัวเรือนจะมีการรวม รายได้ของสมาชิกเข้าไว้ ด้วยกัน	ครัวเรือนจะไม่มีกรรวม รายได้ของสมาชิกเข้าไว้ ด้วยกัน
การรับผิดชอบ	สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับ	ผู้มีอำนาจการต่อรอง	สมาชิกรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายภายใน ครัวเรือน	ต้องรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายภายใน ครัวเรือน	มากกว่าจะเป็น ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย ภายในครัวเรือน	ภายในครัวเรือนร่วมกัน อย่างเท่าเทียมกัน หรือ สมาชิกคนใดมีรายได้ มากกว่าจะต้องรับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน มากกว่าสมาชิกอีกคน หรือ สมาชิกที่เป็นที่ปรึกษาเรื่อง การเงินเป็นผู้รับผิดชอบ ค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน
------------------------------	---	---	---

3. การเปรียบเทียบรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยและครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก

การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย และครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกจะพบว่า จากการทบทวนวรรณกรรมปริทัศน์สำหรับครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก มีรูปแบบของครัวเรือนเป็นไปตามรูปแบบของครัวเรือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกมีความเชื่อในเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างสมาชิก จึงทำให้ครัวเรือนมีการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกอย่างเท่าเทียมกัน อีกทั้งการตัดสินใจด้านการเงินของครัวเรือนจะพบว่า แม้จะไม่มีกรรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน แต่ครัวเรือนยังมีส่วนร่วมต่อการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนอย่างเท่าเทียมกัน

นอกจากนี้จากการทบทวนวรรณกรรมปริทัศน์ในครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยพบว่า ครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยมีรูปแบบของครัวเรือนเป็นไปตามแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว และรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว เนื่องจากครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยยังยึดถือแนวคิดระบอบชายเป็นใหญ่ จึงทำให้ครัวเรือนจะมีการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิก รวมถึงการตัดสินใจด้านการเงิน ไม่ว่าจะเป็นการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน และให้ภรรยาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเช่นเดียวกับแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว แต่ทว่ามีบางครัวเรือนที่ให้ภรรยาจัดสรรเวลาและรับภาระทั้งงานในบ้านและนอกบ้าน เนื่องจากครัวเรือนต้องการรายได้เข้ามาเพิ่มเติม ซึ่งการจัดสรรเวลาและการรับภาระงานทั้งในและนอกบ้านของภรรยาขัดแย้งกับข้อสมมติแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวที่ให้ภรรยาถูกจัดสรรเวลาและรับภาระงานในเป็นหลัก จึงทำให้เกิดรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบของคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับรูปแบบของคร้วเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกจะเห็นได้ว่า รูปแบบของคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครมีความหลากหลายมากกว่ารูปแบบของคร้วเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก โดยรูปแบบของคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครมีนอกเหนือจากรูปแบบของคร้วเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกคือ มีทั้งแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในคร้วเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน และแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในคร้วเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน รูปแบบของคร้วเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในคร้วเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากคร้วเรือนชายรักชายไม่ได้ยึดแนวคิดความเท่าเทียมระหว่างสมาชิกเพียงอย่างเดียว แต่คร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครยังยึดถือแนวคิดระบอบชายเป็นใหญ่ รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่ออำนาจการต่อรองภายในคร้วเรือน ซึ่งเป็นผลมาจากคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครและคร้วเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกมีสภาพวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่างกัน ทั้งนี้การเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบของคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับรูปแบบของคร้วเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกได้จากตารางที่ 36

ตารางที่ 35 การเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบของคร้วเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับรูปแบบของคร้วเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก

ประเภทของคร้วเรือน/แบบจำลอง การจัดสรรทรัพยากรภายในคร้วเรือน	คร้วเรือน ชายรักชายใน กรุงเทพมหานคร	คร้วเรือน ชายรักชายใน ประเทศตะวันตก
แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในคร้วเรือนแบบ ให้ความร่วมมือกัน	✓	
แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในคร้วเรือนแบบ ไม่ให้ความร่วมมือกัน	✓	✓
รูปแบบของคร้วเรือนเสมือนแบบจำลองคร้วเรือน แบบเดียว	✓	
รูปแบบของคร้วเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการ ต่อรองภายในคร้วเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน	✓	
รูปแบบของคร้วเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการ ต่อรองภายในคร้วเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน	✓	

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับรูปแบบของครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยจะเห็นได้ว่า รูปแบบของครัวเรือนชายรักชายมีความหลากหลายมากกว่ารูปแบบของครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย โดยรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครมีนอกเหนือจากรูปแบบของครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยคือ แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน และรูปแบบเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน เนื่องจากครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครได้ยึดถือแนวคิดความหลากหลายทางเพศ จึงทำให้ครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครไม่จำเป็นต้องยึดถือระบอบแนวคิดชายเป็นใหญ่เพียงอย่างเดียว โดยแนวคิดความหลากหลายทางเพศสะท้อนว่า ครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครไม่จำเป็นต้องยึดตามกรอบเดิมครัวเรือนที่มีอยู่ในอดีต ครัวเรือนชายรักชายจะเป็นลักษณะครัวเรือนแบบใดก็ได้ หากสมาชิกสามารถอยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือนได้ ดังนั้นครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครได้นำแนวคิดความเท่าเทียมกันระหว่างสมาชิกและปัจจัยที่ส่งผลอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมาใช้ในการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้การเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับรูปแบบของครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยได้จากตารางที่ 37

ตารางที่ 36 การเปรียบเทียบระหว่างรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับรูปแบบของครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย

ประเภทของครัวเรือน/แบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน	ครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร	ครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย
แบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว		✓
แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน	✓	
แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน	✓	
รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว	✓	✓
รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือ	✓	

กัน		
รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจ การต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือ กัน	✓	

4. ผลกระทบของรูปแบบของครัวเรือนที่มีผลต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายใน กรุงเทพมหานคร

การศึกษาผลกระทบของรูปแบบของครัวเรือนที่มีผลต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร จะแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วนคือ ผลกระทบจากภายในรูปแบบของครัวเรือน และผลกระทบจากภายนอกรูปแบบของครัวเรือน ดังนั้นจึงเริ่มต้นจากการอธิบายผลกระทบจากภายในรูปแบบของครัวเรือนดังนี้

4.1 ผลกระทบจากภายในรูปแบบของครัวเรือน

ผลกระทบจากภายในรูปแบบของครัวเรือนล้วนได้รับอิทธิพลจากแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน ได้แก่ แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน และรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน โดยผลกระทบจากภายในรูปแบบของครัวเรือนสามารถวัดจากพลวัตการเปลี่ยนแปลงไปช่วงก่อนและหลังการมีครัวเรือน พลวัตการเปลี่ยนแปลงระหว่างช่วงครัวเรือนที่เพิ่งอยู่ร่วมกันกับครัวเรือนที่อยู่ร่วมกันในระยะยาว และการตัดสินใจประกอบอาชีพของสมาชิก ทั้งนี้ผู้วิจัยจะเริ่มต้นอธิบายพลวัตการเปลี่ยนแปลงไปช่วงก่อนและหลังการมีครัวเรือน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.1 พลวัตการเปลี่ยนแปลงไปช่วงก่อนและหลังการมีครัวเรือน

จากผลการวิจัยพบว่า มีตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 2 ครัวเรือนที่สามารถแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครเกิดขึ้นด้วยการวัดพลวัตการเปลี่ยนแปลงไปช่วงก่อนและหลังการมีครัวเรือน ได้แก่ ครัวเรือนสารวัตร-โทน และครัวเรือนโพร์ท-บีม ซึ่งมาจากรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ในกลุ่มย่อยของครัวเรือนที่สมาชิกมีการแบ่งช่วงทางเพศเป็นไปตามกระแสหลัก รวมถึงการให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก โดยตัวอย่างครัวเรือนแสดงให้เห็นว่า หากจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายได้นั้นต้องเกิดจากสมาชิกเริ่มอาศัยอยู่ร่วมกันเป็นครัวเรือนชายรักชาย แล้วก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายภายใน

ครัวเรือนร่วมกันของสมาชิก หากครัวเรือนต้องการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายครัวเรือนที่เกิดขึ้นหลังจากอยู่ด้วยกัน สมาชิกในครัวเรือนจะต้องเพิ่มรายได้ต่อเดือนเพื่อให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน โดยวิธีการเพิ่มรายได้ต่อเดือนให้สูงขึ้นจะต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานเพื่อให้การเพิ่มรายได้ต่อเดือน โดยการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานจะอยู่ในรูปของชั่วโมงการทำงานนอกบ้านที่เพิ่มขึ้นจากเดิม

นอกจากนี้ตัวอย่างครัวเรือนยังมองว่า การเปลี่ยนแปลงอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายจะเกิดขึ้นได้เมื่อสมาชิกตระหนักว่าตนเองไม่ได้ใช้ชีวิตเพียงคนเดียว แต่ตนเองกำลังอยู่ในครัวเรือนชายรักชายร่วมกับสมาชิกอีกคนในครัวเรือน ดังนั้นการเพิ่มคุณภาพชีวิตที่ดีของสมาชิกในครัวเรือนได้นั้นจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงงานนอกบ้าน โดยคำนึงผลประโยชน์ขอสมาชิกในครัวเรือนที่ว่าจะได้รับหลังจากการเปลี่ยนแปลงงานนอกบ้าน ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงงานนอกบ้านจะต้องทำให้ครัวเรือนมีรายได้ต่อเดือนเพิ่มขึ้น รวมถึงสวัสดิการที่เอื้ออำนวยกับสมาชิกในครัวเรือน ทั้งนี้สามารถแสดงให้เห็นถึงพลวัตการเปลี่ยนแปลงไปช่วงก่อนและหลังการมีครัวเรือนได้จากบทสัมภาษณ์ของสารวัตรและโพร์ทดังนี้

“สำหรับพี่ พี่คิดว่าก่อนที่จะอยู่ด้วยกันก็รู้สึกเฉยๆ แต่ถ้าสมมติว่าการที่อยู่ด้วยกันแล้วก็ต้องมีรับภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ก็ต้องแบบทำหาเลี้ยงชีพด้วยการเพิ่มเงินเดือนขึ้น เพราะว่ามีภาระผ่อนจ่ายอะเนอะเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะต้องขยายการทำมาหากินในการที่จะต้องนำเงินมาผ่อนคอนโด หรือว่าแบบเอาเงินไปใช้ชีวิตที่ดีขึ้น เพราะว่าเราแบบต้องมีการไปกินข้าว นอกบ้านชิมะ ไปเที่ยวต่างประเทศ ไปเที่ยวในประเทศ มากยิ่งขึ้นกว่าการอยู่คนเดียว ทีนี้การเพิ่มเงินเดือนก็ทำได้จากการได้ได้รับการโปรโมตอย่างนี้ไง พี่ก็ได้โปรโมตอะ ก็ปล่อยๆ อะ ถ้าเทียบกับพนักงานระดับทั่วไป เฉลี่ยประมาณ 2 ปีครั้ง ก็ถือว่ามากกว่าเกณฑ์ปกติของคนทั่วไป คนปกติที่เอื่อยๆ งงๆ อะ แบบ 3-4 ปี ได้ขึ้นครั้งหนึ่ง แต่คือพี่ทำงานหนักอยู่เหมือนกัน มันจะทำงานตึกขึ้น นิดนึงหรือกลับบ้านช้า แต่ว่าตอนนี้ก็ไม่ได้มีปัญหา นั่น เพราะแบบว่าพี่ก็อยู่บ้านตลอด” - สารวัตร (สัมภาษณ์, 27 กรกฎาคม 2563)

“สำหรับพี่คือทำงานเพิ่มขึ้นนะ มันไม่ได้เพิ่มในเรื่องของกระบวนการทำงานที่เพิ่มขึ้นนะ เพียงแต่ว่าเราก็ต้องคิดให้เยอะขึ้นว่าคือเมื่อก่อนเราอยู่คนเดียวยังไงก็ได้ แต่พอเรามีอีกคนเข้ามาในชีวิต การที่จะทำงานอะไรก็ได้คือมันไม่ได้แล้ว มันก็ต้องทำงานให้เร็วขึ้น ดีขึ้น รอบคอบมากขึ้น เพราะว่าทุกอย่างผลประโยชน์มันขึ้นอยู่กับการทำงาน การทำงานเราดีเราก็จะมี benefit ที่ดีขึ้นเพิ่มขึ้นต่อไป รวมทั้งเงินเดือนและสวัสดิการพวกนี้ด้วย ซึ่งถ้าเราทำพวกนี้แล้วมันมีแรงจูงใจที่ทำให้เราทำให้เยอะขึ้น มันก็สามารถที่จะเอาไปจุนเจือเขาได้มากขึ้นด้วย” - โพร์ท (สัมภาษณ์, 11 กรกฎาคม 2563)

4.1.2 พลวัตการเปลี่ยนแปลงระหว่างช่วงครัวเรือนที่เพิ่งอยู่ร่วมกันกับครัวเรือนที่อยู่ร่วมกันในระยะยาว

จากผลการวิจัยพบว่ามีตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 2 ครัวเรือนที่สามารถแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครเกิดขึ้นด้วยการวัดพลวัตการเปลี่ยนแปลงระหว่างช่วงครัวเรือนที่เพิ่งอยู่ร่วมกันกับครัวเรือนที่อยู่ร่วมกันในระยะยาว ได้แก่ ครัวเรือนดิน-غام ซึ่งมีระยะเวลาอยู่ร่วมกัน 2 ปี และครัวเรือนเมธ-ธันวา ซึ่งมีระยะเวลาอยู่ร่วมกัน 5 ปี โดยถือว่าครัวเรือนดิน-غام และครัวเรือนเมธ-ธันวา เป็นครัวเรือนที่อยู่ร่วมกันในระยะยาว ทั้งนี้ครัวเรือนดิน-غام มีรูปแบบของครัวเรือนคือ แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ส่วนครัวเรือนเมธ-ธันวา มีรูปแบบของครัวเรือนคือ รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ในกลุ่มย่อยครัวเรือนที่สมาชิกมีการแบ่งขั้วทางเพศเป็นไปตามกระแสหลัก รวมถึงการให้สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก

โดยตัวอย่างของครัวเรือนแสดงให้เห็นว่า หากเกิดการเปลี่ยนแปลงอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายจะต้องเกิดจากครัวเรือนมีการเพิ่มค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน เมื่อครัวเรือนต้องการที่อยู่อาศัยแบบมั่งคั่งอยู่ร่วมกัน เมื่อค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้น จึงทำให้สมาชิกในครัวเรือนต้องเพิ่มรายได้ต่อเดือนด้วยการเปลี่ยนงานภายนอกครัวเรือน นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายจะเกิดขึ้นได้ เมื่อสมาชิกในครัวเรือนรู้สึกตนเองอยากสร้างอนาคตร่วมกับสมาชิกอีกคน การสร้างอนาคตร่วมกันของสมาชิกในครัวเรือนสามารถทำได้ด้วยการออมเงิน หรือเพิ่มรายได้ต่อเดือน เพื่อนำไปใช้ในอนาคตร่วมกัน หรือซื้อทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดการสร้างอนาคตร่วมกัน ทั้งนี้สามารถแสดงให้เห็นถึงพลวัตการเปลี่ยนแปลงระหว่างช่วงครัวเรือนที่เพิ่งอยู่ร่วมกันกับครัวเรือนที่อยู่ร่วมกันในระยะยาวได้จากบทสัมภาษณ์ของดินและเมธดังนี้

“รู้สึกที่เราต้องขยับขยายงานให้พอกับค่าใช้จ่ายมากขึ้น ช่วงแรกอยู่หอพักเราก็มี Cost เล็กๆ น้อยๆ ไม่เยอะ เอาจริง Cost น้อยกว่านี้ประมาณครึ่งหนึ่งเลยนะ แต่ว่าพอย้ายมาอยู่คอนโด เราต้องได้หน้าที่การงาน ต้องได้เงินเดือนที่มันสมเหตุสมผลกับค่าใช้จ่ายเรา ดินก็เลยขยับงานมา เขาก็ขยับงานให้มันได้เงินเดือนเยอะพอที่จะมาอยู่คอนโดในปีล่าสุด ก็ถือว่ามีผลเหมือนกัน ก็น่าจะเป็นเรื่องการเปลี่ยนงานซะมากกว่า” – ดิน (สัมภาษณ์, 13 กรกฎาคม 2563)

“อยู่กับพี่เขาก็รู้สึกว่ายากทำงานเพิ่มมากขึ้นนะ เพราะว่าพี่เขาทำให้รู้สึกว่ายากเก็บเงินสร้างอนาคตมากกว่า ตอนนั้นมันเด็กด้วยมั้ง อยู่ด้วยกันแค่ปีเดียว แล้วพอมาทำงานเองเงินเราไม่มีภาระอะไรด้วยมีแค่รถ ใช้เงินฟุ่มเฟือยซื้อของเยอะมันก็ทำให้เรากลับมาคิดแล้ว เริ่มรู้จักการใช้จ่าย แล้วก็เริ่มหาขายของเอาใหม่ปุดอง ูกำลังหารายได้นะ” – เมธ (สัมภาษณ์, 1 กรกฎาคม 2563)

4.3.3 การตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของสมาชิก

จากผลการวิจัยพบว่า มีตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 5 ครัวเรือนที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายผ่านการตัดสินใจด้านประกอบอาชีพของสมาชิก ทั้งนี้ การตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของสมาชิกได้รับอิทธิพลจากอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนจากแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน ดังนั้นการอธิบายการตัดสินใจด้วยการประกอบอาชีพของสมาชิกจะผ่านด้วยแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนได้แก่ แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน และรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ดังนั้นจึงเริ่มต้นจากการอธิบายการตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของสมาชิกด้วยแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน

(1) แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน

ก่อนการตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของสมาชิกจะต้องทราบอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน จะกำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนด้วยปัจจัยด้านระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน สถานะความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย หากใครมีระดับการศึกษา หรือรายได้ต่อเดือนสูงกว่า หรือมีสถานะเป็นเจ้าของที่พักอาศัย จะเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ดังนั้นจากตัวอย่างครัวเรือนปี-หมอก จะเห็นได้ว่า หมอกจะมีระดับการศึกษาและรายได้ต่อเดือนสูงกว่าปี จึงทำให้หมอกมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน เมื่อหมอกมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน หมอกจะเป็นผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของปี โดยหมอกจะไปกำหนดประเภทของงานที่ปีสามารถทำได้ รวมถึงการกำหนดช่วงระยะเวลาในการทำงานที่ไม่ทำให้ปีเลิกงานจนช่วงเวลาค่า โดยหมอกให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องความหึงหวงของปีที่ไม่ต้องการให้ปีพบกับสังคมใหม่ในสถานที่ทำงาน ซึ่งอันที่แท้จริงแล้วเกิดจากหมอกมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าปี ซึ่งการตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของปีสามารถแสดงให้เห็นจากบทสัมภาษณ์ของปีดังนี้

“เรามีผลมากๆ เพราะเหมือนส่วนตัวเขาไม่ยอมให้ปีทำงานเท่าไร ก็น่าจะเป็นปัญหาหึงหวงนี่แหละ ได้ออกไปเจอข้างนอก ได้อายากออกไปข้างนอกอะไรอย่างเนี่ย เหมือนพอเราถึงทำงาน สังคมก็ยิ่งกว้าง คือพบปะคนมากขึ้นอะไรอย่างเงี้ย ก็คงจะเหตุผลอย่างนั้น ปีก็ไม่ได้ยึดเขาเป็นหลักอะ เราก็มีชีวิตของเราอะเนอะ แต่คนต่างมีชีวิตกันและกัน เราต้องการความก้าวหน้า ความมั่นคงในชีวิตของเราหรือเปล่า เขาไม่ได้มีผลปัจจัยหลักขนาดนั้น แต่มันก็ทำให้เรารู้สึกว่าอึดอัดในการที่จะทำงานดี เลือกลงานนี้ หรือว่างานแบบนี้อะไรแบบนี้อะ เขาก็บอกว่าไม่เห็นจำเป็นต้องไป

ทำงาน พุดตรงๆ ว่า ทุกวันนี้ร้ายได้ปีก็ไม่ไ้มามากมายจากการทำงานอะ แต่รู้สึกว่ที่ปีทำเพราะเต้ยไม่ได้มองถึงรายได้หลัก ปีมองถึงความมั่นคง เหมือนกับอนาคตข้างหน้ามากกว่า” - ปี (สัมภาษณ์, 6 กรกฎาคม 2563)

(2) แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน

แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะกำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนด้วยบทบาทที่อ้างอิงเพศ หากใครเป็นสมาชิกฝ่ายรุกจะมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนในด้านการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำในบ้าน ทั้งนี้รวมไปถึงการตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของสมาชิกอีกด้วย ดังนั้นจากตัวอย่างครัวเรือนเติร์ต-ค้ายจะเห็นได้ว่า คายเป็นสมาชิกฝ่ายรุก จึงทำให้ค้ายมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนในด้านการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำในบ้าน และการตัดสินใจด้านประกอบอาชีพของสมาชิก ดังนั้นการตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของเติร์ตจะได้รับอิทธิพลจากค้าย ซึ่งเห็นได้ว่า คายเป็นผู้แนะนำงานนอกบ้านใหม่กับเติร์ต นอกจากนี้ค้ายยังเป็นผู้นำพาเติร์ตไปสมัครงาน หรือเป็นกิจธุระในช่วงกำลังหางานของเติร์ต ดังนั้นงานนอกบ้านใหม่ของเติร์ตจะต้องผ่านกระบวนการคิดและไตร่ตรองจากค้ายมาแล้ว ซึ่งแสดงให้เห็นจากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“เขาก็มีผลกับการตัดสินใจของเราเนะ คือตอนแรกที่เราจะเปลี่ยนงานเพราะมันเดินทางไกลมาก คือเมื่อก่อนเราทำอยู่แถวตอนเมืองแต่เรามาพักอยู่ลาดพร้าวอะไรแบบนี้ แล้วเราต้องเดินทางไกลรถติดเราเหนื่อยตื่นตีห้าทุกวัน เค้าก็แนะนำมาว่ามาหางานตรงแถวนี้ใหม่ เค้าก็ช่วยหางานให้เรานะเข้าเน็ตเข้าอะไรพาเราไปสมัครงานไปเป็นธุระให้เราหมดเลยไปเป็นเพื่อนเราอะ ช่วงที่เราจะหางาน” – เติร์ต (สัมภาษณ์, 26 มิถุนายน 2563)

(3) รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว

แบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวจะกำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนด้วยบทบาทที่อ้างอิงเพศ หากใครเป็นสมาชิกฝ่ายรุกจะมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนในด้านการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำทั้งในและนอกบ้าน ทั้งนี้รวมไปถึงการตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของสมาชิกอีกด้วย แม้ว่าหากสมาชิกฝ่ายรับจะถูกกำหนดจากสมาชิกฝ่ายรุกให้ทำงานในบ้านอย่างเดียวไม่ได้ จะต้องทำงานนอกบ้านอีกด้วย ดังนั้นจากตัวอย่างครัวเรือนไฟท์เตอร์-ติวเตอร์จะเห็นได้ว่า ไฟท์เตอร์เป็นสมาชิกฝ่ายรุก จึงทำให้ไฟท์เตอร์มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนในด้านการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำทั้งในและนอกบ้าน และการตัดสินใจด้านประกอบอาชีพของสมาชิก ดังนั้นการตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของติวเตอร์จะได้รับอิทธิพลจากไฟท์เตอร์ ซึ่งเห็นได้ว่า ไฟท์เตอร์ผู้ช่วยหางานนอกบ้านให้กับติวเตอร์ ซึ่งทุกงานนอกบ้านก่อนที่จะให้ติวเตอร์ได้รับทราบต้องผ่านการคัดกรองจากไฟท์เตอร์ ดังนั้นงานในอนาคตที่ติวเตอร์จะได้ทำขึ้นกับว่าไฟท์เตอร์ได้ค้นพบงานนอกบ้านประเภทอะไรให้กับติวเตอร์ ซึ่งแสดงให้เห็นจากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“ผมมีผลกับเขาบ้างครับ ก็เป็นตอนช่วงที่คบกันปีแรกๆ ครับ ก็จะมีช่วงที่เขาเพิ่งจะไม่เรียนป.โท แล้วออกมาทำงาน ผมกับเพื่อนก็ช่วยหางาน แล้วก็ส่งให้เขาดู เออแบบที่นี้มัย” - ไฟท์เตอร์ (สัมภาษณ์, 9 กรกฎาคม 2563)

(4) รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน

รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะกำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนด้วยปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และชั่วโมงการทำงานนอกบ้าน หากใครมีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน หรือชั่วโมงการทำงานนอกบ้านมากกว่า จะเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน แม้ว่าสุดท้ายแล้วผู้มีอำนาจการต่อรองมากกว่าจะเป็นผู้จัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านมากกว่าอีกคน ดังนั้นจากตัวอย่างครัวเรือนเหนือ-น่าน จะเห็นได้ว่า เหนือมีระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนที่สูงกว่าน่าน จึงทำให้เหนือมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ซึ่งผลไปยังการตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของสมาชิกอีกด้วย เมื่อเหนือมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน เหนือจะเป็นผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของน่าน โดยเหนือเป็นผู้ชี้แนะให้น่านลาออกจากงานโรงแรม เพื่อให้ไปสอบแข่งขันเข้าทำงานในหน่วยงานแห่งหนึ่ง แม้ว่าหากโรงแรมที่น่านทำงานจะไล่ออกเพราะลาไปสอบแข่งขันเข้าทำงาน เหนือก็จะให้น่านลาออกเพื่อไปคว้าโอกาสการสอบแข่งขัน รวมถึงเหนือจะรับผิดชอบน่านหากน่านถูกไล่ออก ซึ่งการตัดสินใจของเหนือที่ให้น่านไปสอบแข่งขันถือได้ว่าเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง เพราะน่านสามารถผ่านการสอบแข่งขันได้ ซึ่งแสดงให้เห็นจากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“ถ้าช่วยเขาตัดสินใจเรื่องของเขาใหญ่ๆ ก็ช่วงที่ช่วงที่ต้องไปสอบ ตอนนั้นที่ต้องไปสอบคือเค้าทำงานโรงแรม แล้วมันจะต้องสอบเนี่ยหนึ่งอาทิตย์ยาวเลยยาวเต็มอาทิตย์แล้วลาไม่ได้ เราก็เลยบอกเลยว่าถ้าเค้าไม่ให้ลา เราก็บอกว่าลาออกซะ เพราะนี่คืออนาคตคุณนะ ถ้าเค้าไม่ให้ลา เขียนใบลาออกเลย เค้าบอกจะไปทำมาหากินอะไรอะ เออเรื่องนั้นกูจัดการเองมึงไม่ต้องห่วง ทำตามที่บอกก็พอแล้วเขาก็ทำจริงๆ แล้วหัวหน้าเค้าก็บอกให้ลา 55555 มันต้องแบบนี้ คือเข้าใจนะ ลาทั้งอาทิตย์ ลาหนึ่งอาทิตย์ เค้าก็ไม่มีคนทำงาน แต่นี่คือถ้าเราไม่แลกมาเราจะรู้ได้ไงว่าถ้าคุณไปสอบเนี่ย คุณมีสิทธิ์ที่จะได้หรือไม่ได้ แต่ถ้าคุณไม่ไปสิ่งเดียวที่คุณจะได้คือไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราบอกแล้วว่าเราไม่อยากให้เสียโอกาส ถ้ามันไม่ให้ลาก็ลาออกไปเลย แล้วเดียวเราจัดการเอง แล้วก็เรื่องเงินเรื่องทองไม่ต้องห่วง ไม่มียินดีที่จะเป็นหนี้ให้ มันอยู่ตรงที่ว่าเราไม่อยากให้เขาเสียโอกาสนั้นแหละครับ เค้าก็บอกโหทำไมตัดสินใจเด็ดขาดจัง เราก็แบบจะไปนั่งจ้อเค้าทำไมเราไม่ได้มีที่ทำงานที่นี้ที่เดียววะในประเทศไทย ที่อื่นมีเยอะแยะ แล้วมันก็เป็นการตัดสินใจที่ถูกจริงๆ เพราะครั้งนั้นมันทำให้เขาเปลี่ยนไปเลย มันทำให้เขารู้สึกว่าเฮ้ยทำไมมันเด็ดขาดน่ากลัวจังเลยวะ” - เหนือ (สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2563)

(5) รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน

รูปแบบเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะกำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนด้วยบทบาทที่อ้างอิงเพศ หากใครเป็นสมาชิกฝ่ายรุกจะมีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนในด้านการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำในบ้าน ทั้งนี้รวมไปถึงการตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของสมาชิกอีกด้วย แม้ว่าสุดท้ายแล้วการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำจะขึ้นอยู่กับความเท่าเทียมระหว่างสมาชิก หรือสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกจะจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้าน หรือสมาชิกที่ปรึกษาเรื่องการเงินจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้าน ดังนั้นจากตัวอย่างครัวเรือนไอ้เอ๋ว-เต๋จะเห็นได้ว่า เต๋เป็นสมาชิกฝ่ายรุก จึงทำให้เต๋มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนและส่งผลไปยังการตัดสินใจด้านการประกอบอาชีพของไอ้เอ๋วไว้ว่า เต๋เป็นผู้แนะนำในการเลือกงานนอกบ้าน รวมถึงให้แนวคิดเกี่ยวข้องกับการเติบโตในสายงาน หากไอ้เอ๋วเลือกที่จะเปลี่ยนงานนอกบ้าน ซึ่งไอ้เอ๋วก็ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเต๋ ซึ่งแสดงให้เห็นจากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“เรามีผลกับเรา เพราะว่าช่วย advice นี้แหละว่าแบบไปทำด้านนี้สิน่าจะดี น้ำ อะไรแบบนี้ แบบเรื่องของการเลือกบริษัทหรือว่าเรื่องการเติบโต ถ้าสมมติว่าจะเปลี่ยนบริษัทก็จะ advice เราได้ในระดับหนึ่งอะไรแบบนี้ครับ เราก็ทำตามที่เขาบอกบ้างครับ” - ไอ้เอ๋ว (สัมภาษณ์, 16 กรกฎาคม 2563)

4.2 ผลกระทบภายนอกในรูปแบบของครัวเรือน

ผลกระทบจากภายนอกในรูปแบบของครัวเรือนล้วนได้รับอิทธิพลจากการเลือกปฏิบัติทางเพศในแรงงานชายรักชายในตลาดแรงงาน ทั้งนี้ การเลือกปฏิบัติทางเพศในแรงงานชายรักชายในตลาดแรงงานจะสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทคือ การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของเงื่อนไขการสมัครงานขององค์กร การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของการปกปิดอัตลักษณ์ทางเพศในช่วงการสมัครงาน การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของการปกปิดการอยู่ร่วมกันในครัวเรือนชายรักชายขณะที่ร่วมทำงานในองค์กร ดังนั้นจะเริ่มต้นอธิบายจากการเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของเงื่อนไขการสมัครงานขององค์กรดังนี้

4.2.1 การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของเงื่อนไขการสมัครงานขององค์กร

การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบข้างต้นจะเห็นได้ว่า องค์กรหรือผู้ว่าจ้างจะมีการตั้งคุณสมบัติของผู้สมัครงานไว้ว่า ผู้สมัครงานจะต้องมีเพศสภาพแบบใด หรือผู้สมัครงานจะต้องแสดงอัตลักษณ์ทางเพศตรงกับเพศกำเนิดของตนเอง ซึ่งการตั้งคุณสมบัติของผู้สมัครงานไว้ว่า จะต้องมีการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศตรงกันกับเพศกำเนิดของตนเอง ซึ่งการตั้งคุณสมบัติของผู้สมัครงานไว้ว่า จะต้องมีการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศตรงกันกับเพศกำเนิดของตนเอง ซึ่งการตั้งคุณสมบัติของผู้สมัครงานไว้ว่า จะต้องมีการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศตรงกันกับเพศกำเนิดของตนเอง

ติวเตอร์สอนภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่าตนเองจะลดการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง แต่ยังคงพบ การเลือกปฏิบัติทางเพศจากผู้ว่าจ้างนั่นคือ ผู้ว่าจ้างต้องการติวเตอร์สอนภาษาอังกฤษเป็นหญิงรักต่าง เพศ โดยผู้ว่าจ้างให้เหตุผลว่า หญิงรักต่างเพศสามารถเป็นติวเตอร์ที่มีสำเนียงที่ดี หรือเก่ง ภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้ภทรกลับมาตั้งคำถามว่าชายรักต่างเพศ หรือชายรักชายจะไม่สามารถติวเตอร์ที่ มีสำเนียงดี หรือเก่งภาษาอังกฤษได้เทียบเท่ากับหญิงรักต่างเพศได้เลยหรือไม่ ทั้งนี้ บทสัมภาษณ์ของ ภทรมีรายละเอียดดังนี้

“เรื่องสมัครงานเรา smooth นะ ไม่ค่อยเจอด้วย ด้วยความที่เราไม่ค่อย เปิด แต่ไม่ใช่ที่เราไม่ได้เปิด ด้วยความที่เราเป็นแบบนี้ แล้วที่เราไปสมัครส่วนมากเป็นติวเตอร์อยู่กับ เด็ก ผู้ปกครองเขาก็ไม่เคยมาพูดถึงเรื่องเพศกับเราเลย ถึงแม้จะไปสอนลูกผู้ชายก็ไม่เคยพูดถึงเรื่อง เพศ แล้วพอไปสอนภาษาอังกฤษอะ มีบ่อยมาก Requirement จะเป็นประมาณว่าขอติวเตอร์ผู้หญิง น่าจะมีความเชื่อว่าติวเตอร์ผู้หญิงน่าจะสำเนียงดี หรือเก่งภาษามากกว่า เราก็รู้สึกตั้งคำถามนะว่า ทำไม แสดงว่าเขาต้องมีความคิดอะไรบางอย่าง มันก็แปลกดีเนอะ ซึ่งขณะนี้เขาเป็นคนจ่ายตังเขาก็มี สิทธิที่จะเลือกแต่เราก็แค่อยากรู้ว่าทำไมอะ ไม่ได้จะกล่าวหาเขาอะ” – ภทร (สัมภาษณ์, 14 มิถุนายน 2563)

ต่อการตั้งคุณสมบัติของผู้สมัครงานว่าจะต้องแสดงอัตลักษณ์เพศให้ตรงกับ เพศกำเนิดของตนเองนั้น เริ่มต้นเห็นได้จากเดิร์ดที่ตั้งใจไว้ว่าจะไปสมัครงานครูโรงเรียนเอกชน แม้ว่า โรงเรียนจะกำหนดว่าต้องการครูสอนวิชาอะไร แต่โรงเรียนยังกำหนดว่าต้องการครูที่อัตลักษณ์ทาง เพศตรงกับเพศกำเนิดของตนเอง จึงทำให้เดิร์ดต้องการลดอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองให้ตรงกับเพศ กำเนิดของตนเองเพื่อให้สามารถสมัครครูโรงเรียนเอกชนได้ นอกจากนี้ยังเห็นได้จากเทคโนโลยีที่ต้องการ สมัครงานตำแหน่งพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน โดยสายการบินที่เทคโนโลยีต้องการไปสมัครนั้น แม้จะ ไม่ได้กำหนดออกมาอย่างชัดเจนว่าต้องการผู้สมัครงานที่แสดงอัตลักษณ์ทางเพศตรงกับเพศกำเนิด แต่ สายการบินมองว่าหากได้ผู้สมัครงานที่แสดงอัตลักษณ์ทางเพศตรงกับเพศกำเนิดจะทำให้สามารถ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้ผู้โดยสารที่มาใช้บริการสายการบิน ดังนั้นเทคโนโลยีจึงต้องมีการปรับตัวโดยการ ลดอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองให้เทียบเท่ากับเพศกำเนิดของตนเองเพื่อให้สามารถสมัครงาน พนักงานบริการบนเครื่องบินได้อย่างง่ายขึ้น ทั้งนี้สามารถเห็นบทสัมภาษณ์ของเดิร์ดและเทคโนโลยี ซึ่งมี รายละเอียดดังนี้

“ตอนสมัครครูเอกชน หลักๆ คือที่เขาให้เกณฑ์มานะ เขาต้องการครูที่จบ วิทยะอะไรแบบนี้วิทยาศาสตร์เนี่ยคือเกณฑ์ที่เขาตั้งไว้ ตอนนั้นเรารู้สึกโดนกีดกันเรื่องเพศนะ คือแบบ เขาจะระบุเลยว่าเค้าจะเป็นผู้ชายผู้หญิงเลยเท่านั้น คุณจะมาแบบตั้งตั้งมาออกอะไรแบบเนี่ย เขาก็จะ ไม่รับ เท่าที่เห็นแต่เราไม่เจอ ถ้าคนไหนที่ตั้งตั้งไปหรือแต่งเป็นแบบผู้หญิงผมยาว Transgender เขาก็ จะปฏิเสธ เขาไม่ดูผลงาน เขาไม่ดูที่การสอน เขาจะดูแค่ที่เฉพาะหน้างาน ดูแค่บุคลิกภาพนะตอน

นั่นนะว่าคุณได้ไหม แต่ตอนนั้นเรายังต้องนั่งไว้ก่อนรอสว่างนึ่งนึ่งไว้ได้” – เดิร์ด (สัมภาษณ์, 26 มิถุนายน 2563)

“เรื่องสมัครงานเรา smooth นะ ไม่ค่อยเจอด้วย ด้วยความที่เราไม่ค่อยเปิด แต่ไม่ใช่ที่เราไม่ได้เปิด ด้วยความที่เราเป็นแบบนี้ แล้วที่เราไปสมัครส่วนมากเป็นติวเตอร์อยู่กับเด็ก ผู้ปกครองเขาก็ไม่เคยมาพูดถึงเรื่องเพศกับเราเลย ถึงแม้จะไปสอนลูกผู้ชายก็ไม่เคยพูดถึงเรื่องเพศ แล้วพอไปสอนภาษาอังกฤษอะ มีบ่อยมาก Requirement จะเป็นประมาณว่าขอติวเตอร์ผู้หญิง น่าจะมีความเชื่อที่ว่าติวเตอร์ผู้หญิงน่าจะสำเนียงดี หรือเก่งภาษามากกว่า เราก็รู้สึกตั้งคำถามนะว่าทำไม แสดงว่าเขาต้องมีความคิดอะไรบางอย่าง มันก็แปลกดีเนอะ ซึ่งขณะนี้เขาเป็นคนจ่ายตังเขาก็มีสิทธิ์ที่จะเลือกแต่เราก็แค่อยากรู้ว่าทำไมอะ ไม่ได้จะกล่าวหาเขาอะ” – ภัทร (สัมภาษณ์, 14 มิถุนายน 2563)

4.2.2 การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของการปกปิดอัตลักษณ์ทางเพศในช่วงการสมัครงาน

การเลือกปฏิบัติทางเพศในประเภทนี้จะแตกต่างจากการเลือกปฏิบัติในประเภทแรกคือ การเลือกปฏิบัติในประเภทนี้ไม่อาจทราบได้ว่าองค์กรมีการเลือกปฏิบัติทางเพศเงื่อนไขการสมัครที่ชัดเจนหรือไม่ รวมถึงผู้สมัครงานเองอาจเลือกที่จะปกปิดอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองเมื่อต้องการสมัครงาน เพราะผู้สมัครงานไม่ทราบแน่ชัดว่าองค์กรมีมุมมองต่ออัตลักษณ์ชายรักชายอย่างไร ซึ่งจากบทสัมภาษณ์ของวาโย ภูผา และติณณ์จะพบว่า ทั้งวาโย ภูผา และติณณ์ต่างไม่พบประสบปัญหาด้านการสมัครงาน เนื่องจากตนเองไม่ได้แสดงอัตลักษณ์ทางเพศของตนในช่วงการสมัครงาน จนทำให้องค์กรไม่ทราบว่าวาโย ภูผา และติณณ์มีอัตลักษณ์ทางเพศแบบใด ซึ่งอาจทำให้เกิดข้อสงสัยว่า หากองค์กรทราบถึงอัตลักษณ์ทางเพศของวาโย ภูผา และติณณ์จะมีการเลือกปฏิบัติทางเพศในการสมัครงานหรือไม่ ทั้งนี้จากบทสัมภาษณ์ของวาโย ภูผา และติณณ์มีรายละเอียดดังนี้

“ไม่มีเลยครับ ที่มีปัญหานี้ในด้านไหนครับ ถ้าเรื่องเป็นเพศที่ 3 แล้ว ไม่มีครับ เพราะที่ไม่มีเพราะว่าร้อยทั้งร้อยถ้าเจอพี่ข้างนอก พี่ก็ผู้ชายปกติ เพราะหนึ่ง พี่ไม่ได้เป็น Transgender พี่ไม่ต้งตั้ง คือพี่ปกติ เพราะงั้นพี่เลยไม่มีปัญหาเรื่องการสมัครงานอยู่แล้วครับ” - วาโย (สัมภาษณ์, 26 มีนาคม 2563)

“ไม่มีเลย ที่ที่สาม เจ้านายเขาก็ดูไม่ออกเลยว่าเป็น พี่ก็หระอะไรแบบนี้ เขาก็จะแบบไม่รู้มั้ง แต่เขาก็ไม่ได้มีปัญหาอะไร” – ภูผา (สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2563)

“ทั้ง 3 ที่ ไม่เจอคำถามแนวเรื่องเพศนะครับ อาจจะแบบว่าคือมันไม่ได้คำถามหลักในการสัมภาษณ์ว่าคุณเป็นเพศอะไรอะไรแบบนี้ ตอนนั้นเขาก็คงไม่คิดหรอกว่าผมจะเป็นเพศที่สาม แต่พอเขาารู้แล้วเขาก็ไม่ได้มีความรู้สึกที่เราเป็นตัวประหลาด หรือเขาไม่ได้เห็นว่าเรา

แตกต่างกันไปจากคนอื่นเลย ตรงนี้ที่ผมรู้สึกโอเคว่าเขาก็เห็นว่าเราเป็นคนคนหนึ่ง เป็นน้องคนหนึ่ง เป็นพนักงานคนหนึ่ง ที่เขาก็ไม่ได้ปฏิบัติต่างจากเพศอื่นๆ” – ดิณณ์ (สัมภาษณ์, 15 กรกฎาคม 2563)

4.2.3 การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของการปกปิดอัตลักษณ์ทางเพศในขณะที่ร่วมทำงานกับองค์กร

การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบนี้จะมีลักษณะร่วมของผู้ให้สัมภาษณ์คือ ความต้องการรักษาความเป็นส่วนตัว และไม่ต้องการได้รับผลกระทบจากการเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง ซึ่งจากบทสัมภาษณ์จากรันเวย์จะเห็นได้ว่า ไม่ว่าจะรันเวย์จะทำงานตำแหน่งใด ในสถานที่ทำงานใด รันเวย์เลือกจะไม่เปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศให้สังคมที่ทำงานได้รับรู้ รันเวย์ต้องการความเป็นส่วนตัว รวมถึงการได้รับเกียรติจากเพื่อนร่วมงาน ในขณะที่บทสัมภาษณ์ของภูผาจะเห็นได้ว่า ภูผาไม่ต้องการเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง เนื่องจากสถานที่ทำงานเดิมของตนเองนั้น เพื่อนร่วมงานรู้จักคุณแม่ของภูผา ดังนั้นภูผาต้องการความเป็นส่วนตัวและไม่ต้องการเพื่อนร่วมงานซักถามคุณแม่ของภูผาในเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศของภูผา ทั้งนี้สามารถแสดงให้เห็นรายละเอียดจากบทสัมภาษณ์ดังนี้

“ไม่มีนะ ไม่รู้นะ ผมไม่แน่ใจว่าทุกๆ ที่ทำงาน ไม่ว่าจะทำธนาคาร เป็นอาจารย์สอนหนังสือมา 10 กว่าปีเนี่ย ไม่มีใครมาบอก ไม่มีใครมาต่อต้านนะ มันอยู่ที่เรารวางตัวด้วยมั้ง ไม่รู้เหมือนกัน อย่างที่บอกพี่เป็นคนหนึ่งๆ ไม่ค่อยเจ้าแจ๊ะแจ๊ะ เป็นคนที่ไม่ค่อยเจ้าแจ๊ะแจ๊ะใคร คือใครจะเข้ามาคุยก็คุย แต่ถ้าจะให้พี่เดินไปคุยโต๊ะนั้น โต๊ะนี้พี่ก็จะไม่ พี่ก็จะอยู่ของพี่นั่งทำงาน เขาก็คงให้เกียรติเราด้วยมั้ง หรือไม่เกียรติก็ไม่รู้ เขาก็ไม่ได้อะไรครับ แต่เชื่อว่าเพื่อนๆ อาจารย์ที่สนิทด้วยกัน เขาก็ให้เกียรติเรานะ เขาคงแบบแห่มอายุปานนี้แล้ว จะ 50 แล้วไม่มีเมีย เขาคงรู้แหละ” – รันเวย์ (สัมภาษณ์, 7 กรกฎาคม 2563)

“โอเคเนะ ที่ office เขา ถ้าที่แรกที่ทำงาน เขาก็ไม่รู้นะ พี่ทำงานที่แรกประมาณปีครึ่ง พี่ก็ไม่ได้แบบเปิดตัว ไม่ได้อะไรเงี้ย เพราะว่าเขารู้จักกับคุณแม่ ไม่ได้อยากให้มาถามนู่นนี่นั่นกับแม่อะไรเงี้ย แต่ว่าที่ที่สองก็เข้าไปแบบไม่เปิดตัวเหมือนกัน แต่ก็สัพพัตมีคนถามเนอะ ก็อ้อมเลยแบบเออๆ พอเออปปี้ก็โอเค ที่ปัจจุบันที่ทำก็โอเค ก็ดี คนเขารู้อยู่แล้วอะไรอย่างเงี้ย ก็สบายดี” – ภูผา (สัมภาษณ์, 29 มิถุนายน 2563)

4.2.4 การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของการปกปิดการอยู่ร่วมกันในครัวเรือนชายรักชายขณะที่ร่วมทำงานในองค์กร

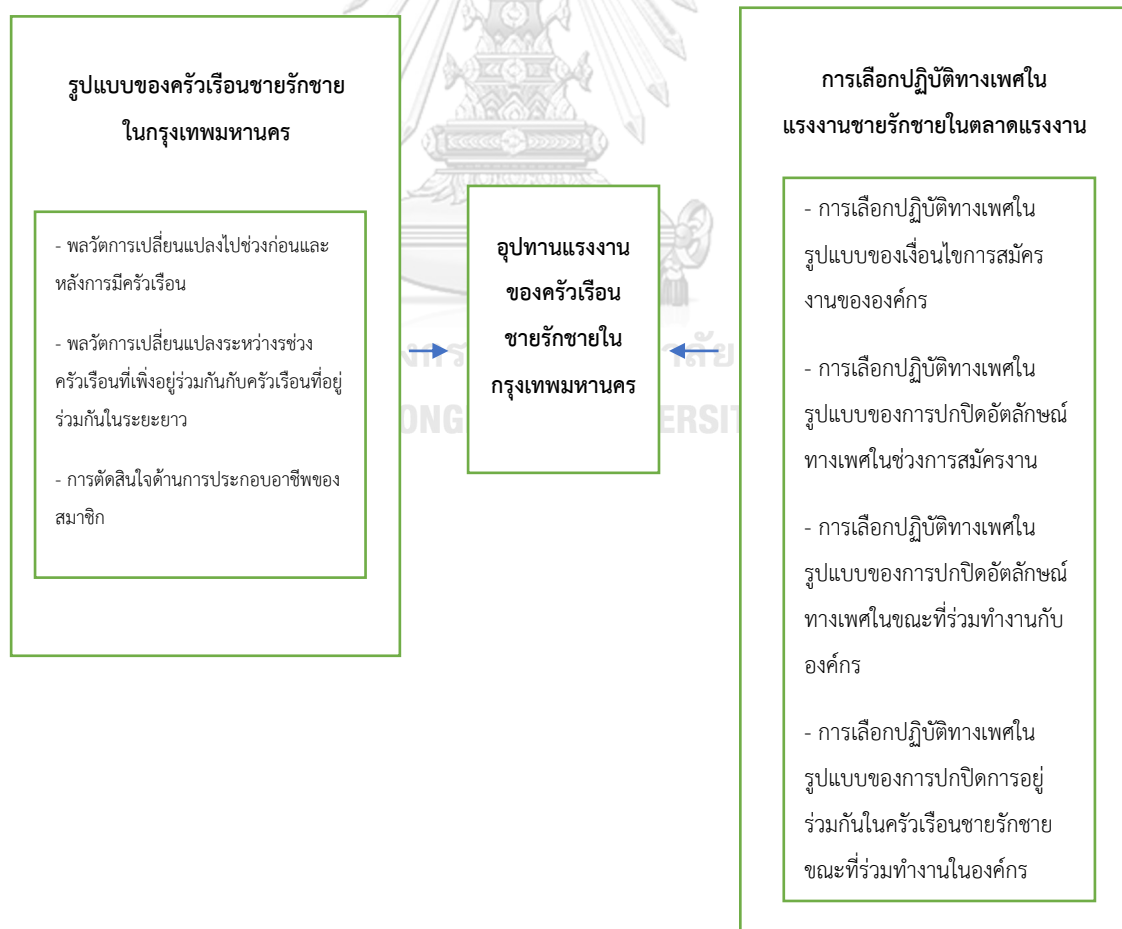
การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบนี้จะสามารถเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ของเตีร์ดที่เมื่อเริ่มทำงานเป็นครูโรงเรียนเอกชน เตีร์ดจะต้องทำการปกปิดการอยู่ร่วมกันในครัวเรือนชายรักชายในช่องทางออนไลน์ด้วยการนำภาพที่ถ่ายคู่ระหว่างเตีร์ดกับค้ายออกจากภาพประจำตัวใน Line Application และเปลี่ยนเป็นรูปของเตีร์ดที่กำลังสวมบทบาทความเป็นครู และมีความ

นำเชื่อถือ เพื่อไม่ให้โรงเรียนได้ตำหนิถึงการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองในสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งจากการกระทำดังกล่าวทำให้เด็กรู้สึกไม่เป็นตัวเอง และยึดอัดกับการปกปิดการอยู่ร่วมกันในครัวเรือนชายรักชาย ซึ่งจะแสดงให้เห็นในบทสัมภาษณ์ดังนี้

“ทำงานเก่าอะเนอะ ถ้าเป็นที่ทำงานเก่าเค้าก็จะปิดเลยแหละ เมื่อก่อนเราใช้ LINE อันเดียวเนาะที่เป็นรูปคู่ เมื่อก่อนที่ทำงานเก่าเราต้องใช้รูปเดี่ยว รูปที่เราที่วางมาดเมื่อก่อนเราเป็นครูอะเนอะ เราจบครุมาแล้วต้องสร้างบุคลิกที่น่าเชื่อถือ มันก็จะถูกปิดไปเลยว่าเราชอบผู้ชายนะมันก็จะถูกปิดไปเลย พอมาทำงานที่นี้ก็แบบไม่ได้ยึดอัดเหมือนที่ทำงานเก่าที่นี้มันก็ open นะ คุณมีแฟนเค้าไม่ได้มายุ่งวุ่นวายอะไรกับเราไม่ต้องมาสร้างมาดอะไรแบบนี้แค่เราทำงานของเราให้ดีก็พอ”
– เดิร์ด (สัมภาษณ์, 26 มิถุนายน 2563)

ทั้งนี้ จากการศึกษาผลกระทบของรูปแบบของครัวเรือนที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครสามารถแสดงให้เห็นภาพรวมของการศึกษาได้จากภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ภาพรวมการศึกษาผลกระทบของรูปแบบของครัวเรือนที่มีผลต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การศึกษารูปแบบของครัวเรือนชายรักชายและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยภายใต้วัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อศึกษาถึงรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร รวมถึงเพื่อศึกษาถึงการเปรียบเทียบรูปแบบของครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยและครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก และเพื่อศึกษาผลกระทบของรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ทั้งการวิจัยดังกล่าวเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกสำหรับครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร และใช้การวิจัยเชิงเอกสารสำหรับครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกและครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 26 ครัวเรือน มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจะสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1.1 รูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร

จากตัวอย่างครัวเรือนจำนวน 26 ครัวเรือนแสดงให้เห็นได้ว่า รูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนสอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน และกลุ่มครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนไม่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน เพื่อให้ง่ายต่อการอธิบายรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจะเริ่มต้นอธิบายจากกลุ่มครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนสอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน

1.1.1 กลุ่มครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนสอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน

สิ่งที่ค้นพบในกลุ่มครัวเรือนดังกล่าวคือ ตัวอย่างครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครจำนวน 7 ครัวเรือนที่มีการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน และแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้ความแตกต่างระหว่างการจัดทรัพยากรภายในครัวเรือนตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันและแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันคือ ในแง่ของการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำ

ของสมาชิก โดยแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะสมมติว่า ครัวเรือนจะยึดถือปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ไปใช้ในการกำหนดจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำไว้ว่า สมาชิกคนใดที่มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนที่สูงกว่า สมาชิกคนนั้นจะเป็นผู้กำหนดการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิก ทั้งนี้สมาชิกที่มีอำนาจการต่อรองจะกำหนดว่า ให้ตนเองเป็นผู้จัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านน้อยกว่าสมาชิกอีกคน ขณะที่แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันต่างสมมติว่าครัวเรือนจะยึดถือระบอบชายเป็นใหญ่ ดังนั้นการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำจะขึ้นอยู่กับบทบาททางเพศนั้นคือ สมาชิกที่เป็นฝ่ายรับจะต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านมากกว่าสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุก

นอกจากนี้ ในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินของครัวเรือนนั้น แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะสมมติว่าอำนาจการต่อรองจากปัจจัยด้านระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือนจะไปกำหนดการตัดสินใจด้านการเงิน เช่น ครัวเรือนมีการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน และผู้มีอำนาจการต่อรองมากกว่าจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ขณะที่แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะสมมติว่า แม้ว่าครัวเรือนจะยึดถือระบอบชายเป็นใหญ่ แต่ครัวเรือนไม่สามารถนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้กับการตัดสินใจด้านการเงิน เพราะสมาชิกในครัวเรือนต้องการความเป็นอิสระจากกัน จึงทำให้สมาชิกเลือกที่จะไม่รวมรายได้เข้ามาไว้ด้วยกัน อีกทั้งการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนนั้นจะเป็นลักษณะรับผิดชอบร่วมกันในสัดส่วนที่เท่ากัน หรือหากสมาชิกคนใดมีรายได้มากกว่าจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนมากกว่า

1.1.2 กลุ่มครัวเรือนที่มีรูปแบบของครัวเรือนไม่สอดคล้องกับแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน

สิ่งที่ค้นพบในกลุ่มครัวเรือนดังกล่าวคือ ตัวอย่างครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครจำนวน 19 ครัวเรือนที่มีการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนไปตามรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน และรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ทั้งนี้ความแตกต่างระหว่างการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนตามรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยว รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน และรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันคือ ในแง่การจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกจะเห็นได้ว่า โดยรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวจะยึดถือระบอบชายเป็นใหญ่ตามแบบจำลองครัวเรือนแบบ

เดี่ยว แต่ทว่าการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกไม่เป็นไปตามแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวนั้นคือ สมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกกลับต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านมากกว่าสมาชิกที่เป็นฝ่ายรับ ขณะเดียวกันรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันจะยึดถือปัจจัยที่กำหนดอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน ชั่วโมงการทำงานนอกบ้าน อายุ มากำหนดการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิก แต่ทว่าการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันคือ สมาชิกที่มีอำนาจการต่อรองมากกว่ากลับต้องจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านมากกว่าสมาชิกที่มีอำนาจการต่อรองน้อยกว่า และท้ายที่สุดรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันจะยึดถือระบอบชายเป็นใหญ่ตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน แต่ทว่าการจัดสรรเวลาและการแบ่งงานกันทำของสมาชิกไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันคือ บางครัวเรือนจะมีการจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านของสมาชิกอย่างเท่าเทียมกัน หรือบางครัวเรือนจะมีการจัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านของสมาชิกที่เป็นฝ่ายรุกมากกว่าสมาชิกที่เป็นฝ่ายรับ หรือบางครัวเรือนให้สมาชิกให้คำปรึกษาด้านการเงินแก่สมาชิกอีกคนเป็นผู้จัดสรรเวลาและรับภาระงานในบ้านเป็นหลัก

นอกจากนี้ ในแง่ของการตัดสินใจด้านการเงินของครัวเรือนนั้น รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวยังคงมีข้อสมมติการตัดสินใจด้านการเงินของครัวเรือนเช่นเดียวกับแบบจำลองครัวเรือนแบบเดี่ยวคือ ครัวเรือนยังมีการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน และสมาชิกที่เป็นฝ่ายรับต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ส่วนรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันยังคงมีข้อสมมติการตัดสินใจด้านการเงินของครัวเรือนเช่นเดียวกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกันคือ ครัวเรือนยังมีการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน และสมาชิกที่มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนมากกว่าจะเป็นผู้มีอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน และท้ายที่สุดรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันยังคงมีข้อสมมติการตัดสินใจด้านการเงินของครัวเรือนเช่นเดียวกับแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกันคือ ครัวเรือนไม่ได้มีการรวมรายได้ของสมาชิกเข้าไว้ด้วยกัน ขณะเดียวกันสมาชิกต่างมีส่วนร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน หรือหากสมาชิกคนใดมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า สมาชิกคนนั้นจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือน ทั้งนี้ยังพบบางครัวเรือนที่มีการตัดสินใจด้านการเงินที่ไม่เป็นไปตามแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้

ความร่วมมือกันคือ สมาชิกที่ให้คำปรึกษาด้านการเงินแก่สมาชิกอีกคนจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในครัวเรือนเป็นหลัก

1.2 การเปรียบเทียบรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยและครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก

หากเริ่มต้นเปรียบเทียบระหว่างครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตกจะพบว่า ครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครมีรูปแบบของครัวเรือนที่หลากหลายกว่าครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก โดยรูปแบบของครัวเรือนที่เหมือนกันคือ รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ขณะที่รูปแบบของครัวเรือนที่ต่างกันคือ แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน และรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน ซึ่งจาก 3 รูปแบบของครัวเรือนข้างต้นเป็นรูปแบบของครัวเรือนที่ครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครมีมากกว่ารูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก เนื่องจากครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครไม่ได้ยึดถือแนวคิดความเท่าเทียมระหว่างสมาชิกเพียงอย่างเดียว แต่ยังยึดถือแนวคิดระบอบชายเป็นใหญ่ และแนวคิดปัจจัยที่ส่งผลต่ออำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน ทั้งนี้ความหลากหลายของรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครยังสะท้อนถึงความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมและสภาพสังคมเมื่อเทียบกับรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในประเทศตะวันตก

ต่อมาเปรียบเทียบระหว่างครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครกับครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทยจะพบว่า ครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครมีรูปแบบของครัวเรือนที่หลากหลายกว่าครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย โดยรูปแบบของครัวเรือนที่เหมือนกันคือ รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองครัวเรือนแบบเดียว ขณะที่รูปแบบของครัวเรือนที่ต่างกันคือ แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน แบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน รูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบให้ความร่วมมือกัน และรูปแบบของครัวเรือนเสมือนแบบจำลองอำนาจการต่อรองภายในครัวเรือนแบบไม่ให้ความร่วมมือกัน ซึ่งจาก 4 รูปแบบของครัวเรือนข้างต้นเป็นรูปแบบของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ยังมี 1 รูปแบบของครัวเรือนที่แตกต่างคือ แบบจำลองครัวเรือนแบบเดียว ซึ่งเป็นรูปแบบของครัวเรือนรักต่างเพศในประเทศไทย เนื่องจากครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครไม่จำเป็นต้องยึดถือระบอบชายเป็นใหญ่อย่างเดียว ครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครได้นำแนวคิดความหลากหลายทางเพศมาในการอธิบายถึงความหลากหลายของรูปแบบของครัวเรือนที่ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามกรอบลักษณะครัวเรือนแบบครัวเรือน

รักต่างเพศ เมื่อได้รับแนวคิดความหลากหลายทางเพศเข้ามาในครัวเรือนแล้ว อาจทำให้ครัวเรือนยึดถือแนวคิดที่ส่งผลต่อการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนที่หลากหลายขึ้น เช่น แนวคิดความเท่าเทียมกันระหว่างสมาชิก แนวคิดปัจจัยที่ส่งผลต่ออำนาจการต่อรองภายในครัวเรือน

1.3 ผลกระทบของรูปแบบของครัวเรือนที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร

จากการรับรู้ถึงผลกระทบของรูปแบบของครัวเรือนที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครได้นั้น ซึ่งสามารถรับรู้ได้จากพลวัตการเปลี่ยนแปลงไปช่วงก่อนและหลังการมีครัวเรือน พลวัตการเปลี่ยนแปลงระหว่างช่วงครัวเรือนที่เพิ่งอยู่ร่วมกันกับครัวเรือนที่อยู่ร่วมกันในระยะยาว และการตัดสินใจประกอบอาชีพของสมาชิกในครัวเรือน หากพิจารณาจากการรับรู้ได้จากพลวัตการเปลี่ยนแปลงไปช่วงก่อนและหลังการมีครัวเรือนจะพบว่า อุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครมีเปลี่ยนแปลงจากการที่ครัวเรือนเริ่มได้อยู่ร่วมกัน จนทำให้ครัวเรือนเริ่มมีภาระค่าใช้จ่ายมากขึ้น จากเดิมที่ต้องหารายได้ต่อเดือนเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง แต่กลับเป็นการหารายได้ต่อเดือนเพื่อตอบสนองความต้องการของครัวเรือน ทั้งนี้อุปทานแรงงานของครัวเรือนจะเปลี่ยนแปลงไปอยู่ในรูปของการหางานนอกบ้านเสริม การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานนอกบ้าน เพื่อให้สมาชิกมีรายได้ต่อเดือนสูงขึ้น

ต่อมาพิจารณาพลวัตการเปลี่ยนแปลงระหว่างช่วงครัวเรือนที่เพิ่งอยู่ร่วมกันกับครัวเรือนที่อยู่ร่วมกันในระยะยาวพบว่า อุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครจะมีการเปลี่ยนแปลงจากการที่ครัวเรือนเริ่มอยู่กันยาวนานขึ้นจนทำให้ครัวเรือนเห็นภาพอนาคตร่วมกันที่มั่นคง ดังนั้นครัวเรือนมีความจำเป็นต้องสร้างภาพอนาคตร่วมกันอย่างมั่นคงผ่านการขยายที่พักอาศัย หรือการเก็บออมเพื่อนำไปใช้ในอนาคต ทั้งจึงทำให้อุปทานแรงงานของครัวเรือนเปลี่ยนแปลงในรูปแบบของการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานนอกบ้าน การสร้างอาชีพที่นอกเหนือจากอาชีพเดิมของสมาชิก หรือการเปลี่ยนแปลงงานใหม่ให้มีตำแหน่งและรายได้ต่อเดือนสูงขึ้น

ท้ายที่สุดเมื่อพิจารณาการตัดสินใจประกอบอาชีพของสมาชิกในครัวเรือนจะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของอุปทานแรงงานของครัวเรือนจะเกิดขึ้นได้จากการตัดสินใจประกอบอาชีพของสมาชิก ทั้งนี้การตัดสินใจประกอบอาชีพของสมาชิกคนใดล้วนได้รับอิทธิพลจากสมาชิกอีกคนเสมอ ไม่ว่าจะเป็นอิทธิพลจากสมาชิกอีกคนในรูปแบบทางตรงคือ การให้คำปรึกษาแก่สมาชิกที่ต้องตัดสินใจ หรือในรูปแบบทางอ้อมคือ สภาพแวดล้อมของสมาชิกผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพของสมาชิกอีกคน

นอกจากนี้ หากพิจารณาบริบทอุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครให้กว้างขึ้นนั้นจะพบว่า การเลือกปฏิบัติทางเพศในแรงงานครัวเรือนชายรักชายจาก

ตลาดแรงงานถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งเกิดผลกระทบต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายใน กรุงเทพมหานครอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยการเลือกปฏิบัติทางเพศในแรงงานชายรักชายในตลาดแรงงานมีองค์ประกอบจากการเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของเงื่อนไขการสมัครงานขององค์กร การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของการปกปิดอัตลักษณ์ทางเพศในช่วงการสมัครงาน การเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของปกปิดอัตลักษณ์ทางเพศในขณะที่ร่วมทำงานกับองค์กร และการเลือกปฏิบัติทางเพศในรูปแบบของปกปิดการอยู่ร่วมกันในครัวเรือนชายรักชายขณะที่ร่วมทำงานในองค์กร

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการศึกษารูปแบบของครัวเรือนและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครไม่สามารถนำแบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนได้ทุกตัวอย่างของครัวเรือน ซึ่งเป็นการสะท้อนได้ว่านักเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนตั้งข้อสมมติของแบบจำลองครัวเรือนไม่อ้างอิงกับสภาพความเป็นจริงของการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือน อีกทั้งในช่วงที่นักเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนกำลังสร้างแบบจำลองครัวเรือน นักเศรษฐศาสตร์คิดเพียงบริบทครัวเรือนรักต่างเพศ ซึ่งในปัจจุบันครัวเรือนมีหลากหลายประเภท ไม่ใช่เพียงแค่ครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครเท่านั้น ซึ่งทำให้เห็นได้ว่านักเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนขาดมิติในด้านสังคมวิทยาในเรื่องความหลากหลายทางเพศ จึงทำให้นักเศรษฐศาสตร์ครัวเรือนมองว่าครัวเรือนประกอบด้วยสมาชิกที่มีการแบ่งขั้วทางเพศ นอกจากนี้ภูมิหลังของนักเศรษฐศาสตร์ที่มองในมุมมองของชาวตะวันตกสร้างแบบจำลองครัวเรือนที่ตรงกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมชาวตะวันตก จึงทำให้แบบจำลองการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนไม่อาจนำมาใช้ได้กับบริบทประเทศตะวันออก

3. ข้อจำกัดในการวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

จากการศึกษารูปแบบของครัวเรือนและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครเป็นการศึกษาเชิงตัวแทนของครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทย แม้ว่าผู้วิจัยจะอ้างงานวิจัยของการเลือกพื้นที่การวิจัยในกรุงเทพมหานครแทนพื้นที่อื่นๆ ของประเทศ แต่ไม่ได้หมายความว่า ผลการวิจัยของการศึกษารูปแบบของครัวเรือนและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครจะสามารถเป็นตัวแทนของครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทยทั้งหมด ดังนั้นเพื่อการพิสูจน์ว่าผลการวิจัยดังกล่าวสามารถเป็นตัวแทนของครัวเรือนชายรักชายในประเทศไทยได้หรือไม่ จึงต้องมีการวิจัยในพื้นที่อื่นๆ ในประเทศ

ทั้งนี้จากการเก็บข้อมูลตัวอย่างครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครนั้นเป็นช่วงที่กำลังประสบปัญหาโควิด-19 ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้วิธีการเก็บข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์เช่น Zoom Application หรือ Line ซึ่งอาจทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลตัวอย่างครัวเรือนชายรักชายที่ไม่สามารถเข้าถึงการใช้งาน Zoom Application หรือ Line ได้ อาจทำให้ผู้วิจัยขาดความหลากหลาย

ของตัวอย่างครัวเรือนชายรักชาย ซึ่งอาจนำไปสู่การตั้งคำถามว่า ตัวอย่างครัวเรือนที่ถูกเก็บข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์นั้นสามารถเป็นตัวแทนของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครได้หรือไม่ หากมีการวิจัยเพิ่มเติมในอนาคต ผู้วิจัยมองว่าควรจะต้องลงพื้นที่เก็บข้อมูลตัวอย่างครัวเรือนที่ไม่อาจเข้าถึงการใช้ Zoom Application หรือ Line ได้

จากการกล่าวข้างต้นจะพบว่า งานวิจัยนี้เป็นการเก็บข้อมูลในช่วงที่กำลังประสบปัญหาโควิด-19 ดังนั้นข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ของตัวอย่างครัวเรือนอาจไม่สามารถนำมาใช้กับช่วงเวลา ณ ปัจจุบันที่สถานการณ์โควิด-19 กลับเข้าสู่ภาวะปกติ หากมีการวิจัยเพิ่มเติมควรจะมีการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างช่วงปัญหาโควิด-19 กับหลังช่วงปัญหาโควิด-19 ว่ามีรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครแตกต่างกันหรือไม่

ทั้งนี้จากการเก็บข้อมูลตัวอย่างครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานครนั้นเป็นเพียงครัวเรือนที่อาศัยอยู่ร่วมกันเท่านั้น หากในอนาคตมีพรรคการเมืองที่สามารถผลักดันให้เกิดสมรสเท่าเทียมในประเทศไทยได้ การทำวิจัยในอนาคตควรมีการเก็บข้อมูลเปรียบเทียบรูปแบบของครัวเรือนและการจัดสรรทรัพยากรภายในครัวเรือนระหว่างครัวเรือนที่อาศัยอยู่ร่วมกันและครัวเรือนที่แต่งงานแล้วมีความแตกต่างกันอย่างไร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- Ahmed, A. M., Andersson, L., & Hammarstedt, M. (2013). Are gay men and lesbians discriminated against in the hiring process? *Southern Economic Journal*, 79(3), 565-585.
- Becker, G. (1991). *A Treatise on the Family*. the United States of America: Harvard University Press.
- Black, D. A., Sanders, S. G., & Taylor, L. J. (2007). The economics of lesbian and gay families. *Journal of economic perspectives*, 21(2), 53-70.
- Blandford, J. M. (2003). The nexus of sexual orientation and gender in the determination of earnings. *ILR Review*, 56(4), 622-642.
- Brown, S., Manning, W., & Stykes, B. (2016). Same-sex and different-sex cohabitinh couple relationship stability. *Demography*, 53(4), 937-953.
- Burns, M., Burgoyne, C., & Clarke, V. (2008). Financial affairs? Money management in same-sex relationships. *The Journal of Socio-Economics*, 37(2), 481-501.
- Cameron, S., Collins, A., & Hickson, F. (2009). Metal signals and labour market disadvantage: Empirical evidence on visible body piercings and gay men in the UK. *Equal Opportunities International*, 28(8), 646-659.
- Christ, C. F. (1952). History of the Cowles Commission 1932-1952. *Economic Theory and Measurement*, 3-65.
- Doss, C. R. (1996). Testing among models of intrahousehold resource allocation. *World development*, 24(10), 1597-1609.
- Drydakis, N. (2009). Sexual orientation discrimination in the labour market. *Labour Economics*, 16(4), 364-372.
- Fric, K. (2017). Access to the labour market for gays and lesbians: Research review. *Journal of Gay & Lesbian Social Services*, 29(4), 319-361.
- Giddings, L., Nunley, J. M., Schneebaum, A., & Zietz, J. (2014). Birth cohort and the specialization gap between same-sex and different-sex couples. *Demography*, 51(2), 509-534.
- Jaspers, E., & Verbakel, E. (2013). The division of paid labor in same-sex couples in the

- Netherlands. *Sex roles*, 68(5-6), 335-348.
- Jepsen, C. A., & Jepsen, L. K. (2006). The sexual division of labor within households: comparisons of couples to roommates. *Eastern Economic Journal*, 32(2), 299-312.
- Klawitter, M. (2008). The effects of sexual orientation and marital status on how couples hold their money. *Review of Economics of the Household*, 6(4), 423-446.
- Kurdek, L. A. (2007). The allocation of household labor by partners in gay and lesbian couples. *Journal of Family Issues*, 28(1), 132-148.
- Leppel, K. (2009). Labour force status and sexual orientation. *Economica*, 76(301), 197-207.
- Malapit, H., & Martell, M. (2009). Income pooling in same-sex household. In *2019 IAFFE Conference*. Boston: Simmons College.
- Martell, M. E. (2013). Do ENDAs end discrimination for behaviorally gay men? *Journal of Labor Research*, 34(2), 147-169.
- Martell, M. E. (2014). How ENDAs extend the workweek: Legal protection and the labor supply of behaviorally gay men. *Contemporary Economic Policy*, 32(3), 560-577.
- Moberg, Y. (2016). *Does the gender composition in couples matter for the division of labor after childbirth?* Retrieved from
- Negrusa, B., & Oreffice, S. (2011). Sexual orientation and household financial decisions: evidence from couples in the United States. *Review of Economics of the Household*, 9(4), 445.
- Oreffice, S. (2011). Sexual orientation and household decision making.: Same-sex couples' balance of power and labor supply choices. *Labour Economics*, 18(2), 145-158.
- Roncolato, L., & Martell, M. E. (2016). Modern families: bargaining and time-use in same-sex households. Retrieved from <https://www.aeaweb.org/conference/2017/preliminary/paper/8R42rkOt>
- Schneebaum, A. (2013). The economics of same-sex couple households: essays on work, wages, and poverty.
- Smart, M. J., Brown, A., & Taylor, B. D. (2017). Sex or sexuality? Analyzing the division of

labor and travel in gay, lesbian, and straight households. *Travel Behaviour and Society*, 6, 75-82.

Tebaldi, E., & Elmslie, B. (2006). Sexual orientation and labour supply. *Applied Economics*, 38(5), 549-562.

กุลลินี มุทชากลิน. (2550). แนวคิดสตรีนิยมกับการเมือง. In ม. สาขาวิชารัฐศาสตร์ (Ed.), ประมวลสาระชุดวิชา แนวคิดทางการเมืองและสังคม (*Political and social concept*) (พิมพ์ครั้งที่ 4 ed.). นนทบุรี: สำนักพิมพ์ สุโขทัยธรรมมาธิราช.

จุฬาลักษณ์ นิ้มไชนันท์ และสริน โอสถานันต์กุล. (2556). การเลือกปฏิบัติทางด้านค่าจ้างระหว่างเพศในระดับ ภูมิภาคของตลาดแรงงานไทย. *วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*, 17(1), 44-71.

ธเนศ ศรีวิชัยลำพันธ์. (2558). เศรษฐศาสตร์แรงงาน. เชียงใหม่: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ. (2559). แนวคิดทฤษฎีเรื่อง "ความหลากหลายทางเพศ". Retrieved from

<https://www.sac.or.th/th/wp-content/uploads/2016/05/Sexual-diversity.pdf>

เนตรดาว เกาถวิล. (2551). การปรับเปลี่ยนบทบาทชายหญิงในกระบวนการปรับตัวด้านอาชีพของครัวเรือน: ศึกษา กรณีชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง. Retrieved from สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย:

มนสิการ กาญจนะจิตรา, ทรงพันธ์ เจริมประยงค์ กัญญาพัชร สุทธิเกษม และ รินา ดีะดี. (2561). โครงการ "การปรับ วิธีการทำงานของครอบครัวเมื่อมีบุตร: การศึกษาเชิงคุณภาพโดยใช้ข้อมูลสื่อสังคมออนไลน์". Retrieved from

https://elibrary.trf.or.th/download_result.asp?fpath=SRI61X0901/SRI61X0901_full.pdf&fname=SRI61X0901_full.pdf มหาวิทยาลัย

สุภาวดี ขุนศรีจันทร์. (2557). โครงการ "แบบแผนรายได้และการใช้ชีวิตของครัวเรือนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวกับการสร้าง สมดุลในการดำรงชีพ: กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. Retrieved from สำนักงานกองทุนสนับสนุนการ วิจัย:

หทัยรัตน์ มาประณีต. (2552). บทบาทของสตรีในการบริหารจัดการเงินของครอบครัว. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 12, 160-168.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ใบรับรองโครงการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมวิจัยในคน

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 2
สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารจามจุรี 1 ชั้น 1 ห้อง 114 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
โทรศัพท์ : 0 2218 3210-11 E-mail: curec2.ch1@chula.ac.th

COA No. 127/2562

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 087/62 การศึกษารูปแบบของครีวเรื้อนและผลกระทบต่ออุปทานแรงงานของครีวเรื้อนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยหลัก นายอัศกร นมแนบ

หน่วยงาน คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พิจารณาจริยธรรมการวิจัยโดยยึดหลัก ของ Declaration of Helsinki, the Belmont report, CIOMS guidelines และ The international conference on harmonization – Good clinical practice (ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม ธีรพันธ์ เหลืองทองคำ

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ธีรพันธ์ เหลืองทองคำ)
ประธานคณะกรรมการ

ลงนาม นพ. ตรีศู

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หนึ่งทชัย แรงผลสัมฤทธิ์)
กรรมการและเลขานุการ

รูปแบบการพิจารณาทบทวน: แบบเต็มขั้นตอน

วันที่รับรอง: 16 ธันวาคม 2562

วันหมดอายุ: 15 ธันวาคม 2563

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

1. ข้อเสนอโครงการวิจัย
2. ประวัติและผลงานของผู้วิจัย
3. เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
4. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

เลขที่โครงการ	087/62
วันที่รับรอง	16 ธ.ค. 2562
วันหมดอายุ	15 ธ.ค. 2563

เงื่อนไข

1. ผู้วิจัยรับทราบว่าเป็นการผิดจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-13) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ให้ส่งบทคัดย่อผลการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานในการปิดโครงการ
8. โครงการวิจัยที่ได้รับการอนุมัติโครงการโดยการพิจารณาทบทวนแบบยกเว้น (Exemption review) ปฏิบัติตามเงื่อนไข ข้อ 1,6 และ 7 เท่านั้น

ภาคผนวก ข

เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง

เลขที่โครงการ	0๙๗/ 62
วันที่รับรอง	1.6.๖.ค. 2562
วันหมดอายุ	1.5.๖.ค. 2563

เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มตัวอย่าง/ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ชื่อโครงการวิจัย : การศึกษารูปแบบของครีวเรือนและผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครีวเรือน
ชายรักชายในกรุงเทพมหานคร

ชื่อผู้วิจัยหลัก : นายอัษศกร นามแนบ ตำแหน่ง : นิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิต
สถานที่ติดต่อผู้วิจัย (ที่ทำงาน) : คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(ที่บ้าน) : 14/539 หมู่ 13 ถนนกาญจนาภิเษก ตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 11110
โทรศัพท์มือถือ : 090-983-0793 อีเมล : audsakorn.n@ku.th

1. ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมในการวิจัย ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการวิจัย มีความจำเป็นที่ท่านควรทำความเข้าใจว่างานวิจัยนี้ทำเพราะเหตุใด และเกี่ยวข้องกับอะไร กรุณาใช้เวลาในการอ่านข้อมูลต่อไปนี้อย่างละเอียดรอบคอบ ท่านสามารถสอบถามได้ หากถ้อยความใดไม่ชัดเจนหรือขอข้อมูลเพิ่มเติมได้
2. โครงการวิจัยนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาลักษณะของครีวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแสดงให้เห็นการตัดสินใจในประเด็นต่างๆ ของครีวเรือน เช่น การแบ่งงานกันทำระหว่างสมาชิก การจัดสรรเวลาของสมาชิก การรวมรายได้ของสมาชิก การจัดสรรค่าใช้จ่ายของครีวเรือน เป็นต้น และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับการจัดสรรเวลาในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปของสมาชิก โดยประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้คือช่วยทำให้ภาครัฐได้เข้าใจถึงรูปแบบของครีวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการจัดสรรทรัพยากรภายในครีวเรือน และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับอุปทานแรงงานของครีวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร นำไปสู่การวางแผน การพัฒนา และการจะให้นโยบายที่เอื้อประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำงานของสมาชิกของครีวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร ซึ่งระยะที่จะทำวิจัยทั้งสิ้น 1 ปี 7 เดือน จากเดือนมกราคม 2562 ถึงเดือนกรกฎาคม 2563
3. ท่านได้รับเชิญให้เข้าร่วมการวิจัยนี้เนื่องจากท่านเป็นสมาชิกของสมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทยในพื้นที่กรุงเทพมหานคร รวมถึงท่านมีอายุระหว่าง 20-60 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยทำงาน มีคู่ครอง และได้อยู่อาศัยกันเป็นครีวเรือน
4. หากท่านตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยจะขอสัมภาษณ์ในประเด็นเกี่ยวกับภูมิหลังของท่าน ข้อมูลพื้นฐานของครีวเรือน ข้อมูลการตัดสินใจภายในครีวเรือน และข้อมูลการทำงานภายนอกครีวเรือน ซึ่งมีคำถามทั้งหมด 17 ข้อ โดยใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง ทั้งนี้การใช้เวลาในการสัมภาษณ์แต่ละครั้งแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยที่ต้องการจะให้ข้อมูล หากข้อมูลที่ได้ยังไม่ครอบคลุมเนื้อหาการวิจัย ผู้วิจัยอาจต้องขออนุญาตติดต่อสัมภาษณ์ในครั้งถัดไป
5. ขณะสัมภาษณ์พูดคุยกับท่าน ผู้วิจัยจะขออนุญาตจดบันทึก บันทึกเสียง และถอดเทปบันทึกเสียง โดยผู้วิจัยจะใช้นามสมมติและรหัสแบบสัมภาษณ์แทนชื่อจริงและข้อมูลส่วนตัวของท่าน และจะดำเนินการทำลายข้อมูลตลอดจนข้อมูลอื่นๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับท่านภายหลังเสร็จสิ้นการวิจัย ภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์
6. ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเมื่อเข้าร่วมการวิจัย คือ ท่านอาจ รู้สึกอึดอัด หรืออาจรู้สึกไม่สบายใจอยู่บ้างกับบางคำถาม ท่านมีสิทธิ์ที่จะไม่ตอบคำถามเหล่านั้นได้ รวมถึงท่านมีสิทธิ์ถอนตัวออกจากโครงการนี้เมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า และการไม่เข้าร่วมวิจัยหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบทางลบต่อท่านแต่อย่างใด เช่น หากท่านขอถอนตัวทางผู้วิจัย จะไม่มีการบันทึกคำตอบของท่านเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่ได้บันทึกมาก่อนหน้า รวมทั้งจะดำเนินการลบข้อมูลส่วนตัว และคำตอบของท่านที่ผ่านมาด้วย

AF 04- 07

7. ข้อมูลส่วนตัวของท่านจะถูกเก็บรักษาไว้ ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะเป็นรายบุคคล แต่จะรายงานผลการวิจัยเป็นภาพรวม ผู้ที่มีสิทธิ์เข้าถึงข้อมูลของท่านจะมีเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ และคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนเท่านั้น

8. การวิจัยครั้งนี้ท่านจะไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ และไม่ได้รับการชดเชยสำหรับการเสียเวลาของท่าน

9. หากท่านมีข้อสงสัยใดๆ โปรดสอบถามเพิ่มเติม โดยติดต่อกับผู้วิจัยได้ตลอดเวลา และหากผู้วิจัยมีข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์หรือโทษเกี่ยวกับการวิจัย ผู้วิจัยจะแจ้งให้ท่านทราบอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ท่านพิจารณาว่ายังสมัครใจจะมีส่วนร่วมในงานวิจัยต่อไปหรือไม่

10. หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ท่านสามารถร้องเรียนได้ที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบัน ชุตที่ 2 สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาคารจามจุรี 1 ห้อง 114 ถนนพญาไท แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0 2218 3210-11 อีเมล : curec2.ch1@chula.ac.th

ลงชื่อ

(นายอัศิศร นมแนบ)

ผู้วิจัยหลัก

ลงชื่อ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลสินี มุทธากลิน)

ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เลขที่โครงการ	087/ 62
วันที่รับรอง	16 ธ.ค. 2562
วันหมดอายุ	15 ธ.ค. 2563

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกการศึกษารูปแบบของครัวเรือน และผลกระทบที่มีต่ออุปทานแรงงานของครัวเรือนชายรักชายในกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

- แบบสัมภาษณ์เชิงลึกชุดนี้ใช้เพื่อบันทึกข้อมูลลักษณะของครัวเรือนท่าน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการตัดสินใจในประเด็นต่างๆ ของครัวเรือนของท่าน เช่น การแบ่งงานกันทำระหว่างสมาชิก การจัดสรรเวลาของสมาชิก การรวมรายได้ของสมาชิก การจัดสรรค่าใช้จ่ายของครัวเรือน เป็นต้น และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับการจัดสรรเวลาในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไปของสมาชิก
- แบบสัมภาษณ์เชิงลึกจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ ภูมิหลังของท่าน ข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน ข้อมูลการตัดสินใจภายในครัวเรือน และข้อมูลการทำงานภายนอกครัวเรือน ซึ่งมีคำถามทั้งหมด 17 ข้อ โดยใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง
- ท่านมีสิทธิที่จะไม่ตอบคำถามใดก็ได้ในแบบสัมภาษณ์เชิงลึกชุดนี้ โดยจะไม่เกิดผลเสียใดๆ ต่อตัวท่าน อย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่ท่านตอบจะช่วยให้ผู้วิจัยเข้าใจลักษณะของครัวเรือนชายรักชายและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำงานของสมาชิกในครัวเรือนได้ดีขึ้น และทำให้งานวิจัยน่าเชื่อถือมากขึ้น
- ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และจะนำมาใช้ในงานวิจัยเท่านั้น ข้อมูลเหล่านี้จะไม่มีผลใดๆ ทั้งสิ้นต่อตัวท่านในทางส่วนตัวและทางกฎหมาย
- คำถามบางข้ออาจจะทำให้ท่านรู้สึกไม่สบายใจ หรืออึดอัดใจ ทางผู้วิจัยต้องขอภัยไว้ล่วงหน้า และต้องขอขอบพระคุณอย่างยิ่ง ที่ท่านกรุณาสละเวลาตอบแบบสัมภาษณ์เชิงลึกชุดนี้

เลขที่โครงการ.....	087/62
วันที่รับรอง.....	16.5.ค. 2562
วันหมดอายุ.....	15.5.ค. 2563

สำหรับเจ้าหน้าที่ รหัสแบบสัมภาษณ์	
วันและเวลาที่สัมภาษณ์	_ / _ / _
ผู้สัมภาษณ์	_____
การติดต่อกลับในคำถาม	_____
วันและเวลาที่ติดต่อกลับ	(1) _ / _ / _
	(2) _ / _ / _
	(3) _ / _ / _
ผู้ให้สัมภาษณ์ (นามสมมติ)	_____
วันที่ตรวจสอบข้อมูล	_ / _ / _

แนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับครัวเรือนชายรักชาย

ส่วนที่ 1 ภูมิหลังของท่าน

1. เรื่องราวชีวิตของท่านในอดีตเป็นอย่างไร เช่น เรื่องราวชีวิตในแต่ละช่วงวัย ไม่ว่าจะเป็นวัยเด็ก วัยเรียน วัยทำงานของท่าน เป็นต้น
2. ก่อนที่ท่านจะตัดสินใจใช้ชีวิตคู่กับคู่ครองของท่าน ครัวเรือนในอดีตของท่านมีทัศนคติต่อการใช้ชีวิตคู่ที่เป็นชายรักชายอย่างไร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของครัวเรือน

1. สมาชิกในครัวเรือนปัจจุบันของท่านประกอบด้วยบุคคลใดบ้าง โปรดระบุรายละเอียดของสมาชิกแต่ละคนในครัวเรือนของท่าน เช่น เพศสภาพ อายุ สถานที่เกิด ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์กับหัวหน้าครัวเรือน เป็นต้น
2. เหตุใดท่านถึงตัดสินใจใช้ชีวิตคู่ร่วมกับคู่ครองของท่าน
3. การใช้ชีวิตคู่ของท่านกับคู่ครองเป็นอย่างไร เช่น ระยะเวลาในการใช้ชีวิตคู่ แนวคิดหรือเทคนิคการใช้ชีวิตคู่ที่ยืนยาว ผลกระทบที่ได้รับเมื่อมีการใช้ชีวิตคู่ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากครอบครัว เพื่อน ฯลฯ
4. ท่านและคู่ครองของท่านได้มีการวางแผนครัวเรือนในอนาคตอย่างไร
5. ท่านและคู่ครองของท่านคิดว่าสิทธิและผลประโยชน์ใด หากได้รับจากภาครัฐจะช่วยให้การใช้ชีวิตคู่ของท่านกับคู่ครองไม่แตกต่างไปจากคู่ครองชายหญิง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการตัดสินใจภายในครัวเรือน

1. ท่านคิดว่าครัวเรือนปัจจุบันของท่านมีการจัดสรรรายได้ของครัวเรือนอย่างไร
2. ครัวเรือนปัจจุบันของท่านมีการตัดสินใจทางการเงินร่วมกันหรือไม่ หากมีการตัดสินใจเกิดขึ้น โปรดอธิบายว่าครัวเรือนมีการตัดสินใจทางการเงินร่วมกันอย่างไร
3. ครัวเรือนปัจจุบันของท่านมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานบ้านอย่างไร
4. ท่านคิดว่าการตัดสินใจประเด็นต่างๆ ภายในครัวเรือน เช่น การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานบ้าน การจัดสรรรายได้ของครัวเรือน ฯลฯ ส่งผลต่อการจัดสรรเวลาในการทำงานนอกบ้านของท่านและคู่ครองอย่างไร
5. สมาชิกในครัวเรือนปัจจุบันคนใดมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกประกอบอาชีพของท่าน เพราะเหตุใด
6. ท่านมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกประกอบอาชีพของสมาชิกคนอื่นๆ ครัวเรือนปัจจุบันหรือไม่ หากมีท่านมีผลต่อการตัดสินใจของสมาชิกท่านใด เพราะเหตุใด

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการทำงานภายนอกครัวเรือน

1. สมาชิกในครัวเรือนปัจจุบันของท่านมีการประกอบอาชีพใด โปรดระบุรายละเอียดการประกอบอาชีพของแต่ละสมาชิกในครัวเรือนของท่าน

เลขที่โครงการ	087/62
วันที่รับรอง	16 ธ.ค. 2562
วันหมดอายุ	15 ธ.ค. 2563

2. ในอดีตที่ผ่านมา ท่านประสบปัญหาในการสมัครงานหรือไม่ หากเคยประสบปัญหา ท่านคิดว่าสาเหตุของปัญหาในการสมัครงานคืออะไร
3. ในอดีตที่ผ่านมา ลักษณะงานของท่านเป็นอย่างไร และประสบปัญหาระหว่างการทำงานหรือไม่ หากมีโปรดอธิบายรายละเอียดของปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน
4. ในปัจจุบันลักษณะงานของท่านเป็นอย่างไร และประสบปัญหาระหว่างการทำงานหรือไม่ หากมีโปรดอธิบายรายละเอียดของปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน

เลขที่โครงการ	087 / 62
วันที่รับรอง	16 ธ.ค. 2562
วันหมดอายุ	15 ธ.ค. 2563

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	อัศกร แนมแนบ
วัน เดือน ปี เกิด	3 พฤศจิกายน 2536
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	- วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร (เกียรตินิยมอันดับ 2), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ปีการศึกษา 2559 - บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ปีการศึกษา 2560
ที่อยู่ปัจจุบัน	14/539 หมู่ 13 ถนนกาญจนาภิเษก ต.บางบัวทอง อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110
ผลงานตีพิมพ์	บทความเรื่อง การศึกษารูปแบบของครัวเรือนชายรักชายใน กรุงเทพมหานคร ได้นำเสนอและตีพิมพ์เผยแพร่ในเอกสารรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติครั้งที่ 16 และระดับนานาชาติครั้งที่ 3 ในหัวข้อเรื่อง การพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์: การยืนหยัดหลังยุคโควิด ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา